

nitati restitutus est, ac lumē recuperavit, Deinde cōtra Oenopionē arma suscepit, quē in eius auditum aduentum ciues sub terra occultarunt: hunc ubi non speraret se amplius posse inuenire Orion, in Cretam contendit, ubi venationi operam daret. Enimuero non in Aerope solum vxore Oenopionis, qui fructus esset tenrata per vim alienarum mulierum pudicitia experiri voluit; quem fabulantur Pleiades Atlantis & Pleiones Oceani filias vnā cū illarum matre persecutum in Bæotia per quinquennium assidue, quibus etiā potitus esset, nisi Iouis misericordia, à quo precabantur auxiliū, inter sydera fuissent relata. Dianæ quoq; cum vnā venaretur aiunt vim inferre voluisse, quare illius iussu occisum fuisse, vt in his testatur Euphorion; *οικωντας δὲ ἕως ἄρτι μιν, ἐπεχέρισεν αὐτὴν βιάσασθαι, ἰργισθῆσά δὲ ἡ θεὸς αἰδομένη τὸ πρὸς ἄλλοις, δευαὐτὸν ἀλλήλας κατὰ τὸν ἀστράγαλον ἐπέκτεν.* Cum verò vnā cum Diana venaretur, illi vim inferre conatus est: At Dea irata Scorpionem è terra excitauit, qui illius talum percutiens interemit. At Horatius libro tertio carminum illum ab ipsa Diana ob tentatam pudicitiam sagitta cæsum fuisse scribit in his;

et integræ
Tentator Orion Dianæ
Virginea domitus sagitta.

- 20 Alii fabulati sunt, inter quos fuit Diocles in Lætifera pharmacia Orionem puerum insigni forma fuisse à Diana amatum, quæ etiam illi nubere decreuerat: quippe cum Aurora etiam dicatur illum raptum ob formam in Deum asportasse. Id cum Apollo grauius ferret, frustra quæ sororem sæpius reprehendisset, nactus est fati aptam ita opportunitatem Orionis occidendi. Nam cum aduentus Orionis caput prominens ex vnda longinquum Apollo vidisset, proposito præmio artis contendit à sorore quod non attingeret illud signum sagittis: at illa ostentandæ artis studio accensa sagittam in fronte Orionis infixit, qua re postea cognita dolore commota impetrauit à Ioue vt inter sydera referretur. Corinus autem Delius, qui tanagrazum fuisse inquit Orionem, multa quæ loca mansuefecisse, & veneratis animalibus expurgasse, hunc idcirco interiisse memorat, quia inter venandum cum Latona & Diana gloriaretur, quod nullum animal ferum ipsum vitare posset; ea re Deæ indignatæ dicuntur scorpionem excitasse, à quo occideretur; qui sub saxo quodam latuit, donec eò accederet Orion. Est enim scorpionum consuetudo vt sub saxis lateant, sicut Sophocles ait in Captiuis;

ἐν σαλίῳ θόρῳ ἀκίρῳ ἱεφύρετο λίθῳ.
Saxo sub omni delitescit scorpionus.

- 40 Tum verò cum pes Orionis forte saxo appropinquasset, ab eo scorpionus idus interiit, ac demum Iouis misericordia inter sydera & ipse & scorpionus relati fuerunt. Quidam maluerunt occisum fuisse à Diana, quia illam inuitasset vt disco fecum luderet; alii quia vim Opi vni è virginibus, quæ Dianam ex Hyperboreis secuta fuerant, inferre voluerit, à Diana confixum sagittis exstimarunt, vt ait Apollodo. lib. 1. Neque verò ipse solum Orionis magna fuit arrogatia, sed etiam Sider eius vxor dicitur ausa fuisse cum Iunone de forma contendere, quare ad inferos fuit ab illa deiceta. Scripsit Nicander in Theriacis scorpionem inmissum fuisse Orioni à Diana, quia peplum Dianæ etiam apprehendere, cum illam violare niteretur, ausus sit impuris manibus, vt patet ex his;

τὸν δὲ χαλαζήντα κόρη Τιτηνὸς ἀΐνα

Scorpionus

*Σκορπίον ἐκ κέντροιο τεθηγμένον, ἤμος ἐπέχρα
Βοιωτῶ τὸν χροῦσα κακὸν μὲρον ὀρίωνι.
ἀχράτων δὲ χερσὶ θεῆς ἰδράξαστο σέπλων.
αὐτὰρ θύε τιβαροὶ κατὰ σφυρὸν ἠλαστον ἔχοντες.
Σκορπίος ἀποδοῖς ὀλίγη ἕσσο λάϊ ἀσχηδὸς.*

Grandine signatum Titanis, at inde puella Scorpionem immisit; qui cuspidē surgat acuta, Bæoto vt meditata necem fuit Orioni.

Impuris ausus manibus quæ prendere peplum Ille Deæ est, talum percussit scorpionus illi, Sub paruo lapide occultus vestigia propter.

Orionem non fuisse postea inter sydera relatum, sed fictum id & excogitatum fuisse postea ad alicuius gratiam, testatur Paulus in Bæoticis, qui sepulchrum fuisse Orionis apud Tanagraeos memoriæ prodidit. hæc tot fabulosa de Orione ab antiquis sunt tradita; è quibus sententiam illorum eliciamus. Orion fuit Neptuni & Iouis & Apollinis filius, ex horum semine natus. Quid hoc est monstrum Dii boni? an potest vnus esse multorum parentum filius? hæc in elementorum generatione vera esse possunt, cum omnia sint in omnibus. Est enim mare, in quo semen includitur taurus, tū ob fremitum tum etiam ob impetum, cum à ventis incitatur; atque illud manifestum est semen omnium elementorum n, cum manifestius aqua ob calorem solis mutationem patiat. Excitat igitur vis Apollinis vapores ex aqua, eosque extenuans non sine quodam spiritu innato in aera extollit: atque quòd Iupiter aer, Neptunus in aqua diffusus sic spiritus, & *δυσωμπε βωλοῦ* paruit. Horum igitur trium Deorum viribus committis, gignitur ventorum & pluuiarum & tonitruum materia, quæ Orion dicta est. Cum vero subtilior aquæ pars, quæ extenuatur, supernatet, dixerunt Orionem à patre impetrasse, vt super aquas incederet. Vbi materia illa extenuata in aera dilatatur & diffunditur, dictus est Orion venisse in Chium, qui locus à fundendo nominatur; nam *χέω* fundere significat. At cū ibi Aeropen violare conetur, extra regionem eicitur priuatus lumine, quia necesse est eos vapores per aera pertransire, & ad summam eius partem accedere, per quem locum diffusa materia primam vim ignis quodammodo labefactari sentit. Est enim omnium quæ mouentur motu non naturali, vis maxima in principio, at in fine minima, cum illa sensim in itinere deficiat. Excipitur Orion benigne à Vulcano, & ad solem profectus pristinae sanitati restitutus inde in Chium reuertitur. Hoc sanè nihil aliud est, quàm circularis elementorum, & mutua inter se generatio & corruptio. Fabulantur hūc à Diana sagittis cæsum, quòd illam attingere ausus sit, quia cum vapores ad supremam partem aeris ascenderint, ita vt lunam videantur nobis aut solem attingere, lunæ vis hos congregat & in imbres aut ventos conuertit, & ita suis sagittis cedit ac deorsum mittit, cuius lunæ vis est tanquam fermentum in his rebus faciendis. Dixerunt postea Orionem occisum fuisse & in coeleste signum conuersum, quoniam sub Orionis exortum frequentes fiunt pluuiæ & venti, & tonitrua. Hoc signum, quia ita formatum est, vt stricto gladio in taurum insurgat, & propinquas Pleiades insequatur, dictus est obuius factus Pleiadibus in earum amorem incidisse, ac illas persecutus fuisse: quæ quidem Pleiades dictæ sunt ἀπὸ τῶν πλειάδων ab anno scilicet, cum suis ortibus ætatis

& hęc.

& hyemis initium significant. Cum vero Orion oppositum habeat Scorpio-
nem, videtur semper illum fugere ex eodem hemisphærio, quare de illo sa-
bula conficta est. Atque tot breuiter ea sunt, quæ pertinent ad physicam ra-
tionem. Cum multa passum fuisse propter libidinem dixerint Orionem an-
tiqui, significare voluerunt nihil illegitimum non fore calamitosum. Alii
inuicem esse Diis immortalibus & iniucendam omnem arrogantiæ per hæc
fabulam significari maluerunt, cum soli Deo, si qua in re præstiterimus, ho-
nor & gloria pro illa præstantia à nobis tribuenda sit. Nam idcirco Deorum
iussu à scorpione icetus in terit Orion, quod Diis etiam præsentibus gloria-
retur, quod nulla esset adeo immanis fera, quæ illum posset deuicare. At nunc
10 de Arione dicamus.

De Arione

Cap. XIIII.

ARION patria Methymnæus, quibus ortus sit parentibus, non constat,
quos ego sanè obscurissimos fuisse crediderim: quippe cum solus for-
tunæ euentus, & ars rectè pulsandæ citharæ Arionem ipsum illustra-
uerint. Floruit autem Arion quo tempore Periander Corinthi imperauit, ve
ait Herodotus in Clío. Scribit hunc Herodotus primùm Corinthi & in Siciliam
20 nauigare, ubi cum ingentem vim pecuniarum meruisset ob artis suæ præstā-
tiam, tum rursus optauit Corinthum redire. Hic cū esset Tarenti nullis nau-
tis se suaque committere, quàm Corinthiis maluit: mercatus est igitur atq;
conuenit de naulo cum hominibus Corinthiis. quos cum sibi insidias strue-
re plurimum à terra distantes persensisset, ut ipso cæso pecunia tuto potiren-
tur, rogauit ut liceret saltem cygnorum more sibi funebre carmen canere,
hisque pecuniam profudit, ut ea ratione experiretur, an animos illorum pla-
care posset. Illi igitur his minime persuasi, iusserunt vt vel se ipsum occide-
ret, quod sepulturam consequeretur, vel in mare quàm citissime desiliret. At
30 Arion ita spe frustratus, cum sentiret illos nulla cantus suauitate deliniri,
vbi legem Orthiam cecinisset, se cum toto apparatu, quem cantaturus susce-
perat, in mare de proa deiecit; deinde nauæ Corinthum adierunt. Dicun-
tur delphines hunc in Tanarū exposuisse, quos, dum ferretur, suauitate can-
tus pro mercede demulcebat. Atqui rem totam non minus luculenter ex-
pressit Ouid. lib. 2. Fast. quam Plutarchus etiam in Cōuiuio, aut Hero. his
carminibus;

Quod mare non nouit? quæ nescit Ariona tellus?
Carmine currentes ille tenebat aquas.
Sæpe sequens agnam lupus est à voce reuentus.
40 Sæpe audum fugiens restitit agna lupum.
Sæpe canes, leporesq; vna iacere sub vmbra:
Et stetit in saxo proxima cerna leæ.
Et sine lite loquax cum Palladis alite cornix
Sedit, & accipitri iuncta columba fuit.
Cynthia sæpe tuis fertur vocalis Arion,
Tanquam fraternis obstupuisse modis.
Nomen Arionium Siculas impleuerat vrbes,
Captaq; erat Lyricis ausonis ora sonis.

Inde

Inde domum repetens puppim conscendit Arion;
Atq; ita quæritas arte ferebat opes.
Forfitan infelix ventos, vndasq; timebas.
At tibi nauæ tua turius æquor erat.
Nanq; gubernator dilibitico conficit ense,
Cæteraq; armata conscia turba manu.
Ille metu pauidus mortem non deprecor inquit,
Sed liceat sumpta pauca referre lyra.
Dant veniam, ridentque moram, capit ille coronam,
Quæ posset crines Phæbe decere tuos. 16
Induerat Tyrio distinctam murice pallam;
Reddidit icæ suos pollice chorda sonos.
Flebilibus numeris veluti canentia dura
Traiectus penna tempora cantat olor.
Protinus in medias ornatus desilit vndas:
Spargitur impulsa cærule puppis aqua.
Inde (fide maius) tergo delphina recuruo
Se memorant oneri supposuisse nouo.
Ille sedet, citharamq; tenet, preciumq; vehendi
Cantat, & æquoreas carmine mulcet aquas. 20

Arion igitur cum eo apparatu Corinthum profectus rem totam Periandro
aperuit; qui cum prius non credidisset, Arionem dedit in custodias, nau-
tasque ad se aduocatos, quid audissent, de Arione percunctatus est. cum illi
dicerent eum esse incolumem in Italia, quodque illum Tarenti reliquissent,
accessit illuc Arion qualis in mare desilierat; tum obmutuerunt nau-
tes, neque facinus negare quidem ausi sunt, quare vltimo supplicio fuerunt
affecti. fuit eximius omnino citharædus Arion, ac poeta nobilis dithyram-
bicus nemini mortalium secundus eo tempore in arte rectè pulsandæ citharæ:
quem cyclicos choros primùm omnium inuenisse scripsit Hellenicus in
Cranaicis, & Dicæarchus atque Demarchus in libro de Dionysiis certa-
minibus: quamuis Antipater & Euphronius in suis commentariis inuen-
tum illud Lago Hermioneo tribuerint. fabulati sunt præterea antiqui del-
phinum illum, qui seruauit Arionem, ad perpetuam illius beneficentiæ me-
moriam inter sydera fuisse relatum, ut ait Ouid. ibidem;

Dīpia facta vident: altris delphina recepit
Iupiter; & stellas iussit habere nouem.

Alli tamen maluerunt delphinum inter sydera fuisse relatum, quia Neptu-
no conciliarit Amphitriten, at Hermippus quia dux in honorem Apollinis
fuerit Cretensibus in Delphos. Lucianus in dialogis minorum Deorum
eam pecuniam Corinthi illum comparasse inquit, cum esset apud Perian-
dram: atq; nauiganti ad Methymnæos in patriam, istud contigisse. atq; tot
40 ab antiquis dicta fuerunt de Arione: quæ quod fabulosa sint, nemini obscu-
rum est. Nam quæ de Delphinis dixerunt antiqui, quod homines ab iis ser-
uati fuerint, somniis simillima ego esse censeo, quippe cum sit eadem sem-
per animalium natura, neque tamen quisquam ab illis ad hæc vsque tem-
pora seruatus narretur à delphinis: & tamen infinitus propè est numerus
eorum, qui in mari perierunt. at cum in mare se præcipitasset, magis pro-
babile est natantem & vestibus sustentatū Arionem à nauis Tanariis fuisse

T t t

exceptum

exceptum, & in nauī cui picti fuissent vtrinque in prora delphines in Tanarum fuisse portatum, vt scriptum reliquit Antimenides in primo lib. historiarum. verum vt sententiam tandem antiquorum ex his exprimamus, significare voluerunt per hanc fabulam omnium scelerum Deos esse vltores; quippe cum animalia quoque rationis expertia & vocis, soleant aliquando Diis ita volentibus esse sceleratorum accusatores, & innocentiū hominibus opem ferre; omneque beneficium diis gratum contingere, quod in virū bonum confertur. at de Arione fati, nunc de Amphione dicamus.

10

De Amphione . . . Cap. XV.

Amphionem etiam citharædum non solum musicę artis peritia, sed etiā fortunę inconstantia, & calamitatum cumulus illustrat, fabulantur hunc & Zethum eius fratrem fuisse Iouis & Antiopes filios: nam Antiopie filia Nyctei & Androchoes à loue in satyrum cōuerso compressa fuit, atque grauida facta Nyctei patris minis territa in Sicyonem ad Epopeum profugit, vbi cum Zethum & Amphionem peperisset, illos dedit in Cithæronem cuidam bubulco alendos. Nycteus grauius ferens filia fugam, cum hortatus fuisset Lycum fratrem negotium ne negligeret, moritur. at Lycus cum delecta manu militum repentino aduentu Epopeum trucidauit vrbe potitus, captiuamque duxit Antiopen, quam Dirce vxori in custodias dedit. nec multo post collecta pastorum manu cum cognouissent ex alumno qui essent Zethus & Amphion ipsum patrum & Dircen ceperunt & ipsi repentino aduentu, Dirceque crudeliter laniata moniti sunt à Mercurio vt Lycum imperare permitterent; vt scriptum fuit a Nicocrate in rebus Cypriis. sic autem de illa Antiopie quod odio esset patri meminuit Apollon. lib. 4.

οἱ αὖ μὲν Ἀντιόπειν ἰνώπειν μήσατο νυκτίδης

Oderat Antiopen sic lapsa tempore Nycteus.

Alii crediderunt Antiopen Amphionis matrem filiam fuisse Afopi, vt scriptur Apollon. lib. 1.

Εἰδ' ἴσαν ἀντιόπης ἀσωπίδης υἱὸς δοῖα

Ἀμφίων καὶ Ζήθος ἀσώργυτος ἔτι Ζήθη καὶ τὸ πείλας.

Zetus & Amphion aderant duo pignora clara Afopi Antiopes; nondum turrata manebant Mœnia Thebarum.

Diophanes libro primo Ponticarum historiarum vbi scripsit de Antiopie matre Aetææ, Amphionem & Zethum non Iouis, sed Theoboontis filios fuisse inquit, quod etiam testatur Zez. hist. 13. chil. primæ. Epimenides Corycæus Amphionem scripsit tractandis lyrae fidibus Mercurio vsum fuisse magistro, atque adeo admirabilem fuisse illius cantum, vt feræ & saxa illum se querentur, nō minus quam Orpheum Calliopes filium, vt ait Paul. in Bœoticis. nam hunc etiam lyram à Musis primum accepisse scriptum reliquit Antimenides lib. primo historiarum, & Pherocydes lib. 10. At vero Dioscorides Sicyonius ab Apolline lyram illi datam fuisse memorat. Hanc autem celebritatem nominis in musicis consecutus est Amphion quod ob affinitatem cum Tantalo modulus edoctus fuit à Lydis, primusque tres chordas addidit tetrachordo à superioribus musicis inuento, vt ait in lib. 1. de Musica Aristoteles

40

Aristoteles. nam ferunt hunc neten chordam ante portam postea Thebanā ipsum inuenisse, vnde porta nomē sortita fuit. dicuntur Zethus & Amphion antequam Thebæ conderentur, exiguum Thespiensium pagum Eutresim vocatum habitasse, vt testatur Strab. lib. 9. Enimvero cum Amphion & Zethus suspectas haberent vires Phlegyarum hostium per id temporis, vt ait Pherocydes, Thebas muris ac turribus munierunt, vt essent tutiores ab hostium incurſionibus. non enim audebant sine muris ac turribus habitare, vt ait Hom. in Odyss. lib. 1.

ἦ δὲ καὶ τοῖς ἐυχέτ' ἐν ἀγκύκλιον ἰαῦσαι.
καὶ β' ἴσχευ' ἄσο σαῖδας ἀμφιόνα τε Ζήθοντε
οἱ πρώτοι Ζήθους ἴσοι ἔκτισαν ἠλαπύλλοιο,
κέρρυσασι, ἐπὶ οὐ μὲν ἀσώργυτος, ἰδωῦαυτο
ταίμεν ἑυρύχορον Ζήθου κρατερὸν περ ἰόντα.

10

Post hanc Antiopie Afopi mihi filia visa est: In Iouis amplexum quæ iactat se esse, gemellos Et zethum peperisse, simulque Amphiona clarum. Qui portis septimigenis, & turribus altis Cinxerunt Thebas. nec enim sine turribus ausi Incolere, inuictis quamuis hi viribus essent.

20

Fabulati sunt igitur saxa sua sponte asiluuisse, murumque extractum fuisse dum Amphion lyram suauiter pulfaret, vt ait Horat. in arte poetica; Dicitur & Amphion Thebæ conditor vrbis Saxa mouere sono testudinis, & prece blanda Ducere quod vellet.

Dicitur hæc ciuitas septem habuisse portas, quæ nominabantur; Ele&ris, Prætis, Neitis, Crenæa, Hypsista, Ogygia, Homolois. vocatae sunt Thebæ vt sensit Zez. à patre conditorum, vel, quod magis placet, à Thebe Nympha filia Promethei, quæ illis fuit affinitate coniuncta, vt scripsit Paus. in Bœoticis. inquit Thebas, post multas infelices dimicationes, quæ illi ciuitati cōtingerunt, ab Alexandro Macedoniae Rege euerfas fuisse quo tempore Thebani bellum aduersus ipsum Alexandrum in Persas arma parantem suscepunt: quæ ciuitas quoniam per cantum extracta non poterat nisi per cantum eueri, diruta est Ismenia quodam Hebiles numeros. cum tibia accinēte, vt scriptum fuit à Callisthene. verūtamen idem Alexander, qui iusserat Thebas solo æquari, ad gratiam cuiusdam athletæ, qui ter victor ab illo coronatus fuerat, restaurauit, quod ita significauerat oraculum;

Ἐρῆνης, ἀλλὰ θῆς, καὶ ἡμαυτομάχο πολυδύνη,
οἱ τρῶς ἀλλήλας αἰετὶ τοῖς ἐπὶ Ζήθου.

Alcides, Pollux, nymphaq; Atlantide cretus, Mox restaurabunt euerſis mœnia Thebis.

30

40

Aiunt primum omnium mortalium Amphionem aram dicasse Mercurio, quod ab eo lyram accepisset. At quoniam felicitatem æquo animo perferre non minus difficile est, quam aduersos fortunæ euentus, idcirco effectum est vt nimium gloriaretur Amphion ob artis præstantiam, & in Latonam, eiusque filios contumelias coniecerit: quod Dea nulla re hominibus præstaret, atque eius filii rudes habendi sunt & imperiti si secum conferantur, cum ipse multo sit peritior Apolline. Dicunt his contumeliis iratas deas

pestilentiam in domum Amphionis excitasse, qua ipse cum tota familia delictus est. Et Zethus cum mater ipsa genitum ex se filium ob certam noxam peremisset, ægritudine animi contabuit. Hæc fabulose de Amphione noxam memorantur. Dicitur est Amphion Iouis & Antiope filius, quoniam musica exercitatione conficitur plerunq; atque omnes viri præstantes Iouis filii ab antiquis dicti sunt, ut explicauimus superius. Hunc & Orpheum fuisse Aegyptios, & magorum scientia excelluisse ait Paus. in poster. Eliacis, aiunt hunc musicæ fuisse peritum, & saxa ac feras, quò uellet, ducere solitum; quoniam per orationis suauitatem duos & agrestes homines mansuefecerit, & ad extruendas ciuitates, ciuitatumq; legibus obtemperandum delinierit. At idem qui cæteros ad humanitatem, mansuetudinemq; reuocauerat, cū ob felices rerum successus nimium factus fuisset insolens, Deosq; vel ipsos paruifaceret, ultimum supplicio affectus est, cum nemo impune Deum, aut Dei cultum paruifaciat, nedum contemnat. at nunc de Halcyonibus dicatur.

De Halcyonibus.

Cap. XVI.

10 **F**uit Halcyon Canobes & Mæoli filia, sicuti testatus fuit Alexander Myndius, fuitq; uxor Ceycis. At Ceyx fuit Rex Trachiniorū, qui cum nobilitate, opibus, & formā corporis excelleret, se vel Dijs immortalibus æquare ausus est, & Deorum nominibus appellauit. nam Ceyx seipsum Iouem, Halcyonem appellauit Iunonem. illam arrogantiam Iupiter grauius ferens, Ceyci Delphos nauiganti adeo sæuam tempestatē immisit, ut Ceyx, & omnes qui cum Ceyce nauigabant, naufragium passi perierint: sicuti testatur Polyzelus in iis quæ scripsit de Rhodo. fabulantur postea eius cadauer agitatum ab vndis ad litus, & ad eam speculam appulsū fuisse, ad quā sæpe ueniebat Halcyone prospectura an Ceyx accederet: quo viso illa miserabiliter conuicta dicta est Iouis misericordia in auem sui nominis mutata cum se de specula in mare præcepitasset; tunc etiam Ceyx conuersus est in cerylum: sic enim mares inter illas volucres nominantur, ut ait Carytius Antigonus. Hoc tamen nonnulli dixerunt factum fuisse luciferi & Thetidis misericordia, at non Iouis. Hæc aues dicuntur esse magnitudine passeris, ut ait Plinius, colore cyaneo, collo gracili ac procerō; maresq; a feminis ubi illi consenserint, gestari super alis. enimvero ubi fuisset Halcyon in auem conuersa, eiusq; oua quæ continuo pepererat in mari uoluerentur, quia maxima orta fuisset tempestas, Iupiter misertus dies quatuordecim per mediam hyemem illi concessit, quibus & parere per tranquillitatem maris & excludere posset; quos dies Halcyonios vel Halcyonidas, ut aiunt Greci, uocauerunt. de his ita scripsit Theocritus in Cerealia celebrantibus;

40 *Χ' ἀλκυόνες ἑορτασύντι τὰ κύματα, τῶν τε θαλάσσης, τόν τε νότον, τόν τε ἕβρον, ὅς' ἔσχατα φύκια κινῶν.*

Ἀλκυόνες, γλαυκῆς νηρῶσι, ταῖτε μάλιστ' α.

Ὀρνίθων ἐφίλαθεν, ὅσαι τέπερ ἔξ' ἀλός ἄγρα.

Halcyones sternunt spumantes marmoris vndas,

Atque Eurum, atq; Notum, qui extremas suscitāt algas.

Halcyones, supra volucres Nereides almæ

Quas dilexerunt, quibus est ex æquore præda.

Diæ fuerūt Halcyones quòd in mari pariant, cum æas sit mare, ac uis pa-

tere.

tere. Inquiunt Halcyones circa conuersiones solis hybernas nidulari, nidumq; mirabili structura componere, ad formam piscatoriæ nasæ: tanta uero duricie, ut neque ferro, neque saxi pertundi possit, quem conficiunt ex acicularum spinis. ubi absolutus nidus perfectusq; fuerit, illum in mare demittunt, ut explorent an fatiscat ex aliqua parte: atque huic os miro artificio ad sui corporis magnitudinem tantum relinquit, ut scripsit Solen-10
 is Clearchus in eo libro, quem scripsit de Torpedine pifce, & Plut. in libello de amore parentum erga filios. dicuntur inter has aues esse adeo salaces mares, ut senescentes vel in ipso coitu moriantur, ut scripsit idem Clearchus in Terrore, & Ifacius in Lycophronem. Neque tamen prætermittendum est illud, quod scriptum est ab Hegesandro de halcyonibus in suis commentariis, Halcyones fuisse gigantes Alcione filias, quæ post patris mortem se in mare deiecerint, & ab Amphitrite sint in aues sui nominis conuersæ, ut patet in his; *Ἀλκυόνες τῆ νύκτος θυγατέρες ἦσαν φρονία. ἀπὸ μὲν οὖν ἀλκυόνων. παλιῆσι. ὄριμα. ἀπὸ τῆν. ἀπὸ τῆν μετὰ τὴν τῆν πατρός τελευτήν ἀπὸ κλαυθροῦ, ἔστιν ἄρι τῆν πελαγῶν ἕξι φασ αὐτὰς εἶναι τῆν θαλάσσης. ἀμφιτρίτης αὐτὰς ὄρνιθας ἐποίησε, καὶ ἀπὸ τῆν πατρός ἀλκυόνες ἐκλήθησαν.* Alcione filia fuerūt giganti, Phthonia, Anthe, Methone, Alcippa, Palene, Drimo, Asteria. Quæ post patris interitum è Canastræo, quod est Pellenes promontorium, sese in mare præcipitauerunt: Amphitrite uero has in aues vertit, & Alciones de patris nomine appellauit. Hæc ea sunt, quæ fabulose de Halcyonibus memorantur ab antiquis. Quæ dicta sunt de auib; tanquam de natura auium illarum sunt intelligenda; quia spectant ad illarum consuetudinem. quæ de diebus Halcyoniis, non ualde sunt admirabilia; quòd per solstitiorum tempus nullæ propè hiant aeris mutationes. Omnia enim cum ad summum peruenerint, languidiora sunt, atque aliquantulum cessant; quod patet in sagittis & lapidibus in altum aera coniectis, cum inde alterius motus capiant initium. Ad deprimumdum igitur mortalium arrogantiam dictus est Ceyx in eam calamitatem incidisse, cum tantam felicitatem æquo animo ferre non diutius posset. Nam sapius temerarios & potentes homines ob temeritatem Deus de pristina felicitate deiecit, prudentesq; & mansuetos homines supra cæteros omnes extulit. Hanc igitur fabulam effinxerunt antiqui, ne nimis præsentibus opibus, aut nobilitate, aut uiribus, aut forma corporis gloriariemur, cum omnia nobis data sint à Deo honorum omnium auctore; atq; ut omnes intelligerent nullam felicitatem esse tantam aut tam firmam, quā Deus, si propter peccata uoluerit, non citissime possit labefactare, & funditus euertere. At nunc de Afopo dicamus.

De Afopo,

Cap. XVII.

40 **A**T uero Afopus amnis, cuius filiam Aeginam Iupiter rapuit, fuit Oceanii & Tethys filius, ut sensit Acufilus, alii Neptuni & Perus, ut ait Athenienfis Apollodorus libro 3. Bibliothecæ. At Nicanor Samius in libro secundo de fluminibus Iouis & Clymenes filium fuisse dixit. Sefosthenes autem lib. nono rerum Ibericarum Himeri & Cleodices filiu fuisse tradidit. Paus. in Corinthiacis Neptuni & Ceclusæ filium fuisse creditum memorat. Hunc maior scriptorum pars patria fuisse Thebanum uxoremq; duxisse Metopen Ladonis filiam asserunt, de qua Pelaguntem, Ismenumq; suscepit,

fulcepit, & filias viginti, inter quas fuit Salamin, Harpine, Corcyra, Thebe, Ismene, Antiope, Oeroe, Cleone, Nemea, Sinope, quam raptam ab Apolline memorant, & in Pontum deportatam, e quo Syium peperit, qui Syriæ nomen dedit, vt ait Philostephanus. At Dionysius in situ orbis à Ioue rapta fuisse Sinopen ita scripsit;

ὅς ποτ' ἄλασμένην ἄσπιδα δίκτο δινύπην.
κρίμιν ἀκηχμέην σφιτέρη παρενάδατο χάρη
ζηνός ἐφημοσύνην, ὃ γὰρ φιλότητος ἱραίνης
ἰσχυρόν, πᾶ Τρης ἀπένεσφισιν ἦν ἰδύλευσα.

10

Errantem cepit qui Afopida namq; Sinopen,
Quam tristem in regione sua sopiuit, vt illum
Iupiter admonuit correptus amore puellæ.
Inuitam idcirco e patriis hanc ceperat agris.

Alii tamen, inter quos fuit Andron Teius, vnam fuisse ex Amazonibus Sinopem tradiderunt: alii Martis & Aeginæ filiam. Fuit etiam Aegina, quam Iupiter rapuit, Afopi filia: quam cum studiosè quæreret Afopus, neque vspiâ inueniret, à Sisypho pacta mercede vt perennem aquam in Acrocorintho pro indicio obtineret, inuenit. Eius indicii pœnas apud in feros luere Sisyphum nonnulli tradiderunt, atque Afopum ipsum cum Iouem insequeretur fulmine percussum fuisse, vt ait Callimachus. Fuit enim Afopus Thebanorum fluuius, qui suos fontes habuit in Aræthyræa, Trachiniamôque Solum vocatam præterfluebat: qui cum fulmine ictus fuisset remissus est in sua fluentia, & diu postea carbones deuhere sœuit, vt ait Apollod. libro tertio.

20

Ab hoc fluuio regio vniuersa in agro Thebano iuxta Cithæronem montem Afopia vocata fuit, vt est apud Stra. libro nono. Pausanias scripsit in Corinthiacis Afopum amnem in sinibus Phliasiorum suos ortus habuisse, qui per Sicyoniorû agrum lapsus in mare intrat iuxta Corinthum. Atqui cum multi fuerint Afopi, rationi conuenit & varias regiones, & varios ortus illis fuisse assignatos. At finxerunt antiqui Afopum fuisse hominem, cui actiões istas tribuerunt. Alii hominem fuisse vere crediderunt; qui, quoniâ terram forte excauans Afopi fluuii fontes reperisset, obtinuit vt fluuius de suo nomine diceretur. Aiunt hunc fuisse Iouis, vel Neptuni, vel Oceani filium, quod ex aere in aquam verso, oriantur flumina, vt ait Aristot. in Meteor. vel quod mare principium est omnium fluuiorum. Huius filix multæ dicuntur, quæ sunt vel riuû, vel aquarum proprietates, quæ multa nomina sortitæ sunt. Fabulantur illum rapta filia fuisse fulmine percussum cum Iouem insequeretur, quia siccitas cœli & calor iam riuos exiccauerat, & cum ipse fluuius extenuatus in vapores verteretur, Iouem insequeretur, & ob calorem prope exiccatus fulmine dicitur percussus. Fuit enim maxima siccitas aliquando in agro Thebano & in Aegina, quare locus datus est fabulæ. At nunc de Deucalione dicamus.

30

Lucianus in Dea Syria Deucalionem Scytham fuisse inquit illum, sub quo fuit diluuium, his verbis; οἱ μὲν δὲ πολλοὶ δευκαλίωνα τὸν σκύθεα τὸ ἱερὸν εἰσαομαι λέγουσι, τὸν δευκαλίωνα, ἐπὶ τῷ τῷ πολλὸν ὑδαρίνεντο. Multi fanè Scytham Deucalionem facellum hoc erexisse inquit, eum inquam Deucalionem, cuius tempore multa fuit inundatio. At Paus. in Atticis Iouis Olympii templum fuisse vetustissimum Athenis scribit à Deucalione extructum, & ipsum Deucalionem habitasse Athenis, cuius etiam sepulchrum fuit Athenis non longe ab illo templo. Hunc imperasse Thesaliæ constat, quem etiam Regem ita appellauit Herodo. in Clio; ἔπει μὲν γὰρ δευκαλίωος βασιλῆος, οἴκει τὴν φθίαν. Tempore Regis Deucalionis Phthiotim habitabat. Hic Pyrrham habuit uxorem Pandoræ & Epimethei filiam, vt ait Proclus, de cuius nomine vocata fuit Thesalia primum; Pyrrha, vt testatur in his carminibus Rhianus;

40

De Deucalione, Cap. XVII.

Deucalionis diluuium, & aquarum copia, quæ fuerit, nemini obscura est; at cur illud diluuium ita factum sit, pauci omnino tradiderunt: sed nos vt in cæteris consueuimus, hoc etiam explicemus. Fuit Deucalion Promethei filius, vt scripsit libro 3. Apollonius;

Ἴθα προμηθεύς
ἰαπειρονίδης ἀγαθὸν τέκε δευκαλίωνα.

hic namq; Prometheus

Filius Iapeti clarum edit Deucalionem.

At Hom. lib. v. Iliad. Deucalionem Minois filium fuisse inquit in his;

Μίνος δ' αὖ τέκετ' ἀνώμονα δευκαλίωνα.

Edidit hinc Minos præclarum Deucalionem.

Hellanicus vero Promethei & Clymenes filium fuisse scripsit, Hesiod. Prometheus & Pandora, quod etiam Strabo testatur libro nono. Alii Minois & Paüphaes, alii Alterii & Cretæ. Hi enim Minois recēsentur; Castreus, Deucalion, Glaucus, Androgeus ab Apollodoro: filix Hecale, Xenodice, Ariadna, Phædra. Istud autem accidit, vt varii parentes Deucalionis dicantur fuisse, non solum quòd ob antiquitatem rei dissentiant scriptores, sed etiam quia diuersi fuerunt Deucaliones, cum tamen omnia de vno Promethei filio dicantur. Hic habitauit in Cydno Locridis, vt ait Strabo lib. 9. vbi planities fuit fertilissima inter Cydnum & Opuntem, vt ait Apollon. lib. 3.

10

ἑστὶς ἀπὸ νοτίου περιβόρος ἔρσι γαῖα,
πᾶ μὲν ἐυζῆνός τε καὶ ἰσβότος. Ἴθα προμηθεύς
ἰαπειρονίδης ἀγαθὸν τέκε δευκαλίωνα.

Est tellus quædam circumdata montibus altis

Irrigua atq; ferax herbarum. hic namq; Prometheus

Filius Iapeti clarum edit Deucalionem.

20

Lucianus in Dea Syria Deucalionem Scytham fuisse inquit illum, sub quo fuit diluuium, his verbis; οἱ μὲν δὲ πολλοὶ δευκαλίωνα τὸν σκύθεα τὸ ἱερὸν εἰσαομαι λέγουσι, τὸν δευκαλίωνα, ἐπὶ τῷ τῷ πολλὸν ὑδαρίνεντο. Multi fanè Scytham Deucalionem facellum hoc erexisse inquit, eum inquam Deucalionem, cuius tempore multa fuit inundatio. At Paus. in Atticis Iouis Olympii templum fuisse vetustissimum Athenis scribit à Deucalione extructum, & ipsum Deucalionem habitasse Athenis, cuius etiam sepulchrum fuit Athenis non longe ab illo templo. Hunc imperasse Thesaliæ constat, quem etiam Regem ita appellauit Herodo. in Clio; ἔπει μὲν γὰρ δευκαλίωος βασιλῆος, οἴκει τὴν φθίαν. Tempore Regis Deucalionis Phthiotim habitabat. Hic Pyrrham habuit uxorem Pandoræ & Epimethei filiam, vt ait Proclus, de cuius nomine vocata fuit Thesalia primum; Pyrrha, vt testatur in his carminibus Rhianus;

30

Πύρρα δὲ ποτὲ Τηγετῶν παλιῶτεροι καλίσκον
Πυρρῆς δευκαλίωος ἀπ' ἀρχαίων ἀλόχοιο.
Αἰμονίης ἑξ' αὐτῆς ἀφ' αἰμόνος, ὄγχα πηλασγός
Γήρατο φέρτατον νόον. ὃ δ' αὖ τέκε διακαλὸν ἄμνον.
τῆ δ' ἀπὸ θεακαλίων λαοὶ μεταφθίμαστο.

Hanc Pyrrham dixere patres de nomine Pyrrhæ,

Vxor prisca fuit quæ magni Deucalionis.

Aemonia est & rursus ab Aemone dicta Pelasgi,

Quem clarum genuit natum: hic at Thesalonæmum;

A quo Thesalici populi sunt inde vocati.

40

Dicitur est Deucalion Hellenem, qui nomen dedit Græciæ, filium habuisse, & Amphictyonem, & Melancho, cuius ex Neptuno filius Delphus Delphis nomen dedit, vt scripsit Euphorion. Memorix prodidit Andro Teius magnâ sceleratorum hominum frequentiam fuisse Deucalionis tempore, cum fre-
quenes

quentes omnino essent homines vbique, Est enim illa consuetudo, vt, cum difficilius in magna multitudine viuatur, difficultas victus & astutiores, & peiores homines efficiat. Nam fames neque Deorum religionem, neque maiestatem legum, neque auctoritatem principum veretur, quare omnia scelerum genera per annonæ difficultatem oriuntur. Hinc nascitur Deorum indignatio, & acerbitas bellorum, qualia fuerunt Iouis consilio & Oedipodis & Priami tempore cum vniuersus propè terrarum orbis iis bellis exarserit. Inde Iouis eiusdem consilio grauissimæ exortæ sunt pestilentia ad delendas sceleratas nationes, quare Furie solio Iouis assidere dictæ sunt. Est enim eadem ciuitatum, quæ corporum etiam singulorum hominum natura; vt cū multis malis hominibus, tanquam noxiis humoribus, repleta fuerint, diuina ita statuentè prouidentia per aliquas calamitates expurgentur; cum nihil humanum in summo vertice diu consistere possit, & proxima sit semper peccatorum eximia magnitudini diuina ultio. Quod autem maxima esset perditorum hominum multitudo, ita significauit Ouidius lib. 1. Metam.

Occidit vna domus, sed non domus vna perire digna fuit. qua terra patet, fera regnat Erinnyes. In facinus iurasse putes.

20 At vero Deucalion vir bonus & pius habitus est, qui Deorum etiam immortalium primus templa edificauit, & ciuitates condidit, vt ait Apollonius lib. 3.

Ἰασητος ἰσθμῶς ἀγαθὸν τέκεθ' Δευκαλίωνα, ὃς ἀριώτερος ἀρίστην πόλιν, καὶ ἰσθμῶτος ἄλλαιῶτος, πρῶτος δὲ καὶ ἀθρόων βροτῶνων.

Filius Iapeti clarum edit Deucalionem. Condidit hic primus vrbes ac templa Deorum. Mortales inter primus regnauit & idem.

Cum igitur vitæ integritate, & sanctitate, & erga Deos immortales reuerentia Deucalion & Pyrrha cæteris hominibus præstarent, de quibus ita scripsit Ouid. libro primo;

30 Non illo melior quisquam, nec amantior æqui Vir fuit: aut illa reuerentior vlla Deorum.

In quadam arca, vti monitus fuerat à Prometheo rebus necessariis eò comportatis seruati fuerunt, quam Lucianus in Timone *τιμωτικῶν* appellauit, at Adron Teius *ἀδρων τείους*, vnde Parnassus, quod eo scapha illa appulerit, Iarnassus antea dicebatur; deinde mutata prima litera nominatus est Parnassus. Cum terra multos dies sub aquis latuisset, vt experiretur an aquæ decreuissent, & an longe abesset à terra Deucalion, columbam quandam quam secum habebat dicitur emisisse, vt testatur Plurarchus in libello de indultria animalium. Id cum sapienter fecisset, eaque citissima eò reuolasset, quia non habebat vbi consisteret, intelligebat Deucalion aquas nondum satis decreuisse: verum cum auolasset denique, neque amplius rediisset, intellexit sicum iam alicubi esse terræ solum, & id non longe abesse: quare Deucalion eo cum scapha traiecit, quo egressus cum Pyrrha Themidis oraculum, quæ tunc responsa dabat, adiuit, sciscitaturus quo pacto, si ita Diis placeret, posset humanum genus reparari. Id autem responsum tulerunt vt velatis capitibus ossa matris post se iacerent: quibus diu cogitantibus partim difficilius, cum omnia limo obducta essent, partim etiam impium deæ responsum visum est, si etiam mortuorum ossa, quæ vbi essent, uescirent, esse odere & munere

& mouere iuberentur. At venit in mentem denique Deucalioni communem omnium matrem & altricem esse terram, cuius ossa iure saxa dici ob duritiæ possent. sic autem rem expressit Ouid. lib. 1.

Atque ita, si precibus, dixerunt, numina iustis victa remollescunt: si flebitur ira Deorum; Dic Themis, qua generis damnum reparabile nostri Arte sit: & meritis fer opem mitissima rebus.

Mota dea est: sortemq; dedit. discedite templo;

Et velate caput, cinctasque resoluite vestes;

Ossaque post tergum magnæ iactate parentis.

Obstupere diu, rupitq; silentia voce

Pyrrha prior, iussisque Deæ parere recusat.

Detque sibi veniam pavidò rogat ore; pauertq;

Lædere iactatis maternas ossibus umbras.

Nam cum illa audiuisset Deucalion statim postea subiunxit; Magna parens terra est: lapides in corpore terræ Ossa reor dici. iacere hos post terga iubemur.

Verum hanc rem breuissime complexus est Iuuenalis in prima satyra his carminibus; Ex quo Deucalion nimbis tollentibus æquor Navigio montem ascendit, fortesq; poposcit, Paulatimque anima caluerunt mollia saxa, Et maribus nudas ostendit Pyrrha puellas.

Arrhianus tamen in libro secundo rerum Bithynicarum Deucalionem in arcem, locumque eminentiorem tunc Argi confugisse inquit ex illo diluuiò, quare post illam inundationem Ioui Aphesio liberatori scilicet aram erexit, qui locus postea Nemea à pabulo pecudum, quæ frequètes ibi pascebantur, fuit nominatus. post illam inundationem, vt ait Thraßibulus in historiis sumptis iis qui erant superstites Dodonam habitauit, quam regionem ita ab vna Oceanidum appellauit, vt scripsit in suis commentariis etiam Acestodorus.

Hæc illa sunt, quæ de Deucalione memorantur ab antiquis. nunc cur ita facta fuerint, inuestigemus. Deucalion fuit vir bonus & iustus & pius, qui ob equitatem religionemque suam, non solum Promethei siue prudentiæ filius fuit creditus, sed etiam ab aquarum impetu Deo protegente seruatus, cum nefarii omnes vno tempore periissent. est enim initium sapientiæ timor domini, quare prudentiæ filius Deucalion. cum viros bonos mergi omnino non patiarer Deus, quos fluctuare patitur, idcirco in arca seruatus Deucalion & Pyrrha eam tempestatem euaserunt. at cum rursus rudes homines, & religionis cultusque Deorum ignari nascerentur, dicti sunt lapides, qui à Deucalione ad poliorem vitam, & à Pyrrha informati fuerunt, sunt in homines conuersi. Hæc igitur fabula ad probitatem, & ad cultum Deorum homines adhortabatur, quæ excepta est, vt mihi quidem videtur, è sacris literis. at nunc de Ione dicamus.

De Ione siue Iside, Cap. XVIII.

Fuit Io, quæ Iunonis Zelotypia in candidam vaccâ cõuerfa est, vt scriptum fuit à Cecrope, Argi & Imenes Afopi filia, vt vero ab Acestodorus Neptu Vu ni &

ni & Halirrhoes : quam tamen Acufilaus Pirenes filiam putauit, quæ fuerit Iunonis sacerdos, vt scripsit Apollodorus lib. 2. bibliothecæ. communior tamen fuit scriptorum sententia, quod ea fuerit Inachi fluuii filia, vt scripsit Ouid. lib. primo Metamorph.

Inachus vnus abest : imoq; reconditus antro
Fletibus auget aquas ; natamq; miserimus Io
Luget vt amissam .

10 Qui Iunonis sacerdotem fuisse dixerunt Ionem, illam in vaccam à Iunone conuersam fuisse tradiderunt, vbi illam à Ioue vitatam comperisset : tum verò abiurauit Iupiter se minime cum illa fuisse congressum. Hanc tamen Iuno à Ioue munus poposcit, & Argo Arestoris filio, vt ait Myrleanus Aselepiades, vel Terræ, vt sensit Acufilaus, seruandam tradidit, qui eam in monte Mycenæo ad oliuam quandam alligauit. Scriptum reliquit Andrætas Tenedius in nauigatione Propontidis Ionem, non modo non fuisse perfunctam Iunonis sacerdotio, vt nonnulli putarunt, sed etiam fuisse quoddam scortum, quæ veneficiis Iouem in amorem irretire niteretur, vt est etiam apud enarratorem Theocriti : ad quam rem Iyngis Echus vel potius Suadela & Panos filia opera vsa fuit. illa re cognita Iynx in auem sui nominis à Iuone fuit conuersa, quam etiam auem vtilem esse veneficiis arbitrantur : quæ

20 quoniam caudam semper mouet, dicta est à latinis motacilla. Hanc capientes veneficæ mulieres cereæ rotæ annexam super carbonibus cum quibusdâ execrationibus torrent & comburunt : at nonnullæ veneficæ non totam, sed intima tantum illius, ei rotæ alligant. hætenus Andrætas. Fabulantur hanc datam fuisse Iafoni à Venere quo tempore nauigauit in Colchos, vt Medeam in amorem sui posset allicere. Ionem igitur Iyngis artificio adductus Iupiter in nebula, vt lateret, comprehensit; quod cum sensisset Iuno Zelopria capta eò accessit : at Iupiter id sentiens Ionem in vaccam cæcidam mutauit, vt omnem suspicionem Iunoni leuaret hac arte. cum vero Iuno illam vaccam vidisset, donum à Ioue postulauit : at veritus Iupiter ne, si illam negauisset, dolus pateret, quamuis inuitus, tamen largitus est. cum verò diu sub Argi custodia, qui centum habebat oculos, asseruata fuisset, Iupiter tandem illius misertus mandauit Mercurio vt raptam Ionem, vel interfecto Argo abduceret : cum Mercurius sumpta pastoris forma conatus est cum fistula per soni suauitatem Argum in somnum inducere, quem etiam virga tactum fopiuit. deinde cum vaccam rapere vellet, Argus ab Hieræe fuit excitatus : cum vero rem tegere amplius Mercurius non posset, Argum saxo occidit. Illa re valde commota Iuno primum Argum in pavonem cum toridem oculis in pennis nunc etiam apparentibus mutauit, deinde œstrum vacæ immisit, quo illa grauissime exagitata est, vt testatur Virg. lib. 3. Georg.

40 Hoc quondam monitro horribiles exercuit iras
Inachia Iuno pestem meditata iuuenæ.
Hæc igitur furore vexata primum mare, quod ab ipsa Ionium vocatū est, dicitur tranasse ; quod Theopompus tamen non ab ea, sed ab Ionio viro Illyrico, dictum putauit ; veluti Archidamus ab Ionibus ibi in traiectu maris immerfis. Postea vero montem Hæmum per Illyridem profecta transcendit, finemq; Thracium traiecit, qui ab ea postea vocatus est Bosporus. nam duo fuerunt Bospori Cimmerius & Thracius. Hæc loca fuisse ita ab illa nominata significauit Prometheus apud Aeschylum, vbi omnia euentura Ioni puellæ

puellæ vaticinatur : inter quæ hæc etiam sunt ;
Σαφῶς ἐπίτασ', ἰόνιος κληθήσεται
τῆς σῆς πορείας μῆμα τοῖς πᾶσι βροτοῖς :

Scias apertè, Ionius vocabitur,
Tux viæ monumentum is omnibus viris.

& id;
Ἐταί δι' Ἰωντοῖς ἑσάει λόγος μέγας
τῆς σῆς πορείας, βόσπορος δ' ἐωνύμιος.
Semper viros inter vigebit de tuo
Curfu loquela; & Bosporus cognomine.

10 In Scythiam vero profecta multa deinde Europæ & Asiæ maria tranauit, atque in Aegyptum tandem peruenit, vt ait Ouid. lib. 1. Metam. quare cum tot labores sibi esse exantlandos Io percepisset antea ex Prometheo, in desperationem propè adducta est : quare ita secum inquit ;
τί θῆτ' ἐμοὶ ζῆλον κέρδος, ἀλλ' οὐκ ἐν πάχει
Ἐγγίψ' ἐμαυτῶν τῆσδ' ἀποτύφλου πέτρας ;
θῶπος πείθω σκύλασσα τῶν πάντων πόνων
ἀπαλλάξω κρείσσον γὰρ εἰς ἄσπετον Ἰουάν,
ἢ τὰς ἀπάστας ἡμέρας πάσχειν κακῶν.

20 Quid vita lucri est ꝑ ipsa nec citissime
Hac de petra præceps iacio me per Deos ?
Vt omnibus finem feram laboribus.
Multo magis semel iuuaret emori,
Quàm viuere in dies acerbè singulos.

Cum igitur venisset in Aegyptum ad Nili ripas, dicitur Io priorem hominis formam recuperasse, vt significauit Theocritus his versibus in Europa ;
Ἰουάντησ' δὲ συντοπῶρον βοῶν.

Ἐνδ' ἦν ζεύς ἐπαφῶμενος ἠρίμα χαρὶ θεῶν
γόργιαι, ἥτι καλῆτιν ἐπαπτόρω παρὰ νύκτωρ
Ἐκ βοῶς εὐκέραιος πάλιν μεταμείβετο γυναικῶν.
Fluctu agamq; bouem spectabant in maris vndis.
Iupiter hic aderat, niuæ qui terga iuuenæ
Tractabat dextra. septemflui ad ostia Nili
De boue cornuta facta est mox sæmina pulchra.

30 Atqui scripsit Aeschylus in Prometheo, quod Ioue atrectante tergus huicse Iuuenæ priorem formam Io recuperauit. Scriptum reliquit Apollodorus in libro de Diis, quod istud ipsum contigit iuxta Iopen ciuitatem, quæ ita vocata fuit ab ipsa Ione, cum Argum diuina ope superasset; ἰσπῆ δὲ πάλιν καλεῖται, ἥτις κατὰ τὴν τῶν ἄργων νηυστάσιν ἰβήρον ἀνθρώπων : vocata fuit Iope ciuitas, quod ibi post Argum diuina ope superatum, Io facta est homo. Scripsit Apollodorus Ionem pristina forma recuperata ad Nili fluentia Epaphum ἐ Iouis congressu peperisse, quem Iuno Curetibus occultandum tradidit. id cum rescuisset Iupiter, fertur Curetes interfecisse, quo tempore Io profecta est in Syriam ad filium inuestigandum, quo inuento in Aegyptum rediit. Strabo tamen lib. 10. antrum quoddam in Eubœa fuisse scribit, in litore maris Aegæi, quod vocabatur aula bouis, vbi Io dicta est Epaphum peperisse. post partum igitur Dea facta fuisse dicitur, & ab Aegyptiis Idis nomine culta, & tempestatibus ac nauigantibus præfecta, vt testatur Lucianus in Dialogo Zephyri & Noti. Hæc illa sunt quæ de Ione Inachi filia fabulosè di-

Ha sunt ab antiquis scriptoribus . memoriae prodidit Herodotus in Clio ra-
 ptam fuisse Ionem à Phœnicibus & in Aegyptum deportatam, quod scriptū
 fuit etiam ab Ephoro, & à Phœnicibus vulgo creditum est. ac longe alia
 fuit Perlarum sententia, quippe qui putarint, quòd vbi Io Argis fuit compre-
 pressa à quodam nauclero navis Phœnicæ, parentes verita, quia cognouisset
 se ferre in vtero, cum Phœnicibus lubens in Aegyptum nauigarit. Quod au-
 tem bos facta mare tranauerit id falsum omnino esse creditur, sed datu fuisse
 fabulæ locum, quia in nauī, quæ priorem partem bouis pictam haberet in
 prora, nauigarit. cum igitur in illa nauī mare illud, quod Aham ab Europa
 10 determinat, cuius in litore extructum est Byzantium, traiecisset, locus di-
 ctus fuit Bosporus, quia bos illac incesserit. Alii crediderunt tumultua-
 rias nauiculās ab accolis, qui vellent traicere, fuisse factas, quæ quoniam à
 bobus traherentur, locus fuerit ita appellatus. Alii maluerunt appellatum
 fuisse Bosporum ab eo tauro, quem Rex Aegyptiorum per Ione misit ad
 Inachum . cum vero mortuus fuisset, hunc ostendentes circumtulerunt, quo-
 niam illud animal non erat antea notum neque visum in Græcia, vt ait So-
 20 siphanes in Meleagro . cum vero apparuisset longe existentibus supra vndas
 natans taurus ille, quòd erat super tabulatum, sinus ille ab incessu bouis, di-
 ctus tauri Bosporus . fingebatur verò Iſidis statua cornuta, quæ ex palmarum
 05 foliis habebat calciamenta, cum luna sit palmarum fertilitatis causa. Huic
 fœminæ victimæ, vitulæ scilicet erant consecratae, sicut scripsit Herodotus
 in Euterpe; τὰς δὲ θηλείας οὐσφι ἕβεται θύειν, ἀλλὰ ἱερὰ ἵσθι τῆς ἱστοῦ. τὸ γὰρ τῆς ἱστοῦ
 ἔργαλα ἰδὲ γυναικῶν, Βούκιράν κ' ἐστὶ, κατὰ περ ἑλλήνων πλὴν ἰσθ' ἑρᾶφουσι. fœminas illis
 sacrificare non licet, quæ consecratae sunt Iſidi . nam Iſidis statua cum sit mu-
 liebris, habet bouis cornua; cuiusmodi Græci Ionē fingunt. inquit postea
 Epaphum Aegypti imperium adeptū urbem Memphim ædificasse, matremq;
 post mortem Iſidis nomine coli imperasse. atque hæc illa sunt, quæ attinet
 ad historicam expositionem . Quod ad phycas spectat, Io modo luna dicta
 est, modo credita est terra . nam dicitur Io fuisse Argi & Iſmenes filia, vel Ne-
 30 ptuni, vel Inachi fluiui, vel aquæ omnino, quum terræ solum Io crederetur.
 nam terra procul existentibus videtur paulatim ex vndis exoriri . Hanc Iu-
 piter compressit in nebula, cum Iupiter nimirū athereus calor intelligatur,
 per quem vapores è terra assidue exurgunt. fabulantur Ionem in vaccam
 mutatā fuisse animal fertilitatis terræ studiosum, cuius omnis industria sit
 in colendis agris, ob vbertatem ipsius terræ . nam cum Iuno accessit, mitior
 calor scilicet aeris, tum Iupiter illam vaccam concessit, cum neque ob ni-
 mium calorem assiduum, vt neq; ob frigus terra fiat ferax . Iuno Argo, cui
 centum erant oculi, illam seruandam cōcessit, quia cœlum cui plurimæ sunt
 40 stellæ tanquam oculi, assidue terram intuetur, & ob suum cursum tempo-
 ras assidue varians plurimum adiuuat ad fertilitatem. Harum stellarum huc
 horum oculorum altera pars dormit, altera vigilat, quia semper dimidium
 cœli videtur sole illustrari, cum dimidium stellas frequentes ostentet; atq;
 stellæ, quæ solis lumine obscurantur, dicuntur dormire . At cur Iupiter Ar-
 gum occidere Mercurio imperauit? quia ratio plurimum potest in agri-
 cultura . Hæc vacca cæso Argo dicitur liberata fuisse, totumque terē ter-
 rarum orbem peragrassæ, & omnia transasse maria; quia prudentia & indu-
 stria agricolarum videtur aeris etiam bonitatem aut fortunæ maliciam
 superare: cum tellus colonorum industria maximè fiat fertilis. Hæc ipsa ra-
 tio

cio agriculturæ in omnes terras didita tandem peruenit in Aegyptum, quæ
 tellus, quoniam ob suam fertilitatem ac bonitatem maxime patefaciat vim
 nature & feracitatem, dicta est vacca primam formā ibi recuperasse . Ad hos
 cum Iſis trāsfectasset mulier omnino formosissima Iuæ gratia ab Api Aegy-
 ptiorum Rege vxor ducta est. quam dicunt nonnulli Mercurium cæso Argo
 sene prudentissimo Argiuorum Rege vt ipse imperio potiretur pulsū è
 Græcia, cum res parum feliciter illi successissent; comitatum fuisse . Ibi cū
 Iſis agriculturam, multasq; res humanæ vitæ peratiles Aegyptiis ostēdis-
 set, pro Dea culta est, & diuini honores illi fuerunt instituti . Eaimuero ego
 fabulam hanc vniuersam ad lunæ cursum potius accomodādam putauerim:
 10 quam dixerunt esse Inachi vel Neptuni filiam, cū luna sensim humectet no-
 turno lumine, vt ait Prolomæus in Almagesto . hanc dixerunt filiam Ina-
 chi à Ioue fuisse compressam in nebula, cum Iupiter etiam sol aliquando sit;
 etenim in horum planetarum coniunctionibus nubes aut nebulae plerunque
 gignuntur. Mox ob accedentem Lunonem Io in vaccam mutatur, quia sem-
 per ferè die tertio saltem à coniunctione luna exit cornuta, vaccæque cor-
 15 pua imitatur. Nam nisi ante diem quartum illa se è nubibus explicauerit,
 puriorique aeri obtulerit, pluuiæ assidue propè in vniuersum mensem signi-
 ficantur, hanc exeuntem à coniunctione & è nubibus egressam excipit Lu-
 no et Argo seruandam tradit, quia illa cæteris omnibus stellis est inferior, à
 20 quibus despicitur . Occidit Argus Iouis iussu, & vacca ab Argo liberatur,
 quia sole lumen & vires lunæ impartiente, illa omnium stellarum vires supe-
 rat, magisq; conspicuae sunt lunæ, quam stellarum omnium aliarum vires
 & actiones in humanis corporibus; quas exercet luna vbi aliquantulum ex-
 creuerit. Hæc Io dicta est orbem terrarum peragrassæ, & modo in Scythiam,
 quæ regio est ad septentrionem, modo in Aegyptum peruagata, quia cū luna
 velocissima sit, mariaque omnia secum trahat, tum modo ad septentrionem,
 modo ad austrum declinat ab eccliptica . Ibi versa est in Deam, quam cor-
 25 nutam hixerunt, cum primam formam recuperasset; quoniam primi om-
 nium mortalium Aegyptii cum oculos in cœlum sustulissent, vidissentque
 cœlum, solem, lunam, astra perpetuo motu moueri, & plurimum rebus hu-
 30 manis prodesse, à perpetuo cursu Deos vocarunt; atq; solem & lunam præ-
 cipuè diuinis honoribus coluerunt, vt testatur Eusebius lib. 2. præp. euang.
 & Plat. in Cratylo . Alii fabulam hanc ad humanam vitam, moresq; morta-
 lium exprimendos retorserunt: dixeruntq; Iouem esse hominū parum cor-
 datorum animas; quæ primum cum Ione coniunctæ in nebula, & è cœlo in
 hæc corpora tenebrarum plena delapsæ, in belluas vertuntur, neque copiūt
 aut diuinitatem summi Dei, aut acceptam immortalitatem speculari . Sic
 verò mutatae donantur Iunoni, quoniam auaritia & omnium libidinum cum-
 40 mulus homines inuadit, quæ multo etiam plures sunt, quam oculi Argi. pau-
 lopost cum maturior ætas adue nit, mittitur à Ioue Mercurius qui Argum
 occidat, quoniam ratio libidines deniq; refrænat, estq; omnium voluptatum
 fatietas . Deinde oetrus à Iunone immittitur, qui stimulus est conscientia,
 & rerum præteritarum, ætatisq; inutiliter transactæ recordatio . Hæc facit
 vt intelligamus nos antea toto cœlo, vt aiunt, aberrasse, & vt prudentiores
 facti pristinam hominum formam resumamus, ac Dii immortales deniq; per
 sanctitatem vitæ, & innocentiam, & iustitiam, & humanitatem in omnes vi-
 tos bonos efficiamur . Atque de Ione satis, nunc de Vesta dicamus.

N Equè vero Ihs solum, sed etiam Vesta ab antiquis terra credita est; quã Saturni & Rheæ filiam esse crediderunt antiqui, vt testatur Diodorus Siculus, & Orpheus in his;

Ἔστια Ἰουδαίῳ τοῦ χρόνου θυγατὴρ βασιλέως.

Filia Saturni Vesta ò Regina potentis.

Et libro sexto Fast.

Ex Ope Iunonem memorant, Cereremq; creatas Semine Saturni; tertia Vesta fuit.

10 Quidam, inter quos fuit Popsidonius, in libris, quibus titulus erat de Heroibus & demõnibus, senserunt duas fuisse Vestas; alteram Saturni matrem, quæ vocata fuit etiam Pales, alteram filiam, quæ semper virgo fuit credita. Sed quoniam ad vnum nomen omnia referuntur, nulla habita nominum differentia, quid de Vesta senserint antiqui breuiter explicabimus. Dixerunt igitur Vestam esse domorum omnium seruatricem, cui rerum omnium primitiæ offerrebantur, vt testatur Hom. in hymno;

Ἔστι ἡ πάντων ἐν δόμοισιν ἐφηλοῖσιν ἀθιαία πάντε θειῶν, χαμαὶ ἔρχομένηντ' αἰθρώπων ἔθρον' αἰδῶσιν ἑλαχὲ προσβήδῃα τιμῶν. κυκλοὶ ἔχουσα γέρας καὶ τιμῶν, ὃ γὰρ ἄτεροσθ' εἰλαπίναι θνητοῖσιν ἢ δ' ἄσπερτή, πρυατίντε ἔστι ἄρχόμενος ἀπὸ τοῦ μελιθεῖα δίνου.

20 Vesta Deumq; hominumq; domos dea quæ colis altas, Perpetuamq; tenes sedem, quæ semper honorem. Præmia cui data sunt ingentia. te sine nulli Mortales vnquam celebrant conuiuia læti, Ni Vestæ primum libent prædulcia vina.

30 Nam cum Vesta Saturni filia prima domos extruere inuenisset, intra domos vbiq; pingebatur, quo & domos seruaret, & custos esset habitantium, vt testatur his Popsidonius in Heroibus & Dæmonibus; ἢ γὰρ Ἔστια χρόνου θυγατὴρ τῆν οἰκίαν καταρχαία ἔυρεν, ἣν τῆς ἑυρήματος ἐνικεν ἐν τοῖς τῶν οἰκῶν ἑγγραφοῖς, ἵνα καὶ τῆς οὐαίχου καὶ φύλαξ ἦν τῶν ἐνοικούντων, Vesta sanè Saturni filia domum primum inuenit, quam etiam inuentionis causa intra domos pingere consueuerant, vt & has seruaret, & custos esset in illis habitantium. Fuit hac ipsa de causa domus etiam Vesta siue Ἔστια vocata, vt ait Eurip. in Medea;

ἢν ἐνὶ οἴκῳ μάλιτ' α πάντες καὶ οὐαίχρον εἰλόμην ἑκάστην, μυχῶς καίνοσαι ἔστιν ἑμῆς.

hanc ego colo

40 Præ cæteris Hecaten, mihi quam ferre opem Legi meæ Vesta colit namq; intima.

Mos autem fuit in omnibus sacrificiis vt primitiæ Vestæ offerrentur, vt dictum est; cuius consuetudinis causam huiusmodi adduxit Aristocritus lib. 2. μετὰ γὰρ τὸ καλυθῆναι τὴν τῶν τιτάνων ἀρχὴν, τὸν δὲα δεξάμενον τὴν βασιλείαν ἱπυρίπην ἔστια λαβὼν ὃ, τι βύλοιο, τὴν δὲ, πρῶτον μὲν παρθενίαν ἀγῆσθαι. μετὰ δὲ παρθενίας ἀπαρχὰς θυομένων αὐτῆν ἵμισθαι πρῶτην ἀπαρχὴν τῶν ἀθρώπων, καὶ μετὰ ταῦτα ἕταυ νόμισται ἐν τοῖς ἱεροῖς τὰς ἀπαρχὰς ἀπαρτῆν τῶν θυομένων ἀπρῶτη θύσαι ἔστι.

deiecti

deiecti sunt Tiranes ac vetiti ne susciperent imperium, Iupiterq; illud cepisset, optionem dedit Vestæ quod vellet capiendi. Hanc primum virginitatem postulasse inquit, & post illam, vt primitiæ omnium, quæ sacrificarentur, sibi offerrentur ab hominibus. ita vero postea sancitum est in sacris, vt primum omnium quæ sacrificabantur, primitias Vestæ offerrent. Istud ipsum inuicit etiam Aristoph. in Vespis; ἀλλ' ἦα

ἀπ' Ἔστιας ἀρχόμενος ἐπιτρίψω τινὰς

A Vesta incipiens vt contundam quempiam.

Enimvero cum dux essent Vestæ, per antiquiorem Saturni matrem Terram, at per iuniorem ignem purum ætheris significauerunt, vt testatur Ouidi. libro 6. Fastorum;

Vesta eadem est: & terra. subest vigil ignis vtriq;.

Significat sedem terra focusq; suam.

Cum igitur æternus sit ignis æthereus, iure optimo Vesta æterna vocata fuit vt est apud Horat. lib. 3. Carminum; quæ Homerus etiam domos altas Deorum, & perpetuas sedes habere dixit in hymnis. At Orpheus mediam regionem ignis perpetui in his;

Ἔστια Ἰουδαίῳ τοῦ χρόνου θυγατὴρ βασιλέως, ἢ μίσην δίκον ἔχουσα πρὸς ἀνεμότο μίσην.

Filia Saturni Vesta ò Regina potentis,

Quæ colis ætheræ medium regionis, & ignis.

Atq; cum ara esset erecta in Prytanio, in qua perpetuus ignis asseruabatur, aram illam Pollux Vestam appulit in his; ἐφ' ὧν δὲ θυόμεν, ἢ αὐτῶν ἀκαίωμεν, βωμὸς, θυομετῆρον, ἔστι. ἐν τοῖς γὰρ ἕτοις ἀνομάκασιν. ἕτοιξ' αὐ κυριότατα καλῶν τῶν ἐν ἀστυαταῖς, ἐφ' ἧς τὸ πῦρ τὸ ἀσβεστον ἀσπίεται. Super quibus sacrificamus, aut ignem accendimus, altare, acerra, Vesta: nonnulli enim sic appellarunt. Sic sane apertissime illam, quæ est in Prytanio, vocaueris, super qua ignis ille perpetuus ardere solet. At Ouid. lib. 6. Fast. flammam ipsam Vestam fuisse appellatam sensit, vt patet in his;

Nec tu aliud Vestam, quàm viuam intellige flammam:

Nataq; de flamma corpora nulla vides.

Hanc Deam ignem fuisse, vt vel ab initio Romæ præcipua religione cultam, argumento sunt illa, quæ ad Vestalium perpetuam virginitatem pertinebāt, quæ, cum omnibus notissima sint, minime nunc explicabo. Cum altera harum Vestarum Saturni fuisset mater, merito vocata fuit antiqua & cana, vt est in lib. 9. Aeneid. apud Virg.

Affraciq; larem, & canæ penetralia Vestæ.

Hanc terram omnino fuisse testatur Plur. dec. 8. Sympo. probl. quippe cum inquit mensas antiquorum fuisse rotundas ad similitudinem terræ: quæ cū vicium nobis tanquam terra præberent, vocatæ sunt Vestæ. Sed illud etiam manifestius, vt ego quidem arbitror, declarauit Plato in Timæo, cum Deos omnes, elementa scilicet, ac vires cœlorum commoueri faciat, solamq; terrā in medio horum immobilem consistere, vt patet ex his; ὁμῶν δὲ μέγας ἡγεμὼν ἐν ἕρμῳ ἕως ἑλευθέρων ἀπὸ τῶν ἀρμα, ἀπρῶτος ἀσπυρταῖς ἀεκοσμῶν πάντα, καὶ ἐπιμελήμενος. τῶν δ' ἑσπῆτα ἑρρατῆ θειῶν καὶ δαμόνων κατὰ δωδεκά μέρη κοσμημένη. μέγα δὲ ἔστι ἐν θειῶν οἴκῳ μόν. Magnus sanè dux in cœlo Iupiter curram agens volucrum, primus incedit omnia coordinans & curans. Hunc sequitur Deorū dæmonumq; exercitus in duodecim partes distributus: at Vesta sola manet in Deorum domo.

Nam

Nam cum Iupiter supremus sit Deus, Dii demonesq; reliqui planetæ sunt, & corpora cœlestia, ac elementa, quæ intra duodecim partes signiferi omnia continentur. Cum vero primum mobile corpus omnia reliqua secum trahat, idcirco dicti sunt Dii ac demones volucrum currum sequi, quorum est non parvus exercitus. At sola ex iis, qui Dii habiti sunt, domum immobilis seruat Vesta, cum illa terra sit, vt Eurip. in his significauit;

*ἡ γῆ γαῖα μὴ τῶν ἑσπερίων αἰσθητῶν
βροτῶν καλῶσιν ἡμῶν ἐν αἰθέρι.*

Parsq; terra, quam vocant Vestam viri
Præstantiores confidentem in æthere.

Nam terra sola ex omnibus naturalibus corporibus immobilis existens in medio totius orbis sublimis, tanquam in aere, consistit; neq; in aliquâ mundi partem magis declinat; quare iure inquit Oui. lib. 6. Fast.

Terra pilæ similis nullo fulcimine nixa
Aere subiecto tam graue pendet onus.
Ipsa volubilitas libratum sustinet orbem.

Quiq; premat partes, angulus omnis abest.

Cum enim tantumdem vndiq; distet à cœlo, dicta est federe in æthere, & nulla re suffulta sustineri. Huic tanquam demoni summæ parti ignis præfecto in sacrificiis litabatur odoribus. At cum antiquior Vesta terra esse putaretur, flores vt pote illorum feraci matri, offerebantur, & far; vt est apud Virgil. lib. v.

Hæc memorans, cinerem, & fopitos suscitât ignes,
Pergameumq; larem, & canæ penetralia Vestæ
Farre pio, & plena supplex veneratur acerra.

Vestam omnino Plotinus, aliiq; complures, animam terræ esse voluerunt; quæ Ceres etiam aliquando fuit nominata: alii Vestam esse crediderunt, inter quos fuerunt Platonici, & *κοίτη* separatarum formarum, & rerum diuinarū solidum fundamentum: idcirco in omnium Deorum sacrificiis Vestæ primitiæ offerri ab antiquis solebant. Credita fuit altera Vesta Saturni mater, quia cum nondum existeret tempus, in confusa mundi mole terra latuerit: altera filia, quia post cœlum & tempus elementorum corpora summus opifex architectatus est Deus. Cum terra igitur esset omnium prope corporum naturalium fundamentum, merito mater Deorum etiam fuit ab antiquis appellata, vt testatur Strab. lib. x. hanc conuiuiorum præfectam, & omnium factorum primitias capere solitam dixerunt, quia sine terra muneribus, vel sine calore è cœlo, nulla res nasci potest conuiuibus apta: quæ cum omnia ad sacrificia munera producat, merito omnium illorum primitias capere credita est. Atque quid Vesta sit, & quod fuerit an antiquis culta, cum omnia elementa, elementorumq; vires diuinis nominibus ab antiquis nominarentur, qui nihil Deo vacare putarunt, iam satis explicatum fuit.

NATALIS COMITIS
MYTHOLOGIAE,

LIBER NONVS.

Quam sapienter religionem, & sacerdotum honores,
& inferorum locum introduxerint antiqui.

ED antequam ad reliqua procedamus, cum omnem vitam mortalium multis vndique difficultatibus circumuentam esse dixerimus, multaq; ab antiquis ad eam sapienter gubernandam excogitata, me operæ precium facturum esse arbitror si demonstrauero omnem antiquorum religionem ad metum Deorum in animis hominum imprimendum fuisse inuentam. Nam cum turba fœminarum, imperitorumq; multitudo rationes philosophicas minime possent imbibere, neque per eas ad religionem, & fidem, & sanctitatem facile inuitari; Deorum metu & timore opus fuit, quæ certe sine fabularum, rerumq; admirabilium figmentis in animis hominum imprimi non poterant. Hæc igitur causa fuit cur fulmen Ioui & Aegidem attribuerint antiqui pro armis, & tridentem Neptuno, & sagittas Cupidini, & faces Eryanibus vlticibus scelerum, & Palladi dracones, & Diis cæteris arma diuersa concesserint. Sed quoniam quæ excogitata fuerunt, rudia plane primum, & inutilia fortasse ad hoc efficiendū videbantur, neque obtinatos illos homines esse oportebat, qui primam rudem religionem acceperant, postea recentiorum Deorum multitudo introducta fuit; & cum his recentiores leges, & non iidem ritus sacrorum; quippe cum antiquas leges à Diis recentibus conculcatas fuisse dicat Aeschylus in Eumenidibus. Fuerunt autem recentiores Dii crediti Iupiter in primis, qui omnia priscorum Deorum iura, & omnes leges antiquauit: tum Hercules, & Dionysius, & omnis illa infinita prope Deorum turba, qui ab ipso Ioue postea manarunt. Post hos Deos etiam hominibus diuini honores sunt habiti post mortem, atque illorum nonnullis vrbes etiam dicatæ; sicuti in Chersoneso Eleus Protesilas, Lebedea Bœotia Trophonio, templum Amphiarao in Oropia. Atque vt hominum inuenta sibi grata esse Dii certissimis argumentis illi confirmarent, multa miracula è rebus sibi sacratis contingere voluerunt, quod statua Liberi patris visa ab hominibus profanis illos in insaniam verteret, quod si quis neglecta religione in lucum Eumenidum apud Athenienses ingressus esset, furore agebatur, in aream Iouis Lyæi impuris ingressis omnino intra annum mori necesse fuit. cui rei & illud accessit miraculum, quod si vel homines vel belluæ illuc intrarent, nullam redderant corporis umbram; quod quouis & diei & anni parte fiebat. His de causis magna accessit autoritas auspiciis, auguriis, vaticiniis, & omnibus diuinationibus, que

ad religionem spectabant; quale fuit illud quod fiebat apud Achiuos ante Cereris templum: nam speculum fuit parrenui funiculo suspensum, & ad aquam fontis ibi existentis demissum; in quo ægri peractis prius sacrificiis de more eius loci, vel certam sanietatem, vel certissimam mortem ex offerentibus sese in speculo imaginibus intuebantur. id vero non nisi ad comprobantiam illam religionem ab impuris demonibus efficiebatur. atque infinita propè miracula variis in locis contigisse antiquæ & nuper nascentis religionis tempore memorantur. Ita vero effectum est, vt magna reuerentia & sacrificiis, ac religioni deorum, & sacerdotibus ipsis accesserit; cum sacerdotibus è nobilissimis tantum familiis eligerentur, & omnibus publicis consiliis interessent apud Græcos; nam tanquam Diis præsentibus, quibus nihil ignotum existimare debemus, ita præsentibus sacerdotibus, Mantibus scilicet apud Athenienses, at Auguribus regi apud Lacedæmonios assidentibus, omnia publica proponebantur consilia. Neque ante vel publica vel priuata negotia magni ponderis vlla post cõsultationem aggrediebantur, quam oraculum Delphicũ, aut Ammonium, aut Dodonæum, aut aliquo pacto Deorum ipsorum voluntatem consulissent. Sic sequentibus postea temporibus fuit in more positum, deinde legibus etiam confirmatum, vt senatus legitime non nisi in templis Deorum, aut in locis sacris posset haberi; tanquam omnium quæ agerentur, ac dicerentur, & conscientiæ æquitatisque lux testes deos ipsos facerent. Postea vero sapientissimi legum ciuilium latores singuli varios Deos suarum legum autores introduxerunt, cum lex omnis leuis sit & inanis habita, quæ Deorum immortalium consensum non haberet. Inde cœpit prisca antiquorum theologia studia mentesque hominum ad se allicere, quam totam tamen in corporum naturalium consideratione Zeno & Cleanthes & Chrysippus philosophi consistere crediderunt. At non penitus a rebus diuinis, quamuis certa & legitima via eõ non accedebatur, erat remota contemplatio antiquorum, neque inutilis plane erat illa inuestigatio. Non enim animorum solum ingeniorumque nostrorum quasi naturale quoddam pabulum inuenimus considerationem Deorum, rerumque diuinarum cognitionem, dum naturam Dei perferutamus; sed etiã erigimur quodammodo, elatiores fieri nobis videmur, supera & cœlestia cogitantes, humana, vt exigua & minima & futilia paruifacimus, virique boni efficiamur. Nam contemptis rebus humanis, affectibusque animorum & cupiditatibus conculcatis quid reliquum esse potest in nobis improbitatis? aut quis patet his motibus inter rerum diuinarum inuestigationem locus? Neque vero corpora solum naturalia pro Diis culta fuerunt ab antiquis, vt luna, sol, terra, ignis, aqua, venti, qui omnes pro Diis diuinos honores obtinuerunt, vt, & Herodorus in Clio, & Plato in Crazlo testantur, & nos superius demonstrauimus: sed etiam, vt certa moderatione animorum nostrorum motus temperarentur, nihilque crederetur sine Deo auspice & moderatore fieri, singuli prope animorum motus pro Diis quoque diuinis honoribus culti sunt. nam & ara Misericordiæ fuit apud Athenienses; apud quos illi numini, quia magna momenta in tota hominum vita, cauumque varietate habeat, præcipuus quidam honos habebatur, tum Pudoris, & Famæ, & Alacritatis aræ, & Bonæ Valetudinis erectæ sunt: & Somnia, Pertinacia, Gratia, Fraus, Miseria, Querela, Amor, Dolus, Motus, Labor, Inuidentia, Fatum, Senectus, Mors, Tenebræ pro Diis habitæ. Necessitatem præterea magnam Dea vocauit

vocauit, Callimachus in hymnis, & Fortuna rebus omnibus dominari credita, & Spem ac Timorem graues Deos ita vocauit Theognis;

Ελπίς καὶ καὶ φόβος ἐν ἀθανάτοις ἕμοις,
οὗτοι γὰρ χαλκῆ δαίμωνι ἀμφότεροι.

Spesq; Timorq; pares mortales inter, & iidem
Infestant animos, numen vtrunque graue.

Nam cum superiores motus animorum diuinos esse significarent, & Mentis, Fidei, Pietatis, Virtutis sana fuerint erecta, non ne hoc palam indicarent, Deos omnia prospicere, & viros bonos quàm maxime ad integritatem ac beneficentiam oportere animos suos accommodare? Atqui cum mundum totum Deorum esse dicerent, nihil omnino putabant diuina præsentia Deorum curare posse, cum multitudo rerum omnium quæ agerentur & dicerentur, & cogitarentur Deos ipsos testes esset habitura: quare nemini scelerato esse impone licuit. Neque vllus fuit ex hac tanta Deorum multitudine, cui mortalium sapientia, probitas, iustitia, integritas, fides, temperantia non esset grata; quare præclare traditum est à sapientibus duas esse vias animarum è corporibus excedentium. Qui enim se humanis vitiis cõtaminassent, seque totos libidinibus addixissent, quibus carni se domesticis turpitudinibus ac flagitiis inquinassent; vel qui fraudes inexpiabiles in administrandis rebus patriæ suæ concepissent, iis deuium quoddam iter fuisse seclusum à Deorum concilio tradiderunt, atq; hi nunquam ad Deos ipsos postea peruenire poterant. Qui vero multa quidem, at expiabilia peccata commississent, sordibusque humanæ sæcis fuissent inquinati, illis post certum temporis spatium ad Deorum concilium accedere licebat, vbi omnes illas sordes abluissent; cum nihil nisi purum & simplex ad Deos peruenire posset. Qui vero se integros castosque seruassent per totam vitam, quibusque fuisset quàm minima cum corporibus contagio, & qui in his corporibus Deorum vitam fuissent pro viribus imitati, his facilem patere reditum ad Deos, vnde discesserant, tradiderunt antiqui. Quare cum sceleribus ingentia supplicia, virtuti magna præmia proponerentur, cumque omnium negotiorum cogitationemque suarum Deos testes habere singulos dicerent, qui poterant homines vel nolentes ad probitatem impelli pauidi & ob Deorum præsentiam demissi? at nunc de Vlyse iam dicamus.

De Vlyse.

Cap. 1.

Vlysses, de quo tam multa, tamque mirabilia scribuntur à poetis, & ab omnium poetarum principe Homero præcipue, natus est in Bœotia vt sensit Lycophron, vt verò alii in Ithaca parentibus Laerte & Anticlea, de qua ita meminit Hom. lib. x. odyss.

ἠλθὲς ἐπὶ ψυχῇ μητρος κατακτιθῆναι
Αὐτολύκου θυγάτηρ μεγαλήτορος ἀϊτκλεα,
τῷ ζαῦθὸν κατὰ μνηστῆρας ἔλασεν ἱρώ.

Atque anima accessit defunctæ matris eodem,
Natae magnanimo Autolyco claræ Anticleæ:
Quam viuam liqui petii cum Pergama sacra.

Hic vbi nauigandum esset ad bellum Troianum cum cæteris Heroibus, se insanum esse simulauit ob eximium amorem, quo vxorem Penelopen Icaris filiam,

socio:um Vlysis, qui virem recluserunt multorum & latorum & calamitatum fuisse originem. Ibidem quā necessaria sit Imperatoris vigilantia ostēditur, cum neque tantillum quidem ab administratione rerum ad communem omnium salutem pertinentem, recedere liceat. Quamvis plerisque, nō ad publicam, sed ad propriā vtilitatem res publicas gubernare nunc mos est; qui neglecto humanitatis & æquiratis iure illud rātum quod sibi conficit, legitimum esse arbitrantur. Deinde significatum fuit per hęc viro bono necessariam esse omnino prudentiam & rerum futurarum quasi diuinationem quādam, & præcognitionem, cum sciscitatum de rebus futuris vel inferos adierit. At verō non sufficere vires humanas ad superanda pericula, vel titillationes voluptatum, ad quas obtupescit humanum ingenium, facile monere potest Mercurii munus, quod datum est Vlysi aduersus omnia veneficia. Cur inter suauissimos Sirenum cantus, vel aures obtuari, vel ad malum alligari conuenit? quia aduersus illegitimarum voluptatum illecebras vel surdos esse, vel rationi firmissime alligatum obtemperare omnino opus est. Cur focii nauī igne fulminis cœlestis conflagrante vbi Solis greges mactauissent, eo Deo neglecto in mari perierunt, ac solus Vlyses euasit? quia nemo impune denique religionem parafacit, cum innocentes semper Deus protegat & adiuuet. Hic idem modo nudus & ad litus eiectus inter frondes latuit, modo auri & argenti diues multis acceptis focis & muneribus in patriam dormiens exponitur ob fortunæ vicissitudines, quas virum sapientem æquo animo perferre opus est. Hic idē sumpto mendici habitu consilio Palladis post omnes procos cœsos tranquillus in patria fuit, quoniam viri boni & mali eundem habent ortum, & exitum vitæ, omnes enim mendici & nudi nascuntur ac moriuntur. In illo igitur habitu superatis denique & extinctis libidinibus, voluptatumque omnium stimulis, qui proci sunt animæ nostræ, in patria, in piorum locis, in Deorum cœcilio felicissime viuimus. Quare, si quis vel illa monstra, quæ dicitur Vlyses perdomuisse, alicubi extitisse credat, vel si extitissent tam dispersa, ad illa omnia Vlysem fuisse delatum, is nimium rerum antiquarum scriptoribus pro quadam simplicitate credit, & a veritate omnino valde delirat. Sin hæc omnia ad mores, vitamque mortalium recte instituendam excogitata putet, necum plane sentit; cum omnia hæc ad omnes fortunæ euentus sapienter ferendos non mediocriter pertineant. Atque de Vlyse ita breuiter, nunc de Oreste dicatur.

De Oreste. Cap. 11.

Orestes avrem fuit Clytemnestræ & eius Agamemnonis filius, qui summus Imperator fuit Græcorum, vbi Græci ad Troiam militarent, quem alii dicunt in conuiuio cum domum post id bellum rediisset, alii in balneo vnā cū nonnullis viris illustribus per insidias Aegisthi fuisse cœsum. Ferunt Orestem paruulum domi cum matre relictum fuisse, quo tempore Agamemnon ad bellum Troianum nauigauit, vbi cantorem custodē & admonitorē Clytemnestræ reliquit. At Aegisthus Clytemnestræ desiderio captus cantore clam per insidias in insula deserta obruncato, illa denique positus est. Hic idem Aegisthus Agamemnone patre Orestis cœso filium quoque erat occisurus, nisi ab Electra sorore admonitus insidias sibi parant ab Aegistho, fuga sibi salutem comparasset. Profugit igitur Orestes ad Scro-

Scrophium principem Phocensium, qui sororem Agamemnonis in matrimonio duxerat, vbi ad duodecim annos commoratus, cum iam ad robustiorē ætatem peruenisset, & paternæ cœdis memor, & acceptæ ab Aegistho iniuriæ non oblitus, tanquam nuntius mortis Orestis ad Clytemnestram matrem admittitur: atque Electra cōscia, quæ data fuerat in matrimonium cuidam agricolæ, ne possent qui ex illa nasceretur ad regnum aspirare, matrem & Aegistham eodem ferro obruncavit in paternæ cœdis vltionem. Id autem factum est ab Oreste non sine oraculi iussu, vt ait Eurip. in Oreste his carminibus.

φοβουτ' ἀδελφαι μὲν τὶ οὐ κατηγορίη;
 αὐτὰ ἐρίτην μητρί, ἢ σφ' ἐλάττω
 κτήναι, σπρίσιν δ' ἀσπασταὶ βυλῆαι φέρον,
 Quid est opus narrare Phœbi iniurias?
 Matrem hic Oresti suadet illum quæ edidit
 Mactare; magnam quōd retere infamiam.

Fuerunt tamen qui dixerint Orestem non fuisse per id tempus apud Scrophium, sed dum exulare à patria è regno paterno eiectus, Argis primum positum fuisse, deinde cum magna Arcadum manu Phocensium auxiliis fretum Sparthæ regnum occupasse: cui Lacedæmonii haud quaquam inuictpauerunt, qui Tyndari nepotem multo digniorem putarunt, cui parerent, quā Nicostratum aut Megapenthem quos Menelaus è quadam serua suscepit. His addiderunt Hermionen, Menelai filiam nupsisse Oresti, de qua natus est filius Sifamenes, qui patri Oresti in regnum successit, vt ait Pausanias in Corinthiacis. Narrant Oresti post illam cœdem diem dictam fuisse apud Areopagitas, vt sensit Nymphodorus ab Erynibus vlticibus scelerum; vt vero Dionysodes, à Tyndaro patre Clytemnestræ; vt vero Amorgius Simonides, ab Erigone Aegisthi & Clytemnestræ filia: in quo iudicio cū par esse verumque suffragiorum numerus inuentus, absolutus fuit. Eo iudicio absolutus Orestes Aræ Mineræ aram erexit, quam ita cognomento appellauit, quia ἐπεὶ οὐκ ἔστιν ἄλλο τι πρὸς τὴν θεῶν, quod preces eius audierit. Nam eō insectantibus Erynibus, è patria ad id iudicium compulsus fuerat, quo tempore Demophon Athenis regnabat. cum enim nescio quo animi titulo ob conscientiam commissi facinoris vexaretur, è patria ad Messeniam primū profugit, qui locus distabat ferè septem stadus a Megalipoli. Atque ibi primum furis correptus fuit, vt ait in Arcadicis Pausanias. Alii dicunt Orestem sibi manus alterius digitum hic abrohsse impatientem furoris, vbi nigræ Furie sibi obuiæ primum fuerunt, quæ a deo digito mox sibi albæ visæ sunt, quare ad se ipsum rediit. Hic in Macedoniam profectus oppidum condidit, quo i vocatum fuit Argos Oresticum, & vniuersa regio Orestias, vt testatur est Strabon libro septimo. Narrant Orestem Athenas per id tempus venisse, quo Lenæa Liberi patris sacrificia celebrabantur, quæ scripsit Apollodorus Anchestera fuisse antiquitus appellata, quasi floralia dixerim. cum igitur inter sacrificia non admittereetur, vt pote cœde matris pollutus, dicitur Pandion hoc excogitasse; cum choam vini, (est autem illud mensuræ nomen apud Athenienses) dari singulis conuiuius iussisset, imperauit singulis, vt suum biberent, neque alii de suo cuiquam infunderent, ne ex eodem cratere biberet Orestes, è quo initiari essent, neque ex eorum vino; neque rursus grauius ferret, quod ipse solus seorsum ab aliis biberet. Atque inde Choum solēnticas manasse eo ritu credita est. Neque vero illud ipsum sine oraculi monitu

nitu factum fuit, quod scripsit Eurip. in Iphigenia in Tauris;

αὐτὰ μὲν ἴδεις εἶναι
ἐκὼν δὲ ἔσθ' ὡς θεοῖς θυγατέρας.
ὡς ἴσχυον αἰδῶ, εἶτα μοι στρατῆρα μοι
παρῆσθεν εἶκεν, ὅστις ἐν ταυρῶν γῆν
Στῆνδ' Ἰφικλῆα τ' ἀπὸ φθιγκτόν μ', ἔπεισ
Δαίτης γενέσθην, ἀπὸ ματιῶν ἀπὸ δόξα.

Primumq; nullus hospitem

Me cepit, inuisum velut Deis virum.

Qui me colebant, hi mihi hospitalia

Parare soli dona, mensam vna in domo.

Silentio præbere cuncta, quo forem

Nec particeps consilii ipse, nec poculi.

Enimvero cum postea oraculum sciscitatus esset Orestes, quo pacto posset ab eo furore liberari, responsum tulit illud fieri non posse, nisi in Tauricam regionem Scytharum profectus Palladis statuam, quam illi eximie colebat, abstulisset in Græciam. Eo igitur cum accessisset in vincula a pastoribus cum Pylade coniectus, (nam Pyladem Strophii Phocensis filium, cum quo fuit a teneris educatus, omnium profectio, periculorumq; socium, fidissimum habuit.) ad Thoantem regionis Regem deducitur, vt de more eius gentis pro victima illi Deæ mactaretur: deinde ad Iphigeniam ad templum missi cum statua per noctem conscensa nauicula omnes aufugiunt. Sed antequam inde soluerent Orestes comam lugubrem in Tauris deposuit, quem ritum postea detulit in Caræoniam, vt scriptum reliquit Phanodemus in libro septimo rerum Atticarum, & Strabo libro duodecimo. Alii tamen voluerunt Orestem comam deposuisse antequam ad iudicium Areopagitarum accessisset. Cum vero rediisset Athenas, Electram sororem Pyladæ in matrimonium collocauit, e qua Pylades postea Medontem & Strophium filios suscepit, vt scripsit Hellanicus Lesbius in primo libro rerum Aetolicarum, & Isacius in Lycophronem. Fuerunt qui non procul a Megalopoli Orestem sanitati restitutum crediderint, in loco quem Acan vocant; & Tonstrinam, vbi comam torondit. Alii istud ipsum iuxta Gytheum saxu contigisse memorant, quod ociosum vocant; super quo vbi sedisset Orestes, fuit ab infania liberatus, vt ait Nymphodorus Syracusanus in *αἰσχρολογία* siue nauigatione, & Paul. in Laconicis. Alii tradiderunt illud iuxta Ananiam montem contigisse, vnde etiam mons ipse nomen accepit, cum prius Melanchius dicebatur, vt ait Plutarchus in libro de fluminibus. Alii Palladis consilio Orestem Argos adiisse, & Erinyas placasse inquit, quare ibi eius infaniam placatis Eumenidibus desisse. Cum igitur Athenas rediisset sanitati restitutum, sorore data Pyladæ socio, Neoptoleno Achilles cæso, Hermionen vxore duxit, de qua suscepit Tisemenum: vel, vt scripsit Isacius, ex Erigone Aegisthi filia vxore ducta Penthilum genuit, habitauitque Arcadiæ vrbem Orestiam, vbi a serpente iæcus extremum vitæ suæ diem conclusit: cuius sepulchrum fuit apud Thyreates, vt scripsit Paul. in Arcadicis. Huic tãquam Deo postea solennis ritus apud Tauricæ gentes fuit institutus, vt, cum Orestes in cella quadam antequam expiaretur consistere iuberetur, cum quo epulati sunt qui illustrationi illi præfuerunt: ad eius rei sempiternam memoriam, illarum posteritatis diebus in eodem loco eggerant. vbi verò desossa fuerunt illa

10

20

30

40

la p̄icula laurum naram postea fuisse memorant. Sequentibus postea temporibus cum bellum grauissimum inter Tegeates Lacedæmonio: que exarsisset, multis cladibus affectis Lacedæmonis responsum est ab oraculo præsentem calamitatem cessaturas, si ventos & percutientem ac repercussum, hominumque perniciem omnem remouentes, ossa Orestis inuenissent. Lichas igitur Lacedæmonius cum Tegeam peruenisset, erant enim tunc fœderis iure ora pacata in ciuitatibus, atque fabri ærarii officinam esset ingressus ibi inueniri posse ossa Orestis in memoriam venit, quia ventos folles oraculum appellasset; percutientem, malleum; repercussum, incudem; hominum perniciem, ferrum; quo in præliis cædendis hominibus vsi fuissent. atque sepulta fuisse postea Orestis ossa memorant iuxta Parcarum fanum in sepulchro Agamemnonis, vbi iussi sunt Tegeatæ ab oraculo illa sepelire, vt ait Paul. in Laconicis. Atque hæc illa sunt, quæ de Oreste ab antiquis memorantur. Quod hæc ad historicam narrationem referenda sint omnia propè, nemini dubium esse arbitror. at quod ita fuerit Orestes a Furiis exagitatus ob patricidium, quod vel iussu oraculi commiserat, illud solum nobis esse considerandum. Dicunt huic visas fuisse Furias, quæ ardentes faces assidue illius oculis obicerent, a quibus semper terrore horribili afficiebatur, per quas neque diurno neque nocturno tempore quiescere licebat. hanc animi molestiam, atque adeo hunc mentis furorem, conscientia stimulos fuisse constat, quibus scelerum flagitiorumque sibi conscii homines exagitantur: cum nihil magis animum assidue torqueat, quam præteritorum flagitiorum memoria, quod ita testatur Cicero in Oratione pro Roscio Amerino; Nolite putare, quemadmodum in fabulis sæpenumero videtis, eos, qui aliquid impie scelerateque commiserint, agitari, & perterri Furiarum tædis ardentibus. sua quemque fraus, & suus error maxime vexat: suum quemque scelus agit amentiaque afficit; suæ malæ cogitationes, conscientiaque animi terrent. Hæ sunt impiis assidue domesticeq; Furia, quæ noctes diesq; pœnas præteritorum peccatorum a cõscleratisimis hominibus repetunt. Nam cum nihil magis quam præteritorum scelerum recordatio animum infestet, tum nihil magis hominum quieti, & tranquillitati confert, quam integritatis opinio, & nullus fraudis sibi esse conscius; quod per hanc fabulam antiqui significarunt. at nunc de Chimæra dicamus.

10

20

30

40

De Chimera.

Cap. III.

Chimera monstrum illud celeberrimum apud antiquos, Echidnae ac Typhonis filia fuisse dicitur, vt scripsit Hesiodus in Deorum ortu, vbi loquitur de Echidna in his;

ἡ δὲ χίμαιρα ἔτακτε πένουσα ἀμειψάχρον πῦρ,
Δανύει μὲν ἄλκυτι ποδῶν ἄκτε κρατερῶντι.
τῆσδ' ἢ τρεῖς κεφαλαί, μία μὲν χαρταίο λεόντος,
ἑὴ δὲ χίμαιρα, ἡδ' ἔφρος κρατεροῖ δράκοντος.
πρόθε λέον, ὅππιν δὲ δράκον, μία δὲ χίμαιρα,
Δανὴν ἀπὸ πένουσα παρὸς μῆνος ἀθρομένιο.

Tum parit indomitas spirantem ex ore Chimæram
Flammæ, ingenrem, celcrem, fortemq;, grauemq;.
Huic tria erant capita: primum fuit acre leonis,

Yyy Aft

tempus in Lycia celebraretur, fuit ab Iobate per nouem dies admissus in conuiuium, ac decimo tandem die Iobates literas a focero accepit. Denimue- ro cum illam consuetudinem Iobates etiam feruaret, hunc quidem ipse in- terficere noluit, sed imperauit vt Chimæram, & Solymos, & Amazonas oc- cideret, quæ omnia testatus est his uerbis Hom.lib. 3. Iliad.

Τῷ δὲ γυνὴ προῖτον ἐπιμήνητο δὲ ἀότῃα
κρυπταδὴν φιλότῃτι μιγήμεναι. ἀλλὰ τὸν, οὔτι
παῖθ' ἀγαθὰ φρονέοντα δαΐφρονα Βελλεροφόντιον.
ἢ δὲ ψευταμένη, κροῖτον βασιλῆα προσέουδα.
Τεθναίης ὦ κροῖτ', ἢ κακταγε Βελλεροφόντιον,
ἔμ' ἐβίβην φιλότῃτι μιγήμεναι οὐκ ἐβλοῦσθ.
ὡς φάτο. τὸνθ' ἀακτα χόλος λάβην, οἶον ἀκουσι.
κτάσθαι μὲνθ' ἀλέωνι. σέβασατο γὰρ τόγχι θυμῷ.
πίμπι θέμιν Λυκίωθε, πόρονθ' ὄγε σήματα λυγρὰ,
γράφας ἐν πίνακι κωκτῇ θυμοφόρα πολλὰ.
Δαΐξαιθ' ἠνάγνη ἢ πινθερῶ, ἐφ' ἀπόλοισι.
αὐτὰρ ὁ, βῆ Λυκίωθε θεῶν ἑσπόμενοι πομπῇ.
ἀλλ', ὅτε δὴ Λυκίωθ' ἔβην, ἔαβοντε θύοντα,
προφρονίως μιντὶν ἀαξ' Λυκίης ἑυρίης.
ἐνημαρ ξάινιασι, καὶ ἰνία βοῦε ἱερίων.
ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη ἔφαθ' ἑδοδακτύλος ἦν
καὶ τίτεμιν ἑρίης, καὶ ἦτε σήματα ἰδέσθαι,
ὅττι θὰ οἱ γαμβροῖο παρὰ προῖτοιο φίροισι.

10
20
30
40

Occultoque vxor Præti mox carpitur igni,
Clam petit amplexum illius: sed pectora casta
Flectere non potuit prudentis Bellerophonis.
Hinc tulit ad Regem mendacia callida Prætum.
Præte precor pereas, ni cædes Bellerophonem;
Qui vim ferre mihi, & lectum turpare iugalem
Tentaui. Regem auditæ mouere querelæ.
Cædem deuitat tamen hanc, mens horret ab illa.
In Lyciam ad generum mittens sed tristia scripta
Huic arcana dedit, luat vt pro crimine pœnas.
Tempore quo Lyciam petiit sed forte Deorum
Festa celebrabant Lycii solennia. Rex hunc
Vt primum Lyciam petiit, Xanthumq; fluentum,
Excipit hospitio peregrinum rite diebus
Ille nouem, totidemq; boues mactauit ad aras.
Aurora vt decimo conspexit lumine terras,
Quid peteret rogat hunc, foceri cum scripta recludit.

Deinde sequuntur Iobate iussa, qui ad prædicta pericula Bellerophontē ire imperauit. Erat enim adeo terribilis chimæra, quæ flamas euomebat, vt pro- xima quæq; combureret, ac igni deuastaret, & pecora interficeret. At verò Dei cognita illius innocentia, eius miserti, Pegasum alatum equum, natum è Neptuno & Medusa, vel, vt alii maluerunt, è sanguine Medusæ, dum eius ca- put à Perseo cederetur, illi dederunt. Eo equo uectus Bellerophon primum chimæram occidit, deinde Solymos & Amazonas debellauit. Hunc ab illis rebus gestis redeuntem & exultantem multi è Lyciis in insidiis collocati re- pente

pente adoriūtur, quibus omnibus profligatis cum Bellerophon incolumis ad Iobatem reuertisset, eius virtutem & fortitudinem admiratus Iobates Phi- lonoen filiam in matrimonium illi dedit, eumq; generum sibi afciuit, è qua Bellerophon Ifandrum, & Laodamiam, & Hippolochum suscepit. His rebus cognitis cum innocentia Bellerophontis postea omnibus patuisset, illum in- famiam non ferens Præti vxor sumpta cicuta sibi mortem consciiuit. At Io- bates postea decedens successorem etiam regni Bellerophontem instituit. Sed Bellerophon, quale est ingenium plerisq; mortalium, tanta rerum gestarum felicitate nimium arrogantiam Iupiter omnis temeritatis grauissimus vindex 10
luit; quam arrogantiam Iupiter omnis temeritatis grauissimus vindex
deprimendam esse ratus, cœtrum illi equo immisit, quare Bellerophon præ-
ceps in terram deturbatur. Cum in Aleiam Ciliciæ planitiem is cecidisset,
cepusque factus uisisset, Pegasus nunc sublimis, nunc depressus per aera vo-
lauit; quæ cum uidisset Aurora hunc impetrauit à Ioue, vt ab eo uecta quo-
tidianum cursum conficeret. Sed de fabulosis hætenus. Hanc fabulam alii
ad historiam, alii ad physicam, alii ad ethicam explicationem traduxerunt.
Quæ ad historiam spectant, ea per se patent, nisi quod Pegasus nauis fuerit
ita dicta à ποτήσιν, à cōpingendo scilicet. Fuerunt qui Bellerophonem
tem nihil aliud esse putauerint, quàm humorem motu solis eleuatum: quonia
aere vi solis agitato pars grauior sublata paulopost rursus deorsum demit-
titur, atque cogitur; quæ cum feratur deorsum & coaguletur, Pegasus
dicta fuit. Cum vero pars subtilior ad regionem ignis feratur, sic illa pars
crasior dicta fuit à Ioue deorsum detrusa fuisse: atque cum Pegaso ex aqua
ob motum cœli diurnum sublato Aurora oriatur, dies dictus est, vt sensui
magis patet, ac non Bellerophon, à Pegaso equo portari. Alii generationē
elementorum, cum alia sursum alia deorsum feratur, vt leuia sunt aut gra-
uia, per hæc significari maluerunt. Alii vitæ humanæ rationem propè om-
nem sub hac fabula contineri tradiderunt; nā neq; aduersis rebus nimis tri-
stari, neque prosperis & felicibus nimis gloriari aut extolli conuenit, quonia
horum omnium moderatorum Deum esse experimur. Is enim
pro sua singulari clementia & calamitatibus inique circumuentus adiuuat,
quod accidit, dum calamitosus esset, Bellerophonti; & nimis elatos animos
deprimit, quare præceps idē postea dicitur de cœlo detrusus. Alii ad astro-
nomicas rationes hæc ipsa, quæ de physicis dicta sunt, transtulerunt, eaq;
fieri inquit pro viribus aëtherum, quas cum prior Bellerophon deprehē-
disset, dictus est in cœlum ascendisse. Alii dixerūt Bellerophontem e Pega-
so alato uectum chimæram interemisse, quia is celetem prior inuenit & frēnū,
vt ait Pindari interpres: sicuti bigarū inuentor fuit Castor, quadrigas Erich-
thonius Atheniensis inuenit, Oxylus Aetolus araben. Dictus est is equus
alatus, vt uoluerunt quidam nauigium, cum ille prior omnium inuenit na-
uigare classe, atque ordinem clasissis instruendæ, cum uela & remi alæ sint
nauigiorum. hic igitur nauali prælio Solymis populis bellicosos superatis,
quos leonibus similes dixerūt poetæ, Amazonibus arma intulit, quas per lo-
ca difficilia & montosa peragrantes capras uocabūt. Insidias porro quas Io-
bates è lectissimis iuuenibus illi parauerat redeunti, caudam serpentis uo-
cauerunt. At de Bellerophonte satis, nunc de Rhea dicamus.

Rheam scripsit Hesiodus in Theogonia Terræ & Cœli fuisse filiam, cum ita de filiis Terræ loquitur;

ἔραω δὲ θεῶσσι τέκεν ἄκλειον βαθυδίνην. κοῖοντε, κρέοντε, ἄσπερον γαίης, ἰασπιδόντε. θεία τε, θεία τε, θεία τε, μνημοσύνη τε.

Oceanum peperit Cœlo coniuncta profundum, Cœumq; Creumq; Hyperionaq; Iapetumq; Thiamq; Rheamq; Themimq; Mnemosynenq;

10 At Orpheus in hymnis Rheam primam omnium à Deo factam fuisse inquit quem Protogonum appellat, cum ita inquit;

ἡ μήτηρ ἰαίη, θυγάτηρ ἀστυμάρφου παρωτογόνου. O Rhea Protogni genitoris filia summi.

Quæ cum fuisset postea Saturni vxor credita, ita de illa scripsit idem Orph. ἡ μήτηρ ἀστυμάρφου, κρόνου σύλλεκτηρ μάκαιρα. Saturni felix coniux, cui splendida forma est.

Ex hac idem poeta terram, & mare, & cælum, & ventos genitos fuisse tradidit, quæ Deorum & hominum parens appellata est, vt patet in his carminibus eiusdem Orphei;

μήτηρ μῦντε θεῶν, ἠδὲ θεῶν ἀνθρώπων. ἐκ σῆ γῆρ καὶ γαίης, καὶ ἔραος ἑυρύς ἔσπερρον, καὶ πόντος, ἀνοιγίη τε, φιλοδρόμιε, ἀστυμάρφου. Mater Diuorum pariter, materq; virorum.

Ex te terra parens frugum, cælumq; profundum, Et mare cum ventis, veloci percita cursu.

Hanc ipsam Iouis fuisse matrem testatur Callimachus, ita in hymno in Iouë; ἰν θύσσι παρῆσσι θῆνη τέκεν, ἠχὲ μάλα, τὰ ἴσκειν ὄρει θείωνοισι περισκεπέης.

30 Nam te in Parrhasia peperit Rhea; sunt vbi colles Arboribus tecti frondosis.

Fabulati sunt hanc Deorum matrem à quatuor leonibus in curru vehi solitam, & corona turria coronari, cuius manibus sceptrum addiderunt, & sacerddotes tympana æraq; pulsabant, & Corybantes armati circumstantabant incedentem, circa quam erant feræ permulæ, quarum mater credita est, vt ait Lucretius lib. 3.

Quare magna Deum mater, materq; ferarum, Et nostri genitrix hæc dicta est corporis vna. Hanc veteres Graium docti recinere poetæ Sedibus in curro biugos agitare leones.

40 Tympanum illi præterea tribuerunt, quod pulsabatur in sacris, & à castratis sacerdotibus colebatur cum magno tibiarum cornicinumque strepitu. Illud autem factum fuit ob Atyos memoriam Phrygii pueri, qui cum à Rhea amaretur, neque tamen eius desiderio vellet satisfacere, perpetuam virginitatem se seruaturum pollicitus est. At cum eam nõ seruasset, à Rhea in furorem percitus se ipsum euirauit, atque sacerdotem illi Deæ, cui fidem violauerat, dicauit. Inde vero mansit ea consuetudo, vt à Gallis vocatis sacerdotibus muliebri habitu indutis Rhea coleretur, vt testatur Lucianus in Dea Syria;

Syria; quam idcirco quòd vterentur tympanis in eius sacris, ita de illa scripsit Orpheus in hymnis; Τυμπανόρουπε, φιλοῖτ' ῥωμαίε, χαλκόκροτε κήρη. Tympana quam mulcent, tinnitusq; æris acuti.

Sic & Ouid. lib. 1. de Ponto; Ante Deum matrem cornu tibicen adunco Cum canit: exiguæ quis stipis æra neget?

Hæc Deæ pinus arbor sacrata fuit, quòd in eam arborem denique Atym ab illa amatum, mutatum fuisse credunt, vt testatur Ouidius libro decimo Metamorph. in his;

Et succincta comas, hirsutaq; vertice pinus, Grata Deum matri. siquidem Cybeleius Atyus Exiit hac hominem, truncoq; induruit illo.

At enim pinu postea coronatis sacerdotibus sacrificare mos fuit per aliquod tēpus. Huiusce Deæ famuli & Curetes & Corybantes vocati sunt: nam cum insaniam, ac belluinam quandam rabiem imitarentur, vocati sunt Corybantes à iacendis capitibus insanorum more, Hi dicti sunt etiam Galli, à Gallo flumio Phrygiæ, cuius hausta aqua vertebantur in furorem, atque testa se castrabant. Fiebant autem huius Deæ sacrificia die nono lunæ vt innuit Nicæder in Alexipharm. cum magna vociferatione;

ἠ δὲ τε κερφόρος ζάκωρος βαμίτ' ῥιε θῆνη ἀνάθ' ἀστυμάρφου ἐν χερσὶν ἀποσά κελύθειοις, μακρόν ἐπιμβάδα γλώσση θρόον, οἶδ', ἑπίουσι. ἰθάνη θηγλόν ἐπ' ἀτάσσειν ὑλαγμόν.

Vtq; Rheæ matris olim diuina sacerdos Ipsa viis lunæ iam nona luce propinquat, Clamoremq; altum tollit: per deua cuncti Diffugiunt, postquam ceperunt auribus ipsos Ideæ matris horrendos forte vlulatus.

Hæc eadem Dea vocata fuit variis nominibus, nam & Proserpina, & Isis, & Cybele, & Idæa, & Berecynthia, & Tellus, & Rhea, & Vesta, & Pandora, & Phrygia, Pylene, & Dindymena, & Pessinuntia à locis aliquando vel à causis vocata est. Fertur Rhea vbi Iouem in vtero gestaret, atque Saturni deuiteret prædictam crudelitatem, ad montem Thaumalum Arcadiæ peruenisse, qui mons fuit ab Hoplodamo, aliisque illius sociis gigantibus in auxiliū accitus, si forte Saturnus illi vim inferre parauisset. Hic autem mons non procul distabat à Moloisso flumine. Fama est Rheam in parte quadâ Lycæi peperisse, atque in hoc monte deceptum fuisse Saturnum cum lapidem pro filio accepisset cuius in iugo spelunca fuit quedam, in quam ingredi vis religio prohibebat, cum solis fœminis initiaturis sacris introire fas esset. Testatur Lucianus in Nigrino satis fuisse phrygiæ tibiq; sonum ad incitandos ad sacrificia Rheæ sacerdotibus, cum illo audito statim in furorem verti soliti essent. Neque vero pinus solum sacrata fuit Deorum matri, vt diximus, sed etiam quercus, vt testatur est Apollodorus lib. 3. de Diis. Atque Titix & Cylleño prius Milethi sacrificare cōsueuerunt, deinde Deorum matri, cuius Deæ ara frondibus quernis ornabatur, vt testatur Apollonius lib. 1. Argonauticorum, in his;

βαμῶνδ' αὖ χίραδος ἀστυμάρφου, ἀμφὶ δὲ φύλλοις

Τε φέροντο θρύνοισι θυπόλις ἐπιλογο
μητέρα διδύμη πολυπόνησαν ἰκαλιόντις
ἐναιτιν φρυγίης τυτήνθ' ἄμα κυλλήοντις
αἰ μῖνοι πολίων μοιρηγίται, ἦδ' ἀσπίδος
μητρός ἰδαίης κικλήσται, ἔσται ἰσσι
Δάκτυλος ἰδαίης κρηταίης. ἦς ἀπὸ τῆς νύμφης
ἔχεται δὲ κταῶν αἰάσσιος ἀμφοτέρως
δρεξάμενη γαίης εἰσίδος ἐβλάσσει.

10

Accumulat aræ lapides, quam frondibus ornant
Quernis, & sacris onerantes lancibus aram
Dindymeam matrem placida mox voce vocarunt,
Incola quæ Phrygiæ est: Cyllenumq; Titiamq;
Qui soli fatis vrbes, qui regna gubernant:
Matris & Ideæ comites dicuntur: & iidem
Dactyli Idæi Cretes, quos Nympha creauit
Anchiale terram stringens Oeaxidis agri
Ambabus manibus Dictæo proxima colli.

Fuit autem Titias Heros indigena Cretensium, ut sentit Callistratus lib. 2.

20

Heracleæ; quem fabulati sunt Iouis fuisse filium, cum tamen Callimachus
in Hecale illum maiorem natu Cimmerii Mariandyni filiorum tradiderit,
ob huius felicitatem cum gens illa maximè res suas auxisset, illum postea
Heroem fati vrbum præfectum existimari lege sanxerunt, ut inquit Theo-
phanes, & Promachidas in hiis quæ scripsit de Heraclea. ἀπὸ τῆς νύμφης
ἀπὸ μριαδωίων, διὸν ἀλφειὰ πρὸς ἰσσίον ἢ ἔσταται καὶ προκίται πρὸς ἰσσίον. In-
ter Deos relatus est Titias à Mariandynis, quoniam per illum gens illa ma-
xime aucta est, & ad felicitatem est perducta. atque de Rheâ tot dicta sunt.

30

Nunc sententiam antiquorum ex his eliciamus. Dictum autem fuit modo
physicas rationes naturæ & elementorum, modo vitæ rectè gubernandæ præ-
cepta sub his fabulis fuisse ab antiquis implicata. sic enim ea quæ dicuntur
de Rheâ, pertinent ad elementorum naturam. Quòd autem Rheâ terra sit,
vel vis terræ quæ ad generationem rerum pertranfit, facile patet ex eius pa-
rentibus, & ex illis, quæ ita scribuntur ab Apollonio lib. 1. Argonaut.

ἴσθιεν ἰσσίον
ῥόμβος καὶ τυμπὰ φέρον φρύγες ἰλάσκονται.
ἠδὲ πρὸς ἰσσίον ἐπὶ φρένα θῆκε θυλάϊς
αἰτῆν δάμναν. τὰ δ' ἰσσίοντα σημάτ' ἔχοντες
Δένδρα μὲν καρπὸν χέρον ἄσπετον. ἀμφὶ δὲ πρὸς
αὐτομάτη φύε γαῖα τέρεινι αἰθέρι ποίησιν.
Θῆρες δ' ἄλλοῦσσι κατὰ φυλόχουσι λιπόντες
εὐρησι σάροντες ἰσσίον.

40

Tympana cum rhombis adsunt, placatur ut olim
A Phrygiis mater Diuum Rheâ cum sibi sacra
Præmissis fieri haud dubiis vult obuia signis.
Arboribus fructus nascuntur: lumina florum
sub pedibus diuæ effundit mox Dardala tellus.
Jamq; feræ in sylvis linquentes pignora, caudas
Motantes Diuam mulcent.

Erat enim rhombus rota quædam parua, quam vertentes manu loris pon-
dera

dera ferri aut ætis habentibus diuerberabant, ut scripsit Bacchylides, quod
fieri consueuiffe inquit nequod verbum aut vox molesta inter illa sacra au-
diretur: ego autem illud fieri magis crediderim, quia terram ventis & im-
bribus vndique pulsari significarent. enimvero quare terra sit Rheâ, & cur
in curru vehi fingeretur, & cur turritam gestaret coronam, cur ue haberet
Gallos sacerdotes ita patefecit Lucretius lib. 2.

Hanc veteres Graium docti cecinere poetæ
Sedibus in curru biugos agitare leones.

Aeris in spatio magnam pendere docentes
Tellurem, neque posse in terra sistere terram.

10

Adiungere feras: quod quamuis efferâ proles,
Officiis debet molliri victa parentum.

Muralique caput summum cinxere corona,
Eximius munita locis quod sustinet vrbes.

Quo nunc insigni per magnas didita terras
Horrificè fertur diuinæ matris imago.

Hanc variæ gentes antiquo more sacrorum
Ideam vocitant matrem, Phrygiasq; ceteruas

Dant comites, quia primùm ex illis finibus edunt
Per terrarum orbem fruges cœpisse creari.

20

Gallos attribunt, quia numen qui violarint
Matris, & ingrati genitoribus inuenti sint,

Significare volunt indignos esse putandos
Viua progeniem quòd in oras luminis edant.

Tympana tentâ sonant palmis & cymbala circum
Concaua; raucifonoq; imitantur cornua cantu;

Et Phrygio stimulat numero caua tibia mentes.
Telaque præportant violenti signa furoris,

Ingratos animos atque impia pectora vulgi
Contertere metu quæ possint numine diuæ.

30

Hæc Deæ vxor Saturni credita est, quoniam mutationibus elementorum tē-
pus adest necessario. Inde vero effectum est ut marinorum omnium, & cœ-
lestium ac terrestrium Deorum pater Saturnus, ac Rheâ mater crediti sint,
cum Diu ipsi vires sint elementorum, ut dictum fuit. Nam terram omnium
corporum naturalium vinculum & fundamētum antiqui fuisse crediderunt,
circa quam frequentiores fierent mutationes ad procreandum. Hanc cum
basim elementorum & vinculum esse animaduertent, postea accidit Deos
ac Deorum vires cognosci, rerumq; singularum actiones ab hominibus colî;
cum omnia ab vno Deo proficisci minime adhuc intelligerent. Ex hac enim
omnia pullulasse ita inquit lib. 1. Apollonius;

ἴσθιεν τῆς ἀνιμοῖς, θάλασσά τε, γαῖαν τε χθὼν
πᾶσα πεπάρηται, ἢ φέροντ' ἕδος ἰσσίοντος.

Ex hæc sunt venti, tellus, atque æquora nata
Ventosa, & valli flammantia sydera mundi.

40

At vero multo sapientior Orpheus hanc Protogoni, siue solius Dei summi
filium nominauit, cum omnia elementa, omnisque mundi machina a Deo
rerum omnium opifice profecta sit. Finxerunt hanc in curru vehi, quia
suapte natura terra in aere suspensa videatur cum nulla re fulciatur, neque
Z z z tamen

eamen in aliquam partem magis declinet. Circa hanc fere sunt, quia omnia animalia ab illa producantur & nutriantur; quæ cum multas civitates habeat, merito corona turrata insignitur. Instrumentorum vero strepitus, vim significat ventorum, qui plurimum faciunt, & quasi lenones sunt ad omnia naturæ negotia, cum sint frigoris & caloris non leues ministri, & tanquam pluviarum ac serenitatis vehicula. trahitur à quatuor ferocissimis leonibus eius currus, qui nihil sanè sunt aliud, quàm ab Oriente & Septentrione, & his à latere regionibus venti. Hi dicuntur illam vehere, quoniam vis generationis plurimum illis adiuuat. cum vero omnia ex illa fluere, & in ortum deduci apparent, iure Rhea *ἡ μήτηρ πάντων* sive à fluendo dicta est. at nunc de Latona dicatur.

De Latona. Cap. VI.

FVit autem Latona Cæi ac Phœbes filia, vti testatur Apollodorus lib. I. & Hesiod. ita in Theogonia;

*φοῖβη δ' αὖ κείου πολυήρατον ἦλθεν ἰς γυνὴν
κλυταμένη δ' ἦ πάντα θεὰ θεῶν ἐν φιλότῳ
λητῶ κυκλόπιλον ἐγένετο μάλιχον αἶα.*

Inde thorum Cæi Phœbe conscendit, & illi Iuncta in amore Deo Latonam concipit almam.

Sic Ovidius etiam libro sexto mutationum;
Quoq̄ue modo audetis genitam Titanida Cæo
Latonam præferre mihi?

Homerus autem hymnicus in hymno in Apollinem Latonam Saturni filiam fuisse scribit hoc pacto;

λητοῖ κούρῃσιν ἑνὶ κτήρῳ μεγάλοισιν κρήνῃσιν

Inelyta Latona, ò Saturni filia magni.

Fabulantur hanc compressam fuisse à Ioue ob eximiam pulchritudinem, quæ cum in vtero gestare sensisset Iuno, illam depulic è cælo, iussitque Pythoni serpenti vt illam insequeretur. Deinde terra vniuersa iurata coacta est, quod parienti Latonæ locum non concederet, præter Delum insulam: illa enim cum esset instabilis per illud tempus, sub vndis forte delitescerebat; quæ deinde cum tempus pariendi Latonæ aduentasset, vt pote non iurata in Latonam, iussa est à Neptuno consistere, & locum parturienti præbere, vt scripsit Lucianus in dialogo Iridis & Neptuni. Hæc igitur insula in mari Aegeo cum tunc ad recipiendam Latonam emerisset atque apparuisset ex vndis, Delus vocata fuit, quod nomen manifestum & apprensus significat. fuit postea in hac insula vrbs in planitie ædificata, templum que nobilissimum Apollinis & Latonæ, cui mons Cynthus erat propinquus, & fluuius Iompeus nomine non valde magnus, qui per insulam fluebat, vt testatur Strabo libro decimo. sed neque tamen in illa insula clam partum edere potuisset, nisi Iunonem armorum Curetum strepitus obtudisset, cum assidue sollicita esset, & Latonam insequeretur ne alicubi pareret. Complexa igitur palmam, vt à doloribus solueretur, peperit: cum mos sit parturientium mulierum proxima quæq̄; apprehendere, atq; ita nixæ partus doloribus soluantur. Enixa est igitur Dianam & Apollinem, vt ait in his Orpheus;

ἑνταύτην βλάσῃ γοιμίω ὠδῖνα λαχούσα,

ἑνταύτην φέβοιτε, καὶ ἄρτε, τὴν ἰσχυραίαν.
E Ioue quæ quondam es. partus sortita dolores, modo nati sumus.
De qua suar Phœbas simul & Diana creati.

Quamvis Herodotus in Euterpe Dionysii & Iridis, inquit Apollinem & Dianam esse filios, at nutricem fuisse Latonam, vt dictum fuit. Sed vt communem sententiam sequamur, recens natus Apollo sagittis serpentem illum occidit, qui matrem Latonam ad id vsque tempus infecutus fuerat, vt scripsit Pindarus in Pythiis. atque cum multa de Latona dicta sint superius, eadem repetere ducimus superuacaneum, quare tot de illa in presenti dicta sufficiant. Nunc autem quid Latonam esse voluerint antiqui perquiramus. Fuerunt qui Latonam matrem fuisse Apollinis tradiderunt, quia suauitas musice harmoniæ malorum omnium obliuionem inducat, quæ sunt in hac miserima & molestiarum plenissima hominum vita. Dicunt Dianam filiam fuisse eiusdem Latonæ, quia musica modo ad lenitatem muliebrem animos mortalium inflectat, modo ad fortitudinem erigat & inflammet, strenuosq; faciat. Nam memoriæ proditum est Timotheum musicum vbi in conuiuio musica instrumenta apud Macedonem Alexandrum pulsaret, ita eius regis animum inflammasse, vt ad capienda arma è conuiuio exilierit. Deinde cū ab illa tam acri chordarum tractatione ad leniorem modum deuenisset, iterum accubuit Macedo, vt scriptum reliquit Aristoxenus in libro de Tibicinibus. Alii crediderunt Dianam genitam dici à Latona, quoniam venationis etiam exercitatio plurimum conferat ad deponendas & delendas animi molestias. Hanc inquit Phœbes & Cæi filiam fuisse, qui Cæus è cælo natus est, quoniam omnium bonorum pater ac mens diuina omnibus quæ sunt ac vigent suam bonitatem impertit: neque quidquam est boni, quod non à diuina bonitate cælitus proficiatur: omnium igitur malorum obliuio filia est superni luminis. Hæc malorum obliuio cum plena sit spe & pulchritudine de cælo adueniente, ab humanis calamitatibus tanquam à serpente, terrore afficitur: veruntamen ope diuina ad partum adiuuat, ac serpentem denique superat. alii tamen, inter quos fuit Lyfimachus Alexandrinus lib. I. o. rerum Thebanarum, maluerunt hoc ad mundi procreationem perducî; qui dixerunt sydera & solem vi maxima caloris in superna loca rapum fuisse, vbi primum post chaos rerum informium formæ, ac elementa eniterunt; terra molli adhuc existente, & lutosa, & instabili fede nutante, cum calor æthereus paulatim conualuisset, ac femina ignea in eam defluisset. Tunc enim lunam inferiorem locum inter corpora cælestia occupasse memorant, vt quæ crassiore sit natura. Sic igitur phyfici Latonam terram esse crediderunt, cui Iuno diu oblitit, ne Phœbas ac Diana nascerentur. at qui Iuno aer est, vt ostendimus, qui humidus supra modum grauisque existens erat impedimento, quo minus duo lumina viderentur ob densitatem, quasi ne nascerentur. Sed vis Neptuni denique concessit, vt terra, quæ prius sub aqua latebat, siccaretur, qua exiccata & apparente ex aquis Latona peperit: nam cessantibus nebulis hæc duo lumina continuo apparuerunt. Quod verò Apollo serpentem, qui matrem infestabat, sagittis confecerit, ita Stoicus Antipater interpretatus est: terræ humidæ & recentis adhuc exhalatio cum esset frequens volubili impetu fursum ferebatur; at cum non apte posset ob copiam digerî, rursus ferebatur deorsum, omniaq; putredine corrumpiebantur. At illa putredo, cum fiat omnis putredo per calorem nõ sine

Z z z a hume-

humectatione, omnes terræ fructus infestabat. neque quidquam per illam aeris in clementiam nalcî poterat. At enim diuina providentia tandem factum est, ita statuete Neptuno terra paulatim sicciore facta, soleq; vaporibus iam validiore extenuante, vt pestifera illa exhalatio astrorum virtuti ceserit; quare dictus est Apollo sagittis serpentem siue putredinem suis radiis illam domuisse. ac de Latona satis, nunc de Curetibus aut Corybantibus dicamus.

De Curetibus siue Corybantibus.

Cap. VII.

10

Curetes autem illi, qui Iouem cum Rhea Saturni patris crudelitati subtraxerunt, eumque in Cretam educandum deportarunt, num dæmones fuerint, an homines dubitari solet: siquidem Hecataeus Milesius in iis libris, quos de Phoroneo conscripsit, modo ορησταί θεούς saltatores deos scilicet, modo παρρηϊάνας lusores siue iocofos vocauit. at vero Menodotus Samius in iis commentariis, quos de rebus Sami egregiis conscripsit, κορυβάντες, & χαλκασίδαι, Curetes æreis scutis armatos Deos appellauit. Heraclides autem Ponticus in rebus Amatorii non Deos, sed Cretenses homines putauit esse, qui primi omnium mortalium ærea arma in Eubœa induerint, Iouemque nutruerint, & cum illo postea militauerint, eumque in regnum paternum deduxerint. fama & Curetes & Corybantés ab Idæis dactylis fuisse genitos, vt memoriæ prodidit in rebus Cretensium Echemenes, qui viros centum in Creta genitos fuisse memorat, atque illos Ideos dactylos fuisse vocatos; à quibus nouem Curetes fuerunt procreati, qui singuli decem viros genuere, quos postea nominarunt Idæos Dactylos, vt ait Strabo lib. 10. Dionysius vero Chalcidicus quindecim illos fuisse scripsit. at Pherecydes quinquaginta & duos, quos etiam ex Apolline & Rhytia nympa natos fuisse tradidit. alii contra è Cabera Pretei filia & Apolline, vocati sunt Idæi ab Ida monte Cretæ vt sensit Hellanicus, vt vero Mnaseas lib. 1. de Asia à patre Dactylo & à matre Ida. at Posidippus epigramatum poeta vocatos fuisse Idæos Dactylos putauit, quia in Ida monte Cretæ Rhex obuii digitos eius attingerint cum illam complecterentur. fuerunt autem præstigiatores Idæi Dactyli, ferriq; in varias formas diducendi artifices, aliorumq; metallorum inuentores, vt patet ex his carminibus eius poetæ, qui Phoronidem scripsit.

20

30

Ἰδαίοι φρύγες ἄνδρες ὄρηστος οἰκί ἔγασον.
κίλμεις δαμναμένους τε μέγας, καὶ κορυβάντες ἀκμαν.
ἑπαλάμοι θεράποντες ὄρηστος ἀρρητῆρας.
οἱ πρότεροι τέχνων πολυμήτιες ἢ φαίτελο
εὐρον ἐν εὐράσῃ νόπαις ἰόντα σιδήρον.
ἐς πύρρῃ ἠνεγκαν, καὶ ἀρμαρεπίε ἀργύρεον ἔσεναν.

Præstigiatores homines hic recta suarum Idæi coluere Phryges montana domorum.
Celmis, Damnameneus ingens, præstignis & Acmon.
Egregii famuli Adrasteæ, qui prius artem Vulcani reperere Dei prudentis in altis Montibus: & ferrum varias docuere figuras Ignibus impositum.

Eratothe-

40

Eratothenes in Architectonico, & Scepſius Curetas & Corybantes eisdem esse tradiderunt, quod etiam sensit Orpheus in his;
κορυβάντες, κορυβάντες ἀκμαντες, ἐπὶ δαδάρῳ τῶν ἰδαιῶν ἀδιντοῖσιν
Curetes clari Corybantes Regia proles.

Alii Rhex datos à Titanibus ministros fuisse Corybantes armis instructos è Bactriana inquirunt, alii è Colchis, alii e Phrygia. Fuerunt qui dixerint Telchines nouem fuisse Rhodi comites Rhex, qui in Cretam accesserint, qui dicti sint Curetes ex quo tempore Iouem educarunt: at Corybantes Solis & Mineræ filios fuisse Dæmones. Quidam Saturni filios eos esse crediderunt, quidam verò Iouis & Halliopes, cum alii Curetes Hecates ministros arbitrarentur. Curetes siue Corybantes in matris Deorum sacrificiis armati saltabant casti & pueri assumpti. Dicti sunt Curetes ἀπὸ τῆς κορυβάντων, quia caput inter saltandum iactabant, exercebantque enopliam pyrrhicam saltationem ensibus scuta inter saltandum cum harmonia percutientes. Fuerant nonnulli, inter quos Callisthenes in primo nauigationis, & Euphorion, qui Dactylos, Ideos, Curetas, Corybantes, Caberos, Telchinas eisdem putarint esse, cum alii cognatos quidem esse inter se, sed paulum differre: Narant Curetas nonnulli Pleuronium agrum habitasse, qui Cureticus postea ab illis nominatus fuit. Archemachus Euboicus hos Chalcidem inquit incoluisse, qui cum de Lilanto campo dimicaret, atque hostes priorem partem cesariei horum caperent, cum dabatur facultas, illam capillorum partem contenderunt, & inde à tendendo Curetes sunt nominati. Cum postea in Aetoliam migrassent, & Pleuronis loca trans Acheloum occupassent, in tinsa seruantés capta Acarnanes dicti sunt. Alii quia longas stolas gestarent tanquã puellæ, ita nominatos contenderunt. Semus libro septimo eorum quæ erant in Delo, Curetas filios fuisse scribit Danaidis Nymphæ Cresæ, & Apollinis, cum essent Corybantes Apollinis & Thaliæ: quare non eosdem fuisse contendit. Apollodorus autem Atheniensis libro secundo Bibliothecæ memoriæ prodidit hos fuisse à Ioue occisos, quia Epaphum, quem pellex Iouepeterat, Iunonis hortatu ceperunt occultandum. hos Curetas memorant spiritu afflatos & Baccho valde tumultuosa armorum agitatione cum strepitu, fragore, cymbalis, tympanis, tibiis, vociferatione inter sacrificia vti solitos, vt præsentés perterrificarent, Deaq; reuerentia & metu adimplerent. Atqui huc sacrorum ritum, quem seruabant Curetes in sacris Deæ Rhex, ita breuiter expressit Lucretius libro secundo;

10

20

30

40

Hic armata manus (Curetas nomine Graii Quos memorant Phrygios) inter se forte cæterua Ludunt, in numerumq; exultant sanguine læci, Terrificas capitum quatientes numine cristas.
Dicitos referunt Curetas: qui Iouis illum Vagitum in Creta quondam occultasse feruntur.
Cum pueri circum puerum pernice chorea Armati in numerum pulsarunt æribus æra.

Atqui rectissime pro antiquorum theologia musica ratio Deorum sacrificiis addita fuit, non solum quia compositos animos sacrificatium, & ad aras Deorum accedentium esse oportere significabant, cum metro compositæ preces domo essent ad altaria afferendæ; neque enim animus domesticis negotiis implicatus debet ad Deum colendum proficisci, sed omnia negotia pro viribus

viribus e memoria obliteranda sunt cum ad aras accedimus.) sed etia quia, cum Deos corpora caelestia esse arbitrentur, e numeris & harmonicis proportionibus Deos ipsos constare putarent. Sic igitur per hymnorum, & instrumentorum, & saltationu rhythmu Deoru natura imitabatur, & oblectabatur sacrificantes, & dies festos agentes, coniuuiis ac Genio indulgentes, Deorumque ipsorum felicitate aliquo pacto imitantes, pro viribus proximè ad Deorum immortalium naturam accedebant. Nam cum praeclarum Dei opus mundum concentu constare crediderint, omnia musica Diis grata esse merito existimabant. Orpheus vero cum alios marinos, alios terrestres, alios caelestes demonas e Curetibus appelleret, videretur demonas tempestatibus perfectos, vel potius ventos ipsos Curetas existimasse, vt apparet ex his;

Χελκόροτοι κούρητες, ἄρηια τευχέ εἰχοτες
ἕρπαι, χθόνιοι τε, καὶ ἀνάλοιοι πολυόλοβοι
Ζαυγόνιοι σπιοιαί, κόσμου σωτήρες ἀγαυαί,

Aerea pulsantes Curetes arma; marini,
Caestres, ac terrestres, Mauortia pubes.
Fructiferi venti, qui vasti moenia mundi
Seruatis.

10 Nihil sanè aliud horum strepitus, quam vim ventorum indicabat; qui etia ministri Rheae dicebantur, quoniam per ventos, vt dictum fuit, & pluuia & frigora & omnia denique naturae opera perficiantur. Nam nullum animal potest gigni nisi per ventum sperma extrudatur, quod ipsum accidit in omnibus plantarum seminibus. Quòd autem venti sint Curetes, & quòd iudè & salutis & molestiarum in naturae operibus sint autores, patet ex his Orphei carminibus, quae pontum etiam ab illis exagitari significant; cum nihil aliud quam venti mare infestet magis;

Δαίμονες ἀθάνατοι τροφίαι, καὶ αὐτοκτενῆρες,
ἢ οἷο' αὖθιμαίνονται χορήγενοι αἰθρώποισιν.
Ἐλλωπῆτες βίαν καὶ κτήματα, ἠδὲ καὶ αὐτὰς
σπιμπαλάτας. Φοναχῆ δὲ μέγας πόντος βαθυδίνης.

30 Dæmones æterni, ac perdetes facta virorum,
Cum grauis irarum fluctus vos suscitât: arua
Vastantes, frugesq; nouas: tum rursus & arua
Frugibus implentes. per vos mare murmurat alte:
Conuulsæq; cadunt plantæ ab radicibus imis.
Et latè resonat caelestis sibilus auræ.

40 Nam omnis fertilitatis & salutis animalium autores sunt venti, quare ministri terræ merito ab antiquis sunt crediti. At de Curetibus & Corybantibus satis, nunc de cyclopiibus dicamus.

De Cyclopiibus, Cap. VIII.

F Verunt autem Cyclopes Cœli & Terræ filii, vt ait Hesiodus his in Theogonia;

Γαῖα το δ' αὖ κύκλωπας καὶ βρόντην ἤτορ ἕχοντας
Βρόντην τε, Φερσπηῆν τε, καὶ ἄρηνην ὀβρημεθύμενην.

οἱ γὰρ βρόντην ἔδωκε, Τυφῆα τε κραιναῖον.
οἶδ' ἦτοι τὰ μὲν ἄλλα θεοῖσι θεοὶ ἀγαθήμοισιν,
μῦθος δ' ὀφθαλμοῖς μέσῳ ἐνὶ κατῷ μετώπῳ.
κύκλωπες δ' ἕσση ἤσαν ἐπώνυμον, ἦν δ' ἄρα, σφίσι
κυκλοτερῆς ὀφθαλμοῖς τοῖς ἐνὶ κατῷ μετώπῳ.

Hæc eadem peperit Cyclopes deinde superbos,
Argem magnanimum, pariter Brontem, Steropenq;
Qui fulmen, tonitrumq; Ioui grauia arma parabant.
Cætera Diis similes fuerant: sed fronte rotundum
Lumen gestabant media; hinc sunt nomen adepti.

10 Euripides tamen Cyclopes marini Dei hoc est Neptuni filios illos nominauit in Cyclopiibus cum inquit;

ἢ οἱ μόνωπις ἀσπίτου πατρὸς θεῷ
κύκλωπες οἰκῶσ' αὐτῷ ἔρημ' αἰδροκτόνοισιν
τῆσ' ἄνδ' ἀληφθόντες, ἴσμεν ἐν δόμοισιν
ἀγχοῖσι, καλῆσι δ' αὐτῶν, ὧ λατρεύομεν
πολύφημον.

Monoculi vbi Dei marini filii
Cyclopes homicidæ antra deserta incolunt.
Vnius horum nos fumus serui domi.
20 Illumq; cui seruimus ipsi nominant
Polyphemum.

At cum Polyphemus inter hos omnes, qui centum fuisse memorantur, viribus corporis, formæque magnitudine prætaret; non satis constat quibus parentibus ortus fuerit: quippe cum Apollonius libro primo Argonaut. illum admirabilis magnitudinis Polyphemum Neptuno & Europa Tityi filia narum fuisse inquit in his;

Ταίμαρον αὐτ' ἐπὶ τοῖσι λιπῶν πολύφημος ἴκασι.
τόν ῥα ποσειδάωνι ποσειδάωνι γάτον ἄλλων
ἐυρώπη τιτυσίῳ μεγασθενίῳσ τεκέ κήρη.
κύριος ἀνήρ καὶ πόντου ἐπὶ γλαυκῷ θεῖσκειν
οὐδματος, ἠδὲ θεοῦ βασιλῆν σάδας, ἀλλ' ἔσσην ἀκροῖς
ἴχνησι τρυγέμενος θέρησ' ἀσφάριτο κελύβῳ.

30 His actis Polyphemus adest mox Tænarō. at alma
Europa hunc Tityi genuit pulcherrima proles
Neptuno celerem supra omnes, viribus acrem.
Per mare cæruleum tumidis cum tollitur vndis
Curreret, & summas vix tingeret æquore plantas.

40 Andron vero Teius in Affinitatum Epitomis Polyphemū patre elata, at matre Stilbe Nympha natū fuisse memorat. Conon in Heraclea Elasi & Amymones Polyphemum filium fuisse tradidit. Homerus in primo Odyssææ Polyphemum Neptuni & Thoosæ Nymphæ filium scripsit. Cyclopes autē singulos vnum oculum tantum habuisse in media fronte ita scripsit Apollodorus libro primo; μετὰ τῆσ' αὐτῶν τικκοῖ γὰρ κύκλωπας ἄρηνην, Φερσπην, βρόντην, ἠὲ κατῶν ἦχον ἕνα ὀφθαλμὸν ἐσὶ τῷ μετώπῳ. Post hos tellus e caelo Cyclopes peperit, Harpen, Steropen, Brontem, quorum singuli vnum oculum habebant in fronte. Hos in Lipara insula, quæ Meliginis etiam dicta est, habitasse, quæ est vna ex Aeoliis, ita scripsit Callimachus in lauacrum Dianæ;

αὐτῶν

αὐτοὶ δὲ κύκλωσας μετεκίβη. τὸς μὲν ἔτι μὲν
Νύσαι ἐν Λιπάρη νῆον, ἀλλὰ τὸ τῶν ἄλλων
ἕνωμά οἱ μελιγυνίς, ἕως ἄρ' ἀμμοῖν ἢ φαίτοιο.
Ἐστᾶτας περὶ μύθρον, ἐπὶ ἴστο γὰρ μέγα ἔργον.

Continuo Cyclopas adit: tunc reperit illos
In Lipara, namq; hic habitabant: nomen at illi
Tum Meligunis erat. candentis pondera circum
Hi stabant ferri, Vulcani incudibus amplis
Impositi. nam vrgebat opus prægrande.

10 Eurip. in Cyclope videtur reliquos Cyclopas Polyphemi filios putasse cum
ita scribat dicentem Polyphemum;

ἦδη δὲ παῖδας προσήμοντας ἄστρον
σείμας.

Custodientes filios cerno greges.

Hunc in spelunca habitare solitum, & oues in Sicilia custodire, magis notū
est, quam vt indigeat explicatione, cum in eadem trægedia etiam id scribat
Euripides, & Homerus libro primo Odyssæ. Scriptum reliquit Onasus in
I. libro rerum Amazonicarum Laonomen Herculis forem Amphitryo-
nisq; & Almenæ filiam fuisse Polyphemi vxorem. Erat autem victus Poly-
phemi, aliorumq; Cycloporum fructus, quicunq; è terra nascebantur, nul-
lisq; vtebantur legibus, vt ait Hom. in lib. I. Odyss. quos etiam ἀμίτας si-
ue exleges vocat in his;

κύκλωσται δ' ἐς γαῖαν ὡσεὶ φράζων ἀμείψων
ἰκομένῃ, εἰς αὐτὸς θεοῖσι συνποδοῖτε ἀβαιάτοισιν
ἢ τε φυτεύουσι χεροὶ φυτὸν, ἢ τ' ἀρώσιν.
ἀλλὰ τὰ γ' ἀσπάρτα, καὶ ἀήροτα πάντα φύονται,
πυροὶ καὶ κριθαὶ καὶ ἀμπέλαι, αἵ τε φέρουσι
ὄνον ἐρ' Ἐσάφωλον καὶ σφινθίος ὀμβρος ἀΐβη.
τρίσιν δ' ἢ τ' ἀγοραὶ βουληφόροι, ἢ τε θεμίτες.

30 ἀλλ' οἷσ' ὑψηλῶν ὄρειων ναιέουσι κάρηνα
ἐν ασπίσι γλαφυροῖσι θεμίτων δὲ ἕκαστος
Γαῖθων ἢ δ' ἀλ' ἄλλων, ἢ δ' ἀλλήλων ἀλίρουσιν.

Venimus ex legum ad cyclocum protinus arua,
Qui superum freti bonitate haud semine iacto
Obuertunt terras, manibus nec germina plantant.
Omnia sponte sua nullis nascuntur aratris
Hordea, frumentumue coactum, ac ipsa racemos
Vinea producit, quos auget Iupiter imbre.
Non fora, non causas norunt, non iura senatus:
Aspera in excelsis habitantes montibus antra,
Et puer, & magnis de rebus iudicat vxor.

40 Nam primum viuendi genus, quod vrbانيتatem quandam videretur conti-
nere, primi instituerunt Cyclopes; qui cum filiis & vxoribus de rebus vtili-
bus cōsultabant. Fuerunt qui dixerint vtile fuisse ciuitates condere, & cum
homines in vnum conuenissent leges ferre, atque idcirco horum commodorū
auctores mirificis laudibus extollunt. Ego contra, nihil magis pernicio-
sum contigisse humano generi hominum censeo, cum commoda illa, quæ cū
ciuitatibus excogitata sunt, omnium scelerum principium & causa fuerint.

Satis

Satis enim erat homini ad feliciter viuendum Dei cognitio, & lex, quæ pul-
sari quempiam vetasset, cū avaritia, latrocinia, ignauia, ambitio, bella, Deo-
rum contemptus, & omnia scelera denique cum commodis ciuitatum pullu-
laue intr: quæ nisi introducta fuissent, oēs plantationibus & agriculturæ nunc
essimus intenti, felicissimiq; sine principum avaritia viuemus. Fama est
Galatæam fuisse amatam à Polyphemo, vt ait Theocritus in Cyclope. Istud
autem contigit quia Philoxenus Cytherius cum eò adisset, templumq; vī
disset Galatææ à Cyclope erectum causam ignorans, Polyphemum illā amaf-
se credidit, & idcirco templum illud ei erexisse, vt scripsit Alcimus lib. 3. re-
rum Sicularum, & enarrator Theocriti. Ad huius amoris remedium & fistu-
la, & Musarum cantibus vsus est Polyphemus, vt testatur Theocritus. dicitur
Polyphemus non modo amasse Galatæam, sed etiam Galatum ex illa sus-
cepisse vt testatus est Bacchylides. Hylam præterea non ab Hercule, sed à
Polyphemo fuisse amatum memorant, vt ait Socrates in commentariis ad
Idotheum, & Zenodorus in linguis. Dicitur & Tyrinthe vrbis opus fuisse
Cycloporum, cuius muri fuerunt è rudibus lapidibus extracti, eratq; illa eo-
rum magnitudo, vt nec minimus quidem eorum vel iumentorum bigis loco
moueri posset, vt scriptum reliquit Pausanias in Corinthiacis. quod factum
fuit ad Præti gratiam, vt ait Strabo libro octauo. Erat autem Polyphe-
mus cycloporum princeps homo non solum agrestis & ferus, sed planè incon-
sideratus, qui cum pecudibus etiam aliquando loqueretur, vt testatur Cice-
ro libro quinto Tusculanarum disputationum. nam is beatum arietem appellat, quòd
quam vellet, posset inire, & attingere, cum Cyclops ariete illo nihilo esset
prudencior. Quis enim sapiens appellari possit, qui felicitatem humanam
in turpissima libidine sitam esse arbitretur? nam qui inter vna, lautioraq;
pocula, aut inter immodicum commodorum à natura ad seruanda corpo-
ra datorum vsum se felicem censeat, ebrietateq; omnium propè facino-
rum turpissima vincatur, non ne inter belluas potius hic, quàm inter homi-
nes est connumerandus? Quid enim deformius dici aut commemorari po-
telt, quàm si tantum Polyphemus corpus in spelunca prolustratum, & frustra
olorum hominum cum vino eructans, multoq; vomitu pectus & barbâ de-
turpatam ac tædissimè olentē, & ipsam Polypnemum inter eum vomitum ia-
tentem videremus? at quantæ vires quàm paruis poculis infractæ sunt? neq;
abhorret sanè ab huiusmodi ebrietate & imprudentia, legum, æquitatis, &
Deorum contemptio, & impietas omnis illa, quam Homerus illi attribuit;

ὡς ἐφάρμω. δὲ μ' αὐτὸς ἀμοιβῆτα γηλὶ θυμῷ.
Νήπιος δὲ δ' εἶναι, ἢ τηλέθεον ἀλλήλους, ἢ ἄλλοι ἰπὸν ἀστρον
ἔριμ θεοῦς κίλευν ἢ διαθεῖναι, ἢ ἀλλοῖσιν κροσσῶν Μ. ἢ
οὐ γὰρ κύκλωσται θεοῖσι ἀίμοστρον ἀλλ' ἔσονται.
οὐδὲ θεῶν μακάρων, ἐπιση πῶλο φέρτεροι εἶμιν.
οὐδ' αὖ ἐγὼ εἶδ' ἔχθος ἀλευόμενος πεφθόσιμω
οὐτε σέω, οὐδ' ἐσέρων, εἶπα θυμῶν κίλευν.

Sic ego: sic contra is turbato pectore fatur
Stultus es, aut huc è longinquis finibus erras;
Qui curare Iouemq; mones, superosq; vereri.
Nec mos Cycloporum est superos curare, Ioueni ue;
Quòd superisq; Iouiq; superno robore præstant.
Nec tibi, vel lociis parcam, magni Iouis iram

A a a a

Quo

Quo vitem; nisi sic animo mihi federit ipsi.

Atque is, qui nullo rationis ductu, nullaque vel hominum vel Deorum reuerentia moueatur, trahatur ue ad aequitatem, quo pacto non tanquam bella omniem suam felicitatem in ventris voluptate collocauit? at tanta fuit eius Cyclopi arrogancia, vt nulla habita beneficentiae Dei, & benignitatis caeli ratione, se terram ad fertilitatem cogere arbitrareretur, tanquam sola humana diligentia sufficeret agris colendis. sic enim gloriatur apud Euripide;

10

η γησ' αδαρχη κ' αλ' εδωλη, καδ' μη δειλη,
τικτουσα ποαν, ταμα παλιν βοτα.
Α' εγα ου τινι θυω, πλωι μοι, θυοισιδ' ου.
και τη μεγαλη γαστρι τη δε δαιμονων.
ως του παλιν και φαγην τ' ουφ' ημεραν,
ζυος ουτος αθρωποισι τοισι σαφροσι,
λυπην δε μηδεν ατων. οιδι τους νομους
ειντο ποικιλλουτες αθρωπων βιον
κλαην αδ' αγα.

Necesse terrae fit, volenti, siue non,
Herbas creare, pinguis vt sit grex meus.
Nulli Deorum, sed mihi quem nutrio.
Et huic Deorum maximo ventri: viris
Vt solus est hic Iupiter prudentibus.
Bibendi edendi hic lex diebus singulis,
Viuenti & vsque suauiter. qui legibus
Ornare vitam protinus mortalium
Voluere, ego valere iussi iamdiu.

20

Sed ramen tanta haec arrogancia vltiores Deos aliquando experta est, nam cum in profecti illuc Vlyssis socios Polyphemus saeuisset, ac nonnullos uorasset, illud verum esse, quod ita scribitur a Theognide, expertus est;

30

ουδ' ακαρια εσαν πολυταιδη εξαπατησας
ουδ' ικετω θνητων αδαρτους ελαβε.

Hospes decipiens peregrinos, siue rogantum
Suppliciter vocem, nemo Deos latuit.

Nam profecto ille, qui neque Iouem, neque superos vel tantilli faciebat, qui terrae etiam imperare sibi videbatur, qui nullam curabat caeli clementiam, hic ab homunculo Vlyssae, vel oculo, quem vnicum habebat, priuatus est: Quare non solum Deorum consilio, sed etiam humanis viribus denique cedant oportet, qui supra humanas facultates temeritate quadam extolluntur. Memoriae prodidit Apollodorus lib. i. deorum cyclopes statim natos in tartarus deiectos fuisse, deinde Iouis opera ita precante Tellure, quia victoriam illi aduersus patrem vaticinata esset, e vinculis liberatos, & in lucem reductos caesa Campe, quae illos custodiebat. Tunc Cyclopes Plutoni ga leam donarunt, quam si quis haberet, a nemine videri poterat. Tonitrua, & fulgura, & fulmina Ioui, quibus omnes mortales perterrefaceret. Tridentem autem Neptuno, quo maria omnia perdomaret. Idcirco crediti sunt ex illo tempore Cyclopes, & inter hos maximè Brontes, Steropes, ac Pyracmon fulmina Ioui in Aetna Siciliae monte facere, vt ait Virg. lib. 8.

40

Ferrum exercebant vasto Cyclopes in antro
Brontesq; steropesq; & nudus membra Pyracmon.

His

His informatum manibus iam parte polita
Fulmen erat, toto genitor quae plurima caelo
Deiicit in terras: pars imperfecta manebat.
Tres imbris torti radios, tres nubis aquosae
Addiderant, rutili tres ignis, & alicis Austri.
Fulgores nunc terrificos, sonitumq; metumq;
Miscebant operi, flammisq; sequacibus iram.

Cum igitur Aesculapius fulmine caesus fuisset, Apollo mortem filii grauiter ferens, fulminis ministros & artifices sagittis confecit, vt est apud Euripidem in Alceste. atque ita scripsit Orpheus in Argonaut.

10

ουνεκα τοι κυκλωπας αμαμακ' τοισιν οϊτοισ
εν φθιττοισιν ετρεψ' ασκληπιουσ ενεκα λυβης.

Cyclopas quoniam transfixerat ille sagittis,
Aesculapi causa miseri, quae vulnera fleuit.

Atque haec illa sunt, quae de Cyclopiibus fabulose memoriae prodita fuerunt ab antiquis scriptoribus; nunc veritatem ex his exprimamus. omnia autem fabularum signa, vt diximus superius, proprium quoddam habent historiae fundamentum; vt ea quae dicta sunt de Aeolo, quod adiacentibus Liparae insulis imperauerit. Sic Scylla & Charybdis dictae sunt non solum illis de causis, quae commemoratae sunt, nauigantes absorbere; sed etiam quia piratae & latrones loca finitima habitarent, qui praeter nauigantia nauigia praedarent. Lestrygonas autem & Cyclopas Aetnae & Leontinis vicina loca incolentes immanes & efferos quosdam homines fuisse memorant, & maleficos, & latrones, & in omnes peregrinos prorsus inhumanos, quare haec de illis tradita sunt. Verumtamen cum nullum scelus mortalium Deus inultum esse patiat, vt diutius poenas daret pro flagitiis & crudelitate Polyphemus, Deus non immisit consilium Vlyssae, vt illum, cum posset, iugularet: nam id quidem breue futurum erat supplicium, sed vt oculo illo amplexo, quem vnicum habebat, priuaret. Dicitur est autem Cyclops ab oculo circulari. Huic ante illud supplicium eximiam crudelitatem, impietatemq; inauditam tribuit poena, quem facit in amorem propè furiosum, & ebrietate victum, & in omnes voluptates corporis maxime propensum, atq; omnino imprudentem: cum nemo malus & prudens vno tempore esse possit. Alii tamen maluerunt fabulam hanc ad physicas rationes traduci, qui dixerunt Cyclopas esse vapores, e quibus fulmina, & fulgura, & tonitrua nascantur. Hi dicuntur fuisse caeli & terrae filii, quoniam vapores e terra, non nisi per calorem caelestem extolli, atque extenuari in aera possunt. Cum vero multi etiam ex aquis extenuatis orientur, merito Europa siue terrae & Neptuni filius dicitur esse Cyclops Polyphemus. Huic matrem Stilben tribuerunt, quod nomen splendidam significat. alii Thoosam quasi currentem eius matrem dixerunt, quia frequentes & citi ascendunt vapores. quo tempore fieri solent fulmina. dicti sunt habitare Aetnam montem Siciliae igne abundantem, quoniam non nisi per calores fiunt, cum frigore cogantur, & de caelo depellantur. Horum tres praecipue dicti sunt Ioui fulmina fabricare Harpes, Brontes, Steropes, quod Harpes ad se rapiat vapores, pro quo alii Pyracmonem substituerunt. at Βρονται tonare significat, vnde dicitur est Brontes. Steropes fulgur est, & splendor is, qui fulmina antecedit. cum haec in aere contingant circa fulmina, haec fabula de Cyclopiibus conficta est ad explicanda

30

40

plicanda illa quæ sunt in sublimi ab antiquis. est enim idem atque si dixif. sent; vapores ex aqua & terra virtute caloris cælestis, solis scilicet extenuati sublimes extolluntur, qui ubi condensantur eliso calore, sunt tonitrua & fulgura & fulmina, quæ deorsum ab aere supremo, qui Iupiter appellatus est, pelluntur ac deiciuntur. Hi dicuntur fuisse aliquando in tartarum à patre detrusi, & in lucem postea à Ioue reuocati, quoniam calor per hyemem vapores inferius attrahit sub terram, cum vis frigoris illos intra terram coerceat: at Ioue reuocante temperie aeris scilicet, è tartaro liberantur, Campe cæsa, siue glacie potius & crusta terræ liquefacta. fabulantur

10 Polyphemum victum fuisse dolo ab Vlysse, cum antea esset omnibus formidabilis, quia prudentia mortalium res arcanas naturæ denudauerit, quæ æquæ cognoscantur sunt in maxima admiratione ac metu, quales feruntur fuisse eclipses ante Thaletis tempora, qui primus naturam rationemque defectuum solis & lunæ patefecit, animosque mortalium insigni trepidatione liberauit. At Cyclopiibus tamen aram pro mortalium dementia structam fuisse ad quam res diuina fieret, scripsit Pausanias in Corinthiacis, & diuinos honores illis fuisse institutos. ac de Cyclopiibus satis, nunc de Lycaone dicamus.

20 De Lycaone. Cap. IX.

NEquè verò Lycaon satis commodum pro sua crudelitate vitæ suæ finem consecutus fuit; quem tradiderunt fabulæ pro sua feritate ex humana forma in belluam omnium propè ferarum crudelissimam Deorum immortalium ira versum fuisse. Lycaon fuit eius Pelasgi filius, qui regnauit in Arcadia; qui cum primum regnare cepisset, rudes adhuc homines tuguria ad arcendas frigoris & æstus & imbrum & ventorum iniurias ædificare docuit; tunicasque facere instituit è coriis fustillis. Deinde à frondium & herbarum & radicum vsu, quibus vel incaute perniciosi aliquando vescantur pro cibariis, ad salubriores glandes, & ad eas præcipuè quæ de fagis legerentur, diuertit; quare illud dictum est, de Arcadibus ab oraculo;

30 πολλοὶ ἐν Ἀρκადίᾳ βαλάντιαται ἀνὸς ἑσσι. Plurimi in Arcadia vescentes glande feroces Mortales habitant.

Lycaonis mater fuisse dicitur Melibœa Oceani filia, vt putauit Hesiodus, vel, vt aliis magis placuit, Cyllene nymp̄ha, vt scripsit Apollodorus lib. 3. Fertur Lycaon eodem tempore imperasse Arcadibus, quo Cecrops Atheniensibus; quem Iupiter in lupum vertisse dicitur, quoniam aram Iouis Lycæi infante mactato humanum sanguinem libauerit. Aiunt inter ipsa sacra, antequam ab ara discederetur, illum in lupum fuisse mutatum, sicut ait in

40 Arcadicis Pausanias. hic in Lycæo monte Lycosuram urbem condidit, Ioueni Lycæum appellauit, & ludos in eius honorem instituit, quæ vocata sunt Lupercalia. Neque vero solus Lycaon dictus est in illis sacrificiis in lupum fuisse conuersus, sed etiam alii cōplures ex hominibus tēporibus sequentibus: qui non tamen in omne tēpus erant mutati, sed decimo tandē anno, nisi interim humanā carnem gustassent, pristinā formā recuperabant. Neque sanè mirū est hæc memoriæ prodita fuisse ab antiquis, cū prisci illi homines Deorū hospites & cōiuuæ pro iustitiæ pietatisque meritis effici diceretur, quare viris

bonis & piis certissima præmia, sceleratis & fontibus ingētia supplicia ex ira Deorū pponebātur. Sed ante quā in lupū verteretur ex vxore Atlantis filia, & ex aliis nonnullis multos filios suscepit; quorū hæc sunt nomina; Acaus, Acontes, Aegon, Ancyor, Archebates, Aliphenus, Amon, Bucolion, Canethus, Carceron, Corethon, Cynethus, Cletor, Caucon, Eleatas, Elifion, Euthus, Eugmon, Eumeres, Genetor, Harpalycus, Heræus, Harpaleus, Hæmon, Horus, Helix, Leon, Linus, Lycus, Mænalus, Mecistus, Macareus, Macedon, Macednas, Mantinus, Nyctimus, Opleus, Orchomenus, Peucetius, Polichus, Pallas, Prothous, Phygus, Phassus, Phthius, Phineus, Portheus, Phthionus, Plito, Socleus, Symphalus, Titanas, Thnocus, Tegeus, Trapezus. Nam cum Apollodorus quinquaginta fuisse inquit, ego tamē multo plures fuisse apud varios scriptores inuenio: quippe cum Callisto etiam, de qua & Ioue natus est Arcas, quem tamen quidam Apollinis filium fuisse malunt; & Dia, de qua & Apolline natus est Dryops, filia fuisse Lycaonis memorantur. Hecateus Milesius libro secundo Genealogiarum longe aliam tradidit rationem cur Lycaon & eius filii fuerint in lupos conuersi, quam explicauit postea Ouidius; sic enim inquit; ἄλλοι δὲ παῖς θείος ἔκαστος ἦν, ὃν παῖς ἦν Λυκάων ἐκ Μελίβοιης κόρης, ἣτον Κυλλήνης ὡς φασιν. ἔτος ἔπειτα βασιλεύς τῶν Ἀρκάδιων καταΐας. κατὰ χρυσῶν τινα ἐκ πολλῶν γαμῶν πολλὰς παῖδας λαβῶν, αὐτὸς ἠνέσθη ἀσθεὲς καὶ τῆς ἀσθενείας προσέλαβεν, ὡν μάλιστα, θρασυτὸς, σὺν νυκτίμῳ, καὶ κύνῳ, λύκῳ, φθινόστῃ, καὶ τριβόλῃ, αἰμῶν, μαϊνικῶν, Τύμφηλος, κλέτωρ, ἔρχομενός τε, καὶ ἄλλοι, εἰ πάντες ἀσθενῆ καὶ ὑπερσφραγίστην ἔνικαν. ὃ δὲ Ζεὺς χερσὶ τῆ ἀσθενείας παραγίνεσθαι αὐτοῖς, ἐπὶ αὐτοῖς κατὰ λίσσας ἐπέστη. ἣ τῶν ἐν χερσὶν παιδαρίων σφάπτουσι, καὶ τὰ ἀσάχεα συμμείστας ἀκάρητος τῆ τραπέζης. τῆτο δὲ Ζεὺς ἰννοκὴς καὶ ἀνοσταθεὶς, τῆ μὲν τράπεζῃ αἰετρίψεν, ὃδὲ ἕκαστος ἐπὶ τῆ τράπεζῃ. τῶν ἐν χερσὶν παιδαρίων σφάπτουσι, καὶ τὰ ἀσάχεα συμμείστας ἀκάρητος τῆ τραπέζης. τῆτο δὲ Ζεὺς ἰννοκὴς καὶ ἀνοσταθεὶς, τῆ μὲν τράπεζῃ αἰετρίψεν, ὃδὲ ἕκαστος ἐπὶ τῆ τράπεζῃ. τῶν ἐν χερσὶν παιδαρίων σφάπτουσι, καὶ τὰ ἀσάχεα συμμείστας ἀκάρητος τῆ τραπέζης.

Pelasgus fuit Iouis & Niobes filius, qui filium Lycaonem è Melibœa suscepit, vel, vt alii putarunt, è Cyllene. Hic postea cum Arcadum imperium adeptus esset ex quodam oraculi responso, multosque filios è variis nuptiis suscepisset, cum esset ipse impius impios quoque filios habuit; inter quos fuit mænelaus Theprosusque cum Nyctimo & Caucone, Lycus, Phthius, Teleboas, Aemon, Mantinus, Scymphelus, Clitor, Orchomenus, & alii. Omnium igitur horum admirabilis erat improbitas, & temeritas, siquidem vel Ioui in pauperem operarium verso, quem ipsi in hospitium inuitauerant, dicuntur vnū ex infantibus indigenis iugulasse, & eius intestina Ioui cum aliis cōmissa epulanda in mensa apposuisse. Id scelus abhominatus Iupiter mensam quidem subuertit, vnde locus ille in Arcadia vocatus est Mēfarius, & Mensaria ciuitas extructa postea; at e Lycaonis filiis vna cum ipso Lycaone, quoniam impie in hospitem egissent, hos quidem fecit lupos, illos perculit fulmine. Sic etiam Callisto Lycaonis filia in vrsam conuersa est, quia cum venaretur cum Diana à Ioue fuit compressa, ne dignosceretur, de qua natus est Arcas. Id cum scribat Paula. in Arcadicis, miratus iūm cur dicat vnicam tantum filiam fuisse Lycaoni inter tot mares, quam etiam inquit in gratiam Iunonis fuisse sagittis transfixam: cum Dia etiam Dryopis mater filia eius fuerit, vt scripsit idem Hecateus. At cur hæc ficta sunt, & memoriæ prodita, vt ad posteros peruenirent? quia per illa quæ de hominibusangebantur, significare nobis volebant, quo pacto vel motus animorū essent refrigandi, vel ad humanitatem, & beneficentiam, & Deorum cultum

10

20

30

40

hortabantur; & omnino per fabulas de hominibus confictas vitam humanam optimis moribus instituire conabantur. Sic igitur per Lycaonis fabulam, cum, vel Deos ipsos in hospitium mortalium aliquando accedere sumpta pauperum figura dicerent, humanitate aduersus omnes hospites vti oportere significabant: quod si quis parui Deorum praesentiam facere videretur, neq; moueretur eorum reuerentia, quia Deos nemini infensos esse crederet, hunc ingentibus praemiis & pollicitationibus ad probitatem adhortabatur, cum multa praemia honorifica data sint a Diis, humanis & benignis hospitibus: quale fuit munus Triptolemi. At contra permulta sunt exempla, quae a crudelitate & perfidia in hospites deterrebant, quod accidit conuiuii Pelopis, & eorum qui grauissime ob suam crudelitatem ab Hercule, & ab aliis Deorum filiis sunt oppressi. Quis enim cum videat ex altera parte ingentia supplicia fontibus a Diis irrogari, ex altera laudes, & gloriam, & honorifica praemia viris bonis esse proposita; supplicia potius elegerit, & se sanae mentis esse fateri audeat? At de Lycaone satis, nunc de Pandione dicamus.

De Pandione,

Cap. X.

10 **F**uit Pandion illius Erichthonii, qui, pulso Amphictyone de regno, Athenis imperauit, & Pasithea Naidis Nymphae filius, vt scriptit Apollodorus libro tertio Bibliothecae. Hic mortuo patre Erichthonio in regnum successit, quo tempore Ceres & Liber pater in Atticam venerunt. Fertur vir bonus fuisse Pandion, sed vna in re parum fortunatus, quod filiam progne, (nam illam & Philomelam, & geminos Erechtheum ac Butem, e Zeuxippe matris suae sorore suscepit, vt ait Apollod lib. tertio.) Tereo Martis & Bistonidis filio, quo socio in bello de finibus aduersus Labdacum vsus fuerat, strenuo sane viro, at nefario, & in libidinem propere furioso, in matrimonium concessit. Eius enim libido ipsum denique in eam rem demestricarum difficultatem induxit, vt ipsi in vrpupam verti satius fuerit denique, quam hominem viuere; cum Progne & Philomela & Itys in aues fuerint conuertae cum summa eius familiae ignominia & opprobrio, vt ait Hora. lib. 3. Carminum;

Nidum ponit, Itym stebiliter gemens
Infelix auis, & Cecropiae domus
Aeternum opprobrium.

40 **F**uerunt autem Pandiones complures. Dicunt enim quod vbi boreas Zetem & Calaim ex Orythia procreasset, & Cleopatram, illa nupsit Phineo, de qua ille Pleuxippum & Pandionem suscepit, quamuis alii eos vocatos fuisse Terymbam & Aspondum maluerunt. Hi post matris mortem parui adhuc existentes ab Idaea Dardani filia, vel, vt aliis placuit, Idothea nouerca, Cadmi sorore lumine capti sunt: de quibus scripsit Apollodorus lib. 3. Fuit alius Cecropis & Metiadus Eupalami filius; sed reliqui omnes obscuri sunt, cum vnus Erichthonii filius, qui patri in regnum successit ob eam familiae lae celebratus fuerit a poetis. Hic filios habuit Aegeum, Lycum, Pallantem, Nisum, vt ait Strabo libro nono, qui etiam carmina quaedam ad eam rem confirmandam e tympanistis Sophoclis recitauit: in quibus etiam descriptum est, quae loca singulis filiis pater possidenda tribuerit. Quod autem Aegeus Pandionis filius patri in regnum successerit, ita scriptum est a Phaedemo in lib. 5. de rebus Atticis; αἰγέως ἑ πατρίδος υἱός βασιλεύσας ἀθηνῶν γαμῆν μνη

ταῖς ἀφ' αὐτῶν τὴν δόξαντος. δεύτερον χαλκίον πηρὶ ἑσθῆδος. Aegaeus Pandionis filius cum imperaret Athenis Metam primum Hopletis filiam uxorem duxit; postea Chalciopen secundo natam ex Rhexenore. Sic Zezes hist. 142. chil. 7. illi alios mares fuisse inquit;

τῶ βασιλῆα τῶν ἀθηνῶν παυδίωνε τὴν κλησῆν
ἀθήνης πατρίδος ἠδ' αὐτῆς καὶ θυγατρὶς δύο.

Regi Athenarum nomine Pandionis
Mares erant filii, duaeq; filiae.

10 **H**aec cum ita sint, miratus sum cur scripserit Pausanias in Atticis, Pandionem nullos habuisse filios, qui suas iniurias persequerentur, quas a Rege Thraciae acceperat: nam si noluisse filios iniurias persequi dixisset, facile illi asferentem. Hae pauca dicenda duxi de Pandione, cum filiarum fabula superior explicata sit, vt sic ibi desiderarentur, hinc accipi possent. Atq; cur ficta sint haec, ex illis superioribus arbitror patuisse. At nunc de Erichthonio.

De Erichthonio,

Cap. XI.

20 **E**nimvero dictum est superius, Vulcanum cum arma Ioui, quibus in bello aduersus gigantes vsus est, fabricasset pro laboris diligentiaeque mercede obtinuisse, vt Iupiter iuraret per Stygiam paludem quodcunque poposisset, se illi concessurum. At Vulcanus Mineruae nuptias, cui Iupiter perpetuam virginitatem concesserat, postulauit: id abnuere quidem non potuit, sed clam Mineruam monuit vt reluctaretur. Cum igitur Mineruam adisset Vulcanus, dicitur inter luctandum semen profudisse, quod in terram fusum in hominem conuersum est: quare inquit Pausanias in Atticis huic patrem fuisse neminem mortalinm, sed quoniam ex terra & contentione sit genitus Vulcani, ita fuisse nominatum. Hunc terrigenam & inter serpentes educatum fuisse scripsit Eurip. in Ione hoc pacto;

προγόνον νόμον σωζουσα, τῶς τε γενεῆς
ἐριχθονίου. κείνο γὰρ ἡ θεὸς κέρη
φρουρῶν παρὶ βυζύχουσα φυλάκας σώματος
Διατῶ δ' ἄρα κεν τε, παρθέτοις ἀγρῶν ἰσῆ
Δίδωσι σώζον. ἔθελ' ἐριχθίδος ἑκά
Νόμος τίς ἐστίν, ὁ φρεσὶν χρυσήλατοις
τρίφρον' ἴκν'.

30 **S**eruans auorum legem, & e terra sati Erichthonii. Iouis puella namq; ei Duos dracones corporis mox addidit Custodias, deinde seruandum dedit Atheniensibus puellis. manfit hinc Mos ille Erechthidis vt ornent filios Serpenticibus aureis.

40 **A**lii tamen dictum fuisse volunt non a contentione, quam *ῥε* significat, sed a *τῶ ἴριον*, a lana scilicet, qua Minerua femur sibi absterxit, cum semine Vulcani inquinata fuerat, in terram coniecta. Inde postea dicti sunt terrigenae omnes Athenienses. Neque vero Erichthonius solum, sed etiam Erechtheus dictus est; sic enim illum nominauit Home. in Catalogo;

ὅτι ἀπὸ ἀθῆνας εἶχον ἐκπύμενον πολιάθρον, Ἀπῆμον ἐρεχθῆος μεγαλήτορος, ὃν ποτὶ ἀθῆνας ἦρξεν ἰδὲς θυμῷ τῆρ, τὰ καὶ δὲ ἰσὶ βαρὸς ἀρετρῶν;

Urbem præclaram coluerunt istiat Athenas, Fortis Erichthei populum, quem nutriit olim Nata Iouis Pallas, peperit quem dædala tellus.

10 Fabulantur huic crura fuisse anguibus similia, quem recens natum à Minerua susceptum in cistam fuisse absconditum inquit. Hanc Aglauro custodiendam commisit; & Herfæ, Pandrosoque sororibus, easq; admonuit recurrius quid intus includeretur, inspicerent. Fertur Pandrosus quidem paruisse Deæ mandato, at sorores aliæ cista resignata Erichthonium inspererunt, quo viso ita furis repente percitæ sunt, vt se de altissimo & prarupto arcis loco præcipientes miserint, vt ait in Atticis Pauf. Nec de fuerunt, qui Vulcani & Athenæ Cranai filia Erichthonium filium fuisse tradiderint. Scriprum reliquit Apollodorus libro tertio Erichthonium postea fuisse à Minerua in templo educatum, qui cum adoleuisset, regnumque Athenarum accepisset, Mineruæ atricis signum in arce erexit, & Panathenæa solennitatē in honorem Mineruæ instituit, cum tamen non desint, qui à Theseo illa instituta maluerint. Hic ducta Pasithea, sue, vt aliis magis placet, Phrasithea Nympha filium Pandionem qui postea in regnū successit, suscepit; & Orythiam, & Procrim filias. Fuit autem Erichthonius quartus, qui regnavit Athenis, cum primus omnium mortalium Cecrops ex Aegypto profectus urbem Athenarum condiderit, eamque de nomine Palladis, quæ Sais apud Aegyptios vocabatur, vt ait Charax Mitylenæus, Athenas non inauit. Hunc hominem biforem fuisse fabulati sunt, cum partem corporis inferiore haberet draconis, superiorem hominis; quod alii quoque Aegyptia Græcæque linguæ peritiam fictum fuisse arbitrantur: alii quod & prudentia & robore pigritaret. Alii quia leges prior tulerit de matrimoniis apud Athenienses, cum nemo patrem antea, sed matrem tantum cognosceret; quia cuius ad quamuis accedere mos fuit. Hunc igitur biforem fuisse dicunt, quia per illum ambos parentes singuli cognoscerent. Ego sanè longe diuersam ab his omnibus habeo sententiam, quippe quod putem partim draconem partim hominem fuisse Erichthoniū exstimatum, quia is vtrunq; & seueritatis & clementiæ tempus rectè cognouerit. Est enim optimi ac sapientis Imperatoris & humanitatis & asperitatis opportunitatem posse diiudicare; cum aliæ nationes aliis temporibus magis asperitate & metu, aliæ iucunditate magis commodè regantur. Hic Erichthonius dictus est ad occultandam crurū turpitudinem quadrigas excogitasse, quare ita de illo scripsit Virgilius libro 3. Georg. Primus Erichthonius currus, & quatuor ausus Iungere equos.

40 Post Cecropē igitur regnavit Athenis Cranæus, cui successit Amphidion, quem hic de regno deiecit. Fuit alius Erichthonius, de quo meminit Apollodorus lib. 3. qui regnavit Troiæ post illum, qui de Atychoque vxore Simoëtis filia Troem genuit, vt ait Hom. lib. v. Illa. Atque tot dicta sint de Erichthonio tabulose. Illa breuiore nos faciunt in hoc loco, quæ superius explicata sunt, cum de Vulcano loqueremur, vbi patuit cur è Terra & Vulcano Erichthonius dicatur esse genitus, & quid esset Minerua, quæ perpetuam obtinisset virginitatem. Hæc igitur purissima pars est atheris e capite Iouis nata,

nata, è qua nulla nascuntur animalia: at Vulcanus impurus est, in materia ignis, siue calor potius, qui generationem adiuvat, & in terram decidens multiplicia gignit animalia; quare eius & terræ filius Erichthonius tã diuersæ formæ dicitur fuisse. Atqui furorem immisum fuisse sororibus Pandrosi dixerunt dicitur, quod non paruerint Deæ monitis; quare significabatur contra Deorum mandata non conferre esse curiosos, cum multis mortalibus id sæpius calamitosum fuerit, nam multi quia consiliorum secretiorum essent conscii per insidias clam de medio fuerunt sublati. at de Achille nunc pauca dicamus.

De Achille. Cap. XII.

10 Explicata fuerunt suo loco illa omnia propè, quæ pertinebant ad Thetidis nuptias; & quod illa à Peleo in matrimonium ducta præter cæteros filios Achillem etiam illi genuit. cum vero per noctem sub igne filios Thetis occultaret, vt quod mortale illis esset ita eximeret, filii eliqui omnes mortui sunt: at Achilles per diem ambrosia perunctus, & per noctem sub igne occultatus dicitur aliquandiu perdurasse, donec à Peleo deprehensa illa irata se in numerum Nereidum receperit. Sic igitur Achilles ab igne seruatus Pyrisous primus vocatus est; atque cum labrum tamen exultum fuisse, quod cum lingeret infans, ambrosia non erat perunctum, dictus est postea Achilles. Alii in lebetem bullientis aquæ infantes ab ea iaci solitos inquit, vt experiretur an mortales geniti fuissent. Achilles tamen matrē Dorion & Chalcidicus Dionysius non Thetim Nerei, sed Chironis filiam fuisse voluerunt. Daimachus cõtra Alexandrinus in lib. 2. Redictum Achillem Caloes nymphæ filium fuisse sentit. Scriptum fuit ab Apollodoro lib. 3. Achillem à Peleo susceptum deportatum fuisse ad Chironem, què ille amatissime educauit, atque leonum visceribus illum nutriuit, aporumq; & vrsorum medullis lactis profus ignarum vt est in his versibus Euphorionis,

Εἰς φέτω χίλιον κατῆε πάμπαν ἀπατος. Τῶνικα μυριάδωνε μὲν χιλίαι φουίεαιτο. Nescius omnino lactis Phthiam perit, illum Quare Myrmidones dixerunt nomine Achillem.

30 Quod autem Achilles, à iustissimo Centaurorum Chirone educatus sit, ita testatur Euripidis Iphigenia in Aulide; ἔστι μὲν οὖν εἰς ἡδὲ, μὴ λίαν φρονῖν. ἔστι δὲ χίλιον χροῖμον, γὰρ μὲν ἔχεν. ἔγδο' ἐν ἀδρὸς εὐσεβείατου τραφῆς χίρωνος, ἡμῶν τοῦ τριπύου ἀσπλοῦς ἔχεν. Quandoque dulce fit pa um dignoscere. Ego viro à pio educatus sum puer Chirone, mores simplices tantum imbibi.

Fama est Achillem à Chirone aucto uditum fuisse, à quo præter citharæ pulsanæ artem, & vsum herbarum, peritiam venandi & iaculandi & artis medicæ, leges æquiritis & prudentiæ edoctus fuit. Idem cum annum ætatis suæ nonum expleuisset, pronuntiaissetq; Calchas uares Troiam sine Achille capi non posse, quia responsum tulisset à matre sibi in eo bello, quod aduersus

fus Troianos gereretur, esse moriendum, puellari habitu indutus in Scyron, quæ vna est à Cycladibus insulis, inter filias Lycomedis se abdidit, vt late- ret duces Græcorum, qui ad Troiam erant militaturi. vna igitur illarum puellarum Deidamia nomine clam ab illo viciata Pyrrhum filium illi proge nuit: Hic tamen inter puellas ab Vlysse cognitus eius expeditionis laborè ac periculum deuitare non potuit. At vero cum datum fuisset Græcis re- sponsum illum primum omnium Græcorum esse moriturum, qui prior è na ui in littus Troianum exiliisset, prior exiit Protefilaus, quare prior om- nium cæsus est ab Hectore. Id cum cognouisset Achilles vltimus è sua nauì exiit in littus, quod cum magno impetu fecisset, terramque pedibus vehe- menter percussisset, aqua è terra manare incepit, atque fons ibi natus est; vt in his significauit Antimachus;

ἔιμαθ' ἀπ' ἠπείρου μιλαίνης ὑπόσ' ἀρβῆς
καλέειδης, ἀπόρουσιν ἑλαφρὸς ἤντι κίρκος.
τοῦδ' ἔμπροσθε ποδῶν κίρκη γίνετ' ἀναύουσα.

Continuo accipiter veluti nigrantis Achilles
Defiliit in terræ dorsum tublimis: ac illi
Ante pedes fluxit vitrea fons lympidus vnda.

Hic igitur post multas res ad Troiam præclaræ gelitas, quas Homerus recen- suit, Polyxenæ Priami filix amore captus significauit Priamo per nuntios se pro Troia pugnaturum, si sibi puella concederetur. Tum Priamus eam se daturum esse pollicitus est, qui cum illa de causa in templum Thymbæi Apollinis conuenissent, Paris clam ex insidiis illum sagitta transiit, quare vltimum vitæ suæ diem ita per dolū conclusit. eius corpus non prius deditū est Græcis, quàm recepissent illa ipsa munera, quæ pro redimendo Hectore data fuerant. Propter huius præclari Herois mortem dixit sunt Musæ & nym- phæ omnes fleuisse, quod ita significauit Lycophron in Alexandra;

αὐτὶς τὸν ἀτίποινον ἐκχίας ἴσον
πακτάλιον ἑαυτοῖσι τηλαυγῆ μύθρον,
κραστῆρα βᾶκχου δύσεται κικλαομένης
νυμφαοῖν, αἶ φίλατο βηφύρου γαῖος.
λαβητρίανθ' ὕπερθε σιμπλιάς σκοπιῶ.
ὁ νεκροτέρνας ἐς περ δαιμῶνιν πώτμεν
καὶ θῆλιω ἀμφὶ σῶμα τλήσεται κώπλον
δαῖαι, παρ' ἴσοις κερκίδος φάσας κρέτων,
καὶ λείσθος ἐς γλῶθ' ὄσμεν ὦν ἕϊφας κείδα.

Rursus redempto pro altero cadauere
Par pondus auri splendori Paetolii
Ferent. Sed is cratera Bacchi mortuus
Perfusus inibit lacrymis Libethridum
Pimplæ incolunt quæ verticem; à nymphis simul
Sororibus, Baphyri aquas amantibus.
Atque ille cædis præsciis fatum timens,
Feret puellæ vestibus sese indui;
Textetque telas pectine arguto leues,
Saltabit hostium in solum idem vltimus.

Nam ossa Achillis & Patrocli & Antiochi in aureo vase, quod largitus fuit
Thethidi Bacchus cum fugeret imperum Lycurgi, recondita fuisse memo- rant.

rant. Dicitur autem Achilles à Musis fuisse deploratus, quia cum musi- cis instrumentis eius pompa funeris ducta est; cum vero mare per idem tem- pus forte ventis intumuisset, longèque strepitus vndarum exaudiretur vt ait Isacius, datus est locus fabulæ, quod nymphæ eius cædem grauior conque- rite sunt. Neque enim est sanæ mentis ea propter Achillem contigisse cre- dere, cum elementa minime sint de singulorum nostrum vel morte vel ortu sollicita. Dicitur est inter filias Lycomedis muliebri habitu indutus latuisse, quia cum Deidamiam eius regis filiam cepisset in matrimonium, ita nouis nuptiis delectabatur, vt maiorem temporis partem cum sponsa esset intra Ly- comedis parietes, & in thalamo lateret. Hic idem Heros cum fortissimus comedis parietes, & in thalamo lateret. Hic idem Heros cum fortissimus esset omnium Græcorum non prius vinci potuit vel à fortissimis hostibus, quàm voluptatis desiderio & libidine irretitus, ab imbelli & timidissimo om- nium propè Troianorum Paride vulneratus fuit. per hæc igitur significare voluerunt antiqui maxime omnium rerum formidandas esse viris fortibus voluptatum illecebras, quæ grauissimæ sunt omaibus & perniciosæ deniq; aduersariæ. at nunc de Ganymede dicamus.

De Ganymede. Cap. XIII.

Ganymedes autem qui ab aquila raptus, & in cælum ad Iouem portatus fuit, vt illi potū pro Hebe Iunonis filia ministraret, dicitur fuisse Trois Trojanorum Regis filius. Hic cum esset eximix & propè inaudita pul- chritudinis, ob eam dignus habitus est, non qui ad libidinem, vt crediderunt plerique raperetur, sed qui pocula Ioui ministraret, vt scripsit Homerus li- bro u. Iliadis;

Τραῖς δ' αὖ τράς παῖδες ἀμύμονος ἱεγέροντο
Ἰλλοσι, Ἀσάρακος τε, καὶ αὐτίλοιο γανυμήδης.
ὅς δ' ἠ κάλλιστος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων.
τὸν καὶ αἶψα ῥάστα θεοὶ δὴ Διὸς οὐραίου,
κάλλιστος ἔπειτα οἶός, ἢ ἀθανάτοισι μετ' αἰ.

Hinc Troi nati pueri tres esse feruntur:
Ilus, & Assaracus, pulcherrimus & Ganymedes.
Inter mortales cui præstantissima forma.

Quem superi rapere, Ioui quo pocula magno
Præbeat ob formam, cum Diis & transfigat æuam.

Apollonius vero Rhodius lib. 3. Argonauticorum non vt esset Iouis pin- cerna, sed vt consuetudine Deorum frueretur ob formam, raptum fuisse Ga- nymedem scribere videtur, cum inquit;

ὦρε δὲ τὸν ἀπαύθεθ' ἰδὸς θαλερῆ ἐν ἀλωῇ,
οὐκ οἶον· μετὰ καὶ γανυμήδεα τὸν ῥάποτι ζεῦς
οὐραῖῳ ἐγκατένευεν ἰφίτιον ἀθανάτοισι.

Hunc Iouis in molli seiunctum reperit aula,
Non solum: simul et Ganymedem. Iupiter illum
In cælum rapuit cum Diis vt transfigat æuam.

Fuit autem raptus ex Harpagia, qui locus fuit in agri Priapeni & Cyziceni finibus, qui ab ea re nomen obtinuit, vt ait Strabo lib. 13. alii circa Darda- nium promontorium illud accidisse inquit, quod Virgilius factum in Ida monte Phrygiæ dum venaretur ita commemorat lib. 3. Aeneid.

Bbbb a Intex-

Intextusque puer frondosa Regius Ida
Veloces iaculo ceruos, cursuq; fatigat
Acer, anhelanti similis: quem præpes ab Ida
Sublimem pedibus rapuit Iouis armiger vncis.

Fama est autem aquilam quod faultum augurium Ioui in bello aduersus Ti-
tanus attulisset, armaque pugnanti ministrasset, Iouis auem fuisse existima-
tam; atque illi datum fuisse imperium in cæteras aues cum ita scribat Hora-
tius lib. 4. carminum; cum illius præcipue singularem diligentiam in rapien-
do Ganymede expertus fuisset.

- 10 Qualem ministrum fulminis alitem
Cui rex Deorum regnum in aues vagas
Permisit. expertus fidelem
Iupiter in Ganymede flauo.

Fuerunt qui non à Ioue, neque ab aquila, neque à Diis raptum fuisse Gany-
medem tradiderint, sed a Minoe ad concubitum; inter quos fuit Echemenes
Cyprius. Hæc illa sunt, quæ de Ganymede ab antiquis fabulosè dicta fue-
runt: quæ quidem falsa esse omnibus perspicuum est. Alii vero, inter quos
fuit Xenophon, vt scripsit in Symposio, Ganymedem propter animi pulchri-
tudinem & prudentiam potius, quam propter formam corporis, in cælum
ascitum esse voluerunt. nam hi dictum fuisse Ganymedem putarunt non à

20 γάνυμι, quod coniuuari & genio indulgere significat; sed potius ab his di-
ctationibus in vnum compositis ad præstantiam prudentiæ & consilii exprimen-
dam γανυ, & νό, & Μήδους, nam illæ cum intentionem & incrementum signifi-
ficent, extrema est consilium. Enimvero diuinum quidpiam sub hac fabula
contineri ita inquit Cicero lib. 1. Tuscul. Disput. Nec Homerum audio, qui
Ganymedem à Diis raptum ait propter formam vt Ioui pocula ministraret:
Non iusta causa, cur Laomedonti tanta fieret iniuria. Fingebat hæc Home-
rus & humana ad Deos transferebat. Quidam ad solatium coniunctorum
ipsi Ganymedi hanc fabulam fictam esse tradiderunt, cum is clam raptus fuisset

30 inter venandum: atque illis persuasum denique Ganymedem inter syde-
ra relatum esse, & in id signum quod dicitur Aquarius. Ego sanè longe ali-
ter sentio, neque puto diuina ad nos deferenda fuisse, vt cupiebat Cicero,
sed humana potius vtiliter ad deorū naturam oportere conferri. Nam quid
aliud per hanc fabulam demonstrabant sapientes, quam prudentem virum à
Deo amari, & illum solum proximè accedere ad diuinam naturam? est enim
Ganymedes anima hominum, quam vt diximus ob eximiam prudentiam
Deus ad se rapit, cum stulti neq; sibi, neq; cæteris quidem sint vtilis. Illa ve-
ro anima pulcherrima est, quæ minimum sit humanis sordibus, aut flagitiis
corporis contaminata: quam Deus diligens ad se rapit. sic igitur cum diceret

40 viros bonos, & prudentes, & integerrimos poetæ diuinam bonitatem ad se
rapere, fabulam de Ganymede finxerunt, quare vtilius nos ad diuina transtu-
lerunt sapientes, quam diuina ad nos deduxissent. at de Ganymede satis,
nunc de Harmonia dicamus.

De Harmonia & Cadmo. Cap. XIII.

Harmonia verò quibus orta sit, non parua est dubitatio, si quidè Diodo-
rus lib. 7. illam Electræ & Iouis filiam fuisse inquit. At Hesiodus in Theo-
gonia

gonia illam ex adulterio Martis & Veneris natam fuisse memorat in his;

αὐτὰρ ἄρρη
ἔγνωτόρῳ κούβητα φόβον καὶ θέμον ἔπειτον
δαίνοιο, οἷτ' ἀδρῶν πυκινὰς κλονέουσι φάλαγγας.
ἰν' πεδίμῳ κρούοντι, σὺν, ἄρρη πολυπόρῳ,
Ἀρμονίῳδ' ἠὲ κάθμος ἑσπέρηνος Διτ' ἀκορτιν.

Marti clypeos atque arma secanti
Alma Venus peperit Pallorem, vnaq; Timorem.
Qui dare terga virum armatas iussere phalanges
In bello tristi. quam Cadmus duxit, at inde
Harmoniam peperit Marti Cytherea decoram.

hæc igitur vbi adoleuisset Cadmo Thebanorum Regi viro sanè præclaro, &
ob multas difficultates, quas superauit, illustri, a Ione in matrimonium data
fuit, de quo hæc pauca, ex iis multis, quæ de illo memorantur, colligere pla-
cuit. Hic vbi Iupiter Europam suam sororem rapuisset, è qua in Cretâ de-
portata Iupiter Sarpedonem, & Minoem, & Rhadamanthum suscepit, iussus
est ab Agenore patre sororem inuenire, neque prius redire donum, quam illam
secum adduceret. Atqui cum multas regiones peragrasset, neque tamen
illam inuenisset, post mortem Telaphasæ matris Delphos de Europa scisci-
taturus oraculum adiit; cui responsum est nihil curiosius de Europa esse

20 querendum, sed urbem ibi condere oportere, vbi bos defessa humi procubuis-
set, quam habuisset viæ ducem. Hic igitur per agrum Phocensium iter fa-
ciens bouem ex armento Pelagontis obuiam habuit, quæ Bæotia peragrata
vbi conditæ fuerunt Thebæ humi procubuit. Tum bouem Palladi mactatu-
rus socios aquarum ad Dircen fontè misit: cum vero ibi draco natus è Mar-
te fontem seruarer, Seriphum & Daileontem Cadmi amicos interemit, tum
ipse Cadmus eò profectus ad fontem draconem trucidauit. At vero coactus
est Cadmus eius dentes exertos ferere, quod fecit consilio mineruæ, e qui-
bus nati sunt armati homines, qui erant cum illo pro patre pugnaturi, sed

30 cadmus lapidem, quem à Minerua acceperat, inter illos iacens, omne certa-
men à se diuertit, quod inter illos excitatum est, atque omnes mutuis vul-
neribus natiuorum armorum se vicissim confecerunt. Illa de causa coactus
fuit Cadmus mercenarius annū Marti seruire, qui annus eius temporis octo
ex his nostris annis contabat. Post id tempus fabulantur Mineruam Regiâ
Cadmi multis ornamentis præclare comparasse, cui Iupiter etiam Martis fi-
liam & Veneris dedit in matrimonium Harmoniâ, ad quas nuptias Dii om-
nes relicto cælo dicuntur aduentasse; quo tempore fama est inter alia præ-
clara Deorum munera peplum & monilæ admirabilis pulchritudinis, quod
fuit Vulcani opus; à Cadmo donatum fuisse sponiæ. Cadmus ex illa suscepit

40 postea Ino, Semelen, Agauen, Antonoen, & Polydorum. Scriptum reliquit
Pherecydes præterea Harmoniæ Martisq; filias fuisse Amazones, vt testatur
apollon. etiam lib. 2. Argonaut.

ὁ γὰρ ἀμαζόνιδες μάλ' ἐπιπτόεις, ἢ δὲ θεμίτας
τιούται σεδίον δαικέρτων ἀμφερέμοντο.
ἀλλ' ὕβρις φόνευσσα, καὶ ἄριος ἔργα μέμηλε.
Δη γὰρ καὶ γεννὴν ἔσασ ἀρμόνισσα
Νύμφης. ἢ τ' ἄρρη φιλοπόλεμους τρέκε κήρας.
Sed neque Amazonides faciles, nec iura colentes,

Hinc

Hinc tenere procul Deantia protinus arua
His bellum cordi fuit, his & praelia Martis.
Iure quidem; Harmonia quod Nympha & Marte feruntur
Patre fatæ: hæc peperit Mauortia pignora patri.

10 Cadmus post multas filiarum nepotumque suorum calamitates subrogato
in regnum Pencheo Agaues & Echionis filio relicto Thebis ad Encheli-
ses cum Harmonia coniuge commigrauit. Illi cum ab Illyriis bello infesta-
rentur responsum tulerunt futuram penes ipsos victoriam, si Cadmum &
Harmoniam duces haberent: nam Cadmus & Harmonia apud Drilonis ri-
pas habitabāt, qui Illyrius à Liburnis determinat, vt scripsit in his Metrodo-
rus in commentario de consuetudine; *δριλων δὲ καὶ τὰ ῥον ποταμῶν Ἰλλυριῶν, οἱ δια-*
χωρίζουσι τῆς Ἰλλυρικῆς καὶ Λιβυρνοῦς, ἐν ταύτῃ γὰρ ἄκησαι ὁ κάδμος καὶ ἡ ἁρμονία, οἱ καὶ τῆς
ὄφαις μεταβλήθησαν. Sunt autem Drilo & Naro Illyriorum fluuii, qui Illyrios
Liburnosque determinant. Hoc in loco Cadmus & Harmonia habitauerunt
illi, qui sunt in angues conuersi: qui oraculi auctoritatem secuti eos duces il-
lius expeditionis aduersus Illyrios deligunt. Sic igitur Cadmus Illyriorum
regno potitus aliquandiu feliciter egit, deinde paulopost in draconem et ip-
se & vxor mutati dicuntur à Ioue in campos Elysijs demissi fuisse, de qua
20 mutatione quod apud Illyrios contigerit, ita meminit Dionysius in lib. de
situ Orbis;

*ἐπὶ τῷ ἁερῶν δρόκῳ ἄρουσα
Ἰλλυρικῆν περὶ χέρσον ἑλίεταται ἄχρη κολώματα,
ἑρῶν τῶν ἡλιβάτων, τὰ κεραιῶνα κικλησκουσι.
καὶ γοῦν δὲ καὶ περὶ κολπον ἰδοῖς ἑρικυδία τὴν ῥον
τὴν ῥον, ὅν ἁρμονίης κάδμοῦ τε φῆμις ἐνίσταται.
καὶ τῆς γὰρ αἰ. ὄφαιον σκολιόν δέρας ἠλλάξατο,
ὁππότε ἀπ' ἰσμηνῆς λιπαρὸν μετὰ γῆρας ἵκοντο.*

ingentia pondera voluens

30 Illyricis terris deuoluitur vsq; Colonam,
Collesq; apricos, quos alta Ceraunia dicunt.
His celebrem tumulum terris, antrumq; videbis,
Antrum, quod Cadmi dixerunt, Harmoniazq;
Namq; hic serpentes atrī facti esse feruntur
Vt texere caput canī, turpisq; senecta.

Sic Nicander in Theriacis;

*Ἰριθ' ἢν ἑθριφε δριλων καὶ κάρων ἀχθη,
Σιδονίου κάδμοιο θεμελιον ἁρμονίησ τε,
ἐνθα δὲ αὖ διαπλήτε νολὸν τῶν βουσι δράκοντε.*

40 Irimq; hanc Drilon aluit, & Naronis vnda.
Sidonii Cadmi monumentum hoc, Harmoniazq;
Hinc duo terribiles fremuerunt forte dracones.

Atque tot de Cadmo & Harmonia fabulosè dicta fuerunt. Maior harū re-
rum gestarum pars ad historiam transferenda est; non enim à tauro Euro-
pa asportata fuit in Cretam, sed nauigio quodam Cretenses illam rapientes
è Phœnicia in patriam deportarunt. Cum vero illi nauigio esset præfectus
Taurus quidam Gnosius, qui illam è Sarapia Phœnicia ciuitate, quæ sita
fuit inter Sidonem & Tyrum, locus datus est fabulæ, quod rapta fuit, & à
Tauro in Cretam deportata, vt stripfit Echemenes in rebus Cretensibus.
Quod

Quod missus ad Europam quærendam cadmus draconem ad fontem Dirce
occidisset, illud quidem fabulosum esse dixerunt; sed latronem ab ipso Cad-
mo cæsum, qui peregrinis in iis locis insidiaretur, & iam nonnullos è Cadmi
sociis ceciderat. Dicitur est eius draconis dentes seminasse, cum affecta & fo-
sicit illius latronis duce cæso dissipati sint. Nihil autem horum factum est si-
ne Minervæ consilio, quia cum omnibus in rebus, tum in militaribus præci-
pue necessaria est hominis prudentia, & Dei optimi auxiliū. Quod autem
lapidem inter natos homines armatos iecerit, quare inter illos bellum exor-
tum est; futuras contentiones Thebanorum significat, post thebarum mœ-
nia ædificata: nam eius vrbs imperium magnum bellum inter Thebanos
postea excitauit. Harmonia dicta est Veneris & Martis filia, quoniam vis mu-
sicæ non solum erigit animos iacentes, & calamitatum miseriarumque hu-
manarum cumulis oppressos, suauitateque quadam perfundit, sed etiam ad
bellum viriles animos inflamat, cum musica quædam nationes ante bellum vsq;
sint, atque nunc etiam nonnullus est vsus musicorum instrumentorum, qui-
bus milites ad prælium incitentur. Hæc causa fuit cur his parentibus Har-
monia nata dicatur. Qui Electræ & Iouis filiam crediderunt; Harmoniam
esse putarunt eam, quam Pythagorici in motibus spherarum, corporumque
cælestium fieri crediderunt. quod autem ad mores pertinet, significabāt an-
tiqui, dū sumus in hac miserima vita oīum laborū ac molestiarū plenissi-
ma, fortitudine & prudētia vt oportere, q̄ omnium humanarum actionum
statutus est finis, neq; vnquā Deus viris bonis & fortibus solet deesse, cū fe-
nem Cadmum & Harmoniam Iupiter post omnes molestias ad Elysijs cam-
pos demiserit. At nunc de Mida dicamus.

De Mida, Cap. XV.

Fuit autem Midas Phrygiæ Rex Gordiæ filius, qui omnium Regum suæ
temporatis fuit dicissimus. Fabulantur ad hunc aliquando Silenū Bac-
chi comitem captiuum ob ebrietatem, cum iter facere cum Baccho nō
potuisset, adductum fuisse; quem ille perhumaniter tractauit. Tum Bacchus
ad eum requirendum reuersus cognita Midæ liberalitate & humanitate ab
incolis eius regionis, ipse etiam hospes ad Midam proficiscitur, à quo perbe-
nigne acceptus illi proposuit vt quidquid optaret, expeteret, quod esset sta-
tim voti compos futurus. At Midas pro dementia, quæ sollicitat animos mor-
taliū, summam felicitatem ratus in multis possidendis, expetiuit vt quid-
quid concingeret continuo aurum fieret: quam fabulam explicauit Ouid.
libro vndecimo Metamorph. Cum postea cibaria etiam, quibus vesceretur,
contacta repente fierent aurea, penitentia captus est suæ petitionis; atq; nisi
Deus fuisset illi benignus ea molestia subleuādo, omnino inedia mori neces-
se fuisset. Orauit igitur eundem Deum cum satis aptas pœnas suæ stultitiæ
ac temeritatis dedisset, vt hoc munus auferret. Tum vero Bacchus respondit
illud futurum si se in Pactolo flumine lauisset; quare locus ibi illa molestia
liberatus est: ac fluuius ex illo tempore aureis arenis fluere cepit, quod ita
retratatur Ouidius;

Rex iussæ succedit aquæ, vis aurea tinxit
Flumen: & humano de corpore cecisit in annem.
Nunc quoq; iam veteris percepto semine venæ

Arua

Arua rigent auro madidis pallentia glebis?

Ille perofus opes sylvasq; & rura colebat,

Panaq; montanis habitantem semper in antris.

Eo igitur morbo liberatus Midas cum se rus contulisset, sylvasque semper ferè ab hominum frequentia longinquas incoleret, iudex & ipse & Tmolus mons inter Phœbum & Pana pastorem Deum de arte musica cōtendentes delectus est. Eius certaminis Tmolus Phœbum victorem, ac Midas Pana suo iudicio pronuntiavit, quare indignatus Phœbus aures asini midæ, ut qui de arte musica iudicare non nosset, adhibuit, cum rudis homo planè parum iudicio valeret, & tamen iudicare non detrectasset. Id autem ita explicavit Ovi.

Pana iubet Tmolus citharæ summittere cannas,
Iudicium, sanctiq; placet sententia montis
Omnibus: arguitur tamen, atque iniusta vocatur
Vnius sermone Midæ. Nec Delius aures
Humanas patitur stolidas retinere figuram.
Sed trahit in spatium, villisq; albensibus implet.
Instabilesq; illas facit, & dat posse moveri.
Cætera sunt hominis, partem damnatur in vnam,
Induirurq; aures tardè gradientis aëlli.

- 20 Ita verò scitè illas occultabat Midas, ut nemo præter tonforem rem cognosceret. Sed cum id tonfor tacere nō posset terram effodit, ac foueam ingressus pertenui voce ita submurmuravit; auriculas asini Midas Rex habet. Tū fossa illa rursus terra repleta discessit, ibique cannas deinde natas esse tabulati sunt, quæ ita sibilum edentes murmurabāt; auriculas asini Midas Rex habet. Atque tot de Mida fabulosè fuerunt ab antiquis memoria tradita. Ego sanè crediderim auarissimum, & opulentissimum omnium suæ tempestatis fuisse Midam, qui ut multas pecunias cumlaret, cibis etiam parcissime frueretur, omniaque propè necessaria victui venderet, & in aurum converteret. Cum verò aliis in rebus esset planè rudis, neque à bellis eius iudicium differret, fabulati sunt illum aures asini habuisse. alii contra quod acutissime audiret istud fictum fuisse arbitrantur, quòd asinus illum sensum omnium propè animalium habeat acutissimum. Alii fictum putarunt, quia multos haberet exploratores. Alii dicunt, inter quos fuit Callisthenes in navigatione, & Hecataeus de Hyperboreis, duos colles fuisse in Phrygia, qui aures asini vocarentur, super quibus munitissima oppida condita fuerunt, è quibus latrones complures viatores & peregrinos adoriebantur. His locis cū arma Midas intulisset, ac oppidis per vim potius fuisset obruncatis eorum locorum latronibus, dictus est fabulosè aures asini habere. Alii voluerunt illum, quia Liberum patre se fellisset, in asinum fuisse mutatum, sed cum recuperasset pristinam formam, aures tamen non deposuisse. Alii quia Dionysii asinos ac iumenta iniuriis affecerit ab irato Deo illi asini aures fuisse iniunctas maluerunt. Alii aures asini datas Midæ a Deo fuisse idcirco putarūt, quia omnes arrogantes damnantur ignorantia: qui, se scire omnia vel que nescit, arbitrat; is parum idoneus efficitur ad scientiam. Quòd si quis diligenter hæc animaduertat, id profectò intelliget, antiquos per hæc ad humanitatem & liberalitatem homines adhortari solitos, cum Deus sibi gratissimum esse in hospites benignitatem ostenderit. iidem postea nos à peccatis rebus certis à Deo deteruerunt, cum plerūq; perniciosam expectamus, quare quòd

re quòd nobis conferat à Diis poscendum est, illiq; relinquenda rerum omnium optio. Deinde singulorum vires metiri oportere docuerunt; neque iudicanda sunt illa, quæ non recte nouimus, cū temeraria iudicia Dei vindictam in se irriterent. Nam qui per inscitiam aut fraudem alterius opes aut dignitatem alteri adiudicauerit, ille priori domino, cui rapuit, restituere iure æquitatis debet. Quod verò nullum scelus, nullumq; iniquum iudicium diu latere potest, declarauit tonforis sermo silentio proximus: omnia. n. turpia in lucem tempus solet proferre. At nunc de Narcisso dicamus.

De Narcisso,

Cap. XVI.

10

Narcissus autem, quem fabulæ in florem sui nominis mutatum fuisse inquit, dicitur fuisse amnis Cephissi & Nymphæ Lyriopes filius, ut patet apud Ouid. lib. 3. Metamorph.

Prima fide, vocisq; ratæ tentamina sumpsit
Cæcula Lyriope; quam quondam flumine curuo
Implicuit, clausæq; suis Cephesus in vndis
Vim tulit. enixa est vtero pulcherrima pleno
Infantem nympe, iam tum qui posset amari:
Narcissumq; vocat. de quo consultus an esset
Tempora maturæ visurus longa senectæ,
Fardicus vates, si se non nouerit, inquit.

20

Echo autem capta eius amore illum diu insecuta est: sed cum amoris impatiens contabuisse, in solam vocem denique conuertitur. fabulantur hunc, ubi iam excreuisset, corporisq; forma in dies cum tenerioribus annis augetur, ad fontem quandam purissimum labore venationis & æstu aliquando fatigatum deuenisse; qui cum se ad fontem bibiturus in genua flexisset manibus in ora fontis firmatis, nondum labris ad aquam fontis admotis suam imaginem in fonte despexit: erat enim eius fontis aqua lymphidissima, quæ fundum habebat subnigrum. Tum Narcissus amore ac desiderio suæ imaginis ita captus est, ut cum nullam potiundæ talis formæ sibi spem reliquā esse intelligeret, sui ipsius desiderio tandem paulatim contabuerit, ac Deorum misericordia denique in florem sui nominis fuerit conuersus. Dicitur fuit autem Narcissus ἀπὸ τῆς ἀρπυξὸς à torpendo scilicet, quia ob id desiderium torpuit. Is flos Eumenidibus fuit postea consecratus, è quo deabus illis sacrificantes coronis utebantur, ut ait Ister in libro de Coronis. Scriptum reliquit Phanodemus lib. 5. rerum Atticarum coronas è Narcisso consecratas fuisse Proserpinæ, quoniam florem illum colligeret cum rapta fuit à Plutone. Memoriam prodidit Pausanias in Bæoticis in finibus Thespiensium vicum Hedomacum fuisse, & in eo fontem Narcissum vocatum, in quo se Narcissus ut fama est, inspexerit. Scripsit Euanthes in fabulosis sororem illi gemellam fuisse cum oris forma, tum coma, & vultu, & omni corporis parte similem. Hi cum simul venarentur ferunt sororem à puero amatam, qua mortuus ille desiderii impatiens dicitur ad fontem venire solitus, ut eius imaginem ibi intueretur. Sed cum id solatium non leue videretur, denique magnitudine desiderii deperit: vel ut aliis magis placuit, se in fontem deiecit ac periit, ad quem ambo solebant conuenire. At verò hæc falsa esse, & ad Narcissi gratiam ficta testatur Pausanias, qui multis annis ante Narcissi

30

40

Cccc tempora

tempora raptam fuisse Proserpinam Cereris filiam memoravit. Hæc fabulose dicta sunt de Narcisso. At quid in hac fabula continetur vitæ humanæ utile, quod potuerit has ambages ad posteros iure transmittere? imprudentem, & libidinosum, ac facinorosum hominem ultionem sequi significabāt, veluti umbra sequitur corpus: nam tametsi Deus vindictam aliquandiu differt, tamen multo est acrior postea perditis hominibus profligandis. Istud autem tanto fit facilius, quanto maiores facultates aliquis ad res præclare gerendas nactus fuerat. Nam qui nimium forma corporis gloriabatur, & in lasciviam acuebatur, quo pacto per formam non meruit perire? omnis enim rerum humanarum nimius amor perniciosus est imprudentibus, at nunc de Belidibus dicatur.

10

De Belidibus.

Cap. XVII.

Nequæ præmittendæ fuerūt omnino Danaï filia, quæ illi pœnæ apud inferos dicuntur esse addictæ, ut semper aquam ex amplissimo puteo hauriant; neque tamen unquam ad oram putei plena cribra possint at trahere. Fuit autem Danaus Beli cognomento prisci filius illius, qui post Apidis mortem Ism uxorem duxit, quo tempore Cecrops Athenis imperavit. Hic ubi pulso Schenelo Argiuorum Rege Argos occupasset ex Aegypto profectus, quinquaginta filias è variis mulieribus suscepit, quas ex aui Beli nomine Belidas postea nominarunt. Fama est propter similitudinem quamdam, quam cum Aegypto fratre habebat Danaus, in Græciam profugisse; quod rara sit affinitas & coniunctorum benevolentia inter principes homines, & ad eandem dignitatem aspirantium præfertim. Cum igitur Aegyptus filios quinquaginta haberet, cuperetq; fraternam similitudinem aliquando compefcere, satis aptam opportunitatem fore eius negotii conficiendi existimavit, cum totidem haberet filios, illas in matrimonium suis filiis poposcisset. eius igitur preces non aspernatus est Danaus, sed nuptias magnificè parari instituit: verumtamen vel quia non crederet pollicitationibus, vel quia memor adhuc esset acceptæ iniuriæ, vel quia ab uno illorum mortem sibi imminere ab oraculo monitus fuerat, clam singulis dedit pugiones, quibus suos sponfos, ubi dormirent, iugularent. Sortitò igitur nuptiæ celebrantur, atque nomina filiorum Aegypti ista fuerunt; Agenor, Aegius, Alcis, Alcme non, Agaptolemus, Argius, Archelaus, Aegyptus, Arbelus, Bromius, Bursiris, Chthonius, Chalcodon, Chærus, Chryssippus, Clitus, Cisseus, Daiphron, Diacorytes, Dorion, Dryas, Enceladus, Euenor, Eurylochus, Eurydamas, Hippodamus, Hippocorytes, Hyperbius, Hippolytus, Hippothous, Hermus, Imbrus, Idmon, Idas, Lixus, Lampus, Lynceus, Lycus, Menachus, Megacles, Oeneus, Periphias, Pandion, Polyctor, Proteus, Peristhenes, Phantes, Potamon, Periphantes, Schenelus. Filiarum Danaï nomina fuerunt; Anexibia, Anthelea, Adiante, A&æa, Adyte, Autonoe, Asteria, Agaue, Automate, Amynone, Bryce, Cercestis, Clite, Calyx, Cleopatra, Cleodora, Chryssippe, Callidice, Celæno, Dioxippe, Erato, Euipe, Electra, Eurydice, Euiippe, Glaucippe, Gorge, Glauce, Gorgophone, Hippodice, Hyperipte, Hippodamia, Hippomedusa, Hypermnestra, Iphimedusa, Mnestra, Nelo, Ocyete, Oeme, Pharte, Pirene, Podarce, Pylarge, Rhode, Rhodia, Scæa, Schenele, Stygne, Theano. omnes igitur patris mandato paruerunt,

20

30

40

runt, præter Hypermnestram natu maximam filiarum, quæ Lynceo marito pepercit. reliquæ omnes igitur sponforum capita abscissa dicuntur in Leræna infodisse, atque eorum corpora ante urbem humasse, ut scripsit Herodorus in Argonauticis, qui etiam inquit quod postea Danaï filia à Mercurio & Pallade Iouis iussu expiata fuerunt, quæ omnes in gymnica certamina productæ una Hypermnestra excepta, victoribus datæ sunt. fuerunt tamen qui inquant has nuptias tanto sanguine perfusas antequam Danaus Argos venisset, contigisse, quo tempore Danaus cum fratre Aegypto de regno contenderet. cum igitur Hypermnestræ beneficio Lynceus vnus esset superstes è tot fratribus periculum tantum euadens Lyrceam confugit, quod oppidum fuit illis temporibus non procul ab Argis, ut scripsit in Corinthiacis Pausanias. eo igitur in loco face sublata Lynceus signum dedit se euasisse omne periculum, quod ita conuenerat cum Hypermnestra, ut deuitatis Danaï insidiis ubi in tutum se recepisset, ita facem sublatam ostentaret. Sic etiam paulo post Hypermnestra vicissim facem è Larissa sustulit, qua significabat: se quoque omne periculum euasisse. quare mansit postea consuetudo ut Argiuidæ eius rei memoriæ festum diem & solennitatem quotannis celebrarent. Scripsit Apollodorus lib. 2. bibliothecæ Hypermnestram fuisse postea datam uxorem Lynceo. Atqui Herodorus in Euterpe inquit Danaï filias primas Thesmophoria sacrificia mulieres Pelasgicas docuisse, quod genus sacrificii, cum fuisset occupata Peloponnesus à Dorienensibus, prorsus obsoleuit. At enim Danaï filia post mortem ob id scelus, quod tam inimice aduersus innocentes & affines iuuenes fuissent, illi æterno supplicio fuerunt addictæ apud inferos, ut aquam vase perforato haurire conentur; quibus promissum esse perhibent ab eo labore tum cessandum esse, cum plena cribra è puteo hauerint. de illa pœna ita meminit Horat. lib. 3. carm. stetit vrna paulum
Sicca, dum grato Danaï puellas
Carmine mulces.

10

20

30

40

Sic autem Ouidius lib. 4. Metam. ab auro Belidas nominans inquit;
Afsiduas repetunt, quas perdant Belides vndas.
Atque tot fabulosa de iis memoriæ prodita sunt: nunc veritatem inquiremus. Has annos esse dixerunt nonnulli, qui afsiduis fructibus videntur nos velle locupletare ac saturare, cum tamen tantundem absumatur, quantum producitur. Sic autem id Lucretius lib. 3. explicat,
Deinde animi ingratoram naturam pascere semper,
Atque explere bonis rebus, satiareque nunquam.
Quod faciunt nobis annorum tempora, circum
Cum redeunt, sætusque ferunt, variosq; lepores;
Nec tamen explemur vitæ fructibus unquam.
Hoc, ut opinor, id est, auro florente puellas
Quod memorant laticem perusum congerere in uas,
Quod tamen expleri nulla ratione potestur.
Sic igitur temporum & annorum vicissitudines quidam per hæc significari voluerunt. nonnulli putarunt omnem mortalium vitam in hac fabula contineri, cum omnia quæ agimus frustra à nobis fiant in terris, cum nulla humani robotis vestigia diutius manere possint, sed omnia rursus confundantur. Alii beneficia, quæ in ingratos homines conferuntur, per hæc vana esse
Cccc 2 indica-

indicabant. ego contra per hanc fabulam aliquid gloriosus & humano
neri vtilius significari crediderim, filios scilicet tandiu pios & obedientes
parentibus esse oportere, quandiu ab humanitate & Deorum immortalium
religione ac reuerentia illorum mandata non dissentiant. Quod si quid ab iis
contra religionem, aut summi Dei voluntatem legesq; præcipiatur, si con-
tra iustitiam, si contra humanitatem, omnino non sunt audiendi: quare si
quis iniqua consulenti pareat aut imperanti, quod deuitare potest, Deorum
immortalium animaduersionem ac vindictam omnino fugere non poterit. si
quis denique neglecta Dei reuerentia, & viri boni officii aliquid impurum
atque crudele commiserit, ille perpetuis suppliciis post hanc vitam apud in-
feros discruciabitur. ac de Belidibus quidem satis, nunc de Sphinge dicamus.

De Sphinge.

Cap. XVIII.

FVit autem Sphinx Echidnae Typhonisq; filia, vt scribit Laseus Hermio-
neus, quam Iuno irata in agrum Thebanum immisit. Hæc muliebri fa-
cie ac pectore fuisse proditur, pedes & caudam habuisse leonis, pennas au-
tem volucris. At Clearchus caput & manus puella, corpus canis, vocem ho-
minis, caudam draconis, leonis vngues, alas auis, illa habuisse scripsit. Hæc
Sphinx singulis hominibus prætereuntibus in Phyeo colle residens obscura
sanè ænigmata proponebat, quæ capiebat à Musis; atque quicumque illa sol-
uere nequiuisset, is vnguibus Sphingis laniabatur. Erat autem fato statutum
tunc esse Sphingi moriendum, cum quis propositum ænigma soluisset: atq;
cum multi ab ea laniarentur, pronuntiatum fuit per præconem, quia cupie-
bant Thebani illa molestia liberari, quod is esset Thebarum regnum captu-
rus, & vxorem Creontis Aemonis filii habiturus, quæ pulcherrima erat om-
nium mulierum eius ætatis, qui Sphingis ænigma soluisset. Scripsit vero
Myrleanus Asclepiades, quod etiam testatur Ilacius facillime Sphingem la-
cerare homines victos consueuisse, quippe quæ priores corporis partes ha-
beret leonis, ac vngues Gryphi; neq; quiscquam poterat aufugere, cum alas
haberet aquilæ, citissimèq; ad illos conuolaret, quamuis postremas corpo-
ris partes haberet hominis. multa fuerunt ænigmata, & longe diuersa, quæ
diuersis nationibus proponebat, sed hoc ferè semper proponebatur Theba-
nis enucleandum, vt scripsit idem Asclepiades;

Ἐστὶ δίπουν ἐπιγῆς, καὶ τετραπόδων, οὐδ' ἓν ἄνθρωπος,
καὶ τρίπων. ἀλλὰ ὅστις ἐβλήσῃ μόνος, ἔσ' ἐπὶ γαίῃ
Ἐρπετὰ γίνηται, ἀλλ' ἂν ἀβίρα, καὶ κατὰ σείοντι.
Ἀλλ' ὁπόταν πλάστοισι ἐπειρόμενον ποσὶ β' ἴη,
Ἐνθα τὰ χροὶ νόμοισιν ἀφαιρέσται σέλις αὐτῆς.

Hoc ænigma cum soluisset Oedipus, regnum & Iocastam matrem Aemonis
filii Creontisq; vxorem duxit;

Est bipes & quadrupes in terris: solaq; vox huic:
Atq; tripes. mutat solum, omnia campis,
Inter quæ serpunt, quæ cælo, & fluctibus errant.
Ast vbi contendit pedibus iam pluribus, illi
Deficiunt vires, & lentis robora neruis.

Significari hominis senescentis naturam per hæc pronuntiauit Oedipus, qui
cum baculo indiget vt sustineatur, aut cum in fans quatuor pedibus incedit,
manibusque

manibusque vitur p pedibus, tunc maxime est inualidus. Cum hæc Sphinx
audiuisset, sese de loco præcipiti ac prærupto deiecit, atq; Thebani omni pe-
riculo fuerunt liberati. Hæc de Sphinge fabulosè dicta sunt. Quod ad ve-
ritatem attinet, fertur Sphinx prædatrix fuisse, quæ iuxta Moaben locū, Phy-
ceumque montem rapinas exercuerit, atque ex insidiis erumpens ad ho-
minum prætereuntium perniciem conuolauerit. In eo autem monte in infi-
diis confedit, donec Oedipus superata loci difficultate cum Corinthiorum
exercitu illam superauerit, vt scripsit Strabo libro nono, & Phanodemus li-
bro quarto rerum Atticarum. At idem Strabo memoriæ prodidit mare illud
prius, quod est apud Anhedonem, piraticis incurfionibus Sphingem infe-
stasse, deinde ad eas terrestres insidias & latrocinia se contulisse. Dicta est
ænigmata indissolubilia propè viatoribus proponere, quia ob difficultatem
locorum nemo illam vincere poterat ante Oedipodis exercitum, qui omnes
illas occultas ambages & locorum difficultates superauit. Alii dicunt illam
cum latrocinia exerceret ænigmata captiuis proponere solitam, quæ si quis
soluisset, liber cum omnibus suis rebus dimittebatur. Ad huius autem cru-
delitatem & celeritatem exprimentam, varia diuersorum animalium mem-
bra attributa sunt; nam crudelitatem & rapinas significabant vngues leo-
nis aut gryphi, Alæ fociorum prædonum erat celeritas. atque cum vnus
esset corpus variæ omnino formæ illi tribuebantur commisit. Philochorus
in libro de sacrificiis, Mineruæ consilio edoctum Oedipum inquit societate
rapinæ simulata se ad Sphingem contulisse; atque, nouis semper sociis Oedi-
po se addentibus, denique illam cum magna suorum manu oppressisse. Eius
Sphingis corpus cū delatum fuisset Thebas asino impositum, Oedipus Rex
à Thebanis declaratur, vt pote vir callidus & prudens ac bellicosus, quiq;
posset pro sua prudentia ciuitatem ab hostium iniuriis, si opus esset, defen-
dere. Tum matrem nescius vxorem duxit. atque tot sunt ea quæ de Sphin-
ge tradita sunt ab antiquis. Ego non solum historicas narrationes sub hac
fabula contineri crediderim; nam id quidem ridiculum esset simplices res
gestas ita occultare, ne à quouis perciperentur, semperque aliquo indigeret
Oedipode. Sed istud fiebat, vt dictum est sapius, quia fabulosæ narrationes
vel ab iis cum suauitate imbibuntur, qui à nudis præceptis recte viuendi au-
diendis abhorrent. Nam perceptis prius fabulis non minore cum voluptate
fortasse explicationes admittebantur, quam perceptæ fuerint ipsæ fabu-
læ. Quod si quis meam sententiam requirat, ego censeo nullas fuisse alias
vias iuuentuti faciliores ad philosophiam instituendæ, quàm vt fabulas dili-
genter prius perciperent, deinde vt præcepta philosophica sub his occulta-
ta, aperirentur. atque per sphingis fabulam id significatum fuisse ab anti-
quis sapientibus crediderim, suam fortunam æquo animo cuique esse feren-
dam: quam tamen vel si quis ægerime ferat, omnino ferre necesse sit. Nam
quid significant alæ? an non fortunæ inconstantiæ? aut cur vngues in præ-
dam flexæ illi tribuuntur? nonne quod vndeunque liberit omnia potest
auferre? cur humana est facies? quia humanum est subiici calamitatibus &
vicissitudinibus fortunæ. Leonina pars forti animo esse ferenda aduersa si-
gnificat, quæ vel vi omnino sunt perferenda: si quis enim miseras prudenter
sustinere nequiuerit, aut nisi se sapienter inter aduersa custodierit, ille
ab ipsa Sphinge crudelissime torquetur, & laniatur. atque vt summatim
dicam, nos monere per hanc fabulam sapientes voluerunt aut prudentia &
Mineræ

Mineræ consilio fortunæ iniquitatem esse superandam; aut si minus istud fecerimus, nos ab illa superari oportere. Nam quid agitur in superiore ænigmatate? an non de humana imbecillitate, cum nihil nascatur hominæ debilius aut calamitosius? atque de Sphingæ fati, nunc de Nemese dicamus.

De Nemese, cap. XIX.

10 **V**T autem non solum in aduersis prudentia opus esse, sed etiam in felicibus successibus animi moderatione demonstrarent antiqui, Nemese, Noctis & Oceani filiam ut ait Pauf. in Achaicis introduxerunt. Memoria prodidit Apollodorus libro tertio Bibliothecæ Iouem aliquando Nemese desiderio exaruisse, quæ, cum eius concubitu vitaret, se in anserem dicitur mutasse: Iupiter vero in cygnum versus sic illam compressit, quæ cum ouum postea peperisset, illud opiloni obuio dedit ut Læda seruandum deferret. Id cum in arca seruauisset Læda, dicitur Helena ex illo fuisse nata, quam Læda tanquam ex se genitam educauit; quæ cum adoleuisset, omnesque reliquas mulieres forma corporis & oris elegantia antecelleret, hos procos & petitores habuit, ubi ad nubilem ætatem peruenisset; Antilochum, Agapenorem, Amphilocho duos alterum Amphiarai, alterum Creati filium, Aiacem Oilei, Ascalaphum, alterum Aiacem Telamonis. Diomedem, Eurypylum, Elephenorem, Eumelum, Menelaum, Megetem, Mnestheum, Ialmenum, Leontem, Machaonem, Polyxenem, Peneleum, Podalirium, Philoctetem, Proteuslaum, Patroclum, Stenelum, Vlysssem, Thaliptum, Schedium, Polyperatem, Teucrum. Inter quos ne nasceretur dissensio ob Helenam, si vni horum coniugi addiceretur, omnes iurare iussi sunt se illum defensurum ab iniuriis cæterorum cuiuscumque illa obuenisset; propter quam etiam raptam exortum est bellum Troianum. Fuit igitur Nemesis Noctis filia Adrastea etiam vocata, sed non ab Adrastea nutrice Iouis dicta, neque ab Adrasto illo profligato qui solus omni exercitu in bello Thebano amisso, euaserit: pro qua victoria Thebani Nemeseos Adrasteæ sacellum erexerunt. Neque ab Adrasto antiquo illo Rege, qui primus eius templum condidit, ut ait Antimachus poeta in his versibus;

Ἐστὶ δέ τις Νέμεισι μεγάλη θεός, ἣ τὰ δὲ πάντα
σπρὸς μακάρων ἔλαχε, θυμὸν δὲ εἰ ἔιστα κερύτος
ἀδραστὸς ποταμίου παραβίον ἀσηπίου.
ἔδρα τιμήματα, καὶ δόρηθνα καλῆται.

Est Dea, quam Nemese dicunt; Dea magna, potensque;
Quæ bona cælestium concessu cuncta Deorum
Possidet, huic primus sacratam condidit aram
Fluminis Aesapi gelidas Adraustus ad vndas.

40 **Q**uam etiam opinionem habuit Callisthenes, sed multo melius apud Theophrastum, siue à fuga dicitur, cum litera priuante & impediante illam actionem cum nemo malus vindictam Dei possit effugere. Hæc Deam alatum sicuti Victoriæ & Cupidinem finxerunt, cuius Phidiaca statua fuit apud Athenienses, ut ait Scepheus Demetrius, cuius in capite erat corona in ceruos incisa, cum victoriæ sigillis, quæ leua fraxinum gestabat, ac dextra phialam cum Aethiopicis cæclatis. Atque tot breuiter dicta sint de Nemese. Nunc quid per hæc significant antiqui explicemus. Cū vellet demonstrare sapientes nihil vel

optimo Deo gratius, vel hominum vitæ moderatione animi in vtraque fortuna esse vtilius, multa vel marina vel terrestria pericula nobis per fabulas proposuerunt, quibus partim detereremur ab omni cupiditate, partim ad constantiam & patientiam & fortunæ mutationes equo animo ferendas instrueremur. Cum verò nonnulli miseras & infortunia quidem æquo animo ferant, ac contra felicibus rerum successibus nimis extollantur, Deam hæc finxerunt, cuius vnum id erat munus, ut ad deprimendam nimis elatorum animorum temeritatem Iouis nutu præstò esset; & ad omnes eos labefactandos, qui plus æquo felicitate aliqua vel honorum, vel imperii magnitudinis, vel insignium opum, vel rerum huiusmodi, facti essent superbi, conuolaret, ut declarant ea carmina Theætetii;

Ἔξοκον ἀδρήθνα ἀριτῶθινες ἀθῆναι,
δαίμον ὑπερφιάλοισ ἀντίπαλον μέρωσαν.

Misit Athenarum clara vrbs olim Adrasteam.

Vindex elatis est nimis illa viris.

Hæc igitur implacabilis aduersus temerarios homines Dea, credita est vrba Barbaros profligasse & afflixisse ira commota; qui Parium niarum in Marathonium agrum iam deportarant, ut ibi trophæum erigerent aduersus Athenienses, cuius opes omnino contemnebant; ex quo lapide Phidias Nemese incidit, ut ait Pauf. in Atticis, & ut patet ex his carminibus.

καί με λήθον ἀέρομαι θεῶδ' ἦραγον, ὄφρα τρώπαιον
στήσανται νίκης. αἰμί δὲ νῦν Νέμεισι.

Amphoteris dedit trophæa quæ & ἑλληνισσι τρώπαιον
Νίκης, καὶ ἀέρομαι τῆ ἀολίμου Νέμεισι.

Huc saxum Persæ traxerunt me, inde trophæum
Quò fierem; sed nunc facta sui Nemesis.

Erexit Græcis victoria parva trophæum,

At Persis belli facta sui Nemesis.

Hæc sæpius arrogantes & superbos duces cum omnibus copiis deleuit, hæc nimis superbas & externorum vires paruifacientes ciuitates funditus euerit. Quare qui sapienter vtramque fortunam ferre potest, illi nulla sunt negotia cum Nemese: verum cum pauci sint sapientes, neque videant homines nihil non diuinitus fieri; ob inscitiam hominum è Nocte & Oceano nata esse fingitur: cum Oceanus pater sit rerum omnium, ut diximus. Nam ex inscitia & rerum abundantia Dei vindicta oriatur necesse est, quoniam solum sapientem amat Deus. Nam diuinam potestatem ac iustitiam ipsam Dei, quæ condigna sceleratis supplicia præbeat Nemese esse sensit Arist. in libro, qui de Mundo inscribitur; νέμειν μὲν, ἀπὸ τῆς ἐκάτης διαμεμήστως, ἀδρήθνα καὶ ἀεσπίου ἀπὸ τῆς ἑταρκατὰ φύσιν. Nemese quidem appellant, quia singulis distribuar, ac Adrasteam, quòd pro vi naturæ nemo hanc causam auferere valeat. Huic coronam addiderunt, quod omnibus præsit, ceruos habet, quia timidos reddit quos percusserit, fraxinum tenet, quia bella ob temeritatem excitet. Habet victoriæ sigilla, quia semper vincere solet. Habet Phialam cum Aethiopicis, quia neque ad vltimas quidem Aethiopiæ partes & ad Oceanum profugisse confert, ubi Dei ira commota fuerit, cum Nemese in mare etiam habeat imperium. Hanc Iustitiæ filiam nonnulli putarunt, & pennas ob celeritatem addiderunt, & rotam, & currum, & gubernaculum, quia per cuncta elementa labens non homines solum, sed etiam elementa iustitia coniuncta teneat

teneat, ac seruet. Cum vero plures Nemeses colerent Smyrnæi, plures rationes puniendorum impurorum hominum diuinitus mitti significarunt, pro varietate peccatorum & arrogantia cuiusq;. Atq; de Nemesi satis, nunc de Momo iam dicamus.

De Momo, Cap. XX:

- 10 **M**onus diligentissimus & perspicacissimus operum omnium contemptor ac reprehensor, & ipse Noctis filius, at Somno patre natus fuisse dicitur, vt tradidit Hesiod. in Theogonia. Fabulati sunt hunc Deum nihil quidē ipsum facere solitū, at ceterorū Deorū & hoīum opera reprehēdere: quippe cū iudex etiam inter Deos Neptunū, Vulcanum, Mineruamq; de artificio contententes delectus, omnium opera reprehenderit. Nam cum Neptunus taurum effinxisset, Minerua extruxisset domum, Vulcanus hominem formasset, nihil non reprehensione dignum inuenit. Cum ad arbitrum enim eius certaminis ventum esset, ille iudex singulorum opus diligentissime inspexit; arque vt ait Lucianus in Nigrino; *ὁ δὲ θεὸς ἐδιδραμοῦ τῆς τείρας τῆς ἐπιτοῦ* *ἄλλοι δὲ οὐκ ἔβλεπον τῶν ἐφ' ἑαυτῶν τὰ κέραια*, Deum scilicet tauri opificem carpebat, quia cornua ante oculos non præposuisset. vel naturam etiam ipsam accusabat Momus ille Aesopicus, vt ait Aristoteles libro tertio de partibus animalium, quia potius capiti quā harmis cornua taurorum collocasset: nam si addita fuissent harmis cum totum corpus in vulnera incubuisset, videbantur tauri multo maiori vi percussuri. At in Dialogo de Hæresibus testatur idem Lucianus hominem Vulcani fuisse reprehensum, quia prætermisum fuisset illud, quod maxime oīum erat necessarium; q̄ artifex scilicet non præuidisset quot doli clam in clausis pectoribus pullularent. Nam multo laudabilius opus futurum videbatur si fenestratum pectus fuisset, vt sciri posset quid in animo quisq; strueret, & num ventiretur, an verum diceret. Domum Mineruæ reprehendit, vt ait Polycharmus lib. 2. rerum Lyciarum, quia non erat facta trufacilis, quæq; posset facile circumagi, si forte malum haberet vicinum Atq; omnis Momi autoritas deniq; & licentia fuit in operibus, laboribusq; alienis reprehendendis. Nam idcirco *Ἔνυξ μάγος* Stygius Momus scilicet vocatus est in Epigrammate quodā: quia omnibus & Diis & mortalibus esset odio. Per hæc significare voluerunt antiqui, vt fabulosi figmenti sententiam explicem, nihil esse humanum, nullum neq; bonum neq; malum facinus, quod omnino reprehensione maledicorum & inuidorum carere possit, cum neq; Deus quidem, qui ipse est naturæ fundamentū, optimus ac sapientissimus obreftatoribus carere potuerit. Per hæc igitur significabant aut maledicorum, & ociosorum nullam omnino viro bono habendam esse rationem, aut nihil gloriosum vel honorificum esse aggradiendum. Nam cum illum miserimum omnium esse iudicem, qui potius ad vulgi, & imperitæ multitudinis opinionem, quā ad veram probitatis, & integritatis rationem se accommodare studeat, iam diu omnem vulgi loquacitatem & imprudentiam contemnendam esse decreuit. Semper enim præclari, & sapientis hominis esse iudicium stultorum & improbissimorum calumnias magno animo posse paruifacere.
- 20
- 30
- 40

NATALIS

NATALIS COMITIS
MYTHOLOGIAE

LIBER DECIMVS.

Quò omnia philosophorum dogmata sub fabulis continebantur.

MANIFESTVM esse ducimus ex iis, quæ hætenus explicata fuerunt Opt. ac Sapientis. CAROLE REX, omnia priscorum instituta tum ad cognitionem rerum naturalium, tum etiam ad rectorum morum rationem pertinentia, fuisse ab antiquis sub fabulosis integumentis occultata. Verumtamen non inutile fore arbitramur, si paucis complectamur ea, quæ latius in superioribus libris fuerunt contenta: quippe cum ita fuerint implicata dogmata sapientum sub fabulis, vt neque à mediocriter quidem eruditis facile secerni possent. Nam illa, quæ Aristoteles, & ante illum diuinus Plato, de naturæ opificio tradiderunt, quæque vel Empedocles, vel Parmenides, vel Pythagoras, in medium protulerunt, aliiq; philosophi, aut quæ de moribus singulorum; illa omnia fuisse patuit antiquarum fabularum artificum dogmata, è quibus tantum quisque hauserit, quantum sui ingenii ferret facultas. Significabant enim, vt dictum est, Mundum à Deo fuisse creatum, eumq; consistere ex vniuersa materia; quare vnum esse mundum, at non plures. Tempus natum esse è cæli motu. Cælos harmoniam musicam, dum mouentur, pro ratione magnitudinis corporū, efficere. Aetheris sempiternam materiam existere. Elementa esse corruptioni & mutationibus obnoxia secundum partes, cum tamen tota moles ita creata sit à Deo, vt esse possit sempiterna. Hæc omnia anima mundi, siue vis diuina, a corruptione præseruat. Terram esse immobilem, cæteraq; omnia perpetuis motibus agitari. Elementorum partes inter sese vicissim per calorem ætheris, ac per frigus corrumpi & gigni; omniumq; horum frequentiores fieri circa terram mutationes per fabulas innuebant. Grandines & imbres & fulmina fieri, cæteraq; quæ fiunt in sublimi, è vaporibus à Sole in sublime elatis. Tum rursus è commitione elementorum & corruptione diuersa gigni animalia, & plantas; quorum omnium auctor est sol per moderatum calorem. omnibus animalibus, & è multis principiis compositis, semel esse moriendum, cum omne compositum in sua principia solui denique necesse sit. Deinde ad explicandam naturam plantarum & frugum peruentum est. His esse vtilis dixerunt temporum vicissitudines; cum per has modo vires resumere, modo vberes fructus proferre soleant. Deinde animantium omnium generatio vel sit è corruptione, vel coniunctione maris & sceminae. Vtriusq; procreandis & educandis confert cæli clementia: nam ex illa temperie nascitur cupiditas procreandi. Deinde de mutationibus lunæ ac viribus pertra-

Dddd Artun,

Erant, cuius humor in plenilunio confert parturientibus, & incremento plantarum, & conseruandis animalibus, quæ nata sunt. Atque eiusdem factatis autorem & principem solem esse dixerunt, quem idcirco & medicæ artis peritum, & sanitatis ac pestilentia moderatorem putarunt. Nam cum mediocritas, temperiesque calor, & grauitas ac magnitudo per illum fiat, merito hæc facultas illi tributa est. Postea demonstrant omnia diuina prouidentia gubernari, nihilque esse quod sine Dei auxilio diutius possit consistere. Solem esse Dei ministrum, per quem omnia fiunt & nascuntur; cum is misceat elementa, è quorum commistionibus nascuntur omnia. Animas hominum esse immortales, quæ, postquam fuerint his corporibus exolutæ, pro suis meritis vel præmia, vel supplicia sortiantur. Deum adesse ubique hominibus quiduis facientibus. Nemini licere clam esse scelerato. Solam innocentiam intrepidas animas mortuorum ad seuerissimorum iudicum præsentiam deducere. Atque ut summam complectar, omnem Dei & Nature diligentiam, quæ ad elementa, vel ad corpora ex his composita, vel ad simplex illud ac diuinum uocatum supernum corpus pertineret, per fabulas explicarunt. Atque eadem tabulæ non minus ad informandos mores conseruebant, cum significarent Deorum cultum & religionem à nemine posse impune negligi. omnia diuinæ prouidentia esse obnoxia, nihilque carere Dei præsentia. Deum fauere humanæ industria. Demones Dei nuntios nobis semper consulere, atque recta suggerere consilia. Sapientiam rem esse Deo gratissimam, maximeque à Deo diligi sapientem. omnium scelerum grauissimam esse auariciam, quæ omnia & humana & diuina iura, cultumque vel ipsius Dei pessundare consuevit; cum nihil sit tam sanctum, quod non auaritia violare soleat. Neminem esse posse auarum, qui idem sit uir bonus. omnibus necessariam esse sapientiam, sed principibus hominibus præsertim. Opum eximiam præstantiam neque ulli uilem esse, neque necessariam: cum breuis sit omnino fructus illorum, quæ diuturnis laboribus comparaueris. omnem eximiam opulentiam deuitandam, ut insidiis plenam. Iustissimas esse opes, quæ ex agrorum cultu proueniunt. Naturam paucis esse contentam, fatuos esse, qui plura quam opus habeant, per aliorum iniurias & assiduos labores sibi parare contendant. Nullam esse opum, honorum, libidinum, rerumque huiusmodi satietatem. Ab omni ambitione abstinendum, cum honores qui vel imperitis, vel immeritis deferuntur, & ipsis, & iis qui detulerunt, aliquando fiant calamitosi. Nihil esse à Deo petendum proprium, nisi quod uideatur illi nobis conferre. omnium mortalium statum esse inconstantissimum. Neminem impurum posse Dei ultionem deuitare. Legem esse hominum Reginam. Belluarum esse armis, at hominum ratione disceptare. Nemini scelerato confidere oportere. Principum gratiam nulli impuro esse firmam diutius. Qui semel à recto descuerit, legesque contemnere didicerit, is postea sit ad omne improbitatis genus propensus. Si quis uoluptatum imperium semel æquo animo patiat, illum postea variarum belluarum ac ferarum formam induere. Neminem posse satis sibi à uoluptatibus temperare, nisi diuinam opem implorauerit, & ab illa adiuuetur; quare temperans putandus est Dei amicus. opus esse eximia quadam sapientia ubi quis in aliquam turpem cupiditatem inciderit, ut inde pedem retrahere possit. Animæ partes esse duas, hanc rationi parentem, illam minime audientem rationem; oportereque meliorem detecti imperare. omnis probitatis esse funda-

fundamentum religionem; omnemque beneficentiam esse Deo gratam. Vitæ mortalium esse quam plurimis difficultatibus circumuentam, è quibus nisi Dei ope nemo satis sapienter se expedire poterit. Filiis uel ad probitatem uel improbitatem esse acutissimum calcem domestica maiorum exempla. Ebrietatem corpus, & animum inutilem facere rebus omnibus; multaque indecora immoderatum uini usum sequi solere. Iræ vim plurimum obesse rebus omnibus, nisi moderatio illi adhibeatur; superbiamque & pertinaciã & inuidiam debere rationi & recto consilio obtemperare. omnem arroganciam & temeritatem diuinæ naturæ maxime esse aduersam, quæ tandem à Deo deprimitur. Ambitionem maxime animos mortalium infestare. Mortalium superbia & crudelitate Dei iram concitari. omnibus uitiis annexum esse condignum supplicium: neque ullam esse nobilitatem, aut vires, aut diuitias, aut potentiam, quæ possit dignæ pœnæ sceleratum hominem subtrahere; quippe cum vel debilis fortissimum hominem iniquum sæpe profligat. Animas esse immortales, quæ diutissime possint pœnas dare illorum scelerum, quorum perbreuem uoluptatem experierint. omnibus esse moriendum, cum somnus nos mortales esse ob quandam mortis similitudinem moneat. omnes post mortem esse iudicandos. Innocentiam esse optimum uitium omnibus animabus mortuorum ad summi Dei præsentiam. Iræ uiuendum esse ut recordatio uitæ præteritæ possit nos in morte consolari, at non terrores iniicere. Tortores fore qui commissa peccata nos fateri cogant post mortem. omnia peccata uel esse medicabilia, uel minime. Singulis animabus pro magnitudine peccatorum magnitudinem suppliciorum esse paratam. Non esse curandum quid de nobis dicant homines, sed quod æquum esse uideatur faciendum; cum nemo prius ex omnibus mortalibus omni ex parte irreprehensibilis existat. Ego sanè, cum ista fuerint dogmata sub fabulis antiquorum contenta, illos qui postea philosophi nominati sunt, philosophandi initia ab ipsis fabulis cepisse contenderim: neque aliud fuisse philosophiam, quam fabularum sensa ab inuolucris, exuuiisque fabularum explicata. Nam cum ab Aegyptiis uniuersa propè philosophia in Græciam primum fuisset deportata, quid prohibet illam per fabulas apud Græcos fuisse per manus traditam? Cum enim inuestigare philosophiam à principio Aegyptii sacerdotes prisca illis temporibus cœpissent, rerumque sacrarum cognitionem illi niterentur apud se retinere, ne traderetur in uulgus; dederunt operam ut aliquas notas inuenirent, sub quibus sapientia præcepta, & arcana mytheria factorum continerentur, quas Hieroglyphicas nominarunt. Sunt enim hiera sacra; at glypho sculpo. Illud uero admirabile fuit in Græcorum fabulis, quod earum nonnullæ historicam & physicam & ethicam narrationem admittunt, cum alia naturalem tantum, alia moralem solam contineant. Atque nos in nonnullis omnes has explanationes proponemus, in aliis uel moralem tantum, uel naturalem; cum facile esse uniuersis censeamus hæc omnia pro iudicio colligere. atque primum de Ioue incipiamus.

De Ioue Historice.

Hic Deus habitus fuit, postquam pulso patre de regno ipse imperium suscepit. quia Reges antiquitus pro Diis colebantur, quod inuenta mul-

torum sibi arrogavit; quod humanioris vitæ autor extitit; quod omnia divina providentia gubernari prior demonstravit, quod homines ad cultum Deorum erexit. At Physicè.

Idem modo aer, modo æther creditus est; modo sol, modo fatum, modo cælum, modo mundi anima: quæ ubi agit in corpora cælestia, Iupiter Olympius dicta est: ubi in vires subterraneas, Iupiter Stygius: ubi in mari, Neptunus. At castratio Saturni vnum tantum esse mundum & vnum tempus significat, neque posse plures procreari. parentes Iouis Deum denique cuncta genuisse & procreasse significant; cuius affines sunt elementa. Deinde significatur illorum mutua generatio & corruptio secundum partes, cum tota moles sit sempiterna, corporaque cælestia minime corrumpantur, frequentiorque fiat circa terram mutatio. Tum è motibus cælorum confici harmoniam innuebant. Elementa rursus neque mares sunt, neque feminae, cum tamen utrorumque fungantur officio. omnis autem vis temporis expellitur è regno Iouis, quia post creatam à Deo corpora naturalia in elementa scivtum est tantum à Saturno siue tempore, quod eius vires extraprimum, cælestique corpus reiecta sint. atque sub fabulosis de Iove narrationibus ista rerum physicarum dogmata continentur.

Quæ Ethicè.

In eadem fabula demonstratur omnem divitiarum amplitudinem, omnemque opulentiam esse invidiosam & insidiis plenam; cum per fraudes etiã & insidias solet comparari. omne enim divitiarum immodicarum desiderium æquitate & religionis cultum, & humanitatis iura facile prosterne; cum tranquillitas animi, & honor, & multorum reverentia probitatis sint comites. Deinde demonstratur quod principis sapientiam & integritatem omnium rerum bonarum vbertas, ac felicitas demum consequitur. Avaritia postea in omnia penetrare dicitur, eaque esse scelerum omnium fundamentum, neque quidquam magis formidandum illa esse viro bono, cum vix ullus locus avaritiæ sit clausus. Post hæc demonstratur quod is, qui deditus fuerit libidini, facile in omnes brutorum formas mutatur, & ad turpissimam quaque prolabitur. patet igitur quod neque nimio divitiarum desiderio teneri convenit viro bono, & quod præsentibus vti sapienter oportet, & quod sapientia felicitatis est fundamentum, & quod omnis turpitudine fugienda est viro bono: quæ omnia per Iouis signa significabant.

De Saturno historicè.

CULTVS fuit Saturnus vt Deus de multis benemeritis, quod cum in Italiam venisset ad Ianum, & illum & populos Italiæ primus politoris vitæ rationem docuerit, & nummos imprimere inuenerit, & agrorum cultum; & Italos primus plantationes, insitiones, educationes arborum, fructiferarumque plantarum culturam docuerit. Qui cum esset sapientissimus, ob eius æquitatem & sapientiam dicitur ætas aurea sub illo fuisse, & vbertima terræ feracitas, & summa omnium concordia. Non enim legendis, quæ iusta essent, exercebantur homines sub eius imperio, sed potius agendis: cum lex & æquitas foret necessariò in animis omnium impressa. Tunc igitur viri boni sine calamitatibus, sine curis, sine ægritudine propter temperantiã vivebant, per iucundissimam senectutem, quã maximè omnium infestat præteritorum

torum peccatorum memoria. At Physicè.

Saturni parentes declarant illum esse tempus, quod natum est ex astrorû cælique agitatione. Hic partes genitales patris abscedit, quia vnus est æther vnus mundus, vnum tempus, quod cursum cæli metiatur. Pactiones cum ritane siue Sole ita factæ sunt, vt quæ tempore nascerentur, postea omnia interirent: sic enim & elementorum, & procreatorum est illis corporum generatio & corruptio indicatur, cū nihil nasci possit nisi ex corruptioni obnoxiiis principiis: atque hæc sine tempore confici non possunt. Cum vero res absumantur per tempus, & rursus aliæ in absumptarum locum sufficiuntur, Saturni filios edisse finxerunt, & rursus vomuisse: qui deiectus de regno idcirco fuit, quod ætheris natura credita sit immunis ab omni corruptioe, cū non sentiat vim temporis, quod inferius extra suum regnū detrusit. Sic igitur corrumpi, vt dicebam, significabant elementa, aut ex iis composita, cum quinta vocata *auria* sic suapte natura sempiterna. Locus elementorum vocatus fuit tartarus, quasi *ἀπο τῶν ταραχῶν* à perturbationibus scilicet, quibus est plenus. Iupiter fratres à paterna voracitate liberavit, quia elementorum materia secundum totū sit sempiterna. Atque hæc dogmata sub hac fabula ad philosophiam spectantia occultabantur. Nunc Ethicè dicamus.

Fuit Saturnus à filio de regno deiectus, quia nullæ sunt opes eximia sine maximis periculis & animi perturbationibus: atque omnis iniquitatis denique vindex est Deus. Non offendendos esse parentes postea significabant, cum Iupiter paternam crudelitatem sit imitatus; quia paternæ vel iniquitatis vel probitatis exempla domestica filii plerunque sequuntur. Sic enim vitandam opum eximiam præstantiam, vt neque tutam neque naturæ necessariã, & ab omni iniuria abstinendum, significabant.

Physicè è Cælo.

COELVS Terræ filius ob mundi procreationem dictus est; quia natus putetur ex informi materia. Hic exectus fuit à Saturno, per quod demonstrabatur quod vnus est æther; neque vllum tempus patietur alterum æthera produci; ac neque alterum tempus è motu cæli gignetur. Mundum igitur vnum tantum esse per hæc quæ dicta sunt, significabant: non minus quod philosophi demonstrare postea apertioribus rationibus conati sunt.

E Iunone Physicè.

IUNO fuit Saturni filia, quia prius cælum ab opifice Deo factum est; deinde ex eius cursu natum est tempus, ex illo continuo æther, deinde elementa, quorum supremus est præter Iouem, aer, Iuno scilicet, omnis humanæ vitæ moderatrix: per quem imbres & grandines concitantur. Ex aere incallescens nascuntur animalia & plantæ, pro cuius temperie mores plerunq; imbibimus. Cum vero ex aqua proximè aer giguatur, nutrita dicitur fuisse ab Oceano & Theride. cum in aera vis ætheris ad animalium procreationem agit, vxor est Iouis, cum vertatur in ignem, Vulcanum fertur peperisse. Cum aeris benignitas rebus omnibus nascentibus cõferat, coniugiis fuit præfecta. Sic igitur significabant antiqui aeris locum, & vires, & actiones, & è quibus nascatur, in quod elementum proxime vertatur, quod in ipsum agit, ipsumque

aera

aera plurimum conferre ad mores singulorum, & ad rerum omnium ortum.

De Hebe Physicè.

H E B E igitur merito nata esse dicitur à Iunone, quia omnia cum aeris temperie pubescunt. Hæc ideò soror est Martis, quia propter fertilitatem regionum, vbertatemque & opulentiam prouinciarum bella plerunque nascuntur: cum nemo propè de loco sterili dimicare soleat. Atque hæc de aeris vi & actione. At Ethicè.

Fuit illa remota à poculis ministrandis Ioui, quia gratia principum est inconstantissima, omnique vel minima de causa aliquando amittitur; quibus haud idem semper, sed aliud aliis temporibus placet, ac pulchrum apparet. Id enim per Hebes res gestas significare volebant.

De Vulcano Physicè.

V V L C A N V S verò ex aere natus dicitur, quia extenuatus aer conuertitur in ignem: atque sic mutuas elementorū mutationes per huius fabulam significabant. Cum vero ignis esset in materia, deformis esse dicebatur & impurus, quare deiectus est à Iunone, & à Thetide Nymphisque marinis exceptus educandus; ex iis enim natura fulminis, & cælestium ignium, qui sunt in nubibus, procreatur. Atque dictus est fulmina Ioui fabricasse, quia vapor ille, è quo eliduntur fulmina, per calorem extollitur & gignitur. Sic enim Meteorologica per hanc fabulam docebant. Idem cum Mineruam cuperet semen in terram deiecit, quia non purus, at turbulentus in materia calor rerum omnium ortum adiuuat. At nunc Ethicè.

Vulcanus ligauit Martem ac Venerem in rete, nempe claudus celerè, & inualidus fortissimum bellorum Deum; quia nullæ vires iniquum hominem possunt à iusta vindicta Dei protegere. Quare per hæc etiam homines hortabantur ad integritatem & ad innocentiam; & ab omni turpitudine reuocabant.

De Marte Physicè.

M A R T E M nonnulli Solem esse voluerunt, qui cum Venere coniunctus superueniente Vulcano præcipuè, nihil procreat. Per hæc & vitam & ortum animalium in qualitatibus elementorum symmetria consistere demonstrarunt; quippe cum per Martem litigium, per Venerem amicitiarum significarent. Per Vulcanum exuperantem aliquā qualitatem. Nihil enim ex vna tantum qualitate elementorum nascitur, neque ex similibus, sed ex his temperatis & modicè inter se permixtis. At Ethicè.

Mars nascitur à Iunone opulentiae Dea, quod ex opibus omnis est contentio, cum aliquando causæ aliæ iniuriarum palam à principibus fingantur. Nutritus fuit apud barbaras nationes à Thero nutrice, quæ feritas est, quia belluarum magis quam hominum proprium sit armis dimicare, quæ sibi inuicem ratione persuadere non possunt; cum lex hominū regina sola esse debeat, quod honorificentissimum telum sit innocentia & æquitas.

De

De Neptuno Physicè.

NEPTVNVS Iouis frater elementum aquæ creditus est. At aliquando tamè vis diuina per aquam diffusa, quæ totam molem à corruptione præseruat; quam animam mundi nonnulli vocarunt. Sic enim non modo mutuum elementorum inter se mutationem, & ex his generationem animalium significabant, sed etiam omnia diuina prouidentia gubernari, & Deū ipsum esse rerum omnium semper & vbique artificem. Hæc vis diuina in æthere Iupiter, in aqua Neptunus, in aere Iuno dicitur. Huius Dei educatio facillimè esse ad motus aquarum elementum indicat, ac maris perturbationem; quod etiam testatur id victimarum genus. At nunc Ethicè.

Enimuero cum omnia fiant diuina prouidentia, nos admonuerunt antiqui per preces Thetis, quibus mortem Hippolyti à Neptuno impetrauit, nihil proprium à Diis esse optandum, sed quæ conferant tantum: cum multi sibi calamitosa sæpius postulauerint. Cum pulsus sit de cælo & Laomedonti seruire coactus sit, fortunæ inconstantiam proponebant ante oculos; cū nullus sit tam sublimis ac felix (status viri improbi, qui non possit facile labefactari. Postea multas calamitates Neptunus Laomedonti immisit ob neglectam religionem, quare significatur Dei cultum sine maximis calamitatibus non posse prætermitti. Quis enim omnium bonorum autorem Deum, omniumque parentem neglexerit, ac non merito in omnes calamitates prolabetur? qui vero probè sanctèque vixerit, & Deum piè coluerit, hic vnus placatam Deum in omne tempus habere poterit. Hæ fuerunt legitimæ harum fabularum sententiæ.

De Plutone.

P L V T O patre Saturno Iouis, Neptunique & Iunonis frater & ipse natus est, post cælum nimirum ab ipso mundi opifice Deo vna cum cæteris elementis creatus. Hic terra esse creditur, & omnium diuitiarum Deus, cuius pax alumna, quod omnium diuitiarum vbertas è terra proueniat, quam pax alit. Hic ideò mortuorum est Deus, quod omnia quæ moriuntur in sua principia soluantur, atque in terrâ manifestius. Sic ostendebantur in ea solui vnumquodque corpus, quibus à natura compositum fuit. Quod autem Pluto terra sit, declarat Proserpinæ fabula; quam rapuit illa de causa Pluto sub terrâ, quia radices primū plantarū inferius, deinde superius excrefcunt: si modo apud Plutonem, modo apud Iouem est Proserpina. At Ethicè.

Per hæc ipsa signa rursus ad vicæ tranquillitatem nos hortabantur; quod breuis sit diuitiarum fructio, cum diuturnis laboribus comparentur. Tum demonitabant illi opus esse nullam turpitudinem, nullamque dedecus vereri, qui diues esse cupiat, quod idem est atque esse sceleratum. Nam qui equi Plutonem vehebant? Alastor perniciosus, Orphneus obscurus, Nycteus nocturnus, Aethon ardens; quod crudelitas, & omnis æquitatis obliuio, & recti inscitia diuitiarum desiderium consequuntur, à quibus vehitur.

De Pluto.

C V M vero animus hominum neque possit quiescere, neque vtiliter id fecerit

fecerit, si possit; per Pluti inuentionem homines ad agriculturæ studium adhortabantur, cum dicerent Plutum esse Cereris filium, diuitias terræ scilicet; cum opes iustissimæ à terra nascerentur. cæcus fuisse fingebatur, cum diuitias hominibus nullo delectu impertiret, quia occulta sunt Dei consilia, quæ nemo prorsus humano ingenio potest vel debet inuestigare, sed sua fortuna esse contentus. At vero ne quid temerè fieri & sine diuina prouidentia putaretur, maluerunt Deum vel cæcum introducere, quæ aliquid facius Deo omnino teste carere.

De fluminibus inferorum.

ENIMVERO ut pateret non in vita solum plurimum conferre integritatem & innocentiam ad beatè tranquillèque viuendum, sed etiam morientibus gratissimum esse viaticum vitæ præclarè transactæ recordatione, terrores & pericula mortuis compluræ esse tradiderunt, & monstra apud inferos parata, quibus mortui pro magnitudine scelerum torquendi traderentur. Deserebant sceleratos Acherontis fluiui strepitu; quia conscientia, reumque turpiter aut crudeliter gestarum memoria sub mortem animû magnopere infestat. Sic igitur significare voluerunt ita vitam nostram oportere componere, ut recordatio præteriti temporis quàm maximè in morte animos nostros ob innocentiam & integritatem consoletur, & nos intrepidus ad vel seuerissimorum iudicum præsentiam perducatur. At qui fuerit sceleratus & improbus, ille querulus lamentationibus & curis plenus flumina quæ sunt apud inferos traicit, quæ suis locis fuerunt commemorata. Sunt enim curæ sub mortis tempus animum infestantes sub harum fabularû significationis expressæ ad deterrendum à flagitiis. At vbi mortui ad illa flumina peruenierint, si qua anima illegitime descenderit, neque iusta consecuta sit, ibi errare diu permittitur antequàm traiciatur: quæcûque verò capta fuerit commissorum peccatorum poenitentia, omnemque spem in clemètia Dei collocarit, hæc à Charonte traicitur. Quibus rebus significare voluerunt nos viros bonos pro viribus esse oportere, cum probitatis comes sit vbi que lætitia & fiducia, quòd vbi vires mortalium attingere non possunt, diuina clementia nihilominus nobis non deerit.

De Cerbero Physicè.

VBI ad inferos animæ descenderint, excipiuntur ab horrendo Cerbero cum lætitia, qui postea volentes exire detinet. hoc nihil aliud quàm natura est rerum; quæ gaudet ortu singulorum, cum grauius ferat interitû. Per hæc immortalitatem animarum antiqui ostendebant; nam animas semper fuisse putarunt Pythagorici, quæ de cælo in hæc corpora, tanquam ad inferos deducerentur: quibus blandiebatur aduentantibus natura, at contra adiuras superos reclamabat. at verò Ethicè.

Cerberus est auaricia & cupiditas diuitiarum, quæ aduenientibus opibus blanditur. sumptibus vero vel necessariis tristatur. capita còplura sunt Cerberi, cum multa scelera ex vno auaritiæ fonte nascantur: neque vllus esse potest auarus vno tempore & vir bonus, cum inter auariciam & probitatem magna semper sit contentio.

De

De Parcis.

AT verò Parcas crediderunt antiqui deas esse potentissimas, quoniam omnia quæ nascerentur, vel fierent, sic essent sub harum potestate: quas Iouis & Themidis filias putarunt, quoniã vel singulis animabus Deus pro prioris vitæ meritis corpora & fortunã traderet, ut sentiebant Pythagorici; vel quia singulis pro dignitate diuina sapientia præmia vel pœnas impartiret: cuiusce diuisionis cum causam prisce ignorarent, omnia fato vel à Parcis gubernari crediderunt: quare sapientiores omnia diuina prouidentia gubernari per ignotas hominibus causas demonstrantes, ea de Parcis tradiderunt.

De iudicibus inferorum.

NEQVE vero in hac vita solum, sed etiam post mortem singulos à Deo pro dignitate vel bona vel mala obtinere, atque nihil omnino sine Dei cura perfici, iudices apud inferos post mortem statuerunt, qui singulorum peccata diligentissime iudicarent. neque enim conueniebat ut animæ vel in corpora pro meritis mitterentur, vel post mortem præmia consequerentur, nisi fuissent prius iudicata: quare huic iudicio tres præfecti sunt, qui quoniam omnia scelera vel sanabilia erant, vel insanabilia; sanabiles quidem animas in certum locum, donec macula contractæ ex humanis sordibus expurgarentur, deduci iuebant. quæ verò immedicabilia vlcera ex humanarum rerum contagione contraxissent, illæ in profundissimum tartarum deiciebantur. at quæ piè sanctèque vixissent per summam innocentiam, quæque ab omni sorde humana procul abesse forent iudicata, illæ in loca tum ob fertilitatem rerum omnium, tum ob temperiem cœli perpetuam suauissima deducebantur. His igitur rebus antiqui nos hortabatur ad probitatè quoniam si quis dum viuat pœnas suorum scelerum deuitauerit, at certè post mortem supplicium deuitare non poterit.

De Eumenibus.

VERVM ne quis sua flagitia se occultaturum esse speraret, additæ sunt ministræ & tortores his iudicibus acres & formidabiles furix, quas nonnulli Erinnyas appellant: quas conscientix stimulos esse diximus, cum ex iis parentibus, quibus traditum est, natæ dicantur. Nullus enim grauior est tor, aut magis infestus testis, quàm sit sua cuiusque sententia. atque, ut summam dicam, per hæc significare voluerit antiqui soli viro bono omnia esse tura, solamque integritatem & innocentiam homines intrepidus ad omnes fortunæ mutationes perducere. quippe cum vel hæc, vel non valde his dissimilia, de impuris hominibus sint expectanda.

De Tartaro.

ANIMAE igitur sceleratorum multis grauissimisq; vitiis contaminatæ per hos tortores à iudicibus cognitæ, prædictis furiis in tartarum deducendæ tradebantur; cum is locus esset pœnarû luce omnino carens, multisq; plenus perturbationibus, vnde non dabatur amplius reditus. quæ quidem

E e e p r a c e s

præcepta fabularum, nihil propè dissentiunt à veris Christianæ religionis institutis. nisi quod illi sub fabulosis hæc occultarunt, quæ nos habemus aperta & manifesta.

De Hecate.

CVM vellent autem demonstrare omnibus necessario esse moriendum, neque posse quenquam Dei voluntatem effugere, aut ab eo statutum diem præterire, Hecaten Iouis filiam & Asteriæ sinxerunt esse; quæ credebatur vis esse per astra descendens & occultè agens diuinitus in corpora hæc inferiora, ab iis qui Iouem omnia regere putarunt, & omnibus moderari, vnde omnia proficiscerentur. quamuis alii fatorem cuiusque esse ordinem ac vim existimarent, quæ diuinitus in corpora mortalia funderetur; quam, cū nulli esset cognita, Noctis filiam crediderunt.

De Somno.

ENIMVERO ne obliuisceremur Somnum morti esse simillimū, atque omnia quæ dormiunt interire etiam aliquando solere, Somnum Deum esse antiqui tradiderunt Mortis fratrem: atque Somnus ille suauissimus dicitur, qui morti sit perquam similis. non enim solum ad recuperandas vires à Deo hunc datum esse animalibus dixerunt sapientes, sed etiam vt admoderemur quotidie quod mortuorum sumus imagines.

De Proserpina.

AD explicandam vero seminum plantarumque omnium naturam Proserpinæ signenta antiqui introduxerunt; quæ sex menses esset sub terra, & totidem supra terram. Sic enim diffundi virtutem plantarum, sex menses in ramos ob frigus subterraneum significabant, cum ab hyemis frigore superiore & circūstante virtus earundem plantarum intra terram includatur. nam sic natura suas vires omnibus animalibus, naturalibusque corporibus impertit, vt alterne exerceant. quippe cum dies etiam negotiis agendis, nox quietis causa concessa sit.

De Luna.

LUNAE naturam præterea viresque explicantes illam filiam Hyperionis sive solis dixerunt, quia cum corpus sit diaphanes, tanquam speculum lumen à sole acceptum rursus in terras ad nos transfundit. atque eadem de causa solis soror etiam dicta est, per currum celeritatem motus proprii indicarunt. ad exprimentam naturam, quia semper vel maior vel minor quotidie fieret, variorum colorum vestes illi tribuerunt. ad explicandas vires, hanc eandem marem & foeminam dixerunt, quia vt foemina, humorè præbeat vtilem animantium nutrimento, atque eadem calorem vnâ sensim infundat, qui plurimum conferat ad incrementum: nam sine hoc ipso calore inutilis eius opera esset omnino putanda, vt autem quantum possit manifestum fiat, argumenta sunt ea, quæ pertinent ad partus prægnantium animalium; quæ vim
Lunæ

Lunæ perspicuè sentiunt, quare Lucina etiam dicta est, quòd in lucem animalia educat. Hæc eadem corruptioni etiam plurimum confert, quare maxime in diebus lunæ creticis periclitantur grauiter ægrotantes.

De Diana.

DIANA & Phœbus Latonæ ac Iouis filii creduntur, per quam fabulam significare mundi ortum voluerunt; nã cum informis esset prius in vnâ molem confusa mundi materia, quia omnia obscura essent & laterent, tenebræ illæ Latonæ vocatæ sunt. Phœbum & Lunam Iupiter euocauit ex his tenebris spiritus domini scilicet, cum dixisset fiat lux; cuius lucis autor est Phœbus & Diana. sic igitur mundi creationem à luce incepisse antiqui significabant. sed de his latius postea suo loco dicemus.

De campis Elysiis.

SED quoniam explicata sunt supplicia quæ grauissima & sempiterna cõsceleratis hominibus ab antiquis post mortem proponebantur, vt deterrentur ab omnibus sceleribus, & ab omni turpitudine, videtur esse necessarium vt quæ præmia viris bonis, quibus allicerentur ad probitatem, fuerint ab iisdem propofita, perquiramus. Erant igitur iis insulæ duæ concessæ, ad quas lenes & odoriferi venti, tanquam per incredibilem florum copiam pertransissent, suauiter spirabant, solum pingue, quod omnia sine humana diligentia facile produceret. locus multis semper florum fructuumque, suauiumque omnibus abudabat & plantis domesticis vbiq; vestiebatur. vineæ, singulis mensibus fructum ferebant. aer sincerus & temperatus, qui nullam temporum patiebatur mutationem, nam oēs maligni venti vel profusus hinc exulabant, vel si peruenirent, prius per inania loca defatigantur, omnemque in clementiâ exuebant, quam loca illa attingerent. placidissimi imbres hic à Zephyris vel ab Argette excitabatur, cum plerumque tamen terra ob suam naturam bonitatem imbribus non egeret. Ibi erat suauissimarum tantum auicularum genus, quæ dulces concentus musicæ symphonie non dissimiles passim per totum anni tempus exercebant. ibi cantilenæ erant mirificæ suauitatis, chorosque ducebant virgines cum pueris pulcherrimæ, quibus accinebant cū musicis instrumentis peritissimi cantores. Epulæ ibi nascebantur saluberrimæ. nulla sentiebatur ibi senectus, nulla ægritudo, nulla mētis perturbatio. non auri, non diuitiarum cupiditas, non honorum animos beatatum animarum infestabat: omnes priuaram vitam rebus necessariis contenta vel maximis imperiis anteferebantur exillimabant. Hic vnusquique iisdem studiis exercebatur, quæ viuenti gratissima extitissent.

De Lethe flumio.

ENIMVERO quia putabant antiqui philosophi animas hominum esse immortales ac sempiternas, quæ sunt Pythagoræ opinio, & aliorum quorundam, hæc crediderunt pro singulorum meritis, & pro rebus in priore vita gestis semper in noua corpora denuo transmitti; atque hoc ipsum ad inferos mitti esse putabant, in noua corpora redire. At. n. quia non facile adduci poterant
Eccc 2 anime

animæ, quæ graues molestias & miserias humanas semel expertæ fuerant, ut rursus in hæc corpora redirent, nisi aliquam rationem excogitassent, qua fierent omnium priuoriorum incommodorum immemores. Sic igitur Lethen fluuium ea aqua fluere dixerunt, ut semel epota rerum omnium memoriam omnino obliteraret. Sed enim fluuius ille ubi sit, dubitari possit, quoniam alii apud inferos esse dixerunt, cū Pythagoras tamen è cælo descendere animas existimauerit. ego sanè cenfeo in circulo lunæ fuisse Lethen collocatam, cum satis aptæ obliuioni vires eius appareant. quippe cum Cancrum cæleste signum portam putauerint per quam animæ hominum ascendant, ac descendant, cum per Capricorum istud ipsum à Diis fieri creditum sit.

De Penatibus.

VT autem manifestum fieret omnibus nihil esse quod diuina prouidentia non gubernetur, nostræque omnia semper diuino consilio protegi, cum Dei præsentia nullo in loco carere possimus, non solum Lucinam parturientibus mulieribus statim adesse finxerunt, quæ illas à doloribus solueret, sed statim nati infantes proprios habere dæmonas continuo crediti sunt, quorum auxilio per totam vitam fruerentur; hæc opinio ab illa prisca antiquorum ad nostram vsque ætatem perdurauit; nunc hos nuntios Dei nominant: phyci vero Iouem, Iunonem, Mineruam, Vestam hos esse dixerunt, vires elementorum scilicet, cum illis nati continuo perfruamur; atque hos Deos æthera medium, æra imum, & terram, & summam ætheris partem, quæ vis est diuinæ intelligentiæ, quam Mineruam nominarunt. Hæc enim numina domorum priuatarum, & singulorum in iis habitantium, & vniuersarum ciuitatum curam habere putabantur. Alii Apollinem ac Neptunum Penates solos putantes in idem reciderunt; calorem, tanquam principium à quo fieret opus naturæ; & humorem ex quo fieret, principia poneutes. atque eadem de Laribus dicta sunt.

De Genio.

CREDITVS autem fuit Genius dæmon, non quidem is, per quem viueremus, aut cuius auxilio ubique frueremur, sed is, qui nobis semper bona consilia suggereret, & quem haberemus in totam vitam nostram consultorem. Sed cum multa alia quoque Genium proprium, ut plantæ, & animalia, quæ non egent consilio, habere dicantur; videtur probabilior illorum sententia qui occultam vim planetarum, quæ ad omnia hæc pertineret, Genium vocatam fuisse putarunt; quare omnia humana & cælesti vi occultè gubernari; & nihil diuina virtute vacare tradiderunt.

De Pallade.

VT vero demonstrarēt antiqui non sola vi cælesti mortalium res gubernari, sed etiam prudentiæ hominum aliquid loci relictum esse, cum Deus diligentes & prudentes semper adiuuet, tum sapientiam rem Deo gratissimam esse dixerunt, cum Deus magnopere diligat sapientem. ad hoc autem expri-mendum illam Iouis filiam esse dixerunt sine matre, cū solus Deus verè sit sapiens,

sapiens, alii vero similitudine quadam, ut pateret quanta vis esset sapientiæ, illam armatam natam esse finxerunt, cum sapiens nullas neque fortunæ iniurias, neque humanam iniquitatem magni faciat, sed omnia consilio & patientia superet, omnemque suam spem in Deo collocat. & quoniam initium sapientiæ est timor domini, hanc dixerunt antiqui profligauisse impios gigantes, qui neglecto Deorum immortalium cultu in Iouem insurgere conati sunt. omnis enim sapientia humana, quæ disideat à diuina voluntate, inanis est & contemnenda, cum solus vir bonus & amicus Dei sit sapiens.

De Prometheo.

ENIMVERO ut demonstrarent omnem humanam prudentiam quæ à diuina voluntate dissentiret esse perniciosam mortalibus & insulsam, Promethei fabulam introduxerunt, quem artes & dolos omnes excogitasse inveniunt, & idcirco graui supplicia passum fuisse. Hunc aiunt columnæ alligatum fuisse, multaque graui passum tandem reconciliatum fuisse Ioui, quoniam viris bonis plerumque pugnandum est cum infortuniis; atque soli propè mali vel fatui sunt fortunati. At cum breuis vita mortalium existat, qui multas molestias æquo animo pertulerit, ille Deo tandem fit amicus. quare per sapientiam Ioui tandem reconciliatus fuit.

De Atlante & Endymione.

NEQVE tamen putanda sunt omnia, quæ fabulosè tradita sunt ab antiquis, ad humanæ vitæ institutionem, vel ad vires naturæ exprimendas fuisse conficta: sicuti non necesse est in fertili agro nullam nasci plantam inuicem. Quæ de Atlante igitur & de Endymione prodita sunt memoriæ, illa de viris astronomicæ scientiæ peritis dicta sunt, postea ad illorum gratiam, ut cum suauitate ad posteros transmitterentur, ita fabulosis narrationibus fuerunt implicata.

De Fortuna.

NEQVE illa quidem, quæ memoriæ prodita sunt de fortuna, non singulari consilio fuerunt excogitata: quæ quid sit satis explicatū fuit in Phycis ab Aristotele. Sed ego, cum omnia diuina prouidentia gubernari putem, nihil fortunæ tribuendum verè sentio: sed nomen ipsum tributum fuisse fortunæ putarim, ut à cogitatione diuinæ potentiæ, cum molestiis, ut sibi videntur, præter dignitatem homines infestantur, deducerentur: atque in fictū nomen suas lamentationes & conuicia conicerent, quæ leuis & stulta, & cæca, & iniqua vocaretur. cū causæ nescirentur cur huic res aduersæ ferè omnes euenirent, at illi contra, nihil non ex sententia succederet.

De Apolline.

EXPLICATVM fuit in superioribus fabulis de mundi principiis, & mutis elementorum inter se mutationibus, deque animæ immortalitate, quod illa sempiterna sit in hominibus, quod vnus sit mundus ex vniuersa materia; & quæ

& quæ sint corruptionis ac generationis elementorum principia; nunc videtur dicendum de iis quæ pertinent ad conseruandas formas singulorum animalium, & compositorum corporum. Est autem omnium horum sol artifex, quem à splendore Phœbum nominarunt. Nam propter obliquum eius cursum sub signifero circulo omnes & plantæ & animalia modo eius accessu foetum producunt, modo recessu vires resumunt. Fuit idem medicæ artis peritus, & salubritatis ac pestilentie artifex creditus, quoniam vis solis medicinæ confert, cū nimius eius calor sit pestifer omnibus animantibus. Est enim omnis animantium salus in symmetria caloris constituta: quare generationis & corruptionis artifex sol est appellandus, vt senserunt antiqui.

De Aesculapio.

AESCULAPIUM idcirco fixerunt antiqui Phœbi & Coronidis, quam aeris temperamentum esse dicebamus filium, quia nisi solis calor æra purget ac rariorem faciat modicè, & nisi humoris vis quædam in ipso ære relinquatur, nulla esse potest salubritas. Fuit igitur Aesculapius aer bene affectus, cuius solia fuit Sanitas aut bona valetudo. Est enim aeris temperies non homini solum, sed etiam cunctis cæteris animalibus, & plantis salubris, quare iure & Solis filiū Aesculapiū, & salubrē vim de sole animis corporibusque subuenientem dixerunt. Sed quia vis solis assidue commisceat oportet ipsum æra matrem illi Deo missionem tribuerunt. Per hæc igitur non solum autorem generationis & corruptionis solem significabant antiqui, sed etiam salubritatis; cum mediocritas conferret, ac quod nimium est vel minimum interimat; omnis enim vita animantium & sanitas est in mediocritate constituta.

De Chirone.

ATQVE cum in aeris optime affecti natura facultas sit constituta facile conualescendi, accidit aliquando male affecti corporis malignos humores in aliquam partem ipsius corporis debiliorem confluere; quod enim per totum corpus diffusum fuerat à vinaturæ in vnū locum expellitur, Chironem peritū chirurgiæ celebrarunt. Sic enim significabant phisicas actiones per has fabulas, quæ spectabant ad conseruanda singula composita corpora naturalia.

De Venere.

DEINDE quoniam alia ex animalibus nascuntur è corruptione, alia è coniunctione; quid conferret verisque explicarunt. Atque nascentibus quidem ex corruptione mediocritas caloris, & cæli elementia ad educandum necessaria est, illis rursus animalibus, quæ generant ex coniunctione maris & foeminæ, peropportuna est aeris temperies. Nam cum semen è subtiliore sanguinis parte secernatur, non ita facile istud fit, nisi sanguis modice incaluerit, quod fit per ver præcipuè. Est enim verna temperies quasi lena ad procreationem vbique. Sic igitur materiam seminis, & aeris elementiam procreandi desiderio necessariam per fabulas antiqui experimentes, Venerem

è ge-

è genitalibus cæli partibus & ex mari natam fuisse fabulati sunt. Sunt enim generales partes cæli caloris mediocritas per motum, qui confert animalium generationi.

De Cupidine.

INDE Cupido Veneris filius fuisse dicitur, quoniam ex ære ita affecto corpora & ipsa animalium bene affecta in procreandi cupiditatem sensim illabuntur. Nam tum vigere singula animalia putanda sunt, cum existunt nature negotiis habilia; sic igitur antiqui ex optima valetudine & ex aeris temperie nasci animalium fertilitatem tradiderunt per fabulas. At vero quia multa curpia propter libidinem à nonnullis committuntur, ad exprimendam indignitatem eorum, qui nimis ad libidinem sunt propensi, Cupidini tantū deformitatis, quantum explicatum fuit, tribuerunt.

De Gratijs.

SVNT autem argumento illis quæ dicta fuerunt superius, Gratiarū vires & nomina, quæ nihil aliud significabant quàm fertilitatem agrorum, frugumque abundantiam, quæ pacis beneficio latè proueniunt. Has hæc ipsa de causa Veneris affectas esse dixerunt, & Solis Aeglesque filias, cum nihil sine solis clementia secundum fieri possit.

De Horis.

PRÆETEREA quia nihil satis commode videbatur fieri posse solo naturæ ductu, vel si optimam cæli temperiem consequatur, nisi humana adiuuetur industria, introduxerunt horas antiqui, quæ singulorum diligentiam spectarent, diligentioribusque hominibus fauerent. Nam humanam industriam nunquam deserit diuina clementia, quare hæc nubes pro arbitrio inducere, & cælum serenum facere, & temporibus moderari creditæ sunt. Per easdem Horas rursus improbitatis hominum sterilitatē agrorum, & omnes diuinitus immisissas calamitates esse comites innuebant.

De Mercurio.

ATQVE vt intelligeretur à diuina natura res humanas non esse penitus seiunctas, Mercurium tanquam vinculum quoddam intercedere censuerunt, qui Deorum consilia ad homines, hominum ad Deos ipsos asportaret. Id autem fingebatur ab iis, qui quo pacto res humanæ diuinitus gubernarentur, percipere non poterant. Nam Mercurius vis est illa diuina, quæ in mentis hominum diuinitus infunditur, quæque res humanas mirificè in suo ordine componit & conseruat. Tum rursus, vbi somnia in mentes hominum diuinitus infundi putabantur, aut vbi animæ in corpora nascentium deduci, aut post mortem ad inferos, vis illa diuina Mercurius dicebatur. Illo autem nomine vis diuina vocata fuit, quia primus Mercurius vir sapiētissimus mundum à Deo creatum fuisse dixerit, & non posse sine diuina prouidentia gubernari, omnemque Deorum cultum inter mortales instituerit, neque vllū fieri

fieri posse crediderit sine Deorū nutu ortū & interitū . Nam cū hæc prior homines docuisset , quasi res consiliaque diuina ad nos derulisset , Deorū nuntius crediditus est . Quæ pertinent ad vim orationis exprimēdam huic Deo dicatæ prætermitto , cum natura ipsius planetæ , suo loco legendam .

De Pane .

CVM vellent rursus demonstrare antiqui omnia naturalia corpora diuinæ naturæ subiici , & ab illa pro sua voluntate gubernari , Pana Mercurii filium tradiderunt esse . Est autem Pan hæc vniuersa corporum naturalium moles , velut ipsum nomen significat , in qua diuina humanis coniunguntur , quod exprimebant per superiorem formam Panos quæ pulcherrima erat , & Diis simillima ; cum inferior magnopere esset deformis ob in inferiorū corporum naturalium sordes , quæ sunt tanquā hypostasis naturæ . Reliqua quæ pertinent ad explicandam corporis formam , suo loco legenda relinquimus , vbi latè declarata sunt .

De Silenis .

ENIMVERO non solum rebus humanis præesse Deos statuerunt fabularum inuētores , & sub hisce occultandæ philosophiæ artifices ; sed etiā alios ex Diis potentia & autoritate aliis præstare crediderūt , ita vt vnus Iupiter rebus omnibus ac dæmonibus præset , alii dæmones imperia in certa vel loca vel negotia obtinerent , qui & ipsi alios inferiores dæmonas haberent ministros . Sic igitur Sileni Bacchum , vt ministri , sequebantur , qui cum Bacchus esset sol creditus , Sileni vires solis erant animalibus perutiles .

Ethicè .

Ebrietatis turpitudinem præterea ante oculos proponentes , Silenum vim s. vini & ebrii hominis formam , expresserunt . Illum igitur ventricosum , & senem , & vsque titubantem finxerunt , quod hæc omnia vinū & ebrietas efficiat . Nam qui plus voluptatibus , quàm natura postulet , tribuerit , is & in præsentī & in posterum corpus & animū omnibus rebus vel vtilibus vel honorificis inutilem reddit : quare propositis his incommodis maiores per hæc signimenta ab immoderato vini vsu , & ab omni è vino nascente turpitudine deterrebant .

De Famiis .

VT vero retinerentur homines in officio , omnesque forent probitatis & integritatis studiosi , & Faunos , & Syluanum , & Oreades Nymphas antiqui sapientes excogitarunt , qui vbiq; pastoribus & agricolis præsto essent , agrestiumque calamitates aliquantulum subleuarent : nam cum nihil in agris , vel in syluis , vel in densis montium nemoribus non præsentē vbiq; Deo committi liceret , mox additum fuit illi opinioni viros bonos laborantes nullo loco à diuina clementia negligi , sed vbiq; subleuari . Quippe cum neq; arborum neque pecudum fetus possent sine diuina custodia conseruari aut augeri .

De

SE D quoniam nulla res est , quæ tota sit vtilis , cum neque ciborum maior pars in vtilitatem corporis conuertatur , neque tota materia aquæ gi-gnendis animalibus sit vtilis , cum alia pars in foetum , alia in eius nutrimentum absumatur , vt patet in ouis præcipuè , vires illas feminis , aut aquæ , ex quibus fit generatio , Nympharum nomine appellarunt ; quare dictæ sunt Nymphæ fructiferæ & homines atque animalia omnia nutrire , & pastorum Deæ , præfidesque pratorum vocatæ sunt . Sic igitur per has materiam propriam singulis rebus naturalibus subiici , significabant .

De Baccho .

NEQVE ea quidem , quæ de Baccho fingebantur ab antiquis fuerunt à physica consideratione aliena , quando illum à nymphis nutricum dixerunt . cum enim Nymphæ materia sint in rebus naturalibus , illæ formam recipiunt ac fouent : est enim Dionysius virtus solis generationi conferens , quæ vicem maris obtinet in operibus naturæ . huic idcirco phallum siue mēbrum virile dicatum fuisse memorant , & genus id sacrificii , quod vocabant Caniphoria . Ethicè .

Deinde mores ebriosorum per hunc Deum exprimentes , ad moderatum vini vsum nos hortabantur , cum proponerent ante oculos quot turpitudines ex ebrietate nascerentur . nam cur Cobali malefici & perniciosi dæmones Bacchū comitabantur , inter quos Acratus præcipuum locū obtinebat ? quia multa sunt flagitia , quæ ebrietatem , ac immoderatum bibendi vsum sequuntur : loquacitas nimirum , & temeritas , & impudentia , & in rebus domesticis negligentia , præsentiumque bonarum profusi sumptus , & inuicicia , multaque huiusmodi incommoda cum clamore & strepitu . eadem causa fuit cur eius currum diuersæ feræ crudelissimæ sequerentur .

De Cerere .

MOX ad agrorum cultum mortales adhortabantur , cum Cererem terram esse dicerent ex qua nascuntur diuitiæ ; cum iustissimum sit habitum fenum illud , quod è terra capitur . terræ enim feracitas è cœli clementia & diligentia hominum nascitur , quod per Cereris fabulam explicarunt . hæc orbem terrarum peragrat , quoniam ob signiferi circuli obliquitatem , & ob solis cursum sub eo , variis in locis pro variis anni temporibus æstas fit , & segetes ad maturitatem perueniunt . At ethicè .

Nemo Deos impune contemnit , cum improbitatis comites sint miseriæ : necesse est impium hominem & imprudentem in multa turpia incurrere . quare & pietas in Deos & in rebus agendis prudentia , & parsimonia in præsentibus bonis conseruandis necessaria est viro bono .

De Priapo .

ATQVE quoniam aliquid fieri è nihilo non potest , Priapum semen esse genitale crediderunt ; quem Deum idcirco putarunt antiqui , quia diui-

Ffff na

na potentia plena essent, vt putabant, semina generationis.

De Adoni.

NEQVE vero simplex erat modus vires solis ostendendi, sed pro arbitrio artificum fabularum. nam modo capitur pro messe vt Proserpina, quæ per quoddam spatium est apud inferos, modo apud superos, modo pro sole: qui eadem ratione modo diurnior est apud inferos, modo apud superos. hunc aiunt ab apro istum interiisse, propter horridam vim hyemis, per quã deficiunt penè solis vires. nam dũ est in australibus signis, horrida terra fit, & frugibus, vt apparet, inutilis, cum vere omnia reuiuifcant.

De Sole.

SOL quia lucem & vitam denique impertit omnibus animantibus lucis quæstor & autor habitus est vnus, & morborum & salutis moderator, & frugum & rerum omnium copiam largitor, & Deus denique, cum Dei naturam superiorem his omnibus nondum homines cognoscerent.

De Aristleo.

ARISTEI vero fabula solis filii posthæc introducta fuit, cum nos ad prudentiam antiqui hortarentur, quæ non mediocre assiduè rebus nostris est adiumentum, vitamq; facit faciliorem, minusque molestant mortalibus: quippe cum imprudentiæ multæ molestiæ & insuauitates vitæ soleant esse adiunctæ.

De Phaethonte.

AD explicanda vero illa quæ sunt virtute solis, excogitata fuit fabula Phaethontis: cuius error omnia propè humana exussit, quia facta fuit eximia siccitas, & æstus inusitatus, qui per totam æstatem ad medium Autumnum perdurauit. Post illam tam acrem & horridam æstatem, eximios calores ingentia tonitrua necessario sunt consecuta, & fulmina complura, quare dictus est Phaethon fulmine fuisse à Ioue deiectus ad ripas Eridani propter inundationes, quæ temporum inundationes huiusmodi cum pestilentia plerunque sequuntur. At Ethicè.

Monuerunt sapientes præterea sapius honores, qui ab imperitis rerum gerendarum, expetuntur, nonnunquam & ipsis calamitosos fuisse qui acceperunt, & iis qui concesserunt parum honorificos. nam multis pernitiōsa fuit ambitio, & honores ac magistratus præter dignitatem concessi.

De Aurora.

ENIMVERO non solum motus solis, & planetarum nonnullorum, per fabulas expresserunt antiqui, sed etiam cum talia vel talia nobis apparent sydera illorum vires explicarunt. tum apparentem lucem ante ortu solis cum primum cælum rubescit, auroram vocarunt, quia sub exortu solis aura ignis plerunque spirare consuevit, quam lucem cum interiectis sur-

gentibus

gentibus vaporibus intueamur, rubentem videmus, vnde rosea vocata fuit. Quæ de Memnone tradita sunt memoriæ. cum is orientis regionibus imperauerit, omnia ad historiam spectant.

De Tithono.

NVLLA alia de causa fictam fuisse Tithoni fabulam crediderim, quòd in cicadam denique fuit mutatus ob longam senectutem, nisi vt ostenderet mortem esse omnium calamitarum ac miseriarum humanarum finem, quæ Deorum immortalium beneficio sit hominibus concessa; quippe cum Tithonus, cui immortalitas Auroræ precibus impetrata fuerat, supplicem à Diis petiuerit, vt sibi liceret mori, cum satius esse duceret semel interire, quam semper esse miserum, naturæq; difficultatibus infestari.

De Pasiphae.

PER Pasiphaes vero fabulam animæ nostræ naturam antiqui ostendebant: est enim anima hominum Minois vxor viri iustissimi, quòd omnia nostra negotia debent esse cum ratione coniuncta. vbi vero illegitimarum rerum appetentia inflammata fuerit, aut cupiditate exarserit alicuius turpitudinis, aut ira incaluerit plus æquo, desciueritq; aliquo pacto ab ipsa ratione; tum dicitur committere adulterium, & cum tauro congregi, ex quo monstrum parit: nam qui semel leges contemnere æquitatemque didicerit, difficillimè postea potest intra iustitiæ claudos coerceri, quare multa postea & pernitiōsa monstra ex iniqua animi consuetudine nascuntur.

De Circe.

AT per Circes fabulam, quæ dicta est à miscendo, significarunt animalium & plantarum generationem, quòd in ea necesse sit humorem à calore misceri; quare mistio hæc solis & humoris filia fingebatur. miscentur enim ab ipsa natura inter se elementa cum aliquid procreant. cum vero sempiterna sit hæc generandi ratio, & elementorum natura, Circe immortalem esse dixerunt. & quoniam vnus corruptio generatio sit alterius, neque vnquam aliud eiusdem formæ ex illa corruptione nasci potest, sed longe diuersum, sinxerunt hanc posse homines in varias animalium formas mutare. Vlyses ab illa non mutatur, cum anima immortalis existens & ab omni corruptione immunis, non habeat principia in quæ dissoluatur, cum diuina quædam facta sit à Deo per se subsistens, sive substantia per hæc igitur immortalem esse animam significarunt, quamuis corpus multis morbis vexetur, & corruptioni denique sit obnoxium. Ethicè.

Circe libido est, quæ nascitur ex humore & calore in animalibus, hæc titillatio naturæ si nobis dominetur, belluarum vitia in animis nostris imprimat, & pro cuiusque ingenio modo in Venerem impellit, modo ad iram perducit, modo crudelitatis & improbitatis omnis vim nobis imprimat: quare dicti sunt comites Vlysis animæ motus scilicet in belluas diuersarum formarum conuersi. Sed quoniam ad hoc non nihil impellit vis syderum, dicta est sydera etiam de cælo deducere. at anima quæ prudens & diuina existit, si

F fff 2 modo

modo se colligat, nullis horum notuorum capitur; neque tamen sine diuina ope hanc tantam voluptatum periculorumque multitudinem potest superare. hæc enim per hanc fabulam antiqui innuebant.

De Medea.

MEDeam rursus effinxerunt Solis filiam, quoniam plurimum possit bene affecti aeris natura, quæ prouenit è solis clementia: mores enim & animi moriones corporis temperamentum plerunque consequuntur. cum igitur Medea sit consilium Idyæ suæ cognitionis filia; illa cum vi syderum cõsentit, quæ etiam deducit de cœlo, quia nemo sapiens iure appellari potest, nisi idem viribus planetarum moderetur, sibi que ipsi imperet. opus est autem viro bono & sapienti cupiditatum fluuios refrænare, multa que efficere quæ vulgo videantur admirabilia. at vero qui libidinis, aut voluptatis alicuius causa, solum verterit, patriamque & parentes & coniunctos prodiderit, quæ sunt animæ ratione præditæ consilia, quo pacto non in grauissimas miseriâs & omnium bonorum iacturam vno tempore illabetur? sic igitur opus esse prudentia demonstrabant antiqui, & omnes sceleratos esse miseros.

De Iasone.

SIGNIFICABANT rursus per Iasonem, quem à iustissimo centauro chiron educatum memorant, & artem medendi edoctum, animo adhibendam esse medicinam, quæ prudentia est, vt viri boni, & fortes, & prudentes efficiamur. hunc sequitur consilium suæ Medea omnibus carissimis relictis, quoniam prudentia singula consilia debet antecedere, domanda est pertinacia, & superbia, & inuidia, & ira, qui omnes animorum motus rationi & prudentiæ & medicinæ animorum sunt subiiciendi, quæ nisi subegens, ipse subigaris necesse est. maximè verò omnium colenda est Deorum immortalium religio, quæ res est omnium virtutum, omnisque felicitatis principium. in tot vero labores Iason nauigans incidit, quia prudentia nulla est nisi in difficilissimis rebus constituta. qui enim ad multas fortunæ mutationes & vicissitudines intrepidus non existat, hic neque bonus, neque prudens, neque constans iure potest appellari.

De Phryxo.

ATQVI fortunæ vicissitudines ferre æquo animo didicerit, cum omnino cuique ferre necesse sit; ille sapiens cum magna tua utilitate & non sine aliqua gloria existimari solet. quam fortunam si quis placidè ferre non potuerit, ille tanquam Helle in mare amplissimum miseriarum delabitur ob mollem & muliebrem animum. Qui vero sapienter rebus presentibus vt cognouerit, ille proxime ad Deorum immortalium naturam accedere putandus est, sin imprudenter & superbe abutatur, is ex altissimo dignitatis & potentis gradu Deorum consilio tandem deicitur, quoniam superbos & crudeles odit Deus.

De

De Argo, & Capra caelesti.

TANTOPERE gratam esse Diis omnem mortalium beneficentiam demonstrabant antiqui, vt Iouem vel Capram inter sydera collocasse memorauerint, quod sibi lac præbuerit; & nauim Argon, quia tot heroes incolumes in patriam reuexerit. hanc consilio Palladis factam fuisse inquirunt, vt per hoc significarent omnem beneficentiam, quæ quidem cum ratione fuscipitur, gratam esse Diis immortalibus, maximeque laudabilem; quamvis illa etiam quæ fortuito, aut potius naturæ ductu, quam iudicio fit, non sit reprehendenda.

De Niobe.

CVM per superiora exempla ad beneficentiam & ad liberalitatem nos antiqui adhortarentur, nonnullas postea fabulas inuenerunt, quibus arrogantia & temeritas, & superbia deprimeretur, quo æquo animo omnes fortunæ vicissitudines perferremus. Nam cum nonnullis ob felicitatem amicorum contemptus, & acceptorum à Diis obliuio, & Deorum ipsorum despicientia in animo oriatur; tunc proxima est Dei vindicta, quæ omnia vel felicissima vno die potest labefactare. Hanc temeritatem deprimentes antiqui, omnemque humanæ felicitatis inconstantiam ante oculos proponentes, Nioben abundantem rebus omnibus felicissime eodem die, & iisdem carentem rursus introduxerunt, quoniam vel Deos ipsos irrisisset. Sic Thamyris cum nimis fuisset arrogans ob poeticæ facultatis peritiam cum Musis certare ausus, facis ingentes suæ temeritatis pœnas dedit. Non enim cõuenit rebus aduersus nimis tristari, aut prosperis nimis animo extolli, cum rebus omnibus adhibenda sit moderatio, quia nihil boni habemus, nisi à Deo. Ille enim deposuit potentes de sede, & excitauit humiles. Sic nõ leue supplicium passus est Marsya, quia vel cum ipso Deo, à quo canendi artem acceperat, de cætu contendere ausus fuit. Sic Arachne etiam fertur in bestiam mutata, quia ausa fuisset cum illa Dea, à qua didicerat texendi artificium, de artificio contendere.

De Ixione.

IVM rursus ad animorum nostrorum tranquillitatem multa fuerunt figmenta ab antiquis sapientibus prudenter excogitata. Non enim solam crudelitatem, & inanem gloriam ob felicitatem presentem reprehederunt, hominesque ad liberalitatem adhortati sunt, sed etiam ad expellendam ex animis nostris ambitionem & inuidiam, qui acutissimi sunt & infestissimi animorum nostrorum stimuli, & ad reprimendam libidinem, dixerunt Ixionem ob optatum adulterium de cœlo fuisse ad inferos deiectum, quod nonnulli ad historiam referunt. At verò quòd fuerit rotæ alligatus, à qua perpetuo circumferretur illud certè ad historiam referri non potest. Cum enim ex aulica familia Regis eius, cuius uxorem conluprare tentauit, excidisset; Ixion factus est omnium hominum miserimus; quia perpetua ambitione & inuidia discruciabatur. Nam qui gloria inani, tanquam imagine virtutis capiuntur, illi nihil syncerum, nihilque laudabile faciunt, sed multa illegitima & absur-

& absurda agant necesse est, multisque cupiditatibus, & omnibus animorum affectibus obsequantur. Neque vero ob hos motus animi tantum hæc tradita sunt in fabulis, ut ab iis abstineamus, sed etiam ut demonstraretur quod nullus status illorum est diuturnus, qui ob illegitimas artes ad honorum apicemque gloriæ contenderunt. Nullus enim honor nisi per virtutem teneri potest.

De Sisyphe.

DEINDE ad deprimendam loquacitatem omnis improbitatis vindicem Deum esse dixerunt, qui solet in illos etiam animaduerte re, qui fidem non seruarunt iis magistratibus ac Regibus, a quibus dignitates acceperunt: non enim conuenit res arcanas principum in vulgus proferre. Neque tamen hoc ad illos pertinet, qui magistratus & honores expetunt cum summa animi contentione, & tamen sepius repulsam patiuntur, qui per hæc fabulâ admonebantur nihil esse humano generi calamitosius ambitione. Poterat tamen ad omnia humanæ vitæ studia istud ipsum transferri, quod ubi illa, quæ prius admirabatur, aliquis consecutus fuerit: tum eius rei persequeretur alterius cupiditate capitur.

De Tantalo.

REVOCAVTVR præterea ab avaritia mortales per fabulam Tantali, cum opulenti propter diuitias dici filii Iouis consueuerint. Iidem condemnati sunt apud inferos siti perpetuæ, cum nulla sit vel in maxima diuitiarum copia satietas: quippe cum illarum etiam desiderium vnâ cum ipsa copia excresecat.

De Tityo.

SI quis vel viribus corporis, vel nobilitate generis, vel humanis viribus frater æquitatem, reliquasque virtutes neglexerit, ille poterit Tityi supplicio ab omni turpitudine deterreri, cum neque tantum quidem corpus, tantaque proceritas ipsum Tityum protegere a diuina vindicta potuerit. Fuerunt tamen nonnulli qui Tityi fabulam ad segetum naturam retraxerint, ut suo loco dictum fuit.

De Titanibus.

TITANVM fabula non quidem ad mores componendos, sed ad naturæ negotia explicanda, conficta est: qui dicti sunt aduersus Iouem arma cepisse, & rursus ab eo fuisse in tartarum deiecti, quia naturalia corpora corruptioni obnoxia videntur quidem sempiternis illis cælestibus corporibus se velle æquiparare, cum tamen ad interitum cito prolabantur; quauis singulari formæ animantium sint sempiternæ. Has igitur formas sue Titanes patres hominum ac Deorum, & omnium animantium fontem appellarunt. Quidam solem Titana putarunt esse, alii crassiora elementa, quæ ob suam materiam inferius detruduntur a vi superna.

De

De Gigantibus.

SIC etiam Gigantum fabula illorum arrogantiam deprimit, qui confisi magnitudini suarum virium, vel religionem Deorum, vel Deos ipsos paruis faciunt. Nam certè quidem qui plurimum valent viribus, illi minimum polleat ingenio. Hi igitur cum impudentes, & temerarii, & crudeles, & ad omnia flagitia propensi sint, facile Dei ultionem in se conuertunt, cum nullum scelus deniq; impune committatur, quare cælesti fulmine isti sempiternis suppliciis apud inferos, & perpetuis miseris fuerunt addicti.

De Typhone.

AD explicandam ventorum quoque naturam, uel incendiorum subterraneorum, non inelegantem fabulam de Typhone antiqui excogitarunt, qui capite illum cælum perungere dixerunt, & altera manu orientem, altera occidentem perungere. Venti enim a superiore aeris parte è nubibus perflare incipiunt, & vel orientem vel occidentem versus latissime perflant. Ad celeritatem ventorum exprimentam totum corpus plumis testum Typhonis esse dixerunt, cui plura erant capita propter vires ventorum multiplices; cum enim aliquando sint noxii, Typhoni viperarum spiras circa crura tribuerunt. Hunc Iupiter compressit, quia cæli & solis temperies his moderatur. Quam tamen fabulam alii ad historiam deduxerunt.

De Paride.

POSTEA ut non solum a temeritate & arrogantia homines abstererent, sed ab omni parum honesto animi impetu, qui se dignos putant, ut cæteris dominantur; Paridem finxerunt pro libidine opes ingentes, & sapientiam Dearum neglexisse; atque illud iudicium obstinatè a suis postea defensum vniuersum Asiæ imperium funditus evertisse. Sic igitur ad imperatorias virtutes homines per hanc fabulam adhortabantur, ad temperantiam scilicet, & sapientiam, & Deorum metum, cum neque nobilitas, neque vires, neque opes dignæ sint imperio, si sapientia, & iis virtutibus, quæ necessariæ sunt, cæteris imperatoris careant. Quis enim vel improbo vel stulto iudicio diu lætari poterit? aut cui non vel sua scelera tandem molesta sunt? ne igitur temeraria iudicia fierent, & quantæ calamitatis autor sit libidinosus & dolosus iudex ciuitatibus admoneremur, hæc ficta sunt ab antiquis.

De Actæone.

ATQVE cum ad beneficentiam & liberalitatem & humanitatem nos sapientes per superiores fabulas adhorrentur, omniumque scelerum fundamentum esse obliuionem acceptorum beneficiorum exillimentur, significabant per Actæonis fabulam non in quosuis, sed in viros bonos tantum beneficia conferri conuenire; quia quæ ingratæ sunt hominibus, non solè amittuntur, sed absumuntur vires quæ viris bonis adiuuandis forent opportunæ. Ne igitur honori, facultatibus, vitæque nostræ insidiatore nostris sumptibus aleremus, & ut prudentiores essemus omnes in conferendis pro viribus nostris

nostris beneficiis, hac fabula admonebamur. Significant præterea deuitandam esse omnibus curiositatem, & earum rerum studium, quæ nihil ad nos pertinent: quoniam multis perniosa fuit arcanorum consiliorum principum cognitio.

De Hercule.

VT autem demonstrarent sapientiam esse donum Dei, nullamque virtutem esse sine diuina voluntate, Hercule, quæ fortitudo est, & probitas, & animi magnitudo in omnibus vitiis profligandis, voluptatibusque conculcandis, Iouis filium finxerunt: proxime enim ad diuinam naturam vel viuētes accedunt, qui per summam integritatem & beneficentiam in omnes cum summa omnium laude suam ætatem transigunt. vt autem ad hoc incitemur non erit inutile alienæ virtutis exemplum, atque in primis superbia, & ira, & arrogantia, & animi furor monstra grauissima placanda sunt, omnis crudelitas ex animo tollenda, omnes illegitimi animi motus reprimendi, omnis voluptas parum honesta auertenda, auaritia præterea, rapinæ, latrocinia viro bono fugienda, subleuandi iniquè oppressi, intemperantia omnis & libido extinguenda, ad quam si quis vel paululum conuieat, ab appetentia tanquam rapidissimo fluuio deferretur ad multa turpia & viro bono planè indecora. Atque cum voluptatum omnium finis sit dolor & miseria, si quis neglecta virtute & animi constantia ad has prolabatur, is sentiet demum quam miserum sit turpibus cupiditatibus inferuire.

De Acheloo.

NEQVE elementorum solum procreationem inter se mutua, aut animalium, aut ventorum ex vaporibus, aut fulminum per fabulas significabit antiqui, sed etiam fluuiorum ortum, & rerum singularum generationem. Quare Acheloum Oceani filium dixerunt, cum ex oceano omnis etiam aquæ dulcis natura originem capiat. Quamuis senserunt alii postea ex aere in aquam verso flumina generari.

De Apro Calydonio.

AT verò non vnum exemplum, sed plura fabularum nos ad Deorum cultum inuitabant, propositis etiam grauissimis suppliciis illis, qui religionem neglexissent. Sic igitur Cyclops, quia Iouem contemneret, ab Vlyse obsecratus fuit, & aper Calydonius regionem late deuastauit Aetolorum, quia Oeneus Dianæ cultum neglexisset. Nam cum nulla calamitas sine Deorum consilio & prouidentia contingat, tum nihil certe fit horum, nisi propter hominum improbitatem. Nam propter peccata veniunt aduersa.

De Centauris.

AD reprimendam autem temeritatem impurorum & sceleratorum hominum, qui libidine & cupiditate ad quæuis turpia feruntur, quæ in commoda pasci sint centauri per res eorum gestas explicarunt. Nam qui vino im-

moderatus vsus fuerit, qui impuris cupiditatibus obtemperarit, qui manus in res alienas violenter iniecerit, qui temperantia & æquitate in rebus omnibus vti oportere non cognouerit, hic per summum dedecus patriam, facultates, penates, liberos, vxorem relinquere cogitur, & extorris ac inops inter ignotos denique vitam degit.

De Harpyis.

NEQVE per Typhona solū vim ventorum antiqui explicare nitebantur, sed etiam per fabulam Harpyiarum. nam sicuti fluuioꝝ, fontium, imbrumque natura per Naiades ac nymphas; per Iouem vi ignea, & pars aeris superior; per Neptunū aqua; per Vestam terra; per Iunonem inferiore aeris pars; sic per Harpyias vis & natura ventorum significata est ab antiquis. fue runt enim filie Thaumantis & sorores Iridis, quoniam imbres & nubes & venti ex eadem materia è vaporibus scilicet procreantur.

At Ethicè.

Significabant præterea per hanc fabulam auaritiam & immoderatum opū desiderium tanquam graue supplicium mortalibus esse immisum Deorum consilio. nam vel sibi ipsi, vel cæteris hominibus auarum crudelem esse necesse est; quod in comparandis opibus auarus per multorum iniurias accumulac, aut sibi detrahit necessaria. cur enim oculis captus fuit Phineus, cui Harpyiæ epulas surripiebant? quia non videbat humanam conditionem vite intra angustissimos terminos includi, paucisque esse contentam. atque id etiam confirmatur per Harpyiarum formam.

De Hesperidibus.

HAESPERIDVM fabula excogitata fuit ab antiquis ad rerum astro nomicarum rationem explicandam, per quam & orientis obliquitatem significabant, quæ erat omnibus hominibus, præterquam habitantibus sub æquinoctiali, & sydera solis lumine per diem occultari; ac Hercule tamē perceptam siderum etiam illorum, quæ occultabantur, cognitionem in Græciam detulisse. quod quidam ad studium auarorum transferendum censuerunt.

De Atalanta.

VT vero ante oculos mortalium proponerent quantopere infaniunt illi, qui voluptatum ductu se trahi patiuntur, Atalantam per summum capitis discrimen à nonnullis petitam fuisse dixerunt. Est enim voluptas Atalanta, quam non per pauca vite pericula expetimus. Hanc ubi quis consecutus fuerit nulla habita vel Deorum vel legum reuerentia, non amplius is humanam formam animi retinebit, sed in teterrimam belluam vertetur.

De Theseo.

ALTRA ex parte difficultates & labores complures humanam vitā circumstant, quas res nemo superare poterit nisi optimis & firmissimis sapientie institutis confirmatus: ad quod significandum Theseum tradiderunt

G g g g multos

multos latrones & crudelissimos tyrannos obruncasse, ac labyrinthi fraudes aperuisse. erat enim labyrinthus vita hominum multis difficultatibus implicita, cum semper grauiora aliæ ex aliis oriuntur, è quibus nemo nisi per singularem prudentiam & fortitudinem & constantiam se explicare poterit. has ipsas difficultates intra se continet ambitio, & auaritia, & libido, & omnia scelera, in quæ si quis semel ingrediatur, haud facile exitum inueniet. si quis verò singulari prudentia non exiit, is labyrinthum scelerum aut cupiditatum semel ingressus ante ibi emoritur, quàm se expedire possit. quam turpium enim rerum voluptas sit parens, & quam calamitosarum, argumentum fuit Terei libido.

De medusa.

VT quantopere opus sit constantia aduersus voluptates demonstrarent sapientes, Medusam omnium mulierum pulcherrimam effinxerunt, ob apparentem & ad se allicientem suauitatem. sed omnes ab illa in lapides conuerti dixerunt à quibus visa fuisset, cum vel Mineræ templum violasset, quæ voluptatibus dediti omnem deorum cultum paruifaciunt, omnisque humanitatis & officii iura conculcare pedibus consueuerunt, omnibusque honorificis rebus fiunt inutiles. alii superbiam & arrogantiam per hanc fabulam deprimentam putabant, quia cum dea certasset Medusa de capillorum pulchritudine, qui enim illis vitis laborant, & homines & Deos paruifaciunt, sic igitur refrænantam libidinem, & temeritatem & arrogantiam esse admonebant, quia horum vitiatorum Deus est grauisissimus ultor. nam non modo capillos Medusa amisit, sed etiam Deorum consilio & opera missus fuit Perseus ad eam occidendam.

De Gorgonibus.

QVONIAM vero duæ dicuntur esse facultates animæ nostræ, altera rationis particeps, altera sine ratione: quæ rationis est compos, seniores naturæ Græcæ dictæ sunt ab antiquis, prudentia scilicet quæ in rebus difficillimis præcipuè, & in rebus publicis est necessaria. at sorores harum sunt Gorgones voluptates dictæ, quæ homines implicat ac perimunt, à quibus Perseus sine græarum auxilio se explicare non potuisset. cum enim ratio & cupiditas ex eodè animo nascantur, cupiditas rationi pareat necesse est, quare dictus est Perseus sine prudentia capto Græarum oculo, consilio & auxilio Palladis illas superasse. at Physicè.

Dicuntur Gorgones esse aquæ maris filia, à fremitu dictæ. ad has sol diuinæ mentis minister contendit, idque Mineræ consilio, quia omnes actiones naturæ sunt pro diuina sapientia, cum Deus & natura nihil frustra agat. ob motus celeritatem huic Nympharum volucres calceos tribuerunt, quia per omnia penetret. cum extenuet vapores ita vt videri non possint, habere dictus est galeam Plutonis, & ensen Mercurii. Medusam mortalem occidit Perseus, quia subtiliorem tantum aquæ partem attrahit, quæ supernat, quæque habilis est ad mutationem. cum vero admirabilis sit sapientia Dei, qui vires has soli attribuit, attonitus propè sit ad reliqua hæc humana negotia, qui cognitione & mente in hæc arcana naturæ opera penetrare valeat.

nam

nam reliqua neque tantilli quidem faciet.

De sirenibus.

CVM nobis vitandam esse desidiam per hanc fabulam, omnemque in rebus gerendis negligentiam antiqui significarent, hanc per Sirenum suauitatem cantilenæ omnes ad se allicere demonstrabant, & in summum capitis discrimen denique inducere. alii voluptates esse intellexerunt, quæ patre taurino Acheloo scilicet natae sunt. cum vero partim essent belluæ, partim virgines, duplicem animæ facultatem ostendebant rationi parentem scilicet, & rursus appetentem. nam qui pareat rationi, homo est; qui non pareat, bellua: neque quidpiam aliud verè hominem facit. vnusquisque nostrum merito inclusas habet Sirenes, cum animus diuersis motibus agitur. si quis igitur illegitimos motus secutus fuerit, hic in extremas miseras denique inducitur: quare aures ad harum cantus sunt obturandæ: quidam adulatores esse Sirenes putarunt, quæ peste nulla est neque humano generi perniciosior, neque suauior.

De Orpheo.

CELEBRATIVS fuit Orpheus à poetis non solum quidem ob poeticæ facultatis præstantiam, sed multò magis ob iusticiam & æquitatem, quæ non solum in cæteros homines, sed in seipsum vsus fuit. nam placatis feris animi perturbationibus scilicet, iusticiam siue iuridicam in lucem extraxit. ac si quis fuerit paulo negligentior in seruanda æquitate, rursus eodem relabatur, vnde fuerat profectus. vt igitur moderationem animi motibus adhibeamus hæc ita conficta fuerant.

De Musis.

CVM vellent Pythagorici demonstrare omnia cœlestia corpora musicæ harmoniam efficere, & sonos varios pro magnitudine sphaerarum, aut pro celeritate. musarum nomina introduxerunt; atque ad planetarum imitationem musicis instrumentis septem chordas primum accommodarunt: quæ deinde additæ fuerunt. Sic igitur musicam diuinam scientiam Pythagoras significauit, quæ possent animi mortalium ab impuris cupiditatibus refrænantari, & mores componi. Quod diuinorum illorum corporum animæ poeticæ facultati præessent, id planè significabat res humanas à mente diuina, cælestibusque corporibus gubernari; atque omnem in quauis facultate præstantiam ad homines cælitus demitti.

De Dedalo.

PER Dedali verò fabulam significabant omnes iniquos esse calamitosos, nulli scelerato putandam firmam esse iusti principis amicitiam. mediocritatem tutius expeti, quàm ardua quæque & sublimia, quia summæ præstantiæ coniunctæ sunt ingentes calamitates & pericula. nam mediocritas neque valde inuidiosa est, neque contemnenda.

Gggg 2 De

VOLVPTATVM naturam periculis & calamitatibus plenam exprimentes antiqui Pelopem cum Hippodamia de nuptiis currali cursu certantem introducere, ita tamen ut si vinceretur, ultimo afficeretur supplicio. Quod tamen certamen ad vniuersam mortalium vitam miseriarum, contentionum, periculorumque plenissimam potest referri. nam ex iniuria quadam fortitudine & sapientia opus est ad deuitandas tot miseras, quæ vitam mortalium circumstunt, aut ad tot difficultates fortiter sustinendas; quas nisi vincamus, nos ab illis vinci omnino necesse est.

De Perseo.

CVM vellent demonstrare antiqui quanta vis esset auaritia, nullumque locum esse satis munitum aduersus largitiones, aurum de cælo in gremium Danaes ad illam contra instituta patris vitandam finxerunt. Hæc Perseum postea peperit, qui Medusam obruncauit, ut diximus, cum ratio sit, quæ omnes illegitimas voluptates infringit. neque tamen illud sine Dei auxilio facit, quia nemo bonus est, nisi Deus illi ad hoc ipsum opus tulerit, cuius semper auxilium est implorandum.

De Oceano.

VBI superioris partis elementorum, ac virtutes solis per fabulas expressissent antiqui, moresque animam hominum optimis pro viribus informassent, & eorum quæ in aere gignuntur naturam declarassent, mox ad aquarum naturam explicandam accesserunt: dixeruntque oceanum vniuersarum aquarum patrem fuisse ab optimo & sapientissimo opifice Deo creatum, quem è terra vndique iussit recedere. Sic igitur bonitas diuina cuncta commiscens ad ortum excitauit, ut dixerunt sapientes. dictus est pater idem rerum, quod imbres & fluuii ex oceano procreantur, atque ex iis omnia plantarum animaliumque genera. Deinde cum reperta sit navigatio significarunt in ea opus esse singulari prudentia, quare dixerunt Prometheum amicissimum fuisse Oceani. non enim solum scopuli vitandi sunt, sed tempestates etiam præuidendæ.

De Tritone.

TRITONES vero nulla alia de causa fuerunt introducti ab antiquis, nisi ut demonstrarent nullum locum Deo vacare; sed vbiq; & præstito esse aduocantibus, & facile de conscleratis pœnas sumere.

De Ino & Palamone.

NEQVE tempestates quidem sine Deorum consilio contingere nauigantibus existimabant, quando Leucotheam siue Ino, quæ aurora est, & Palamonem nauigantium tempestatibus præesse voluerunt. nam cum venti mare inuadant, dicti sunt se in mare præcipitasse. at Ethicè.

Cum homines adhortarentur ad beneficentiam, Inus exemplum in mediū attulerunt

attulerunt, quæ est grauisima pericula ob liberalitatem, qua vsa est in Bæchum contulit, tamen in summam felicitatem denique peruenit. nam pro rebus bene gestis solet Deus calamitates in summam felicitatem conuertere

De Nereo.

VT autem prudentiam omnibus in rebus vtilem esse ostenderent, & nauigationibus præcipuè necessariam ob multa quæ nauigantibus eueniunt aduersa, Nereum siue nauigandi peritiam filium oceani & Tethyos esse dixerunt. qui Nereus, quoniam sapientis est ad multas opportunitates se accommodare, dicitur in varias formas se vertere solitus. Ne quis igitur ob inelentiam Deorum, potius quam ob suam ipsius inscitiam, se naufragium pati, aut perire arbitretur, hæc de ipso Nereo & Nereidibus confinxerunt. Nō enim accusanda est diuina clementia, si quis temeritate imprudentiaque sua fretus se in grauisima pericula intruserit; cum Deus prudentes tantum & diligentes, vbi vires defunt humanæ, adiuuare soleat.

De Proteo.

CVM adhortarentur autem ad prudentiam, quæ necessaria est ciuitatibus, & amicitiis conseruandis Proteum non solum virum bonum, sed etiam in omnes formas se verentem, ut Nereum, introduxerunt. Nam sanè viro prudenti non solum motibus animi moderari ratione & consilio necesse est, sed etiam ad omnes fortunæ euentus, & ad omnes temporum vel personarum opportunitates animum suum accommodare. Id, qui facere potest, nostris præcipuè temporibus plurimum gratia & opibus valet. Sed ego, (sic enim meum est ingenium) nunquam prudens in hoc genere existimabor, quia nō pariter Genius cuiuspiam adulari, neque possum cum nebulonibus, quorum magna est & latroum multitudo, conuenire. Non tamen illum vitupero, qui id facere possit, cum præsens opportunitas illa postulauerit: nam cum stultis ridendum est. Hanc ipsam prudentiam necessariam magis ciuitatū præfectis, quam priuatis, iudico: quoniam alteris ut omnium sint exemplar, alteris ad honestatem tantum se accommodare opus est. Sic igitur significatur prudenter cedendum esse temporibus, & rebus ac personis pro dignitate tribuendum.

De Castore & Polluce.

NEQVE vero flammam illas sine Deo apparere crediderunt, quæ nauigantium antennis, vel carcheis, insiderent per tempestatum tempora; quæ, ut suo loco dictum fuit, modo certam tranquillitatem prædicent, modo portenderent perniciem nauigantibus.

De Aeolo.

AEOLVS ventorum, tempestatumque Deus creditus est, non solum quia signis obseruatis ventura multo ante prædicebat, sed etiam quod iræ modera-

moderaretur, eamque pro opportunitate negotiorum, cum res ita postulare, simulare cognouerit. Nam vel ex hac ipsa motum varietate nomen illud obtinuit. His præterea accedebat, quod nihil omnino carere moderatore poterat; quando vel leuissimi venti suum habebant gubernatorem ac Deum.

De Scylla.

ATQVE, vt paucis complectar, illud tandem demonstrarunt antiqui, quod in Ethicis scribit Aristoteles, virtutem esse mediã inter duo extrema, quorum extremorum vtrunque est vitium. Nam cum ex altera parte Scylla, ex altera Carybdis grauisima monstra in Siculo mari nauigantibus sine deuitanda, mediumque iter inter vtrunque tenendum, is tandem incolumis euadit, qui neutram in partem magis declinauerit. Cum enim vita mortaliū sit tanquam longa nauigatio, in qua permultæ occurrunt difficultates, multæque variorum monstrorum illecebræ, neque difficultatibus, neque illecebris cedendum est; sed omnibus moderatio adhibenda; cum neque assiduam seueritatem, neque assiduam mollitiem vita hominis possit perferre.

De Orione.

TVM rursus vt explicarent antiqui generationem elementorum, & vëtorum, & eorum, quæ sunt in sublimibus, Orionem trium patrum filium introduxerunt. Est enim Orion ventorum & pluuiarum & fulminum ac tonitruum materia. Nam rerum omnium semina in mari continentur, quia sunt elementa omnia in omnibus, manifestius autem in mari, quod aqua magis sensu percipiatur, cum accipit mutationem. Vis Apollinis vapores ex aqua excitat, eosque extenuans non sine quodam spiritu innato, in aera extollit. Iupiter, quod aer sit, patuit. Vt vero supernatantem materiam esse demonstrarent, Orionem impetrasse à patre fabulati sunt, vt super aquas incederet. Hæc materia in aera diffunditur; atque cum Orion ibi conetur Aeropen violare extra regionem eiecitur priuatus lumine; necesse est enim vapores per aera pertransire, & ad summam partem accedere, per quem locum diffusa & dilatata materia imbrium & cæterorum ignis primam vim sentit paulatim deficere. Sic igitur ad significandum circularem elementorū motum & generationem hunc excipi à Vulcano dixerunt, & ad solem proficisci, mox reuerti in Chiū; quia vapores per calorem attracti sursum feruntur; mox ab antiperistasi siue à circūstati frigore in suprema, ad quam peruenire possunt, aeris regione rursus coacti in pluuias funduntur. quod quoniam fit per vires lunæ, fabulati sunt Orionem ausum fuisse Dianam attingere, & idcirco sagittis ab illa fuisse confossum. Videntur enim nobis vapores lunam attingere, cuius vis est tanquam fermentum in pluuiis concitandis, & cogēdis vaporibus, veluti reliqui planetæ vim eius adiuuāt aut impediunt. Quod autem Orion materia credita sit imbrium, vel illud est argumentum; quod, cū in signū cœlestē versus dicatur, nunc etiam suo exortu frequentissimas pluuias concitat, & ventos, & tonitrua, & fulmina. At Ethicè.

Grauisimas calamitates passus est idcirco Orion, quia nemini non calamitosâ libido, & illegitimarum rerum cupiditas, esse potest. Deinde ad deprimendam

primendam omnem mortalem arrogantiam, quia si neminem habeas te in aliqua re præstantiorem, cæterosque mortales aliqua re longo interuallo superes, ac Deū habes, qui te longo spatio relinquunt, omnesque vires humanas antecellat.

De Arione.

ENIMVERO ne quis sua flagitia occultari posse diutius arbitraretur, cum turpe quidpiam patraffer, Arionis fabulam excogitarunt antiqui; vt significarent vel volucres cœli, vel feras syluestres, vel pisces maris certissimos testes fore aliquādo nostrorum scelerum; si homines vel defuerint, vel nos noluerint accusare, & laborantibus viris bonis opem ferre; cum Dii sint scelerum omnium ultores & vindices.

De Amphione.

MERITO itaque Amphion vltimo supplicio ab Apolline Latonæ filio affectus fuit, quia nimium ob lyre pulsandæ peritiam gloriaretur. Nam Latonam Latonæque filios contumeliis affectit, quod Dea nulla re hominibus præstaret, cum rudes & imperitos haberet filios, si secum conferantur. At Dii, quibus inuisa est omnis mortalium arrogantia, temeritatem Amphionis minimè ferentes, illum grauisimis domesticis calamitatibus addixerunt. Quare siquid præclarum habemus, per quod excellamus, id totum à diuina bonitate nos habere putandum est.

De Halcyonibus.

SIC Ceyx maritus Halcyonis Rex Trachiniorum cum forma corporis, opibus, nobilitate cæteros homines antecellere sibi videretur, iam non amplius se parem esse mortalibus arbitratus est; quare se Iouem, vxorem Iunonem appellauit. tantam arrogantiam hominis non ferens Deus se uam tempestatem nauiganti Ceyci immisit, quæ illum submersit, quare patuit, quæ sublimia sunt, & in altissimo fortunæ gradu collocata, citissimè posse diuina potentia eueri, cum quis paulo feliciorē fortunam æquo animo ferre non poterit.

De Deucalione.

AT prudentes & innocentes & pios homines, & certā moderatōne animi in rebus omnibus adhibentes, Deus ab imminētibus periculis subtrahit; quare Deucalionem prudentis siue Promethei filium in arca seruatum fuisse iniqui per diluuium.

De Ione.

IONIS cōtra fabulā præterea introduxerunt cū natura terræ exprimerent; q̄ in medio aquarum vndique consistat, quod vapores assidue ex illa exurgūt, quod fertilissima est omnis generis frugum & animalium, & re-
cum

rum prope innumerabilem. Quod temperatum calorem illa cupiat, quod cælo vndique tegitur, quod altera pars semper solis lumine illustratur, cū altera vicissim noctem habeat. Deinde ostendebant terrā fieri feracem agricolarum industria, vbi cæli clementia aliquantulum deficeret. Alii ad lunæ congressus cum sole & ad totam naturam lunæ fabulam traduxerunt: qui dicunt in planetarum congressibus nubes aut nebulas gigni, die tertio deinde ferē semper à coniunctione cornutam exire, cum eadem aliis stellis esse inferiorē. Mox solē lumen & vires impatiēte, illa omniū stellarum vires exuperat; cuius vires magis conspicuæ sunt in humanis corporibus, quas exeret luna cum aliquantulum excreuerit. Cum vero luna velocissima sit omnium planetarum, fingitur orbem terrarum peragrare, cum eadem modo ad meridiem, modo ad septentrionem declinet à signifero circulo.

Ethicè.

Io anima dicitur impuroꝝ hominum, quæ à cælo in hoc corpus tenebrarum & caliginis plenum delapsa est: mox in belluam vertitur, neque cupit diuinitatem aut immortalitatem speculari. Illa donatur Iunoni ita conuersa, tanquam opum desiderio; Argi vero oculi sunt libidines, asilus conscientia stimulus, rerumque præteritarum recordatio: hic facit vt exagitati animi molestiis nos errasse sentiamus, & pristinam hominum formam resumamus, ac Dii immortales denique per sanctitatem vitæ & innocentiam, & iustitiam, & humanitatem in omnes viros bonos efficiamur; si Deus optimus hunc asilum nobis immittere voluerit, quod vt faciat assidue rogandus est.

De Vesta.

CVM vellent significare terram esse tanquam mundi stabilimentum ac firmamentum corporum naturalium, vnde omnia quæ nascerentur initium caperent, Vestam omnium Deorum matrem appellarunt; quamobrem omnium sacrificiorum primitias illi primæ obrulerunt, quod autem omnia elementa Deorum nominibus appellarentur, iam explicatum est.

De Vlyse.

VLYSSEM autem, tanquam effigiem & picturam in qua cernerentur humana vitæ perturbationes, introduxerunt antiqui, nam cū ex altera parte difficultates & labores, ex altera voluptates ac suauitates nos circumstiterent, sicuti dictum est cum de Scylla loqueremur, is demum solus sapiens existimandus est, qui ab utrisque se cum summa laude, omniumque hominum admiratione explicauerit. Per Vlysis igitur signata prosperam & aduersam fortunam, difficultates & suauitates vitæ sapienter, & cum quadā animi moderatione perferri oportere significabant.

De Oreste.

ATQVE vt omnibus manifestum esset nihil magis hominum vitam infestare, quam grauisimorum scelerum conscientiam, & suppliciorum expectationem, visas fuisse assidue furias Orestis, quæ armatæ facibus ardentibus illum

illum semper infestarent memoriæ prodiderunt. Nihil enim magis molestū est, aut ad perturbandum animum concitatius, quam recordatio præteritorum scelerum: nihilque contra magis confert ad quietem & animi tranquillitatem, quam integritatis & innocentia opinio.

De Chimera.

PER Chimera autem fabulam naturam fluuioꝝ & torrentum præcipuè significarunt; qui ob imbres hybernos, aquarumque copiam, perpetuo propè violentoque cursu delabuntur, fiuntque tanquam leones indomiti & effrenes, cum vero proxima quæque carpant, similes capris habiti sunt. at cū sinuosis & reflexis sæpius alueis ferantur in morem viperarum, dicti sunt extremam partem habere serpentum. Hoc monstrum Bellerophontes Pegaso inuectus interemit, qui calor solis per ætatem pluuiarum copiam non ita frequenter cogi patitur, quare torrentes exiccantur. At Ethicè.

Per hanc eandem fabulam nos antiqui ab ira omnium monstrorum turpissima, proposita ita turpitudine eius reuocabant. nam furibundos illos facit, qui illi motui animi exagitantur; oculosque rubro colore perfundit, quare flammæ expirare Chimera dicta est. nullum est vitium magis vel honori, vel vitæ mortalium, vel facultatibus infestum, quam ira, quæ omnia vno tempore evertit, nisi ratio illi moderetur. qui sint huic vitio dediti, non minus à nostra consuetudine auertendi sunt ac deuitandi, quam teterrimi & maxime perniciosi serpentes.

De Bellerophonte.

FINXERVNT præterea Bellerophontem humorem esse motu solis eleuatum; quoniam aere vi solis humectato pars leuior sursum elata paulo post deorsum demittitur, atque cogitur. cum verò pars subtilior ad ignis regionem feratur, pars illa grauior a Ioue deorsum demittitur, quare à Pegaso deiectus fuit Bellerophon. alii hoc ad totam elementorum naturam, circularemque morum generationis transtulerunt. At Ethicè.

Sapienter esse humanam vitam transigendam demonstrabant; quia neque aduersis nimis tristari, neque felicibus rebus nimis gloriari opus est; quibus omnibus adhibenda est animi moderatio, & diuina clementia non minus in prosperis quam in aduersis imploranda. qui enim per felicitatem Deum sibi conciliarit, is siquid aduersi postea contingat, eum iam placatū & adiutorem consequetur. At si quis nimium felicitate rerum præsentium steratur, neque moderatione vitæ cognouerit, ille ab omnium scelerum, omnisque arrogantia vindice Deo de summa felicitate deiicitur.

De Rhea.

AD exprimentam vero terræ naturam, multa fuerunt ab antiquis de Rhea, deque eius sacrificiorum ritibus memoriæ prodita. est autem Rhea vis terræ, quæ ad rerum generationem pertranfit: atque lora quæ ferri & aris ponderibus rotam pulsabant, hanc ventis, & imbribus, & grandine, & omnibus quæ de cælo decidunt pulsari significabant. Hæc dicta est in aere per

H h h h dere,

dere, nullamque in partem magis deurgere, quam turrita corona insignita idcirco in curru vehi sinxerunt. vocata est omnium deorum mater, quia, ut diximus, omnium corporum naturalium sit sedes & fundamentum, circa qua & ex qua omnis sit animalium generatio, & elementorum ferè mutationes. atque harum mutationum celeritati plurimum confert ventorum natura, qui ministri sunt frigoris & caloris: nam omnis vis naturæ plurimum ab illis adiuuatur.

De Latona.

NEQVE vero simplex de mundi ortu explicatio per fabulas excogitata est ab antiquis; quippe cum ex informi materia, quam chaos appellabant, natum esse primum Solem ac Lunam crediderint. nam Latona dicta est chaos, quod omnia naturalia corpora in ea permixta & confusa latuisse credita fuerint. alii dixerunt Latonam esse terram, cui Iuno obstitit ne pareret Phœbum ac Dianam, ob frequentes vapores, qui mundo recente adhuc contingerent, quibus Solem ac Lunam occultari diu accidit. cum vero ita frequentes nebulæ contingant sole inualescente præcipuè, pestifer sit aer, multiq; grauissimi morbi animalia & plantas infestant. at ubi sol iustas vires assumpserit, tunc cessant illi morbi ob aerem digestum, omnisque vis pestilentia, nisi si qua fiat è contagione, euanescit. Sic enim Apollo est dictus serpentem sagittis interfecisse.

De Curetibus & Corybantibus.

QVOD autem venti terræ, rerumque omnium generationi plurimum conferant, patuit vel ex eo, quod Curetes ac Corybantes, qui venti erant, matris Deum ministros esse tradiderunt, quod per eorum strepitum significabatur. per hos enim non modo pluuia & frigora fiunt, sed omnia naturæ opera, neque vllum est vel plantæ vel animalis semen quod ventosum non sit & per ventum extrudatur, cum sit generationi proximum. sic igitur venti dicebantur salutis animalium autores, generationi rerum præfecti, & matri imperare, quod significabatur per Curetes & Corybantes.

De Cyclopibus.

TVM rursus eorum, quæ sunt in sublimi materiam, naturamque explicantes Cycloperum fabulam effinxerunt: Dixerunt enim Cycloper esse vapores, è quibus fulmina, & fulgura, & tonitrua nascerentur ac fierent. neque vero vapores illi, nisi per calorem solis in aera possunt extenuari, qui partim è mari partim è terra extrahuntur. fiunt autem frequentes vapores eo tempore, quo fieri solent fulmina, hi postea in sublimi vi lunæ condensati à superiore frigore detruduntur. At Ethicè.

Cycloper impios, & deorum cultum contemnentes faciunt, & in omne genus crudelitatis ac feritatis propensos; & eorum principem Polyphemum præcipuè, qui nihil honestum, nisi quod ventri placeret, nihil pium, nihil sanctum existimabat. Sed cum improbitas omnis Deos vindices habeat, temeritatis crudelitatisque suæ condignas pœnas persoluit in omne vitæ tempus.

pus. Is enim vino facile victus fuit, qui omnem Deorum immortalium potentiam antea minime formidauerat.

De Lycaone.

SIC igitur multis rationibus ad probitatem & ad humanitatem erga hospites antiqui nos adhortabantur, quod etiam fecerunt per fabulam Lycaonis. Nam ut hospitem præsentia vnumquemque ad humanitatem incitaret, Deos etiam sinxerunt ad homines in hospitium aliquando accessisse: atque ingentibus suppliciis Deorum consilio illi affecti memorantur, qui crudelitate in hospites vti fuissent: illiq; rursus honorifica & vtilissima præmia reportarunt, qui per humani & benigni aduersus hospites exitissent.

De Ganymede.

GANYMEDEM fuisse à Ioue amatum omnes antiqui consentiunt, at cur fabulosè dicatur in cœlum asportatus, nemo probabilem rationem explicauit, ex iis omnibus scriptoribus, quorum monumenta ad ætatem nostram peruenerunt. Ego sanè significare voluisse antiquos per hanc fabulam crediderim, virum prudentem, & qui recto consilio polleat, proxime ad Deorum immortalium naturam accedere. Nam vel nomen ipsum Ganymedis significat, virum consilio præstantem, quem ob eximiam prudentiam Deus ad se rapit, cum stulti neque sibi, neque cæteris quidem hominibus sint vtilis. Dicitur est Ganymedes pulcherrimus, quod anima prudentis hominis nullis prope sordibus humanis sit contaminata; quæ cum talis existat, facile ad Iouem rapitur.

De Harmonia & Cadmo.

ENIMVERO ut cunctis hominibus fieret manifestum quod necessaria est prudentia in rebus omnibus, ea sinxerunt antiqui, quæ de Cadmo fabulati sunt. Is enim Mineræ consilio serpentem ad fontem Dirce occidit, & dentes seminavit, latronem scilicet cum sociis; quia maxime rerum omnium necessaria est prudentia imperatoris in rebus militaribus, quæ tamen omnis inanis est, nisi Dei optimi auxilium illi accesserit. at vero Harmonia Iouis & Electæ filia dicitur, quod illam in motibus spherarum inesse arbitrabantur, vti dictum fuit.

De Medea.

NEQVE vero vno tantum exemplo, ut humanitate aduersus hospites veremur, nos hortabantur antiqui; quando Midæ etiam facinus, qui Silenum perbenigne tractauit, ita celebratur. is enim suæ liberalitatis ergo magnum accepisset præmium, si tam prudens fuisset petendo & eligendo præmio ac dono Dei, quam liberalis fuerat in hospitem. Sed nihil certum petendum est à Diis, quia sæpius pernitiōsa petuntur à precantibus: temerè nihil iudicandum monemur per hanc ipsam fabulam, quoniam vel temerarium, vel stultum, vel dolosum iudiciū non patitur Deus diutius esse inultū.

VL autem temperantes, & prudentes & viri boni essemus, nullum esse facinorosum hominem impune tradiderunt antiqui. nam tamen Deus aliquandiu differt vindictam, tamen multo grauiorem illam postea concitat; quod per Narcissi fabulam explicatur. si quis enim nimis vel forma corporis, vel opum magnitudine, vel nobilitate generis, vel viribus gloriatur ac efferatur, neque cognoscat se largiente Deo hæc omnia habere, ille ob suam imprudentiam hæc sibi facit perniciofa, non minus quam male affectus ægrotauit stomachus, cui vel optimi cibi fiunt noxii ob digerendi debilitatem.

De Belidibus.

AD educationem verò liberorum Belidum exemplum pertinet, nam neque parentes quidpiam liberis contra humanitatem, iusque naturæ, & deorum religionem debent imperare; ne paterno consilio improbi esse consuecant; neque liberi crudelia & impia & inhumana parentum mandata exequi. sin autem magis paterna, quam diuina reuerentia teneantur, Deum denique sentiant esse grauisimum impurorum & consccleratorum hominum vindicem. nemo enim malus est impune.

De Shinge.

QVAE autem dicta sunt de Sphinge, hortabantur vnumquemque ad fortunam suam æquo animo ferendam, cum omnis humanæ vitæ status sit inconstans, cum humanum sit calamitatibus subiici, cum vel volenti, vel inuito fortunam ferre omnino necesse sit. atque, vt summatim dicam, necesse est vnicuique vel suam sapienter fortunam perferre, vel omnino si quis illam ferendo vincere non poterit, ab illa denique superari, & in extremas miseras incidere.

De Nemesi.

ENIMVERO cum vellent demonstrare antiqui sapientes nihil Deo gratius, vel vitæ hoiam vtilius quàm in vtraque fortuna animi moderationem, multas fabulas finxerunt, quibus ad miseras & calamitates fortiter perferendas nos hortarentur. Sed quia nonnulli æquo animo aduersa tulissent, ac felicia & prospera ferre nescirent, Nemesim Iustitiæ filiam introduxerunt grauisissimam Deam, quæ de illis supplicium sumeret, qui nimis elati aliquo felici rerum successu non mediocriter extollerentur, fierentque cæteris hominibus intolerabiles. Nam hanc Deorum iussu quàm citissime ad superbiorum pœnas conuolare finxerunt.

De Momo.

DENIQUE nemini esse grauius ferendum aiebant si quis vel illa quæ humaniter, quæ prudenter, quæ piè & secundum leges fecerimus, carperet; quando neque Deus quidem placet omnibus, cum neque ipse quidem

Momi reprehensione carere potuerit. Non esse curandum quid homines imprudentes de nobis loquantur, cum nobis multorum rectè factorum fuerimus conficii. Enimvero siquæ vtilitatem studiosi homines ex hisce meis laboribus percipient, primùm gratias agere debebunt summo Deo nostro Iesu Christo, à quo omnia recta procedunt consilia, cuius ope & impulsu, vt arbitror, omnes propè antiquæ religionis fallacias & vana mysteria patefecerunt. Deinde gratias agere debent nonnullis viris illustribus, inter quos principè locū obtinet vir clarissimus & optimus Renaldus FERRERIVS Præfidentis Parlamèti Parisiensis, oibus quidè egregiis animi dotibus ornatissimus; & Valerius Faenzus Quæfitor prauitatis hæreticæ apud Venetos prudentissimus; quorum autoritas plurimum me impulit, vt ista ipsa edem ad omnium commoditatem, quæ mihi per vniuersum propè vitæ meæ cursum ad facilitatem meorum studiorum mihi comparaueram. Fateor illud ingenuè, quòd nisi me tantorum virorum autoritas commouisset, nunquam eram ista in lucem emissurus: tum vt maleuolorum calumnias deuilitarem, tum etiam vt meis his laboribus aliquid adiungerem. quid enim prohibet hæc fieri posse à me indies meliora? sed tantorum virorum voluntati nõ parere nefas putauit. plurimum igitur gaudeo me tantum opus ad bonorum gratiam absoluisse, in quo præsertim patefactum est, illa quæ fuerunt ab antiquis sapientibus ad probitatem excogitata, non prorsus abhorre ab integritate & sanctitate Christianæ religionis. Nam facile est ex ipsa fabularum vniuersitate iudicare, diuinas leges, quæ sanctis illis patribus diuinitus traditæ sunt ante Christi aduentum, sub fabularum inuolucris ab antiquis Græcis fuisse occultatas. Quis enim constanter negare possit leges illas quæ datæ sunt Hebræis sanctis hominibus primum ad sacerdotes in Aegyptum, deinde ex Aegypto in Græciam commigrasse? Cum præsertim omnis Græcorum theologia & philosophia occultè sub fabulis antiquitus ab Aegyptiis capta traderetur. Nam tamen consccleratorum vel hominum vel demonum consilio, aut imperitorum veritatis vitio res postea fuit in populorum perniciem conuersa, qui res non satis cognitæ coluerunt; tamen hæc ipsa dogmata fuerunt à sapientibus primum ad sanctitatem, ad religionem ac Dei cultum, ad probitatem, fidem, iusticiam, innocentiam tradita. Atque hæc illa sunt, quæ nos pro nostri ingenii viribus colligere diuturnis laboribus studuimus, quæque sub fabulis antiqui sapientes significabant.

FINIS.

INDEX NOMINVM ET LOCORVM VARIORVM SCRIPTORVM,

Quorum sententiæ vel verba in his libris Mythologicis citantur.

Acesander. 238.43
Acefodorus. 12. 43. b. 157. 33
Aceffodorus. 261.30
Achaus. 104.18.137.40. b.212.48.215.4.& 24.b
Acæfilus. 105.32.b
Acufilus. 118.47.175.47.b. 215.20. b.261.1.b.& 12.b
Aeschylus. 76.5 In Prometheo. 10. 41.36.29. b. 64.23. & 46. 71. 13. b. 99.48. b. 100.15. 101.38. 104.46. b. 162.47. b. 166.20. b. 192.33. b. 222. 13. b. 236. 16. 261.48. b. 262. 13. & 34 Eumenidibus. 39. 25. 97. 35. 111.1. b. 223. 20 Persis. 135.42. b. 166.9. b. 180.19. b Bacchi nutritibus. 179. 14. b Sacerdotibus. 111.6. b
Agamestor. 237.41. b
Agatharchidus Cnidius in rebus Europicis. 254.43 In rebus Asiaticis. 34.5. 227.40. b. 269.36. b
Agathias. 73.37
Agrætas in rebus Scythicis. Libycis. 217. 24
Albertus magnus. 76.22. b
Alcimus in rebus Siculis. 269. 25. b. 277. 10
Alexander Myndius. de iumentis. 223.31. 258.19. b
Anaxagoras Clazomenius. 111.13.25. 5.34.28
Anaxandrides Rhodius. 7. 22. b. 237. 5. b
Anaximander. 25.17
Anaximenes. 25.17
Andron Teius in nauigatione. 59. b. 175.33. b. 179.20. 183.20. 259.14. b. 260.47. & 34. b In Epitomis afinificatum. 276.39
Andrætas Tenedius in nauigatione Propontidis. 12. 26. b. 232.7. 239. 31. 261.13. b
Androtion de sacrificiis. 13.2. 142.1
Anticlides in Redditibus. 12.48
Antigonus. 136.5. b
Antigonus Caryffius in Dictionibus 246.28. b. 258.31. b
Antimachus. 128.42. b. 281.12. b. 287. 32. b
Antimenides in historiis. 257.2. b. & 44. b
Antipater Sidonius. 119.38. 147.19. 149.11. b. 152.40. 184.15. 209.36. 257.31
Antipater Stoicus. 274.45
Anytes. 133.33
Apollodorus Gelous in Philadelphis. 227.37. b
Apollodorus Cyzicenus. 110. 48. 182.39. b
Apollodorus Cyrenais de Diis. 78.22.80.42. b. 147.12. 207.3. 227. 31. b. 262.35. 272.44.
Apollodorus Atheniensis in Bibliotheca. 27.10.29.22. b. 36.2.45. 37. 56.9. b. 58.47. b. 62.24. b. 75.30. 77. 29.94. 16.96. 18. 148.31. b. 166. 176.33. b. 180.15. b. 202.34. b. 208. 35. b. 222.35. b. & 41. b. 228.4. 237. 19. b. 242.37. b. 255.39. 259.43. 261. 2. b.

Table with 3 columns: Name, Page Number, and Name. Includes entries like Palæmon, Pales, Pallas, Pan, Pandion, Parca, Paris, Pasiphae, Pelops, Penates, Perfeus, Phaethon, Phrixus, Phorcyn, Pluto, Plutus, Pollux, Priapus, Prometheus, Proserpina, Proteus, Pythia, Rhadamantus, Rhea, Saturnus, Satyri, Scylla, Sileni, Sirenes, Sisyphus, Sol, Somnus, Sphinx, Stryx, Syluanns, Tantalus, Tartarus, Tellus, Tereus, Tetys, Thamyris, Thefeus, Thetis, Titanes, Tichonus, Tityus, Triton, Typhon, Venus, Vesta, Victimæ, Vlyffes, Vulcanus.

- 2.b. 269. 5. b. 275. 28. 279. 21. b. 280. 15. b. 281. 26. 286. 19. 287. 11. b.
- Apollonius Rhodius** in Argona. 11. 22. & 33. & 23. b. 13. 4. & 6. b. 14. 21. b. & 46. b. 15. 38. & 29. b. 16. 8. 26. 33. & 48. b. 27. 30. 30. 10. 38. 43. 41. 26. b. 47. 12. b. 51. 35. b. 58. 30. & 16. b. 59. 20. b. 64. 15. b. 72. 46. 75. 42. 76. 41. 78. 33. 79. 26. b. 83. 28. b. 88. 3. b. 93. 42. b. 97. 48. b. 98. 10. & 40. b. 115. 29. b. 116. 8. b. 117. 19. b. & 28. b. 118. 7. 127. 20. b. 135. 25. b. 144. 11. 147. 5. b. 156. 32. b. 165. 36. 166. 5. b. 168. 15. 172. 7. 173. 19. b. 176. 13. 179. 24. 183. 43. b. 191. 8. b. 192. 48. b. 193. 29. 194. 4. b. 197. 21. 204. 21. b. 216. 18. & 46. 217. 34. 224. 19. b. 226. 30. b. 227. 1. 229. 27. b. 234. 18. 238. 21. b. 240. 13. b. 141. 9. 243. 2. 247. 3. b. & 18. b. 250. 36. 252. 30. 252. 36. b. 253. 19. b. 257. 26. b. & 30. b. 259. 48. b. 260. 16. & 20. b. 272. 47. & 32. b. 273. 40. 276. 27. 282. 38. 283. 42.
- Apollonii enarrator.** 11. 28. b. 27. 24. 41. 35. b. 51. 30. b. 79. 37. b. 135. 7. b. 216. 48. 254. 44.
- Apollonius Smyrnæus.** 139. 44.
- Aratus** in Phœnomenis. 10. 11. & 16. 26. 35. b. & 40. b. 30. 4. b. 32. 33. 33. 48. 51. 46. 72. 24. 103. 34. b. 130. 19. 142. 4. 154. 29. b. 182. 10. & 15. b.
- Arati enarrator.** 58. 5. b. 109. 5. b. 193. 15.
- Archemachus Euboicus.** 275. 19.
- Archias.** 127. 40. b. 133. 35. b. 160. 41
- Archæus** de Arceanatide, & bello Erythræo. 111. 27
- Archippus** de Pifibus. 225. 38. b.
- Aretades Cnidius** in rebus Macedonicis. 58. 5. b.
- Aristippus.** 137. 38. b.
- Aristo Chius.** 79. 36. b.
- Aristoteles** de de chori. 228. 30. b.
- Aristocritus.** 263. 44. b.
- Aristodemus.** 146. 47
- Aristophanes.** in Auibus. 71. 5. 125. 45. b. 126. 27. 236. 34. b.
- Equitibus.** 150. 40. b.
- Nebulis.** 80. 13
- Pace.** 161. 6. b.
- Pluto.** 56. 21. 75. 39. b. 113. 19. 131. 3. b.
- Ranis.** 11. 8. b. 61. 17. b. 246. 8. b.
- Vespis.** 77. 14. b. 264. 6.
- Aristophanis enarrator.** 6. 45. 110. 37. 132. 5. b. 152. 27. b.
- Aristoteles** de cœlo. 105. 17
- Generatione.** 123. 39. b.
- Metgoricis.** 52. 10. b. 213. 9. 259. 33. b.
- Motu animal.** 105. 38
- Mundo.** 64. 24. b. 288. 37
- Aristoxenus** de tibicinibus. 274. 20
- Arrhianus.** 141. 29. 236. 29. b.
- Arrhianus** in reb. Bithynicis. 261. 24
- Asclepiades Myrleanus.** 116. 18. 185. 28. b. 186. 38. 215. 24. b. 261. 11. b. 286. 28. b.
- Asius.** 215. 22. b.
- Athenæus.** 78. 34. b. 186. 47. 223. 34
- Athenodorus Byzantius.** 94. 26

B

- Bacchylides.** 75. 7. 277. 13
- Boethius** de Musica. 118. 42. 140. 2. b.

C

- Cæsar Germanicus.** 182. 4. b.
- Calaber.** 170. 7. b.
- Callimachus** in hymnis. 9. 47. b. 10. 35. 26. 29. & 12. b. 28. 28. b. 31. 43. 69. 34. 82. 43. 83. 5. & 11. & 9. b. & 48. b. 84. 10. 91. 35. 94. 44. & 38. b. 95. 7. 109. 37. 110. 43. b. 111. 37. b. 112. 2. 143. 36. b. 157. 15. 158. 4. 184. 7. b. 191. 23. b. 208. 47. b. 230. 14. b. 252. 12. 20. 271. 27. b. 276. 48
- De infulis conditis, & habitatis vrbibus, & de illarum nominibus.** 41. 33. b.

Heca-

- Hecale.** 61. 7. b. 272. 20. b.
- Callisthenes** in nauigatione. 258. 35. 275. 15. 284. 33. b. 287. 41. b.
- Callistratus.** 136. 10. b.
- De Heraclea.** 27. 2. 19. b.
- Callixenus Rhodius** de Alexandria. 12. 1. b.
- Carystius historicus.** 269. 23. b.
- Carullus.** 68. 36. 31. 11. b.
- in Argon.** 68. 32. 141. 2. b.
- Chæremon.** 216. 5. b.
- Charax Mitylenæus.** 280. 24. b.
- Chæretrates.** 216. 48. b.
- Chæris.** 226. 25. b.
- Chærilus.** 224. 28. 251. 32. b.
- Charicles** in cathena. 153. 21. 252. 44. b.
- Charon Lampfacenus.** 143. 48. b. 144. 33. 204. 20. b.
- Cecrops.** 261. 48
- Cicero** de nat. Deorum. 27. 48. 31. 3. 32. 21. b. 33. 43. 38. 46. b. 40. 22. b. 41. 12. & 22. 44. 23. 45. 28. 46. 20. 51. 9. b. 53. 13. 55. 4. b. 72. 44. b. 78. 26. b. 82. 7. b. & 27. b. 92. 31. 95. 24. 108. 26. b. 114. 2. 116. 19. 119. 26. b. 121. 22. 126. 47. 134. 48. 147. 27. 159. 36. 172. 3. 175. 25. b. 208. 15. b. 228. 22. b. 282. 25. b.
- De finibus.** 87. 23. b.
- Legibus.** 117. 11. 154. 35. b.
- vniuersitate.** 35. 27. b.
- Quæst. Acad.** 81. 8. b.
- Disp. Tusc.** 45. 40. b. 66. 36. 103. 39. 105. 44. b. 111. 22. b. 123. 42. 185. 41. 192. 30. 240. 21. 277. 21.
- Pro domo sua.** 31. 4. b. 92. 19. 94. 32
- Pro publico Sextio.** 255. 5
- Pro Roscio Amer.** 70. 12. 269. 23
- Pro l. Man.** 176. 9
- In Verrem.** 55. 14. 77. 34. 108. 40. 158. 24. b. 165. 6. b.
- Aratis carm.** 182. 19. 168. 36. b. 244. 21
- Clearchus Solësis.** 85. 45. b. 286. 18. b.
- in Amatoriis.** 224. 28
- de cerrore.** 259. 10.
- de torpedine pisce.** 259. 7
- in libris vitarum.** 242. 24
- Claudianus** de raptu Proserpinæ. 55. 20. b.
- Conon** in Heraclea. 219. 12. 276. 39
- Cornelius Agrippa.** 80. 24
- Cornelius gallus.** 190. 19. b.
- Cornelius Tacitus.** 8. 45. 80. 33. b. 82. 38. b. 170. 47. b. 209. 27. b.
- Corinnus Delius.** 255. 28. b.
- Crates.** 71. 22. b.
- Cratinus** in Chirone. 19. 8. 118. 48
- Crato.** 51. 36
- Crobylus.** 224. 17

D

- Dailochus** de euerfione Cyzici. 176. 37. b.
- Daimachus Alexandrinus** de reditibus. 281. 25
- Damagetes.** 178. 15. b. 209. 14
- Demarchus** de cert. Dionysiacis. 146. 48. & 28. b. 150. 2. 257. 30
- Demarathus** de certam. Dionysiacis. 153. 7
- Demetrius Scephus.** 177. 5. 179. 22
- Demetrius Chlous.** 148. 18. b.
- Demetrius Byzantius** poematis. 229. 5
- Democritus.** 25. 34
- Dercylus.** 115. 23. b. 159. 19. 180. 38
- Diagoras.** 25. 35
- Dicaærcus** in rebus Aegyptiacis. 51. 33. b. 205. 12. b. 257. 30
- Didymus.** 74. 46. b. 117. 5. 134. 41. 180. 48. b. 189. 7. b.
- Dio** in tertia compositione. 111. 21
- Diocles** in lactiferis pharmacis. 255. 19. b.
- Diodorus** historicus. 149. 34. 246. 6. 282. 48. b.
- Diogenes Laertius.** 80. 2. b. 251. 14
- Diognetus** in rebus Smyrnæis. 186. 34. b.
- Dionisiodocles.** 268. 25
- Dionysius Thrax.** 12. 43.
- in diaresibus.** 21. 17

- Dionysius Mileſius in Argon. 173.
46.181.24
- Dionysius Halicarn. 5. 18. 13. 14. b.
21.42. & 1. b. 39. 21. b. 92. 22. 144.
33. b
- Dionysius Chalcid. de ædificatione.
79. 25. b. 274. 26. b. 281. 24
- Dionysius de ſitu orbis. 26. 44. 42. 16.
b. 112. 44. 149. 2. b. 150. 46. 151. 45.
& 41. b. 152. 2. 168. 27. 170. 37. 205.
15. b. 217. 15. 250. 20. b. 251. 34. b.
259. 5. b. 283. 20. b
- Dionysiodorus. 137. 11. b
- Dionysocles. 142. 1. 221. 28
- Diophanes hiſtoricus Ponticus. 257.
37. b
- Dioſcorides. 145. 41
- Dioſcorides Sicyonius. 257. 45. b
- Dioxippus Corinthius in rebus pa-
triis. 270. 35.
- Diphylus. 177. 37
- Diphilus Siphnius. 177. 10
- Direchidas in rebus Megarenſium.
136. 14. b
- Dorion de piſcibus. 110. 29. 225. 42.
b. 239. 43. b. 255. 37. 281. 24
- Dorotheus Sidonius. 153. 18. 270. 38
- Dorotheus in Metamorph. 42. 20
- Duris Samius. 99. 15. 195. 15. 199. 21.
b. 233. 9. b
De Agathocle. 137. 35. b
De rebus Libycis. 222. 26. b
- E
- Echemenes in rebus Cretenſib. 274.
22. b. 283. 48. b
- Empedocles. 12. 13. 25. 10. 34. 21. 35.
6. b. 251. 21
- Ephorus. 65. 12. b. 113. 32. b De pō-
deribus. 12. 23. b
- Epicharmus in Hebes nuptiis. 237.
44. 246. 21. b
- Epicurus. 25. 18. & 33
- Epicus. 241. 10. b
- Epigenes in Heroïna. 12. 14. b
- Epigrammata. 39. 42. 83. 34. b. 84.
38. b
- Epimemides poeta. 67. 47. b. 137. 37. b.
257. 39. b
- Epimenides Cretenſis. 120. 19. 122.
23.
- Erathosthenes. 122. 42. 205. 12. b In
Architectonico. 275. 1
- Euanthes in fabulofis. 285. 41.
- Eubulus. 216. 47. b
- Eudoxus Cnidius de ambitu terræ.
250. 40.
- Eumelus Corinthius. 164. 21
- Eumelus Tegeates. 25. 36
- Euphorion. 91. 47. 104. 20. 175. 33. b.
191. 17. b. 246. 36. 255. 11. & 10. b.
260. 47. 275. 15. 281. 29
- Euphranor de tibicinibus. 228. 35. b
- Euphronius hiſtoricus. 257. 31
- Eupolis. 159. 7
- Euripides in Alceſtide. 207. 23. b.
278. 10.
- Andromache. 210. 23. b.
- Bacchis. 145. 27. b. 146. 10. & 35. b.
148. 20. & 30. & 40. 149. b. & 19.
150. 20. b. 151. 20. b. 152. 34. b. 166.
30. b. 200. 20. b. 213. 1
- Cyclope. 23. 3. b. 32. 25. 53. 45. 175.
12. 15. 27. 276. 11. & 10. b. 277. 7. b
- Electra. 106. 44. b. 166. 14. b
- Hecuba. 18. 10. 23. 6. b. 30. 106.
33. b. 232. 16
- Helena. 30. 11. b.
75. 30. 195. 35. b
- Heraclides. 219.
39. Hercule infano 72. 27. b. 202.
39. 203. 1. b. 207. 41
- Hippolyto Coronifero. 121. 42.
122. 10. b
- Ione. 64. 3. b. 280. 29
- Iphigenia in tauris. 17. 20. 21. 32.
b. 84. 9. 240. 36. b. 268. 1. b In Au-
lide. 237. 11. b. 242. 29. & 35. 281. 35
- Medea. 22. 45. 76. 33. 120. 37. b. 162.
41. b. 175. 28. b. 179. 26. 263. 36. b
- Oreſte. 18. 2. b. 68. 35. b. 70. 20. 73.
40. b. 77. 34. b. 88. 39. 190. 36. 233.
13. 236. 12. 242. 2. 248. 23. b. 268. 8
- Phaeronte. 104. 18.
- Phœniſſis. 54. 20. b. 56. 35. 79. 45.
163. 7
- Rheſo. 221. 39. b
- Supplicibus. 33. 29. 84. 42. Troa-
dibus.

- dibus 33. 37. 46. 14. b. 122. 33. b.
199. 3. 200. 42
- Eusebius in præpar. euangel. 16. 5. b
21. 41. 55. 12. b 189. 5. b. 263. 33
de falſa religione. 160. 4. b
temporibus 27. 38
Theologia Phenicum 36. 4
- Euthydemus Athen. de Salsamentis
250. 40
- G
- Galenus in Suaſoria 134. 18. b
- Georgius Gemistus rerum græcarum
231. 34. b
- H
- Hecateus Mileſius 62. 35. b 212. 48
in Phoroneo 274. 14. b
Genealogiis 279. 15
Hyperboreis 284. 34. b
- Hegemon in Georgicis 12. 19. b
- Hegeſagoras in rebus Megarenſibus
252. 11. b
- Hegelande 12. 18. b 123. 25. 259. 11
- Hellanicus 110. 46. b 212. 37. b 260. 8.
274. 29. b
- Hellanicus Leſbius in rebus Aeoli-
cis 268. 29. b
in Cranaicis 257. 29
- Heliodorus 113. 5. b
- Heraclides Ponticus 50. 5. b 175. 34. b
203. 31. 204. 7
in Amatoriis 274. 18. b
- Heraclitus 25. 18
- Hermippus 257. 38.
- Hermogenes de Phrygia 212. 13. b
- Herodianus 111. 5. 197. 27. b
- Herodorus 179. 19
- Herophilus 122. 23
- Herodotus in Calliope 164. 3
Clio 8. 4. & 15. 64. 21. b 104. 33. b
199. 40. 242. 48. 256. 19. b. 260.
31. 262. 1. b
Eratro 60. 33. 82. 44. b
Euterpe 7. 46. & 13. b 81. 31. b
108. 33. & 5. b 109. 37. b 137. 42. b
138. 29. 150. 33. 154. 5. 157. 47. 197.
37. b 208. 9. b 212. 47. 218. 21. b
262. 22. b 286. 20
- Melpomene 836. 21. 45. b & 48. b
84. 29. 93. 37. b 94. 4. b & 22. b 104.
4. b 120. 18. b 166. 37
Polymnia 52. 3. b 186. 11. b 234.
8. b 252. 2
- Terpſichore 95. 24. b
Vrania 46. 20. b 132. 40
- Hefiodus in Theogonia 29. 3. & 29. b
35. 33. b 36. 42. 40. 26. b 45. 39. b
50. 11. 56. 7. 59. 43. & 28. b 60. 8.
62. 42. & 20. b 63. 12. b 66. 20. b
67. 41. b 71. 11. & 21. 72. 18. & 37. b
75. 19. 76. 10. 77. 21. 79. 35. 83. 20.
97. 30. b 98. 5. b 99. 4. 104. 4. 108.
21. 120. 26. & 39. 122. 17. 125. 30. b
128. 24. b 130. 1. 134. 30. 156. 28.
& 37. 162. 45. 166. 20. 167. 36. b
169. 29. & 37. b 170. 32. 173. 10. 174
35. 175. 7. b 194. 25. 196. 10. b 215.
13. b 222. 2. b & 44. b 228. 15. b
230. 27. 231. 5. 235. 23. b 236. 38.
237. 33. 238. 34. 239. 25. b 242. 29. b
243. 44. 244. 11. b 244. 32. b 246.
40. 269. 38. 271. 3. b 273. 16. b 275.
45. b 282. 48. b
in operibus & diebus 12. 6. b 33. 17.
37. 15. b 48. 28. 68. 14. 72. 33. b
in ſcuto 214. 32. & 19. b 221. 5. b
- Hippocrates 117. 7. b
- Homerus in Iliade 7. 42. & 41. b 12.
39. 14. 15. & 35. & 43. 15. 2. 17. 32.
18. 17. & 22. & 31. b 19. 38. 20. 23. &
29. 22. 7. b & 23. 6. & 36. b 23. 20.
& 32. & 17. b 24. 8. & 21. & 25. &
33. 27. 20. b 28. 41. b 29. 20. & 30.
& 37. 30. 30. 32. 44. 33. 47. b 38. 15.
41. 20. b & 46. b 42. 44. & 26. b 43.
16. & 31. & 40. b 45. 19. 46. 10. 50.
44. b 51. 12. 64. 10. b. 68. 43. 71. 39.
73. 26. 94. 10. & 9. b 106. 33. 113. 9.
& 19. b & 43. b. 120. 45. & 9. b 130.
36. 143. 17. b 151. 5. 154. 2. b 164.
8. b 166. 35. b 184. 2. 185. 30. b 188.
14. & 27. 213. 3. b 229. 46. 235. 40. b
243. 24. b 250. 36. b 259. 5. 269.
5. b

- 5.b. 270.5. b. 280.48. 282.25
 in odyssea 9.19. b. 13.36. & 41. & 7. b.
 15. 21. & 30. 17. 9. 18. 16. & 30. 22.
 31. b. 33. 21. 45. 1. 49. 30. 50. 43. 52.
 36. b. 59. 14. b. 60. 48. b. 64. 10. 65.
 39. & 17. b. 81. 45. b. 86. 4. b. 104.
 25. 105. 9. 110. 28. b. 116. 13. & 17. b.
 136. 8. 156. 11. b. 163. 3. b. & 35. b.
 164. 19. b. 169. 25. b. 173. 16. 183.
 25. 188. 41. & 9. b. 191. 40. b. 194.
 11. b. 220. 41. 225. 11. & 34. 229. 47.
 230. b. 240. 14. 244. 21. b. 245. 30. &
 35. b. 250. 9. b. 253. 43. & 39. b. 254. 4.
 25. 8. 8. 266. 40. 276. 21. b. 277. 35
 in hymnis 29. 10. 46. 32. 48. 17. 52.
 16. b. 79. 27. & 11. b. 82. 31. b. 53.
 34. 95. 33. 106. 8. b. 108. 43. 109. 24.
 112. 18. 113. 46. 115. 32. 119. 11. b.
 121. 12. b. 129. 16. 134. 42. b. 135.
 15. & 44. & 36. b. 137. 29. b. 138. 5.
 & 37. & 13. b. 139. 18. b. & 48. b.
 140. 36. 144. 18. b. 147. 33. b. 149.
 29. b. 151. 30. 162. 8. b. 164. 9. 166.
 31. & 42. 169. 44. & 18. b. 193. 46. b.
 196. 37. 202. 31. 237. 2. 247. 31. 249.
 5. 263. 17. b. 273. 25. b.
Horatius in libris carm. 20. 46. 32. 19.
 55. 2. 62. 27. & 11. b. 68. 29. 77. 41. b.
 80. 3. 83. 48. 84. 44. 95. 1. 97. 14. 98.
 33. & 23. b. 109. 31. 114. 40. b. 120. 1.
 & 30. & 39. 129. 1. & 19. 135. 17. b.
 154. 22. b. 171. 10. b. 206. 6. b. 226.
 41. b. 233. 46. b. 242. 40. b. 243. 4. b.
 248. 43. b. 250. 39. b. 255. 15. b. 279.
 31. b. 282. 8. b. 286. 26.
 in epistolis 92. 28. b. 143. 42. 152.
 23. 166. 41. b. 181. 5. b.
 in secularibus 85. 8. 91. b. 163. 2.
 Epodon 143. 33
 in sermonib. 191. 26. 226. 2. 249. 43
 in Poetica 228. 16. 258. 22
Hyginus de stellis 51. 45. 118. 1. b.

I
Iamblicus 14. 26
Ibycus 177. 39. 205. 25. 208. 37. b.
Ioannes Diaconus 189. 7. b.
Ioannes Antiocheus 29. 32. b. 96. 14
Ion 107. 15. 203. 32
Isacius 25. 10. b. 38. 37. 46. 7. b. 59. 3.
 62. 3. b. 65. 2. b. 66. 40. 69. 24. 85. 28.
 b. 94. 24. b. & 31. b. 105. 34. & 28. b.
 138. 46. b. 150. 38. 184. 41. 189. 38. b.
 195. 3. 197. 14. 215. 34. & 25. b. 218.
 b. 221. 30. 223. 31. b. 233. 12. b. 236.
 21. 237. 27. b. 250. 43. b. 253. 36. 254.
 28. 259. 10
Iocrates 30. 29. b.
Ister de coronis 285. 36
Istius de rebus Atticis 233. 45
Iulianus Aegyptius 99. 6. b. 120. 44. b.
Iuuenalis 7. 33. b. 18. 26. b. 30. 24. b.
 34. 11. b. 47. 15. b. 54. 38. 56. 38. 60.
 9. b. 87. 23. 107. 43. 261. 18

L
Lactantius 29. 3. b. 31. 22. 40. 40. b. 41.
 46. 42. 7. 115. 38. b. 136. 28. b. 227. 25
Lafus Hermioneus 286. 15. b.
Leonidas 121. 30
Lucianus de amoribus 183. 22
Astrologia 39. 10. b. 106. 22. 110. 5.
 169. 13. 181. 41. 227. 18.
Apollin. & Vulc. 134. 13. b.
Charonte 18. 45
Concilio Deorum 139. 10. b. 141.
 13. b. 147. 25. 155. 32.
Cygro 215. 41
Dea Syria 115. 8. 152. 36. 161. 21. b.
 260. 23. 271. 48. b.
 dialogis deorum 94. 3. 100. 33. b. 147. 5
 dialogis mortuorum 42. 20. & 25.
 109. 12
Dipfadibus 189. 10. b.
 falso vate 115. 11. b.
Gymnasis 133. 11. b.
Haresibus 288. 23. b.
Hermotimo 52. 47. 95. 4. b. 208. 40
Historia vera 74. 33. 86. 46. b.
Iun. & Iouis 150. 43. b.
Ioue in tragœdiam ducto 116. 36. b.
Iridis & Nept. dial. 273. 36. b.
Luctu 55. 21. 61. 48
Meretricio 131. 14

Nauig-

- Nauigio** 246. 3
Necyomantia 16. 22
Nigrino 150. 46. b. 272. 41. 288. 17. b.
Pane & merc. 138. 34
Panope & Galat. 198. 34. b.
philopseudo 75. 39. 160. 42. b.
Prometheo 99. 20. b.
sacrificiis 12. 4. 31. 38. 46. 25. 51. 8. b.
 99. 20. b.
saltarione 246. 19
sacramentalibus 38. 29
timone 55. 17. 260. 33. b.
Veneris & lunæ 106. 2
Marinorum Deorum 257. 39
Zephyri & Noti 262. 48
Lucanus 217. 29
Lucretius 21. 22. b. 32. 16. b. 36. 5. b.
 44. 12. 46. 26. b. & 46. b. 52. 11. b. 53.
 32. 56. 24. b. 62. 45. b. 123. 27. b. 125.
 215. 8. 26. b. 163. 15. b. 189. b. 191. 32.
 192. 23. 212. 18. 214. 39. b. 240. 24.
 271. 36. b. 273. 6. 275. 35. 286. 35
Lycophon 25. 48. b. 27. 30. b. 28. 30.
 42. 40. 50. 37. 64. 18. 67. 21. b. 75. 17. b.
 86. 45. 96. 28. 111. 25. b. 115. 41. b.
 152. 15. 161. 7. 169. 9. b. 174. b. 181. 33.
 b. 185. 5. 189. 31. b. 238. 48. 239. 18.
 & 38. 255. 29. 280. 27. b.
Lyfimachides 99. 38. b.
Lyfimachus Alexandrinus in rebus
Thebanis 19. 12. b. 42. 30. 274. 30

M
Mænander comicus 47. 39. 99. 21. b.
Mænander de mysteriis 223. 10
Marulus 127. 26
Melantes de sacrificiis 11. 18
 de mysteriis 222. 36. b.
Meleager 128. 36. b. 146. 18. b.
Menebrates 207. 29. b.
Menodorus Samius de rebus Sami
egregiis 274. 16. b.
Mercurius Trismegistus 14. 26
Metrodorus de consuetudine 111. 30.
 283. 11. b.
Mimnermus 163. 36. 228. 33. b.
Mnaseas 79. 36. b. 204. 15. b. 233. 34. b.
 de Asia 274. 29. b.
Mnesagoras 118. 14. b.
Mnesimachus Phaselites 144. 17. b.
Musæus 75. 11. 119. 19. 128. 7. 129. 27. b.
 de Isthmiis 240. 11. b.
MyroPhianeus in Messeniis 253. 30
Myrtilus in rebus Lesbicis 13. 16.
 16. 2. 176. 47

N
Natalis Comes in Venætionibus 64.
 44. b. 118. 32. 147. 37. & 43. b. 148. 2.
 b. 150. 8. 154. 26. 165. 26. b. 183. 2.
 248. 30. 251. 48.
 in Epistolis 49. 12. b. 102. 15. 107.
 31. & 31. b. 123. 21. b. 197. 41. 211. 8
 in Aucupiis 151. 20
Naucrates Erythraeus 204. 20
Nicander in Alexipharmacis 78. 4.
 111. 12. 123. 5. b. 135. 37. 141. 16. b.
 157. 26. b. 176. 44. b. 186. 5. b. 272. 20
 in Theriacis 82. 47. 99. 29. 111. 32.
 193. 36. 255. 47. b. 283. 35. b.
 in Aetolicis rebus 81. 26. b. 105. 33. b.
 in libro Europæ 105. 40. b.
 in libro linguarum 151. 37. b.
 in libro mutatorum 224. 10
 in Georgicis 241. 20. b.
Nicandri enarrator 31. 15. 58. 36. b.
 123. 22. 141. 17. 157. 19. 255. 41
Nicanor Samius de fluminib. 259. 43
Nicetas Syracusius 81. 4. b.
Nicocrates Cyprius 219. 12
 in rebus Cypriis 257. 25. b.
Nicostratus 219. 13
Nilus 141. 12
Numenius de piscationibus 238. 45
Nymphis in Heraclea 58. 13. b. 212. 1. b.
Nymphodorus Syracusius in Asiatica
naugatione 239. 40. b. 268. 34. b.
 in historiis 223. 14. 269. 25. b.
 in Erynaibus 268. 24

O
Olympionicus in libro de Plantis
 206. 39. b.
Onasus in reb. Amazonicis 276. 17. b.
Oppianus in Cynegeticis 147. 43. b.
Orosius 149. 34

Orpheus

- Orpheus in Argon. 29. 41. b. 38. 48. b.
43. 47. b. 53. 3. b. 69. 1. b. 75. 11. 77.
15. b. 100. 9. 1. 173. 29. 202. 10. 214.
48. 2. 24. 46. & 10. b. 225. 28. b. 227.
29. & 13. b. 243. 13. 278. 10
in hymnis 9. 26. b. & 29. b. 32. 6. b. &
42. b. 33. 9. b. 35. 4. 2. b. 39. 22. & 35.
41. 15. 43. 24. b. 47. 7. & 47. 50. 10. b.
51. 40. b. 54. 15. b. 55. 14. b. & 26. b.
63. 40. b. & 45. b. 67. 31. b. 68. 17. b.
62. 32. 19. b. 73. 5. b. 74. 3. 79. 8. & 41.
b. 91. 16. & 25. 100. 41. b. 106. 16. b.
107. 5. 116. 27. b. 119. 41. b. 121. 32. b.
126. 10. & 37. & 8. b. 128. 3. 1. b. 129.
b. 130. 9. 139. 21. b. 140. 20. b. 141.
5. b. 144. 4. b. 145. 20. & 16. b. & 22. b.
146. 19. & 23. & 35. 147. 7. & 27. b.
156. 12. 157. 3. b. 162. 9. & 27. 163.
18. 166. 26. 169. 40. & 45. b. 192. 38. b.
193. 29. b. 194. 5. 228. 10. b. & 40. b.
236. 2. 240. 29. 18. b. 243. 19. &
19. b. 245. 13. b. 263. 5. b. 264. 17.
271. 11. b. & 15. b. 272. 1. b. 273. 47.
b. 275. 2. 27. b
in minore cratere 47. 14
in sacro fermone 194. 42.
de lapillis 76. 24. b. 137. 36
Quidius in arte amandi 18. 39. b. 22.
48. 35. 41. 48. 46. 112. 41. b. 141. 26. b.
149. 1
in fastis 10. 8. 12. 21. 19. 28. & 42. b.
& 46. b. 20. 40. & 43. & 2. b. 21. 9. 26.
43. b. 36. 42. b. 93. 41. 95. 14. b. 113.
25. b. 105. 8. b. 130. 26. 136. 18. 142.
41. b. 147. 12. 149. 38. 151. 7. b. 152.
12. b. 159. 3. 164. 4. 165. 22. 188. 21.
194. 41. b. 224. 24. 232. 4. & 40. b.
238. b. 256. 35. b. 257. 34. 263. 8. b.
264. 10. & 29. & 13. b.
De remedio amoris 123. 18
De medicamine faciei 177. 11. b
De tristibus 20. 24. b. 176. 3. 182. 4
de Poro 14. 3. b. 107. 8. b. & 4. b. &
40. b. 168. 39. 184. 4. b. 221. 21. 272. 5
in epistola Acontii 184. 19. b
Ariadne 172. 16. 218. 30
Cidippes 108. 2. b. 111. 30. b
Deianira 202. 20. b. 227. 44. b.
212. 9. b. 244. 1. b
Didus 238. 40. b
Helenæ 114. 4. b. 175. 36. b. 198.
10. b. 19. 9. 247. 21
Hypsiphyles 176. 36
Ibidis 23. 37. b
Leandri 81. 14. b. 105. 41. b. 180. 19. b.
240. 42. b. 250. 33
Liuia 107. 41. b
Oenones 142. 48. b
Paridis 43. 3. 52. 17. 109. 18. b. 181.
27. b. 198. 24. b. & 39. b. & 46. b. 199.
45. 200. 22. 252. 16. b
Phædra 82. 14. b. 138. 34. b. 143. 4
Phyllidis 42. 36
Sapphus. 123. 28
Metamorph. 11. 33. b. 12. 17. & 30.
13. 20. 15. 5. b. 16. 13. & 19. 29. 24. &
31. 41. 42. b. 42. 43. b. 43. 6. b. 54. 27.
b. 66. 8. b. & 14. b. 74. 14. 75. 27. 80.
30. b. 82. 23. b. 83. 16. 84. 10. b. 88.
13. b. 96. 47. 98. 22. 104. 33. & 41. 108.
29. 109. 48. b. 121. 34. b. 112. 40. &
18. b. 115. 6. b. & 24. b. 117. 16. b. 118.
26. & 3. b. 120. 28. b. 121. 43. b. 122.
1. & 32. 133. 16. 135. 5. 136. 47. 134. b.
141. 30. b. & 36. b. 145. 44. b. 146. 31.
147. 18. b. 148. 13. & 34. b. & 39. b.
152. 16. b. 158. 39. b. 161. 14. & 24. 167.
24. b. 168. 42. 170. 20. b. 173. 34. 176.
29. 183. 29. b. 195. 3. b. & 23. b. 213.
40. 227. 32. b. 238. 12. b. & 44. b. 241.
14. b. & 30. b. 251. 43. b. 260. 15. b. &
29. b. 261. 3. & 4. b. 272. 10. 273. 22.
b. 284. 45. & 10. b. 240. 2. & 42. 285.
14.
Palladas. 126. 31. b
Panyasis. 153. 39
Pausanias in Achaicis. 22. 24. 38. 8. b.
64. 30. 69. 23. 92. 23. b. 107. 3. 117.
25. 123. 27. 147. 17. 154. 39. b. 183. 30.
239. 5. 287. 10. b
In Arcadicis. 12. 18. b. 25. 33. b. 26.
26. b. 27. 14. 33. 21. b. 41. 39. b. 51.
12. b. 52. 23. b. 39. 3. b. 60. 40. 69. 44.
b. 83. 2. 104. 24. 115. 34. b. 133. 48. b.
134. 44. 135. 36. 138. 3. 139. 22. 143.
46. b. 156. 47. 165. 38. b. 184. 46. b.
195.
195. 29. 204. 41. b. 215. 33. b. 233. 6. b.
268. 34. 268. 44. b. 278. 41. b. 279. 42.
In Atticis 45. 37. 46. 48. 50. 20. 54.
10. b. 58. 41. b. 64. 26. 77. 8. b. 90. 38. b.
& 42. b. 93. 35. b. 96. 25. 98. 31. b. 99.
40. b. 104. 15. b. 109. 23. b. 136. 30.
141. 3. 157. 18. b. & 44. b. 158. 13. 162.
24. b. 184. 15. b. 199. 29. 215. 38.
218. 13. b. 219. 19. 220. 30. b. 231.
18. b. 239. 48. b. 240. 5. b. & 48. b.
253. 4. 260. 27. 280. 9. b. & 26. &
13. b. 288. 20
Bæoticis 25. 38. b. 78. 7. b. 105. 27.
113. 37. b. 119. 31. b. 128. 44. b. 129.
11. 130. 16. 134. 39. 161. 34. b. 200.
13. b. 202. 48. 203. 15. b. 212. 48.
b. 227. 26. & 35. b. 228. 27. b. 231. 11.
b. 239. 6. 256. 13. 257. 39. b. 258.
29. 285. 39.
Corinthiacis. 30. 26. 31. 21. b. 34. 6.
41. 36. b. 42. 24. & 31. 43. 12. b. 45.
31. 52. 28. b. 54. 32. b. & 41. b. 64. 25.
76. 25. b. 77. 10. b. 91. 42. b. 99. 16. b.
112. 4. b. 215. 39. & 27. b. 116. 25. &
41. b. 122. 46. 135. 12. 177. 25. 182.
25. b. 88. 26. b. 219. 28. 221. 15. 232.
10. & 29. 233. 46. b. 234. 10. b. 253. 19.
259. 46. & 15. b. 268. 22. 270. 36.
277. 18. 278. 16. b
Phœnicis. 52. 48. b. 60. 8. b. 98. 38.
112. 32. b. 143. 46. b. 133. 38. b. 166.
26. b. 70. 46. 186. 36. 208. 31. b. 220.
11. b. 222. 32. b
Laonicis. 22. 20. 50. 17. 62. 31. b. 87.
22. 51. 33. 170. 16. b. 199. 33. 249. 47.
268. 35. b
Eliacis poste. 55. 9. b. 76. 29. 81. 29. b.
84. 35. 113. 47. 141. 42. b. 154. 43. b.
173. 33. b. 227. 2. b. 24. 3. 258. 7. b
Mellencis. 9. 16. b. 25. 32. b. 106. 9. b.
107. 47. 115. 5. b. 116. 4. b. 120. 35.
144. 43. b. 85. 45. b. 240. 28
Eliacis prioribus. 31. 15. b. 42. 4. b.
54. 4. 97. 4. 100. 27. b. 105. 24. b.
109. 46. b. 116. 44. 131. 8. b. 207. 21.
b. 214. 39. 233. 48
Papinius. 19. 60. b
Phanodemus in rebus Atticis. 268.
25. b. 279. 48. b. 284. 37. 287. 8
Phanodius. 25. 2. 48
Pherecrates. 81. 21.
de sacrificiis. 14. 20. b
Pherecydes. 75. 11. 96. 8. 104. 19. 105. 33.
b. 120. 36. b. 178. 28. 179. 8. 91. 8. b.
197. 25. b. 202. 36. b. 2. 20. b. 213.
33. b. 231. 7. b. 233. 42. b. 255. 38.
274. 26. b
In Iunonis nup. 100. 129. b. 217. 26
Philippus Byzantius. 126. 42. b. 208. 43
Philocorus. 77. 48. b. 121. 12. 136. 22.
216. 5. de sacrificiis. 287. 20
Philostraphus. 259. 4. b
Philemon. 270. 38
Phocylides. 127. 41
Phylarchus historicus. 23. 2. 44
Phœnix Colophonius. 270. 37
Pifander Camirensis. 105. 33. b. 204.
19. b. 217. 47
Pindarus in Olympicis. 31. 27. 132. 3.
& 20. b. 174. 40. 189. 22. b. 197. 2
Pythicus. 109. 16. 136. 45. 165. 13. b.
248. 43. 274. 8
Pindari enarrator. 132. 14
Plato in Apologia Socr. 66. 35
Axiocho. 57. 40. b. 71. 1. b
Couriatio. 119. 32. b. 125. 21. b. 126.
20. 127. 14
Cratylus. 48. 7. b. 55. 17. 85. 24. 114.
5. 139. 36. b. 263. 34
Critia. 104. 36. b
Euthyphron. 38. 8
Gorgia. 65. 48. b. 72. 9. b. 86. 31. 88.
10
Legibus. 56. 44
Memnone. 88. 23. b
Phadone. 58. 5. 60. 45. & 38. b. 71. 6.
b. 88. 10. 117. 7
Phædro. 32. 45. b. 88. 10
Republ. 5. 1. 46. 3. b. 116. 33
Timæo. 35. 24. b. 44. 36. 264. 41
Plato Comicus in Decipiente. 232. 23
Plato poeta. 138. 8. 141. 7. 230. 44
Plautus in Amphitr. 10. 2. b. 202. 22
Aulularia. 16. 45
Plinius. 106. 25. 140. 47. b. 258. 33. b
Plotinus. 264. 25. b
k k k k Plu-

- Plutarchus in Alexandro. 84.33. b.
177.19
Arato. 84.20
Aristide. 84.22. b.
Bruto. 92.48. b.
Catone Uticensi. 132.33
Cleomene. 172.14. b. 187.28. b.
Lucullo. 84.42
Nicia. 80.9. b.
Numa. 12.41.37.48. b.
Paulo Aemilio. 80.19. b.
Pelopida. 108.11. b. 155.34
Pyrho. 183.9
Sertorio. 85.47. b.
Solone. 119.9. b.
Themistocle. 5.1.48. b. 53.30. b.
Thefeo. 63.14.65.41. b. 115.3. 133.
26. b. 172.41. 218. 28. 219. 10
De audiendis poetis. 49.36
de fluminibus. 212.43. 268.37. b.
problem. sympof. 264.38
de musica. 185.17. b. 186.17. b. 228.
47. b. 229.26
de amore parentum in filios. 259.7
de fera Dei vindicta. 70.3. 71.40. b.
de superstitione. 183.13
Problematis. 120.37. 123.15
de fortuna Rom. 107.12
ignis in aqua utilior. 150.48. b.
de industria animalium. 260.38. b.
Polemio. 69.30
Ad Vdæum & Antigonum. 223.19
ad Eratosthenem. 16.38. b.
ad Timæum. 121.3
Polycrates Samius. 176.17. b.
Polybius. 39.1. b. 205.12. b.
Polyzelus de Rhodo. 258.26. b.
Pollux. 264.23
Polyidus Dithyrambicus. 104.46
Polycharmus in rebus Lyciis. 288.
29. b.
Pomponius Mela. 141.22
Posidippus epigrammatum poeta.
274.30. b.
Posidonius. 214.26
De Diis & Heroibus. 94.42. 122.15.
263.11. b. & 31. b.
Posits in Amazonide. 241.21. b.

- Pfellus de Dæmonibus. 114.14. 26
Prodicus Phocaensis. 185.47. b.
Proclus in Hesiodum. 105.3. b.
Promachidas Heracleota. 241.1. b.
372.23. b.
Propertius. 98.43
Ptolemæus. 81.8. b. 236.3. b. 263.12
Pytheas de ambitu terræ. 25.1.5. b.
Pythagoras Samius. 25.8. 87.47. b.
88.39. b.

Q

Quintus Smyrnæus. 207.10

R

Rhianus in Heraclea. 84.25. b. 260.34
Rufus Auienus. 142.17

S

- Sappho. 120.34. b. 122.16. 161.42. 212.
39. b.
Seleucus in Miscellaneis. 204.20. b.
Semus Delius de rebus in Delo. 275.
25
Seneca. 178.3
Sesothenes in reb. Ibericis. 259.45
Simonides Amorgius. 268.25
Simonides poeta. 132.7. 139.26. 251.
48. b.
Simonides. 131.30. b. 177.39
Socrates. 25.13
in commotariis ad Idotheu. 277.14
Sophocles in Aiace. 39.15
Antigone. 184.23. b. 233.44. b.
Cadiuis. 255.34. b.
Electra. 16.29. b. 39.29. 68.34. 220.
7. b.
Oedipode colono. 29.11. b. 48.9.
51.17. b. 67.16. b. 68.7. 69.7. & 35.
b. 136.3. 157.43
Oedipode tyranno. 112.46. b.
Trachiniis. 33.31. b. 62.38. 121.25.
195.10. 212.22. b.
Sophoclis enarrator. 48.13. 69.28. 77.
27. b. 99.38. b. 111.18. 157.11. b.
158.32

Sofu-

- Socrates. 218.42
Sofiphanes in Meleagro. 213.35. 262.
18. b.
Staphylus. 118.42. 179.17. b.
De Thessalia. 118.13. 238.20
Stefimbrotus. 146.47
Stefichorus. 94.1. 179.21. 215.33. b.
Stefichorus Himeræus. 176.48. 200.
41. b.
Strabo. 22.18. & 29.38. 12. b. 41.19. b.
45.33. 54.18. b. & 44. b. 55.7. 58.15.
62.41. b. 67.38. 77.30. 84.26. 85.3.
94.12. 98.38. b. 104.48. 116.44. b. 121.
18.1. 29.35. 132.21. 135.3. b. 143.16.
b. 149.33. 157.15. b. 160.29. 170.44
& 48. & 15. b. 171.1. 174.45. 175.47.
b. 180.43. 181.28. b. 183.8. 186.42.
187.22. 192.11. 197.10. & 47. b. 198.
37. b. 205.38. b. 208.43. b. 209.25.
213.16. 214.26. b. 218.48. 219.24.
220.33. 224.20. & 30. & 32. 230.9.
b. 231.38. 232.12. 234.29. 241.47.
242.20. & 45. 250.47. 251.6. 253.4.
254.24. 258.4. 259.25. b. 260.9. & 15
262.44. 264.34. b. 268.39. 274.25.
b. 277.19. 279.44. b. 282.46. 287.8
Sibylla. 27.46. 36.8. & 14. b.
Suidas. 49.38. b. 118.3. 179.34. b. 227.
14
T
Tarrhæus. 193.26
Thales Milesius. 104.16. 105.36
Theaxretus. 138.47. b. 288.11
Theagenes de Diis. 72.25. b. 78.22
Thelytus Methymnæus in Bacchicis
carminib. 157.24. 241.3. b. 242.21
Theocritus. 32.21. 72.39. 106.3
in Adonia celebrantibus. 161.11. b.
Amaryllide. 138.5. b. 217.9. b.
Bubulcis. 236.42
Cerealia celebrantib. 158.42. 258.
39. b.
Cyclope. 229.13
Dioscuris. 247.40. & 48. b. 248.13
Epithaphio Adonidis. 121.44. b. 161.
37
Encomio Ptolemæi. 91.1
Epithaphio Bionis. 170.35. b.

- Europa. 221.25. b. 262.25
Hercule paruo. 18.47. b. 20.26. 202
12. b. & 23. b. & 48. b.
Hercule Leonida. 110.21
Hyla. 125.26. 169.5. b. 181.37. b. &
43. b.
Pastoribus. 230.16
Pharmaceutria. 69.27. b. 76.26. 83.
23. b.
Syraculsiis. 120.9. 130.29
Vhelesis. 243.7. b.
Thalyfia celebrantibus. 118.16. b.
138.27. b.
Thyrside. 138.40. b.
Viatoribus. 139.35. 144.46. b. 45.3
Theocriti enarrator. 76.26. b. 156.22.
b. 162.1. 165.9. b. 206.42. b. 261.17
b. 277.10
Theodorus de bello Gigæto. 79.34. b.
Theodorus Cyrenensis. 25.35
in Metampor. 43.4. b.
Theognis. 33.35. b. 51.20. 56.48. 66.
19. 87.40. 107.19. 151.15. 249.31.
25.2.2. b. 266.2. 277.28. b.
Theopompus in Callaschio. 224.23
rebus Philippicis. 223.14. 269.
32. b.
rebus Græcis. 245.19. 261.40. b.
Epopæis. 105.33. b.
Theophrastus de historiis plantarum.
203.20. b. 207.4
de igne. 17.24. b.
de causis plantarum. 91.12. b.
de signis ferenitatis & ventorum.
142.35
de iis quæ in sicco degunt. 241.48
Theophanes. 272.23. b.
Theseus in Corinthiis. 51.35
Thrasibulus in historiis. 261.28
Thucydides. 110.32
Tibullus. 28.13. b. 37.19. 62.35. 68.36.
73.30. b. 75.14. b. 86.17. b. 93.18. b.
107.22. b. 113.26. 119.25. 120.24. b.
150.11. 159.15. 190.10. b. 191.35. b.
Timachidas de coronis. 11.8. b.
Timarchides. 206.48
Timocles. 40.34
Timæus historicus. 38.4. b. 25.2. 45. b.
Kkkk 2 Va-

Valerius Flacchus. 181. 36. b
 Virgilius in Aeneide. 9. 22. b. 11. 20. b.
 & 36. b. 12. 9. & 34. & 41. b. 13. 24. &
 47. & 3. b. 14. 3. 15. 46. & 43. b. &
 45. b. 16. 25. & 35. 17. 27. & 40. & 1. b
 & 9. b. & 38. b. & 43. b. 18. 9. b. 19. 16.
 & 4. b. 20. 8. & 36. & 20. b. 21. 17. b.
 23. 38. & 13. b. & 43. b. 26. 3. b. 27. 15.
 b. 28. 38. & 21. 33. 45. 37. 5. & 37. 42.
 32. & 34. 43. 10. & 32. & 48. 44. 22.
 46. 9. b. 47. 30. b. 50. 30. 52. 14. & 39.
 b. 53. 3. 61. 29. 62. 22. 63. 17. 66. 28.
 68. 47. & 9. b. 70. 26. b. 72. 43. & 4. b
 73. 24. b. 75. 25. b. 78. 41. & 1. b. 79.
 9. b. 82. 19. b. 85. 15. b. 86. 32. 87. 7. b.
 & 14. b. 89. 3. & 22. 92. 43. 93. 20.
 95. 13. & 9. b. 104. 19. b. & 24. b. 111.
 44. 113. 35. & 34. b. 114. 24. 116. 44.
 120. 14. 122. 36. 128. 2. 134. 36. & 28.
 b. 142. 30. b. 145. 38. & 48. & 23. b.
 144. 10. b. 148. 46. b. 167. 5. 169. 2. b.
 & 30. b. 171. 20. 172. 27. 173. 46. b.
 189. 44. b. 192. 3. 209. 8. b. 215. 28.
 b. 217. 7. 223. 46. 225. 15. b. 238. 34.
 b. 248. 39. 250. 14. b. 253. 12. b. 254.
 17. 264. 2. 1. b. 277. 46. b. 282. 48
 In Georgicis. 9. 35. b. 11. 16. b. & 44.
 b. 13. 12. 5. 14. b. 19. 21. 20. 2. 26. 30.
 & 30. b. 28. 43. 32. 22. b. 37. 7. b. 38.
 18. b. 39. 17. b. 45. 47. b. 68. 20. 81. 21.
 b. 91. 5. b. 95. 23. b. 97. 42. b. 103. 46.
 b. 109. 45. 1. 4. 38. b. 138. 19. b. 139. 11.
 153. 16. b. 155. 26. b. 158. 10. b. 162.

29. b. 163. 25. 165. 29. 171. 23. b. 179.
 42. 182. 47. b. 187. 16. 193. 16. b. & 22.
 b. 206. 15. b. 212. 40. b. 215. 7. 241. 24
 242. 42. 244. 42. 225. 25. b. 253. 4.
 261. 39. b. 280. 38. b.
 In Aeglogis. 80. 10. 109. 43. 141. 21. b
 123. 48. 140. 6. b. 121. 22. b. 143. 10. 145
 10. 220. 34. 216. 20. b. 258. 13. 253.
 26. b

X

Xanthus in rebus Aetolis. 212. 16. b
 Xenagoras. 105. 34
 Xenophon in conuiuio. 282. 18. b

Z

Zenodotus Cyrenæus. 253. 36
 Zenodotus Ephesus in compendiis.
 204. 6. 253. 24
 in linguis. 277. 15
 Zetes. 24. 11. b. 26. 31. b. 52. 41. 65. 7. b.
 & 43. b. 67. 37. 78. 16. b. 94. 31. 100.
 38. b. 105. 20. 111. 28. b. 115. 46. b. 116.
 41. 15. 5. 19. 136. 31. b. 153. 48. 169. 8. 171
 13. 172. 18. b. 164. 43. 182. 36. 186. 6.
 187. 25. 189. 8. b. 190. 27. b. 203. 33.
 213. 45. 219. 40. b. 223. 8. 227. 16. 228. 8
 26. b. 231. 30. & 7. b. 237. 28. b. 245.
 8. 247. 40. b. 249. 25. b. 255. 40. 257.
 39. b. 258. 2. 8. 269. 25. b. 280. 3

Incerti scriptores. 26. 20. 30. 32. b. 33.
 10. 61. 36. & 31. b. 74. 32. b. 81. 6. 123.
 5. 126. 34. 127. 11. b. 128. 25. 129. 28.
 138. 22. 153. 9. b. 171. 39. 7. 96. b. 224.
 30. 225. 20. b. 231. 18.

INDEX RERVM NOTABILIVM,

QVAE IN HIS MYTHOLOGICIS

LIBRIS INVENIUNTUR.

quæ ordine literarum
 indicantur.

BAS in stellationem
 versus. cart. 157.
 linea 25. pag. b
 Achelous fluvius vn
 de dictus 212. 42. a
 Acheloi parentes.
 212. 45. a 48. a. 1. b
 Acheloi pugna cum
 Hercule 212. 6. b
 Acheloi inuentum 212. 39. b
 Acheloi filiae 212. 44. b
 Achero cur fluvius inferorū 58. 27. b
 Acheronces duo 58. 21. a
 Achero qui fluvius 58. 15. a
 Acheronis parentes 58. 3. a
 Acheronis filius 58. 45. b
 Achero cur ad inferos missus 59. 11. a
 Acherosia palus 43. b. 58. 28. a
 Achillis parentes 25. a. & 26. a. &
 281. 14. a
 Achilles sub igne occultatus. 281. 18. a
 Achilles educatus 281. 28. a. & 34. a
 Achilles lactis ignarus 281. 29. a
 Achilles quæ didicit à Chirone
 281. 45. a
 Achilles latuit ne ad bellum iret
 281. 2. b
 Achilles fontem excitat exiliens è
 naui 281. 11. b
 Achilles à Paride cæsus per dolum
 281. 24. b
 Achillem musæ luxerunt 281. 26. b
 Achillis ossa in vase aureo recondita
 281. 48. b
 Achilles vnde dictus 237. 41. b.
 281. 21. a
 Aconiti formâ & vis 206. 48. b
 Aconitum natum è vomitu Cerbe-
 ri 62. 41. b
 Aconitum vnde dicitur 207. 4. a
 Acrisius interimitur 234. 40. a
 Actæonis parentes 200. 11. b
 Actæon venator 200. 12. b
 Actæonis saxum 200. 15. b
 Actæon in ceruum versus 200. 18. b
 Actæon a canibus laniatus 200. 19. b
 39. b
 Actæonis canes & nomina 200. 29. b
 Actæon Dianam vidit nudâ 200. 39. b
 Actæo Melisi filius distractus 201. 4. a
 Actæones plures 200. 47. b
 Adonis à musis necatus 130. 33. a
 Adonis fluvius 161. 34. b
 Adonis iter lactucas positus 161. 42. a
 Adonidis sanum 161. 31. b
 Adonis ab Hercule spreus 161. 9. b
 Adoniorū sacrorū ritus 161. 6. b. 27. b
 Adonia sacrificia 175. 44. a. 161. 5. b
 Adonii horti 161. 9. b
 Adonidis parentes 161. 3. a
 Adonides plures 161. 19. a
 Adonis à naiadibus educatus 161. 16. a
 Adonis ab apro cæsus 161. 35. a. 47. a
 Adonis à Venere amatus 121. 40. b
 161. 23. a. 48. a
 Adonis Sol 125. 38. a
 Adrastea Nemesis est 287. 27. b
 Adrastea vnde dicta 288. 40. a
 Adriani pano è gemmis 43. 9. b
 Adulterorum supplicia 124. 46. a
 Aegina à Ioue raptâ 188. 1. b. 66. 7. b
 Aëxa 175. 39. b
 Aëxa vnde dicta 174. 12. b
 Aëxa insula vbi 173. 17. b
 Aëxa Circe 173. 17. b
 Aëacus quorum filius 66. 6. b
 Aëaci

Aeaci filii 66.33.6
 Aeaci exiffimatio 66.32.a
 Aegis scutum Iouis 27.14.b
 Aegides scuta quæ fuerunt 95.19.a
 Aegæon Iouem inuafit 28.18.b
 Aegæon qualis 28.21.b
 Aegæon sub Aetna 28.26.b
 Aegæon pro Ioue fletit 28.40.b
 ægyptiorum Dei 7.22.b.8.4.b
 æni natura 6.48.a
 æoli parentes 250.33. a 39.a 41.a
 43. a & 45. a
 æolias infulas habitauit 240.47.a
 æoliarum infularum nomina 250.
 48.a & 1. b
 æolia Vulcani officina 250.6.b
 æolus ventorum moderator 250.9.b.
 & 20. b
 æoli filii 250.29.b
 æolos plurem filii 250.31.b
 æolo parem potestatem qui habe-
 rent 251.4. a
 æsculapii parentes 115.31.a.39.a
 9.b. & 25. b
 æsculapium capra laetavit 115.43. a
 æsculapius egrotantiu Deu 115.48.a
 æsculapio ferpentes dicati 115.22.b
 æsculapii baculus 115.23.b
 æsculapius ubi natus 115.28.b
 æsculapius in serpentem 115.24.b
 æsculapii nutritrix 115.34.b
 æsculapii chironis discipulus 115.39.b
 æsculapii nomen 115.40. b. 116.
 1. a. 6. a
 æsculapii multi 116.19. a
 æsculapii medici dicti 116.40. a
 æsculapius hippolytu sanauit 116.42. a
 æsculapii vxor 116.15. b 26. b
 æsculapii ludi 116.32. b
 æsculapius barbarus eximie 116.41. b
 æsculapius imberbis 116.42. b
 æsculapii celeberrimum templum
 116.46. b
 æsculapii victima 117.4. a 7. a
 æsculapii cognomina 117.42. a
 æsculapii præstantia 108.46. b
 æsculapii filia 117.36. a
 æsculapio draco dicatus 117.42. a

æsculapii mors 108.45. b
 atas aurea quid 28.41. a 2. b
 æther quid 32.30. b. 41. 10. a
 æther Deus 32.26. b
 æglia vxor Vulcani 46.6. b. 129. 5. a
 æglæonice magicæ artis pira 80.43. a
 agrorum lustrationes 158.1. b
 amalthea capra 182.3. b. 9. b
 amalthea cornu 206.28. a. 212. 12. b.
 17. b 18. b
 ambarualia 2. a 158. 1. b
 ambitio inest potentioribus 40.43. b
 ambrosia sacra 153.49. a
 amor oia in ortu excitauit 136.47. b
 amoris sedes oculus 128.5. a
 amphionis parentes 257.16. b
 amphion a bubuleo educatus 257.18. b
 amphion Lycum occidit 257.20. b
 amphionis mater 257.29. b
 amphionis magister Merc. 257.40. b
 amphionis præstantia 257.41. b
 amphion a quo lyram accepit 257.
 43. b. & 45. b
 amphionis inuentu 257.47. b. 258. 1. a
 amphion Thebas muris cinxit 258.
 6. a & 22. a
 amphion arã Merc. dicauit 258.42. a
 amphionis arrogancia 258.47. a
 amphionis calamitas 258.1. b
 amphibæna pampino casa 148.17. b
 amphitrite vxor Neptuni 51.41. a
 amphitrite quid 53.44. a 8. b
 amphorites 134.19. a
 anacæi mors 213.33. b
 andromeda ceto exposita libera-
 tur 234.40. a
 animas vocandi mos 18.1. b
 animatum immortalitas 88.48. b.
 88.23. b
 anima vnde in corpora duceren-
 tur 88.37. b
 angelus Hecate dicta 76.30. b
 annus magnus 88.17. a
 annus mundi magnus 88.19. a
 anarrhufis dies sacrorum 153.33. a
 anima facultates 66.39. b
 animarum iter post obitum 88.7. a
 anchifesa Venere amatus 121.44. b
 anaxago-

anaxagoras lunam prior obserua-
 uit 80. 1. b
 anacæi virtus 206.11. a
 anacæi magnitudo 206.3. a
 antheateria liberi patris sacra 268.
 40. a
 apaturia Bacchi sacra 153.19. a
 apaturiorum tempus 153.30. a
 aper calydonius cur excitus 213.39. a
 apis quis fuerit 184.37. b
 apollinis lacrymæ in electrû 116.7. b
 apollo barbatus 115.8. a
 apollini primitiæ capillorû 114.48. b
 apollini dicata animalia 114.32. b
 apollinis facultates 114.6. a
 apollo vnde dictus 114.8. a
 apollinis victima 113.28. b. 34. b.
 & 38. b
 apollo semper iuuenis 112.1. a
 apollo Pychius dictus 112.17. a
 apollinis cantilenæ 113.24. a
 apollinis religio 113.32. a
 apollo in varias formas 113. 11. b.
 & 28. b
 apollinis cognomina 113.44. a. & 18. b
 apollo dux musarû 110.13. a. 230.14. a
 apollini sacer oleaster 110.18. a
 apollini sacra cicadæ 110.26. a
 apollini fideiula piscis sacra 110.27. a
 apollo Deus athenientium 110.4. 1. a
 apollinis officia 110.42. a
 apollo Panos discipulus 110.48. a
 apollinis Delphici tripos 110.46. a.
 7. b. 12. b. 39. b
 apollo e cælo deiectus 109.1. a
 apollo exul & inops 109.13. a
 apollo Admero seruauit 109.14. a
 apollo pauit oues 109.15. a & 36. a
 apollini lupus sacer 109.48. a
 apollo Nomius & agreus 109.16. a
 apollo pastorum Deus 109.42. a
 apollo profugus e Sparta 109.11. b
 apollo Laomedonti seruauit 109.13. b
 apollo citharam inuenit 109.46. a
 apollinis inuenta 109.47. b. 229.6. a
 apollinis victima 205. a. 21. 40. a.
 22. 26. a
 apollo crudelis 23.37. a

apollo parentes 108.20. a. & 33. a
 apollo ubi natus 108.43. a
 apollo a Cerere perfectus 108.39. a
 apollo Tegyæus 108.8. b
 apollinis filii 108.33. b
 apollini oraculum 111.6. b
 apollini grata myrica 111.29. a
 apollinis templu magnificu 108.6. b
 apollines plures 108.26. b
 apollo cyclopas occidit 108.48. b
 apollini laurus sacra 110.47. b
 apollinis Ismenii diuinatio 111.17. a
 apollini cygnus dicatus 111.18. b
 apollini Delphici opulencia 111.28. b
 apologi quid sint 5.44. b
 apri Calydonii magnitudo 213.47. b
 aprum Calydonium qui expugna-
 rint 213.37. b
 aquarius cur inter sydera 282.30. b
 aquila Ioui sacra 28.16. a. 282.6. b
 aquila signum militare 28.18. a
 ara cur inter sydera 193.14. a
 ariadnæ corona inter sydera 154.48. b
 ariadnæ filii 219.1. a
 argonauis extructa 178.13. b
 argonautarum nomina 178.18. b
 argonauis malus loquax 178.13. b
 argonauis artifex 178.16. b. 181.31. b
 argonauis portata super humeris
 178.30. b
 argonauis vnde dicta 181.22. b
 argonauis triginea remoru 181.37. b
 argonauis inter sydera 182.9. a
 argos nauis prima omnium 182.3. a
 argus in pauonem versus 261.37. b
 ariadna cur relicta a Theseo 172.13. a
 Archemorus honorem consecutus
 133.43. a. & 5. b. & 6. b
 Areopagus 50.21. a
 Areopagitarum iudicia 50.22. a
 Aian tenendi mos 13.2. b
 Arethusa nympa 78.14. a
 Arno nutritrix Neptuni 51.32. a
 Arcadia vnde dicta 105.30. a
 Acaides Ateleni dicti antelunares
 79.37. b
 Arnois patria 256.15. b
 Arionis tempus 256.18. b
 Arion

Arion in mare seiecit' 256.32.b
 Arion à Delphinis seruat' 256.33.b
 Arion poeta dithyrambicus 257.27.a
 Arion Cyclicos chores inuenit' 257.29.a
 Aristei parentes 165.28.a. & 6.b
 Aristæus à nymphis educatus 165.10.b
 Aristæi inuenta 165.13.b. & 25.b
 Aristæi plures 165.21.b
 Aristæus Iupiter 165.23.b
 Aristæi vxor 165.36.b
 Aristæus inter Deos 165.37.b
 Ascalaphus accusauit Proserpinam 78.18.a
 Ascalaphus 58.48.b
 Ascolia Bacchi sacra 153.47.a
 Ascolia vineis vitilia credita 153.15.b. & 39.b
 Ascōiorū ritus 153.4.b.37.b. & 41.b
 Aseleni montes 81.27.b
 Astelli sydera 142.28.a
 Aſini præſepe quid ſit 142.36.b
 Aſinus Sileni inter ſydera 142.3.a
 Aſopi parentes 259.41.a.42.a.44.a. & 46.a
 Aſopi vxor 259.48.a
 Aſopi filix 259.1.b. & 15.b
 Aſopus fulmine ic'tus 259.20.b
 Aſopus quis fluuius 259.21.b
 Aſopia regio 259.25.b
 Aſopus fluuius dictus 259.31.b
 Aſtreæ fuga 37.7.b
 Aſtreæ testamenta 37.4.b
 Aſtra ignea credita 11.12.a
 Aſtrorū vis in cūctis 10.46.b. & 11.b
 Aſtrorū vis in ortu animaliu 64.42.b
 Atalanta poma 217.5.b
 Atalanta laſciua 218.8.a
 Atalanta vis 218.5.a
 Athamas tragedia Sophoclis 181.15.a
 Athamantis furor 239.36.b
 Athamas vnde dictus 181.3.b
 Athamania vocata 180.40.b
 Athamanti furor immiſſus 180.35.b
 Athenæ condita à Cecrope 280.23.b
 Atreæ cædes 31.15.a
 Atlantis parentes 103.20.b

Atlantis vxor Pleione 103.24.b
 Atlantis filix 103.30.b.104.24.a
 atlas qui fuerit 104.31.a
 atlas in mōte verſus 104.42.a. & 46.a
 atlas paſtor 104.46.a
 atlantes populi 104.2.b. & 12.b
 atlas mons altiffimus 104.8.b. & 15.b
 atlantis deſcriptio 104.24.b
 atlanticum mare 104.31.b. & 35.b
 atlantici maris nomen 104.37.b
 atlas oceanifratr 104.46.b
 atlas aſtronomus 105.26.a
 atlantis columnæ 105.45.a
 atlas cœlum ſuſtinuit 217.14.a
 aurea ætas quid 28.41.a. & 2.b
 aureæ ætatis felicitas 37.11.b
 augix parentes 204.3.b
 autoly i latrocinia 135.20.a
 aurolycus larro inſignis 188.33.a
 auroræ parentes 169.28.a. & 38.a
 auroræ color & ſedes 169.44.a
 aurora ſolis præuia 169.38.a
 auroræ currus 169.1.b
 auroræ equi 169.5.b
 aurora à Pegaſo veſta 169.9.b
 auroræ amores 169.23.b. & 28.b
 auroræ filii 169.33.b
 aurora omnibus ſuauiſ 169.44.b

B

Bacchæ vnde dictæ 149.26.a
 Bacchi parentes 145.16.b. 146.19.a. & 23.a
 Bacchus Iouis femori aſſutus 146.30.a. & 35.a
 Bacchi nutrices 146.18.b.147.7.a. 32.b.38.b.148.6.b.146.29.b.147.11.a.27.b. & 43.b
 Bacchus binaſter 146.29.a
 Bacchus à Dirce ſuſceptus 146.46.b
 Bacchus vbi educatus 147.17.a
 Bacchi patria 147.19.a. & 25.a
 Bacchus à Macris nutritus 147.35.a. & 4.b
 Bacchus ſemper iuuenis 148.13.a
 Bacchi miracula 148.39.a.1.b.149.29.a.28.b.42.b.150.1.a. & 5.a
 Bacchi

Bacchi comites 148.31.b
 Bacchi currus 148.33.b. & 45.b
 Bacchi geltamen 149.5.a
 Bacchi thyruſ 149.4.a
 Bacchi animalia 148.39.b
 Bacchi columnæ 149.48.a. & 11.b
 Bacchi res geſtæ 149.42.a. & 15.b. & 22.b. 150.28.a
 Bacchi inuenta 149.36.a.150.45.a. 151.43.a. & 7.b
 Bacchi ſacerdotes 149.75.a. & 32.a
 Bacchi peregrinationes 148.21.b
 Bacchi plures 147.27.a
 Baccho ſacræ arbores 149.13.a
 Bacchi victima 19.41.b.20.35.a
 Baccho ſacri fuſaneſ 110.28.a
 Bacchus Dionyſius 145.14.b
 Bacchus lunoni inuiſus 147.2.b. 148.19.a
 Bacchus furioſus 148.20.b
 Bacchus ab amphibæna morſus 148.17.b
 Bacchus à Lycurgo ſpretus 148.25.b
 Bacchus trienniū dormit 150.13.a
 Bacchus idem Oſiris 150.33.a
 Bacchus diſceptus à Gigantibus 150.37.a
 Bacchus reuixit 150.42.a
 Bacchus bonus dæmon 150.36.b
 Bacchus lætitiæ inuentor 150.22.b. & 36.b
 Bacchi filius 146.36.a.154.47.b
 Bacchi cognomina 155.6.a.153.47.a.152.33.a
 Bacchæ Corintho electæ 201.9.a
 Bacchi nutrices coſtæ à Medea 179.14.b
 Bacchæ in pardales 154.24.a
 Bacchi ſimulacra mira 154.41.b
 Bacchus taurino capite 151.18.b
 Bacchus barbatus 151.15.b
 Bacchi ſacrificia quæ eſſent 152.7.b. 10.b.25.b.31.b. & 41.b. 153.6.a. 19.a.31.a.33.a.36.a.38.a.39.a. 43.a.47.a.46.a
 Bacchi ſacrorum ritus 152.2.a.152.14.a.19.a. & 30.a
 Bacchus cur Deus habitus 152.20.a

Bacchi coronæ 151.36.b
 Bacchi ſacra qui primi inſtitue- rint 152.3.b
 Bacchus mortuus 152.37.a
 Bacchus vſus 152.40.a
 Bacchi victima 153.7.b.154.1.a. & 5.a
 Battus in lapidem indicem 135.4.a
 Beatorum inſula 86.2.a
 Belidum parentes 285.15.b
 Belidum nomina 285.41.b
 Belides expiatæ 286.4.a
 Belidum ſupplicium 286.24.a
 Bellerophon Chimærā occidit 269.17.b. & 41.b
 Bellerophontis parentes 270.34.a
 Bellerophon exul 270.38.a
 Bellerophon apud Prætum accuſatus 270.41.a
 Bellerophontis ſtrenuitas 270.47.b. 271.1.a
 Bellerophontis filii 271.4.a
 Bellerophontis cædes 271.11.a
 Bellona Martis auriga 50.30.a
 Bituminis natura 177.20.a
 Boca piſcis Mercurio ſacra 110.27.a
 Boreæ ac ventorum domicilium 250.34.b.251.28.b.252.7.a. & 12.a
 Boreas orichythiam vnde rapuit 251.31.b.33.b.42.b. & 48.b
 Boreas græcis opem tulit in Xer- xem 252.4.a
 Boreæ filix 252.19.a.29.a. & 45.a
 Boreæ filii cū Argonautis 252.48.a
 Boreadæ celerrimi 252.1.b
 Boreadæ Harpyias fugarunt 252.8.b
 Boreadæ ab Hercule caſi 252.9.b
 Boreas iuuenis 252.12.b
 Boſporus vnde dictus 262.11.b
 Brenus in furorem actus 22.35.a
 Brimo Hecate eſt 75.40.a
 Britomartis 83.28.a
 Brumus Bacchus 153.47.a

C

Cadmus vit præclarus 283.12.a
 Cadmus Europā adducere iuſ- ſus 283.17.a
 Cadmus dentes draconis femina- LIII uit

uit 283.28.a
 Cadmus Marti seruire iussus 283.
 33.a
 Cadmi filiz 283.39.a
 Cadmus vbi habitauit 283.10.b
 Cadmus anguis in campos Elyfios
 missus 283.19.b
 Casar Iulius ad insulas fortunatas
 iit 86.43.b
 Calydonii apri magnitudo 213.47.b
 Calydonius aper cur excitatus 213.
 39.a
 Calor naturæ architectus 32.2.b
 Callistephanus oliua 132.12.b
 Callisto in vrsam 279.40.a
 Campe occisa 29.26.b
 Canes quibus sacri 93.13.b
 Caniphoria sacra 83.20.b.153.14.a
 Caniphoria qñ agi solita 153.19.a
 Caniphoria cur instituta 153.17.a
 Caniphoriorum ritus 153.12.a
 Cantilenæ antiquorum quales 229.
 25.a.44.a. & 23.b
 Cantores antiqui quales 229.30.a
 Capra inter sydera relata 27.13.b.
 182.3.b
 Cap diuini honores habiti. 182.24.b
 Capræ ortus obest vitibus 182.26.b
 Capilli offerebantur mortuis 17.17.a
 Castoris parentes 247.20.a.25.a.
 & 27.a
 Castor vbi natus 247.30.a & 46.a
 Castor cum Iafone nauigat. 247.2. b
 Castor occisus 247.44.b
 Castor immortalis factus 248.37.a
 Castor inter deos relatus 248.10.b
 Castoris flammæ. 248.20.b.43.b.
 249.41.b
 Castorium tripudium 248.4 b. & 7.b
 Castor pugil 249.41.a
 Castor cultus 249.28.a
 Castoris sepulcrum 249.48.a
 Castoris victima 249.4.a
 Cathena aurea Homeri 43.29.a
 Calsiopes arrogantia 234.40.a
 calsiopie inter sydera 244.20.a
 centaurorum parentes 214.19.a
 cętauri vnde dicti 187.14.b.214.20.a

cętaurorū inuēta 214.21.a.187.18.b
 centaurorum pugna cum Lapithis
 214.29.a
 centauri victi a Lapithis 214.48.a
 centaurorum nomina 214.47.b
 centaurorum forma 214.36.b
 centaureæ herbæ vis 215.5.a
 cephalus ab aurora amatus 169.23.b
 cerberi locus 62.18.a
 cerberi parentes 62.21.a
 cerberi forma 62.26.a.17.b.206.25.b
 cerberi capita 62.38.a.41.a & 2.b
 cerberus adulator 62.19.b
 cerberus serpens 62.33.b
 cerberus eductus 62.40.b.206.25.b
 cerberi venenum 206.36.b
 cereris parentes 156.27.a
 ceres è loue peperit 156.36.a
 ceres vbi habitauit 156.30.b
 ceres lasionem amauit 156.10.b
 ceres ambitiosa 158.35.a
 ceres latuit ob dolorem filię 156.3.b.
 139.18.a
 ceres orbem peragrauit 158.30.a
 ceres hortis perfecta 159.12.a
 ceres æquum peperit 139.15.a
 ceres in equam versa 69.48.b
 ceres Erinnys dicta 69.45.b
 ceres fruges inuenit vbi 77.40.a
 cereris filiã quærētis cōditio 77.46.b
 cereri Proserpina restituta 78.17.a
 cereris sacra 16.44.a.158.40.a
 cereris sacrorum ritus 158.22.b
 cereris victima 19.40.b. & 45.b.158.
 4.b.8.b.9.b.47.b. & 159.6.a
 cereris currus 158.42.b
 cereri coronæ oblatæ 159.14.a
 cereri papauera sacra 159.18.a
 cereris cognomina 159.23.a
 cereri sacra Sicilia 156.48.b
 cereris filia 156.47.a
 cereris inuenta 157.37.b.45.b. &
 46.b.158.2.a.24.b. & 36.b
 cęycis arrogantia 258.23.b
 cęyx in cerylum auem 258.30.b
 charybdis quæ mulier fuit 253.31.b
 charybdis scopulus in mari Siculo
 253.38.b
 charon

charon læticiam significat 61.18.a
 charon qualis pingebatur 61.23.a
 charon implacitus 61.34.a
 charontis nauli 61.1.b.16.b. & 25.b
 chariclo vxor chironis 118.4.a
 chemia quid sit 49.40.b
 chemica ars 49.13.b
 chimæræ parentes 269.37.a
 chimæra educata 269.4.b
 chimæræ forma 269.13.b. & 15.b
 chimæra occisa a Bellerophonte
 269.18.b
 chimæræ feritas 270.42.b
 chironis parentes 117.16.b.118.3.a
 chironis forma 117.26.b
 chironis vxor 118.4.a
 chironis nomen 118.23.a
 chironis inuentum 118.20.a
 chiron astrologus 118.12.a
 chiron venator 118.31.a
 chiron citharista 118.41.a
 chironis filia 118.24.a
 chiron mortalis factus 118.47.a
 chiron sanatus 215.5.a
 chiron inter sydera 118.1.b. & 10.b
 chirurgiæ penitentiæ 118.31.b
 choes sacra Mercurii 136.24.a
 christus Deos impuros profliga-
 uit 9.4 a
 cicadæ Apollini sacre 110.26.a
 cicadæ capillis annexæ 110.31.a
 cinerum mortuorum colligendorum
 via 17.47.a. & 22.b
 cineres vbi sepeliebantur 18.5.a
 circæ parentes 173.10.a.16.a.28.a.
 29.a.47.a. & 8.b
 circæ pulchritudo 173.30.a
 circæ venefica 173.10.b
 circæ fugit in Italiam 173.15.b
 circæ plures 173.16.b
 circæ ancillæ 173.31.b
 circæ cibi 174.5.a
 circæ ars in hospites 174.28.a
 circæ filii 174.34.a
 claros cur vocata 29.47.a
 cœlus æther 40.42.b
 cœli parentes 40.21.b. & 26.b
 cœli filii 40.32.b

cœlum quid 41.11.a.14.a. & 19.a
 cœlestium Deorū sacrificia 11.14.a
 cocytus qui fluuius 60.43.b
 cocytus vnde dictus 61.5.a
 colchorū genus & noīa 179.23.a. & 4.b
 columbæ Dodonæ 183.32.a
 columnæ Herculis 75.33.b. & 41.b
 coma Berenices 105.3.b
 comœdiarum dignitas 6.37.a
 cōiuiorū sacrorū sermones 14.39.b
 corcyra vnde dicta 38.7.b
 corcyra extructa 201.10.a
 corona Ariadnæ inter sydera 154.
 29.b.219.10.a
 coronandi vasa in sacris mos 11.26.b
 & 36.b
 coronandi varietas 11.26.b
 coronæ cerealium 11.15.b
 coronæ sacrificantiū 11.8.b. & 23.b
 coronæ hederacæ 151.24.b. & 40.b
 coronæ victorum 132.29.a.133.15.a
 coronis nympa vnde dicta 117.25.a
 coronis quid significet 115.10.b
 cortina quid esset 110.39.b
 corybantes vnde dicti 272.15.a
 corybantes ministri Rheæ 275.5.a
 corybates qui fuerint 275.8.a. & 16.a
 corybantum parentes 275.27.a
 creta oceania dicta 41.45.a
 cupidines duo 119.38.b
 cupidinis nobilitas 125.26.b
 cupidinis ortus 125.46.b.126.10.a.
 24.a.33.a.37.a.127.39.a
 cupidines plures 126.47.a
 cupidines sculpti 126.5.b
 cupido alatus 126.24.b
 cupidinis insignia 126.31.b.127.23.a
 cupidinis vis 126.8.b.42.b.127.13.a
 cupidinis comites 127.23.a. & 9.b
 cupido fons malorum 127.20.b
 cupressus planta funebris 17.42.b
 cureoris dies sacrorum 153.36.a
 curetes 26.21.b.27.15.a
 curetes qui essent 274.14.b. & 18.b
 curetes primi arma iduerunt 274.19.b
 curetes iouē protexerunt 274.20.b
 curetum parentes 274.24.b.27.b.
 28.b.30.b.275.26.a
 LIII 2 cure-

Curetes & Corybantes iidē 275.1.a
 Curetes vocati 275.8.a. & 22.a
 Curetes Dæmones 275.11. b
 Cyclopes in tartarū deiecti 35.48 b
 Cyclopes Polyphemi filii 276.10.b
 Cyclopes sine legibus 276.21.b
 Cyclops voluptarius 175.12.a
 Cyclopū parētes 275.45.b. 276.11.a
 Cyclopū princeps polyph. 275.26.a
 Cyclopum nomina 276.46.a
 Cyclopum patria 276.47.a
 Cyclopū munera diis data 227.41.b
 Cyclopum officia 277.46.b
 Cyclopum mors 278.9.a
 Cyclopū opus Tyrinthe 277.15.a
 Cygnus inter sydera 199.37.2.30.1.b
 Cyrene à Phæbo cōpreſſa 165.13.a
 Cygni parentes 215.33.a. & 37.a
 Cygnus in aem 215.40.a
 Cygni dicati Apollini 111.23.b
 Cygni mufarum aues 230.13.b
 Cynthia 79.48.b

D

Dactylorum idæorum inuenta 274.33.b
 Dactyli idæi quot & qui 131.
 46.a. 26.21.b. 274.21.b. 25.b. 30.b
 Dædalē nutrix Mineruæ 94.40.a
 Dædala quō eligerentur 232.42.a
 Dædali parentes 231.6.b
 Dædalus cur exul 231.13.b
 Dædalus à Minerua doctus 231.21.b
 Dædalus labyrinthū fecit 231.24.b.
 172.23.a
 Dædalus Pafiphaen adiuit 231.28.b
 Dædalus in Sicilia claruit 231.42.b
 Dædalus volauit 231.45.b
 Dædalus ſtatuaris eximius 232.13.a
 Dædali præclarum opus 232.32.a
 Dædalea celebris ſtituta 232.34.a
 Dædali nomē quid ſignificet 231.3.b
 Dæmonū variorum natura 11.2.a
 Dæmones cur cātū delectati 14.42.a
 Dæmonibus omnia plena 18.48.b
 Dæmones agitati 35.7.b
 Dæmonum officia 14.22.a
 Dæmonum numerus 14.27.a

Dæmones quō nobis cōſulār 92.38.b
 Danace nulum Charontis 61.6.b
 Danaes parentes 233.38.b
 Danae inclufa 233.43.b
 Danae à loue comprefſa 234.12.a
 Danae in mare iacta 234.17.a
 Danae in arca capta 234.26.a
 Deianira mors 208.38.a
 Delos Plote infula dicta 108.5.b.
 273.38.b
 Delphinium certamen 134.15.a
 Delphinus inter ſydera 51.44.a.
 257.34.a. & 37.a
 Deucalion Promethei filius 98.10.a
 Deorum notio qui 7.28.a
 Deorum varietas 7.9.a
 Deorum multitudo inanis 8.41.b
 Deus qualis 9.46.a
 Deus autor omnium 25.38.a
 Deus omnium pater 33.33.b. & 37.b
 Deorum antiquorum impuritas 22.
 6.b. & 43.a. 21.42.a. 32.42.a
 Deus vnus omnia 47.39.a. & 45.a
 Deucalionis parentes 259.48.b.
 260.5.a. 8.a. 9.a. & 10.a
 Deucalion vbi habitauit 260.15.a.
 & 29.a
 Deucalionis patria 260.23.a
 Deucalionis vxor 260.33.a
 Deucalionis filii 260.45.a
 Deucalion vir bonus 260.19.b
 Deucalionis arca 260.35.b
 Deucalionis colūba emiſſa 260.38.b
 Deucaliō homines reparauit 261.2.a
 Deucalion quō ſeruatus 261.25.a
 Diana luna eſt 82.18.b. & 27.b
 Dianæ parentes 82.47.a. 7.b. 43.b.
 & 83.2.a
 Dianæ plures 82.8.b
 Diana Delia 82.13.b
 Diana obſtetricis matris 82.29.b
 Diana ſemper virgo 83.5.a
 Dianæ nymphae 83.8.a
 Dianæ officia 83.14.a. & 31.a
 Diana muſicis gaudet 83.33.a
 Diana venatrix 83.47.a
 Diana Lyfizona 83.25.b
 Diana caniphoria 83.20.b

Dianæ

Dianæ curus. 73.47.b
 Dianæ victima. 10.40.a. 21.13.b. &
 32.b
 Dianæ effigies. 84.7.a. & 21.a
 Dianæ ſacerdotes miræ. 84.27.a
 Dianæ quid immolaretur. 84.29.a.
 41.a. 44.a. & 1.b
 Diana Alpheum fugit. 84.35.a
 Dianæ ſacra ante nuptias. 84.21.b
 Dianæ Ephēſiæ templum. 84.23.b
 Dianæ cognomina. 85.12.a
 Diſte mons Cretæ. 26.31.a
 Diſtynna. 83.14.a. & 31.a
 Dii recentiores qui ſunt. 265.34.a
 Dii habitati homines quidā. 265.39.a
 Diis oibus gratæ virtutes. 266.15.a
 Dii varii idem fuerunt. 47.13.a
 Dii Perſarum. 8.12.a
 Dii plures eſſe non poſſunt. 9.24.a
 Dii Romanoꝝ. 9.1.a
 Dii Græcoꝝ. 8.24.b
 Dii Aegyptioꝝ. 7.3.b
 Dii Iudeoꝝ. 8.43.a
 Dii variarum gentium. 8.5.b
 Dii ſydera credita. 8.15.b
 Dii Sycharum. 8.41.b
 Diis cur data inſignia. 5.4.a
 Dionyſius Bacchus dictus. 145.14.b
 Dionyſius vnde dictus. 146.46.a. 48.
 a. & 1.b
 Dioſcūri cur nauis pfecti. 248.16.b
 Dioſcuroꝝ victima. 249.4.a
 Dirce in fontem verſa. 213.1.a
 Dis Pluto vocatus. 55.5.b
 Diſis imperiū vnde incipiat. 88.40.b
 Diuinationes per myricas. 111.19.a
 Diuinationum modi. 111.38.a. 20.
 18.b. & 27.b
 Diuitiæ ſclerum opportunitates.
 30.28.b
 Dodone dicta. 183.13.a
 Dodonæa ſylua. 182.44.b. 183.11.a
 Dodonæum oraculum. 183.7.a
 Dodonææ columbæ. 183.32.a. & 41.a
 Dodonææ glandes. 183.15.a
 Dorpia ſacra. 153.31.a. 154.4.a
 Dorpioꝝ ritus. 154.14.a
 Drepanum ciuitas. 156.47.b

Drepanum corcyra. 156.31.b
 Drepanum infula. 28.35.a. 38.5.b
 Dryades quæ nymphae eſſent. 143.34.b
 Dryades vnde dictæ. 144.30.a

E

Elyſiorum camporum amœnitas.
 47.24.b
 Elyſii campi vbi eſſent. 85.23.b.
 86.30.a. 45.a. 5.b. & 27.b
 Empuſa ſe in omnia vertēs. 246.7.b
 Endymionis parētes. 105.23.b
 Endymionis filix. 105.24.b
 Endymionis poteſtas. 105.31.b
 Endymionis patria. 105.37.b
 Endymion à luna amatus. 81.29.b.
 105.40.b
 Endymion iuſtus. 105.35.b
 Endymion dormiuit. 105.44.b
 Endymion iactus ad inferos. 105.35.b
 Endymionis mors & ſepulchrum.
 106.44.a
 Enopla lex Laconum. 248.7.b
 Ephemeria vñ dicta. 177.4.a. & 8.a
 Ephemerii remedia. 177.11.a
 Ephēſi templum auguſtiſ. 84.23.b.
 85.5.a
 Epibda ſacra Bacchi. 153.38.a
 epilēza ſacra. 152.25.b
 Epicuri nullos eſſe inferos dixerūt.
 62.43.b
 Epimethei dementia. 98.33.b
 Erichthonii parentes. 280.26.a. &
 14.b
 Erichthonii nomen. 280.27.a. 45.a.
 & 47.a
 Erichthonii forma. 280.7.b. & 25.b
 Erichthonius educatus. 280.17.b
 Erichthonii filii. 180.21.b
 Erichthonii inuenta. 280.28.b. &
 38.b
 Erichthonius. 48.4.a. 96.1.a
 Erinnyum officium. 67.10.b. 70.5.a
 Erinnyos ſtatua. 70.2.a
 Erinnyes aeriuaꝝ. 68.42.a
 Erinnyes tripedes. 68.39.a
 Erinnyes Eumenides. 67.8.b
 Erionyes

Erinnyes vnde dictæ. 67.12.b
 Erinnyum locus. 68.46.a.8.b. & 16.b
 Erinnyes nata. 40.39.b
 Eriphytes monile. 161.32.b
 Erichthonis fames perpetua. 158.
 34. a
 Eumenidum parentes. 67.9.b. 21.b.
 29.b.30.b.40.b. & 47.b. 68.7.a. &
 14. a
 Eumenides vnde dictæ. 67.14.b
 Eumenides quando nata. 68.15. a
 Eumenidum angues pro capillis. 68.
 28. a
 Eumenidum reuerentia. 68.35. b. &
 42. b. 69.6. a
 Eumenidum sacrificia. 16.36. b
 Eumenidum templum. 69.20. a
 Eumenidum vestes. 69.24. a
 Eumenidum sacerdotes. 69.30. a
 Eumenidum victima. 69.26. a
 Eumenidum coronæ. 69.34. b
 Eumenidum inuocatio difficilis. 69.
 44. a
 Eumenidibus vinū inuisum. 69.24. b
 Eumenidū sacrorum ritus. 69.26. b
 Eumolpidæ sacerdotes. 12.42. b. 13.
 1. a
 Exequiarum ritus. 18.27. a & 42. a. 17
 43. b
 Exequiæ pro absentibus. 17.41. b
 Exequiæ anniuersariæ. 17.8. b

P

Fabularum partes. 6.12. b
 Fabularum varietas. 6.19. b
 Fabularum scriptores. 6.35. b
 Fabularum diuisio. 5.17. a
 Fabularum nomina. 5.9. b
 Fabulæ politica. 5.13. b
 Fabulæ quid conferant. 5.22. a. 45. a.
 & 19. b
 Fabulis puerorum ingenia formāda.
 5.4. a
 Fatum quid sit. 64.45. a. & 9. b
 Fatum Diis imperat. 64.20. b
 Fauni parentes. 142.28. b
 Fauni tempus. 142.33. b

Fauni inuenta. 142.34. b
 Fauni filii. 142.37. b
 Fauno pinus sacra. 142.47. b
 Fauni dæmones. 143.3. b
 Fauni Dii agrestium. 143.9. b
 Faunus cornutus. 142.44. b
 Fauni victima. 143.13. b. 20.42. a. &
 44. a
 Februus quid sit. 54.24. b
 Feronia Dea nemorum. 167.4. a
 Fluuii cur taurinis frontibus. 212.
 36. b
 Feroniæ religioni mirum. 167.9. a
 Formicæ in homines. 66.20. b
 Fortunæ proprium. 106.7. b
 Fortuna Oceani filia. 106.9. b
 Fortuna nata è sanguine. 106.16. b
 Fortuna quando caput esse. 106.20.
 b. & 23. b
 Fortunæ vires. 106.26. b. & 32. b
 Fortuna Tyche. 106.20. b
 Fortuna Dei ministra. 106.44. b
 Fortunæ signum. 107.48. a. & 3. b
 Fortunæ conditio. 107.6. b
 Fortuna super rota voluitur. 107.
 20. b
 Fortunæ currus. 107.40. b
 Fortunæ conditio. 107.6. b
 Fortuna nulla est. 107.19. a
 Fortuna cur introducta. 107.47. b.
 108.9. a
 Fortuna vna è Parcis. 64.30. a. 107.
 3. a
 Fruges vbi primū inuentæ. 158.11. a
 Fulmen quid sit. 49.4. a
 Furia nata. 40.39. b
 Furia vnde dictæ. 67.8. b. & 11. b
 Furia quid sint. 70.14. a
 Fusanei pisces Baccho sacri. 110.
 28. a

G

Galli sacerdot. rheq vnde dicti. 272.
 17. a
 Galli sacerdotes thex. 271.47. b
 Gallus sacer Aesculapio. 117.8. a
 Galli fabula. 48.36. a
 Ganymeda Hebe. 45.30. a

Gany-

Ganymedes raptus. 311. a. 35. 18. a.
 & 44. a
 Ganymedis parentes. 282.21. a
 Ganymedes pulcherrimus. 282.22. a
 Ganymedis officiu. 282.24. a. & 37. a
 Ganymedes vnde raptus. 282.45. a.
 47. a. & 15. b
 Ganymedes in Aquarium versus.
 282.31. b
 genius quomodo natus. 92.23. b
 genii figura. 92.25. b
 genii sacra. 92.27. b
 genii dæmones crediti. 92.32. b. &
 47. b
 genii quomodo nobis confulant. 92.
 38. b
 genius Bruto visus. 93.9. a
 genius vis planetarum. 93.16. a
 Genius vnde dictus. 93.18. a
 Genio frons dicata. 93.29. a
 Geryonis parentes. 205.46. a
 Geryonis boues. 205.44. a
 Gigantum parentes. 194.34. a. 2. b. &
 12. b
 Gigantes cur geniti. 194.4. b
 Gigantum forma. 194.38. b. 195.7. a
 Gigantum vis. 194.13. b. 195.2. a. 8.
 a. & 14. a
 Gigantes vbi habitauerunt. 195.1. a
 Gigantum pugna. 195.20. a. 38. a
 Gigantum fuga. 195.42. a
 Gigantum nomina. 195.12. b
 Gigantum supplicia. 195.20. b
 glaucus ab equis disceptus. 188.23.
 a. 242.40. a
 Glauci parentes. 241.46. a. 47. a. 2. b.
 & 10. b
 Glaucus nator peritus. 241.10. b
 Glauci amores. 241.11. b
 glaucus vates. 241.22. b
 Glaucus Nerei interpret. 242.1. a
 Glaucus Deus factus. 241.24. b. 41. b.
 & 45. b
 Glaucus in Balenā versus. 242.20. a
 Glaucus Ariadnam rapuit. 241.8. b
 Glaucus suffocatus. 242.26. a
 Glauci inuenta. 242.48. a
 Glauci plures. 242.46. a

Gorgonum capita qualia. 221.44. a
 Gorgonum vis. 223.20. a
 Gorgonum parentes. 222.48. a
 Gorgonum forma. 222.40. b. 223.
 16. a
 Gorgonum locus. 222.43. b. 223.
 12. a
 Gratiarum parentes. 123.16. b. 128.
 24. b. 32. b. 41. b. & 43. b
 Gratia Veneris sociæ. 123.14. b. 129.
 9. a
 Gratiarum mos. 125.47. a
 Gratiarum nomina. 128.43. b
 Gratia vestica. 129.10. a
 Gratia solutis Zonis. 129.19. a
 Gratia è terris fugerunt. 129.27. a
 Gratia vbi culta. 129.33. a
 Gratia dictæ charites. 128.22. b. 129.
 25. b
 Græca cana nata. 222.11. b
 Græcarum vnus oculus & dens. 222.
 12. b
 Græcarum nomina. 222.36. b

H

Halcyonis parentes. 258.19. b
 Halcyonum forma. 258.32. b
 Halcyonii dies vocati. 258.38. b
 Halcyones vnde dictæ. 258.48. b
 Halcyones quā nidulantur. 259.1. a
 Halcyonum nidi firmitas. 259.3. a
 Halcyonum salacitas. 259.9. a
 Halcyones in aues versæ. 259.13. a.
 258.28. b
 Halcyonum nomina. 259.17. a
 Halcyones in aues. 243.7. b
 Hamadryades nymphæ. 144.31. a.
 143.35. b
 Harmonia parentes. 121.46. b. 282.
 48. b. 283. 1. a
 Harmonia vxor Cadmi. 283.13. a. &
 35. a
 Harmonia monile donatum. 283.
 38. a
 Harmonia filia. 283.40. a
 Harmonia vbi habitauit. 283.10. b
 Harmonia in anguē versa. 283.17. b
 Har-

Harmonia in campos elyios missa. 283.19.b
 Harpyiæ Scymphalides vocatæ. 215.12.b. & 48.b
 Harpyiarum nomina. 215.21.b. & 22.b
 Harpyiarum forma. 215.25.b
 Harpyiæ rapaces. 215.35.b
 Harpyiæ ubi habitabant. 215.25.b
 Harpyiæ à Boreadibus pulsæ. 216.38.a
 Harpyiæ cæcæ. 216.42.a
 Harpyiæ ubi se abdidit. 216.6.b
 Harpyiæ vnde dictæ. 216.8.b
 Hebe genita. 45.13.a
 Hebe vxor Herculis. 45.9.a. 208.36.b
 Hebes munia. 45.15.a
 Hebes iuuentus dicta. 45.29.a
 Hebe Dia vocata. 45.32.a
 Hebes filii. 45.36.a
 Hebes ara cum Herc. communis. 45.37.a
 Hecates parentes. 75.7.a. 11.a. 12.a. & 19.a
 Hecate venefica. 173.3.b
 Hecate lucifera quid sit. 75.30.a
 Hecates forma. 75.34.a
 Hecate Brimo dicta. 75.40.a
 Hecate regina inferorum. 75.2.b
 Hecates canes. 75.8.b. & 12.b
 Hecates sacrificia. 75.24.b. & 35.b. 76.2.a
 Hecates victima. 75.16.b
 Hecates officia. 76.10.a
 Hecate à veneficis inuocata. 76.40.a
 Hecatæ phasmata. 76.18.b
 Hecate Angelus dicta. 76.30.b. & 36.b
 Hecate trigle sacra. 110.28.a
 Hæresium causæ. 101.47.b
 Hæctor ubi sepultus. 26.15.a
 Hæcubræ somnium. 198.7.b
 Hedera cur Baccho dicata. 151.28.b
 Hedera an prohibeat ebrietatē. 151.28.b
 Helena rapta a Theseo. 219.23.a. 199.38.a

Helena forma. 199.18.a
 Helenæ parentes. 199.24.a. 287.15.b
 Helena filii. 199.26.b. & 29.b
 Helena nutrix Leda. 287.16.b
 Helenæ procorum nomina. 287.18.b
 Helena flamma latifera nauis. 248.22.b
 Helena salubris nauigantibus. 248.23.b
 Helle ex arietē delapsa. 181.19.a
 Helle sepulta. 180.28.b
 Hellepontus dictus. 180.18.b
 Hamus vnde dictus. 196.47.b
 Hera Ceres vocata. 158.20.b
 Herculis parentes. 202.10.a. & 38.a
 herculis patria. 202.30.a
 Hercules lunonis lac fuxit. 42.38.1
 Hercules fratres. 202.46.a
 Herculis natiuitas. 202.10.b. 203.35.a
 Hercules angus duos suffocat. 202.20.b. 35.b. & 38.b
 Hercules magistri. 202.40.b
 hercules à Chirone educatus. 203.27.a
 Hercules astronomiam doctus. 105.25.a
 Herc Linum occidit. 203.25.a
 Herculis forma. 203.30.a
 Hercules qua ætate citheron. leonē occidit. 203.38.a
 Hercules Nemeum leonem occidit. 203.40.a. & 42.b
 Hercules pellem leonis gestat. 203.48.a
 Hercules vna nocte cum 50. puellis concubuit. 203.14.b
 Hercules patriā defendit. 203.23.b
 Hercules filii. 203.25.b
 hercules idæus Olympia instituit. 131.48.a. 132.11.a
 Hercules Saturno victimas mactauit. 216.b
 Hercules plures. 208.19.b. & 32.b
 Herculis nomen quid significet. 209.41.b. & 48.b
 Herculis cognomina. 209.25.a
 Herculis vitia. 209.11.a
 Hercu-

Herculis voracitas. 208.45.b
 Hercules inuenta. 208.38.b. & 41.b
 Herculis focii. 207.27.b
 Herculis vxores. 207.28.b
 Hercules vocatus ab oraculo. 203.40.b
 Herculis labores numerati. 207.8.a
 Hercules labores. primus leo Nemeus. 203.42.b
 Hydra Lernæa. 204.1.a
 Cerua aripes. 204.23.a
 Aper Erymanthi. 204.41.a
 Augiæ stabulum. 204.43.a
 Aues Scymphalides. 204.10.b
 Taurus Marathonius. 205.12.a
 Diomedis equi. 205.16.a
 Amazonis baltheus. 205.23.a
 Alcestim vitæ restituit. 207.22.b
 Bebryciā populauit. 205.27.a
 Hesionem liberauit. 205.33.a
 in ceto triduum latuit. 239.19.a. & 29.a
 Troiam cepit. 205.37.a
 Protei filios occidit. 205.41.a
 Neptuni filium occidit. 205.42.a
 Oecabam deuicit. 207.30.b
 Geryonis boues cepit. 205.44.a
 Gigantem occidit. 205.4.b
 Mala aurea cepit. 100.30.b. 205.48.b
 Antæum trucidauit. 206.13.a
 Busirim d' medio sustulit. 206.21.a
 Cercopas profligauit. 208.3.a
 Erycem occidit. 205.34.b
 Columnas posuit. 85.33.b. 205.9.b
 Poculum à sole accepit. 205.40.b
 Cæli p Atlate sustinuit. 206.2.a
 Emathionē obtinuit. 206.24.a
 Prometheum liberauit. 206.26.a
 Acheloum vicit. 206.28.a
 Cacum occidit. 206.39.a
 Lacinium occidit. 206.40.a
 Coon insulā subiugauit. 206.41.a
 Pyrcemum profligauit. 206.42.a
 Albionem & Borgionem occidit. 206.44.a
 Cygnum occidit. 206.45.a

Gigantes interemit. 206.47.a
 Neptuni filios sustulit. 206.2.b
 Theseum liberauit. 206.39.b
 Cerberum eduxit. 206.44.b
 iferou bubulcū occidit. 206.30.b
 Hercules omnium laborum oblitus. 206.20.b
 Hercules clauam Mercurio concessit. 206.12.b
 Herc. aras xii. Diis erexit. 206.3.b
 Hercules claua in arborem versa. 206.13.b
 Hercules infaniuit. 203.32.b
 Herc. Omphalæ seruiuit. 207.35.b
 Hercules ob dolorem se in pyram iecit. 208.33.a
 Herc. inter Deos relatus. 208.42.a
 Herculi sacrificandi ritus. 209.9.a. & 6.b
 Hercules sacra foeminis interdicta. 209.2.b
 Hercules victima. 209.32.a
 Herculi populus cur sacra. 206.40.b
 Hercules sacrificia. 99.19.a
 Heri taciturni sacra. 69.31.a
 Hermionenses à nauulo Charontis immunes. 61.30.b
 Hesionē cur ceto exposita. 52.8.a
 Hesperidum parentes. 216.47.b
 Hesperidum nomina. 217.1.a. 205.45.b
 Hesperidū horti ubi. 205.46.b. 217.3.a. & 14.a
 Hesperidum mala. 217.24.a. & 20.a
 Hesperidum draco. 217.33.a. & 47.a
 Helychus heros. 16.38.b
 Helychidæ. 16.37.b. 69.30.a
 Hippa Bacchi nutrix. 147.27.b
 Hippodamiæ nuptiæ. 233.20.a
 Hippodamiæ proci. 233.22.a
 Hippodamia victa à Pelope. 233.39.a
 Homines mactari qb. soliti. 22.30.a
 Homeri artificium mirum. 6.22.a
 Homines in lapides. 185.9.a
 Hoedorum sydera. 182.12.b
 Hoedorum ortus. 182.14.b
 Horæ vnde dictæ. 130.46.a
 Horarum parentes. 129.48.b
 M m m m Hora-

Horarum nomina: 130. 13. a. 17. a.
& 4. b
Horarum officia. 130. 26. a. 28. a. 37.
a. & 47. a. 163. 48. a
Hyades iter sydera. 104. 3. a. 148. 6. b
Hyades vnde dictę 148. 8. b. 104. 20. a
Hyadum nomina 104. 12. a
Hyadum numerus 104. 16. a
Hyes Dionysius 104. 20. a
Hyacinthus occisus 109. 9. b
Hydromantia 47. 27. b
Hydrophoria 134. 15. a. 136. 26. a
Hygia Minerę filia 96. 26. a
Hygia vxor Aesculapii. 116. 27. b.
& 25. b
Hyperionis parentes. 162. 23. b
Hyperionis insignia 162. 27. b

I

I Ambicum carnea 78. 2. a
Iambę quę esset 77. 48. b
Iani liberalitas 36. 40. b
Ianus cur bifrons 37. 44. b
Iason amatus a Cerere 56. 12. a
Iaso filia Aesculapii 116. 25. b
Iapetus vnde 97. 41. b
Iasionis parentes. 156. 28. b. 179. 19.
a. 20. a. & 22. a
Iasionis parentes & genus. 178. 40. a
Iason educatus 278. 44. a
Iason ad aureum vellus missus. 178.
11. b
Iasionis focii qui fuerint 178. 18. b
Iasoni propolita pericula. 178. 40. b.
179. 25. a
Iasionis nauigationis tēpus 179. 1. a
Ias. cur ad Colchos missus. 179. 13. a
Iason aureū vellus cepit. 175. 44. a
Iason incolumis rediit. 176. 11. b
Iason vnde dictus 177. 47. a
Iason iuuentuti restitutus. 179. 3. b
Iasonis filii 179. 16. b
Iasonis mors 179. 18. b
Iasonis templum 179. 21. b
Icarus cęsus ob vinum 150. 43. b
Icari mors 23. 2. 4. a
Icarium mare 23. 2. 8. a

Ida mons vbi sit 26. 9. b
Ignis inuentus 46. 47. b
Ignis adeptus hominibus. 98. 10. b
Ilithyia Lucina est 91. 25. a
Inferis cur sacrificaretur 16. 28. b
Inferos esse necesse est 87. 34. a
Inferos non esse putans falsa opinio.
87. 22. a
Inferos viui qui adierint. 61. 27. b
Inferorum descensus 58. 3. b
Ingeniorum bonorū natura. 30. 4. a
Inus parentes 239. 25. b
Inus infidię in Phryxum. 180. 10. b.
239. 33. b
Ino Melicertam iugulauit. 239. 44. b
Ino in mare insilit 240. 1. a
Ino Dea marina facta. 240. 39. a. &
41. a
Ino Leucothea vocata 240. 37. a
Ino sepulta 241. 1. a
Insulę beatorum 85. 45. b
Ionis parentes. 261. 48. a. 1. b. & 3. b
Io sacerdos Iunonis 261. 8. b
Io in vaccam versa 261. 8. b
Io ab Argo custoditur 261. 12. b
Io scortum fuit 261. 16. b
Ionis errores 261. 42. b
Ionium mare dictum. 261. 42. b. 262.
11. a. & 24. a
Io in hominem 262. 34. a
Iope ciuitas vnde dicta 262. 36. a
Ionis filius 262. 40. a
Iouis parentes 25. 19. b
Iouis nutrices. 25. 27. b. 26. 30. b. 35.
b. & 48. b. 27. 7. a. 11. a. 13. a. 22. a.
& 15. a. 9. 45. b. 10. 7. a
Iouis fratres 27. 23. b
Iouis varia nomina 33. 43. b
Iouis patria. 26. 16. a. & 25. a. 25. 29.
b. 39. b. & 46. b
Ioues plures 27. 48. a
Ioues reges vocati 25. 9. b
Iouis inuenta 25. 15. b
Iouis filia Iaso 23. 17. b
Ioui factę infidię. 24. 7. a. & 16. a
Iouis crudelitas 22. 20. b
Iouis temeritas 23. 4. a
Iouis satelles Briareus 29. 2. a
Ioui

Ioui cęelum obtigit 29. 36. a. & 6. b
Ioui assessor Pudor 29. 17. b
Ioui assidet æquitas 29. 17. b
Iouis formę ob amores. 30. 35. b. 23. 4.
12. a
Iouis vxores 30. 9. a
Iouis filii 30. 37. b
Iouis concubitus 30. 35. a
Iouis cognomina. 26. 38. a. 31. 13. b. &
33. b. 35. 6. b
Iouis tres oculi 34. 3. a
Ioui diuini honores habiti. 31. 23. a
Iouis sacrificia 33. 34. b
Ioui sacra quercus 29. 27. a
Iouis victima. 20. 13. a. 22. a. & 29. a.
21. 40. a. & 13. b
Iouis sacra in sublimi 11. 17. a
Iouis Lycęi religio 12. 26. b
Iouis sacrorum varietas 14. 6. b
Iphigenia mactata 21. 16. b
iris nymphea Iunonis 43. 2. b
Istidis statua qualis 262. 21. b
Istidi vitulę dicata 262. 23. b
Isthmici ludi instituti. 240. 12. a. &
9. b
Isthmia instituta. 133. 26. b. 31. b. 34.
b. & 36. b. 134. 8. a
Isthmiorum honores 134. 2. a
Ithomatha sacra 25. 31. b
Italia Saturnia dicta 39. 19. b
Italia vnde dicta 205. 31. b
Iunonis parentes 41. 14. b
Iunonis nutrices. 41. 35. b. 40. b. &
45. b
Iuno a quibus educata 235. 40. b
Iunonis patria 41. 19. b. & 23. b
Iuno vbi educata 204. 11. b
Iunonis filii 42. 7. a
Iuno sit virgo 42. 28. a
Iuno subuentaneum peperit. 42. 26. a
Iuno cuculo decepta 42. 11. a
Iuno Herculi infesta 42. 23. b
Iuno Venus vocata 42. 11. b
Iuno suspensa 43. 13. a
Iunonis pellices 42. 36. b
Iunonis statua 42. 20. a
Iunonis pictura 42. 21. b
Iunonis ludi 42. 5. b
Iuno sit vacca 42. 40. b
Iunonis cognomina. 42. 33. a. 9. b. &
13. b. 43. 14. b
Iuno sellę alligata 46. 3. b
Iuno a pauonibus veřta 43. 5. b
Iunonis nymphę 43. 47. a
Iuno vulnerata 24. 20. a
Iuno Iouis vxor 29. 39. b
Iunonis dos 205. 42. b
Iuno diuitiarum dea 43. 2. a
Iunonis victima 43. 9. a
Iuno vbi culta fuit 42. 44. a
Iuno aer est 32. 40. a
Iunonis sacrificia 42. 7. a
Iupiter quomodo seruatus. 26. 21. b.
& 24. b
Iupiter vbi lotus infans. 25. 27. b. &
34. b
Iupiter vbi educatus. 9. 26. b. & 42. b.
26. 10. b. 27. 41. a
Iupiter patrem insecutus 23. 40. b
Iupiter glorię cupidus. 10. 12. b. 31.
7. a
Iupiter vnde dictus 32. 13. a
Iupiter barbatus 31. 37. a
Iupiter olympum habitauit. 31. 27. a
Iupiter vxorem deglutiuit. 29. 32. b
Iupiter reges instituit 29. 9. a
Iupiter legislator 29. 19. a
Iupiter in varias formas ob amores.
30. 17. a. & 46. a
Iupiter leuis 23. 17. a
Iupiter mendax 23. 30. a
Iupiter fato inferior 10. 47. a
Iupiter mortalis 10. 9. a
Iupiter mortuus 10. 35. a. 31. 43. a
Iupiter quid sit 33. 11. a
Iupiter aer 32. 18. a. & 37. a
ignis 32. 41. a. & 4. b
stella 32. 33. b
prouidentia diuina 10. 16. b
sol 32. 42. b
æther 32. 40. a
fatum 33. 14. a
cęelum 32. 41. a
anima mundi 33. 47. a
mas & scemina 33. 15. b
supremus 33. 22. b
M m m m 2 iu-

iuuentas hominibus data	99.22.a	leges inuentæ	158.37.b
ixionis parentes	186.44.b	lemniades graue olentes	176.44.a
ixionis crudelitas	182.2.a	lemniadam facinus	122.7.b
ixion expiatus	187.6.a	lenea sacra	152.31.b
ixion centauros genuit	187.11.a	lenea nymphæ torcularium	152.
ixion ad inferos deiectus.	187.13.a	13. a	
ixionis supplicium	187.15.a	lethe fluuius	88.34.a
iyxn Medæ magistra	139.4.a	lethe cur bibebatur	89.7.a
iyxn quorum filia	261.17.b	leucippi filia	247.40.b
iyxn in auem conuersa	261.18.b	lex regina	50.35.b
iyngis vsus in beneficiis	261.21.b	libamina prima quid sint.	13.
iyxn iasonis focia	261.24.b	36. a	
		linguæ Mercurio sacra.	136.12.b.15
		3. a	
		linguæ victimæ factorum.	14.
		45. b	
		lini inuentum	229.3.a
		lipara insula	47.11.b
		lucinae parentes	90.30.b. & 36.b
		lucinae nomina	91.6.a
		lucinae officia.	91.12.a.33.a. & 4.b
		lucinae sacrum dictatum.	91.
		45. a	
		lucinae imago	91.8.b
		lucina debilitat	91.13.b
		lucinae miraculum	91.28.b
		lucinae sacerdos	91.32.b
		lucinae reuerentia	91.40.b
		lucina lyfizona	90.45.b
		lucina vna è Parcis	64.31.a
		lumina cur sacris adhibita.	13.
		35. b	
		luna parentes.	79.26.a. 35. a. &
		45. a	
		luna Phœbe vocata	79.7.b
		luna in curru vecta	79.8.b
		luna pro vestibibus nitet	79.13. b
		luna primum nata	79.35. b
		luna mas & foemina	79.45. b
		luna Diana	80.2.a
		luna sagittæ	79.48. b. 80.2. a
		luna vires	80.42. b. 81.6. a
		luna beneficiis profecta	80.9. a
		lunam detrahere quid sit.	80.
		48. a	
		Luna defectum Anax. obserua-	
		uit	80.1. b
		Luna eclipses	80.10. b. & 26. b
		Luna	

L

L abyrinthus Aegypti.	218.21. b
Labyrinthus Cretæ.	218.16. b.
& 40. b. 172. 19. a	
Ladon draco Hesperidum.	217.33. a.
& 47. a	
Lætio Iouis filia	23.17. b
Lamæ quæ dicantur	222.27. b
Lamæ malicia	222.32. b
Lamia sibylla dicta	222.34. b
Lampadophoria.	46.15. b. 96. 46. a.
99.41. b	
laomedon impius	52.12. a
larium parentes	93.39. a
lares dæmones	93.39. a
lara nympa	93.4. b
laræ sacra	93.9. b
larium munus	93.10. b. & 16. b
latona vnde dicta	85.24. a
latona nutrix Dianæ & Apollinis.	
82.47. b. 108.36. a	
laurus vbi prius inuenta	111.11. a
lauri vires	111.5. a
laurus Apollini sacra	110.47. b
latonæ parentes	273.15. b. & 25. b
latonæ terra infesta	273.31. b
latonæ templum	273.39. b
latona Iunonem deceptit.	273.43. b
latona Apoll. & Dianam peperit.	
273.45. b	
latona nutrix Apoll. & Dianæ.	274.
5. a	
leda ouum peperit	30.47. a
leges atrææ sunt testamēta.	37.4. b

Luna deficienti remedia	80.28. b.	Mania nympa & sacra	93.8. b
& 32. b		Maris fluxus & refluxus	236.10. b
Luna magnitudo & motus	80.45. b.	Marsyæ parentes	186.25. a
& 47. b		Marsyæ tibicen præstans	186.34. a
Luna à sole quō illustratur	81.39. a	Marsyæ victus	186.40. a
Luna habitatur	81.47. a	Marsyæ in fluuium versus	186.44. a
Luna quos amauit	81.9. b. & 20. b	Marsyæ tempus	186.48. a
Luna obseruatio	105.32. a. & 35. a	Marsyæ supplicium	186.41. b. & 20. b
Luna victima	22.12. a. 81.30. b.	Martis parentes	50.4. a. & 9. a
& 38. b		Martis nutrix	50.17. a
Lupercalia	278.43. b	Mars causam dixit	50.20. a
Lupus sacer Apollini	109.48. a	Martis vxor Neriene	50.24. a
Lupus Marti sacer	50.36. a	Martis filii	50.25. a
Lupi facti ex hominibus	278.44. b	Martis currus	50.29. a
Lustrationes locorum	18.26. b	Mars ligatus	24.38. a
Lustrationes sacrorum vaforum	18.	Mars vulneratus	24.25. a
30. b		Mars Adonim occidit	161.2. b
Lustrationum ritus	19.6. a. 15. a. &	Martis simulacrum	51.6. a
47. a		Martis comites	50.18. b
Lustrationum causæ	19.24. a. & 27. a	Martis adulterium	48.35. a
Lustrationum aqua	18.44. b	Martis cognomina	50.2. a
Lustrationibus oua adhibita.	18.	Mars captus à Vulcano	48.45. a
38. b		Mars tyrannus	50.33. b
Lustrationibus porcelli adhibi-		Mars quid sit	50.9. b. 51.22. a
ti	18.42. b	Mars Thracius	50.40. a
Lycæonis parentes	278.25. b. 35. b.	Martis victima	20.5. a. 21.47. b
& 36. b		Matuta vocata Ino	240.21. a
Lycæonis inuenta	278.27. b	Medæ parentes	175.8. b. 23. b. 26. b.
Lycæonis tempus	278.37. b	33. b. 34. b. & 35. b	
Lycæon in lupum	278.38. b. & 40. b	Medæa Iasonis amore capta	175.
Lycosyra vrbs	278.41. b	41. b. 179.47. a	
Lycæonis filii in lupos	278.44. b.	Medæ veneficia	176.11. a
279.36. a		Medæ crudelitas	175.45. b. 176.1. a.
Lycæonis filiorum nomina	279.3. a	& 2. b	
Lycæonis filia in vrsam	279.40. a	Medæ facinora	176.12. a. & 27. a.
Lycurgi calamitas	148.28. b. 15. 4. 48. a	178. 47. b	
Lygodesimæ victima	22.20. a	Medæ nomen	177.35. b
Lynceus perspicax	248.12. a	Medea Peliam occidit	176.24. b
Lyra inuenta	135.29. a	Medea Aesonem coxit	179.5. b
Lyfizona lucina	90.45. b	Medea Glaucam vsit	176.29. b
		Medæ filii casti	177.23. a. & 26. a
		Medæ inuenta	176.41. b
		Medea in regnum accersita	177.28. a
		Medea Athenas profecta	177.34. a
		Medea Thefeo insidiata	177.35. a
		Medea patri imperium recuperat	177.37. a
		Medea Herculi nupfit	177.38. a
		Medæ	

M

M Achaon medicus	116.23. b
Macris Bacchum educauit	147.4. b
Maenades vndæ dictæ.	149.26. a
Magis artibus repugnātia	76.19. b

Medea mors ignota	177.40.a	Mercurio boca sacrata	110.28.a
Medicinæ initium	116.35.a	portulaca sacrata	134.43.a
Medicina inuenta	116.8.a	Mercurius pastorum Deus	135.12.a
Medusæ parentes	221.15.a	furum Deus	135.14.a
Medusæ plures vocatæ	221.13.a	nautarum Deus	135.9.b
Medusa cur lapis	221.33.a	palestricæ ù Deus	135.21.b
Medusa occisa	221.47.a	somniis pfectus	135.24.b
Medusæ sanguis in serpentes	221.37.a	terrestris Deus	135.41.b
Medusæ caput Palladis gestamen	221.38.a	mercurius belli & pacis minister	136.19.a
Medusæ caput in saxa vertebat	234.35.a	Mercurius morientibus præfectus	136.2.a
Melicerta palæmon dictus	240.7.b	Mercurio dies dicatus	135.3.b
Melicertæ certaminis p̄mia	133.29.b	Mercurii inuenta	135.27.a.47.a.
Memnonis parētes	170.31.a.&44.a	& 15. b	
Memnonis patria	170.37.a	Mercurii sacra	136.25.a
Memnonis militiæ	270.45.a	Mercurii victima	136.47.a.4.b.
Memnonis regiæ	170.2.b	& 10. b	
Memnonis ensis	170.16.b	Mercurius Argum occidit	261.36.b
Memnon in auem versus	170.35.b	Mestra prestigiorum perita	158.36.a
Memnoniæ aues	170.33.b	Metalla quæ quibus dicata	164.32.b
Memnon vbi sepultus	170.14.b	metalla attributa astris	11.8.a
Memnonis statua mira	170.44.b	metis Iouis vxor	20.21.b
Memnonis columna mira	171.14.a	midæ parentes	284.28.a
Menthe in herbam versa	54.45.b	midæ liberalitas	284.31.a
Mercurii parentes	134.28.a	midas tacta aurum facit	284.36.a
Mercurius vbi natus	134.36.a.&39.a	midas auro pactolū infecit	284.44.a
Mercurius vbi educatus	134.42.a.	midas iudex à Phæbo electus	284.7.b
& 45. a		midæ aures asini iniunctæ	284.9.b
Mercurii nutrix	134.47.a	mimallones vnde dictæ	149.28.a
Mercurii plures	134.48.a	mimallones cornua capitibus affigebant	151.17.b
Mercurius fur eximius	109.23.a.	mineruæ parentes	93.35.b.94.1.a.
30.a.134.14.b.16. b. 17. b. & 43. b		& 23. b	
Mercurius cupidinem lucta vicit	134.15. b	mineruæ plures	94.32.a
Mercurii officia	134.24.b	mineruæ nutrix	94.40.a
Mercurii simulacrum	134.36.b	minerua pallas est	94.43.a
Mercurii pictura	134.19.b	mineruæ in honorem virginum certamen	94.16.b
Mercurii cathena aurea	134.21.b	minerua artium inuentrix	95.25.b
Mercurius boues paut	134.42.b	minerua nuda visa	95.37.b
Mercurii cognomina	136.22.b	minerua a Vulcano tentata	95.46.b
Mercurius in hircū versus	137.48.b	mineruæ cognomina	96.33.a
Mercurius Argum occidit	136.31.a	mineruæ filia	96.26.a
Mercurii statua domi custos	136.32. a	mineruæ victima	96.46.a
Mercurii filii	136.39.a	minerua semper virgo	47.47.b
Mercurialium certaminum præmia	134.17. a	mineruæ domus	52.47.a
		minois parentes	65.48.a
		minos	

minos iudex animarum	65.38. a.	musarum vis	230.24.a
& 48. b		musæ sirenes vicerunt	230.12.b
minos rex Cretenſium	65.7.b	musis loca dicata	230.5. b
minos iustus	65.14.b	musarum aues	230.13. b
minos Iouis discipulus	65.16.b	musæ sphaerarum animæ	230.42. b
minois filii	65.42. b	musarū officium	228.39. b. 229.22. a
minos necatus	65.46. b	musica cur sacris addita	275.44. a
minois officium	66.8. a	musica vis	6.11. a. 274.18. a
minois auaritia causa malorum	172.6. b. 205.6. a	musæ in tutela Apollinis	120.14. a
minoraurus natus	172.16. a	myrrha in arborem versa	161.6. a
minorauri nomen	172.40. a	myrica vsus	111.31. a
molarum vsus	14.13. a	myricæ diuinatio	111.19. a. & 24. a
mola quid essent	13.30. a	myrtus Veneri sacrata	123.45. a.
moly herbæ vis	174.31. a	& 4. b	
moni parentes	288.9. b	myrtus quis fuerit	233.25. a
moni officium	288.11. b. & 31. b	myrtoum mare dictum	233.8. b
momus iudex inter Deos delectus	288.13. b	myrtuli fraus	233.30. a
momus Deorū opera carpit	288.19. b	myrtus victus à Pelope	233.48. a
momus omnibus inuifus	288.33. b		
mors Noctis filia	73.29. a	N	
mors somni soror	73.25. a	N Apathæ vires	176.39. b
mors inferiorum satelles	73.23. a	Narcissus quibus coronis aptus	69.33. b
mors donum Dei	73.36. a	Narcissus quid significet	78.42. b
mors implacabilis	73.2. b	Narcissi parentes	285.13. a
mortis figura	73.30. a	Narcissus ab Echo amatus	285.23. a
mortis beneficia	73.9. b	Narcissus in florem versus	285.33. a
mortuorum sacrificia	17.9. a	Narcissus Eumenidibus consecratus	285.35. a
mortuis res cariores vrebantur	17.30. a	Narcissus Proserpinæ dicatus	285.38. a
mortuis dona oblata	17.46. a	Neda Iouis nutrix	9.45. b
mortui quomodo vocabantur	18.9. a	Nemea certamina vbi agerentur	133.39. a
mortui bibebant sanguinem	18.14. a	Nemea a quibus instituta	133.44. a
mortuis obolus in os includebatur	61.1. b	Nemæorum præmia	133.43. a. & 7. b
mortuorum victimæ	17.25. a. & 37. a	Nemei pugnatōres	133.47. a
moracilla beneficiis apta	173.42. b	Nemea cur instituta	133.1. a. & 17. b
musarum parentes	228.10. b. & 22. b	Nemea funebre certamen	133.47. a
musarum nutrix	208.35. b	Nemea vnde dicta	133.9. b
musarum nomina	228.23. b	Nemeorum iudices	133.10. b
musæ alatis capitibus	224.14. a	Nemesis parentes	287.10. b
musæ tres primum cultæ	228.28. b	Nemesis fit anser	287.12. b. 288.46. a
musarum filii qui dicti	228.32. b	Nemesis A draltea vocata	287.27. b
musarum inuenta	228.43. b	Nemesis alata	287.43. b
musæa ludi vocati	228.36. b	Nemesis insignia	287.45. b
musæ semper castæ	230.43. a	Nemesis officium	288.3. a
musarum amores	230.34. a	Neme-	

Nemesis quid significet 288.39.a
 Nemesis forma 288.47.a
 Nephelia sacra quibus 121.7.a. & 10.a
 Nephelia Deæ quæ sint 16.48.b
 Nephelæ Dea credita 181.5.a
 Nephelæ astutia in Phrixū 180.15.b
 Neptuni parentes 51.27.a
 Neptuni educatio 51.31.a & 37.a
 Neptuni vxor 51.41.a. & 7.b
 Neptuni forma 51.8.b. & 11.b
 Neptuno mare obrigit 29.35.a. & 6.b
 Neptuni comites 53.3.a
 Neptuni tridentis 53.21.b
 Neptunus qd sit 53.13.a.24.a. & 6.b
 Neptuni inuentum equitare 51.14.b
 Neptunus Laomedonti seruiuit 51.3.a
 Neptunus Troiam extruxit 51.48.b.
 52.13.a
 Neptuni templa magnifica 52.33.b
 Neptuni cognomina 52.21.b
 Neptuni officia 52.15.b
 Neptuni filii 52.20.a
 Neptuni currus 51.40.b
 Neptuni equi qui sint 51.44.b
 Neptunus equum inuenit 51.47.b
 Neptuno thunnus facer 53.1.a
 Neptuni victima 20.6.a. 15.20.a.
 22.8.a. 52.35.b. 48.a. & 53.42.a
 Nerei parentes 242.28.b. & 37.b
 Nereus vates 242.40.b
 Nereus in varias formas 243.13.a
 Nereus maris Deus 243.17.a
 Nereus educatus 243.29.a
 Nereus hydromatiæ peritus 47.28.b
 Nereidum parentes 243.35.a. & 43.a
 Nereidum numerus 243.43.a
 Nereidum capilli 243.3.b
 Nereidum aues 243.7.b
 Nereides circa currum Tritonis
 245.20.b
 Nereidū nomina 243.24.b.244.2.a
 Nerienæ Martis vxor 50.24.a
 Nefsi astutia 208.22.a
 Niobes parentes 183.25.b. & 44.b
 Niobes arrogātia 183.28.b.184.10.a
 Niobæ plures 183.46.b
 Niobes filii 183.48.b.184.2.a.7.a.
 & 8.a

Niobes filii cæsi 184.15.a
 Niobes filiorum nomina 184.36.a.
 & 40.a
 Niobe in saxum versa 184.3.b
 Niobes imago 144.16.b
 Noctis parentes 72.18.a
 Noctis filia 72.32.b
 Noctis victima 72.24.b
 Noctua Mineræ sacrata 96.46.b
 Nox alata 72.4.b
 Nox in curru vesta 72.43.a
 Nox mater Deorum & hominum
 72.31.a
 Nox antiquissima 72.21.a
 Nuptæ Træzeniorum 54.33.a
 Nuptias adeundi mos 37.34.b
 Nympharum parentes 144.3.b
 Nympharum diuisio 143.34.b.144.
 15.b. & 37.b
 Nymphæ matres fluuiorum 144.9.b
 Nymphæ quid essent 144.25.b
 Nymphæ Pana educarunt 138.4.a
 Nymphæ Aristæu educarunt 145.14.a
 Nympharum vis 144.42.b
 Nympharum nominum explicatio
 144.29.b
 Nympharum sacrificia 20.8.b.144.
 45.b. 145.3.a. 9.a. & 15.a

O

Oceanus è qbuis natus 236.42.b
 Oceani parentes 235.21.b
 Oceanus rerū initiū 235.47.b
 Oceanus taurino capite 236.11.a
 Oceani vxores 236.21.a
 Oceani filia 236.24.a
 Oceani perpetuus motus 236.5.b
 Oceani fluxus ac refluxus causæ
 236.9.b
 Oceanus amicus Promethei 236.16.a
 Oceani frater Atlas 104.46.b
 Oceani maris nomina 104.39.b
 Oceanus quid sit 15.13.b
 Oryrhoë chironis filia 118.24.a
 Cenomai equi 233.36.a
 Oenomaus procos occidebat 233.
 37.a

Oedipus

Oedipus sphingem vicit 286.39.b
 Oeaster sacer Apollini 110.18.a
 Olenia capra 26.39.b
 Oleum in sacris Pluonis 16.39.a
 Oliua inuenta 95.23.b
 Olympica certamina instituta 131.
 43.a. 132.35.a. & 20.b
 Olympicorum præmium 131.47.a.
 36.b. 132.5.b
 Olympicorum tempus 131.2.b.
 132.13.a
 Olympia cur instituta 131.14.b.
 193.44.a
 Olympicorum victorum honor
 131.36.b
 Olympia vbi agerentur 132.25.a
 Olympia quādo incipiebāt 132.19.a
 Olympicorum varii modi 131.19.b.
 23.b. 29.b. 132.2.b
 Olympus mons 26.9.b
 Oracula varia 183.47.a
 Orcus quis 53.13.a
 Oreadum parentes 143.15.b & 17.b
 Oreades comites Dianæ 143.23.b
 Oreadum officia 143.28.b. & 33.b
 Oreadum nomina 143.46.b
 Oreades eadem oreliades 143.33.b
 Oreitis parentes 267.38.b
 Oreites patriam fugit 267.47.b
 Oreites vbi educatus 268.2.a
 Oreites matrem & Aegisthum occi-
 dit 268.8.a
 Oreitis res gestæ 268.16.a
 Oreitis vxor 268.21.a. & 41.b
 Oreiti dies dicta 268.23.a
 Oreites absolutus ab Areopagitis
 268.27.a
 Oreites ab Erynnibus agitated 268.
 30.a. & 33.a
 Oreites digitū sibi abrofit 268.35.a
 Oreiticum Argos 268.38.a
 Oreites statuam Palladis tauricæ ra-
 puic 268.22.b
 Oreites comam in Tauris deposuit
 268.23.b
 Oreites sororem dat Pyladæ vxor-
 em 268.27.b
 Oreites sanitati restitutus 268.31.b.
 33.b. & 35.b
 Oreites Erynnias placauit 268.39.b
 Oreitis mors 268.43.b
 Oreiti diuini honores 268.45.b
 Oreitis ossa quæ sita 269.11.a
 Orgia sublata 154.34.b
 Ori inuentum 51.33.b
 Orion Pleionem insecutus 103.30.b
 Orion ab Aurora amatus 109.24.b
 Orionis parentes 255.10.a.24.a.
 40.a. 255.36.a.38.a. & 39.a
 Orion prius Vrion dictus 255.25.a
 Orion triparter dictus 255.29.a
 Orion prius candaon voratus 255.
 34.a
 Oriō super aquas incedebat 255.43.a
 Orion cæcus factus 255.46.a
 Orion ad solem profectus lumen re-
 cuperat 255.1.b
 Orion Pleiades quinquennium inse-
 cutus 255.7.b
 Orion dianā violare adortus 255.9.b
 Orion à scorpio occisus 255.14.b.
 & 37.b.40.b.
 Orionem quæ Dex amarint 255.20.b
 Orion à Diana occisus 255.27.b
 Orion inter sydera relatus 255.28.b.
 & 38.b
 Orionis vxor ad inferos detrusa
 255.44.b
 Orionis sepulcrum 256.14.a
 Orphei parentes 226.17.b.30.b.37.b
 Orphei præstantia 226.40.b
 Orphei tempus 227.16.a
 Orphei inuenta 227.17.a.22. & 28.a
 Orphei scripta 227.38.a. & 12.b
 Orpheus sapientissimus 227.48.a
 Orpheus vxorem ab inferis addu-
 xit 227.7.b
 Orpheus cur occisus 227.22.b.
 152.4.b
 Orphei membra sepulta 227.25.b
 Orphei mors varia 227.27.b.32.b.
 36.b.40.b.44.b.46.b. & 48.b
 Orphica carmina quid essent 55.28.a
 Orphylla Bacchi imagines 153.46.b
 Orphorum ritus 152.8.b

Nnnn Pxon

P
Pæon Aesculapius 113.19.a
Pæanes 112.40.b.44.b.& 48.b
Pæanes vnde dicti 113.15.a.&9.a
Pagasa vnde dicta 181.26.b
Palaemon Deus marinus 240.28.b.
 & 35. b
Palaemon natator 240.41.b
Palaemonis imago 240.45.b
Palaemon sepultus 240.48.b
Palaemonis victima 240.47.b
Palma victoribus dari solita 112.
 23.b. 133. 47. b
Palladis parentes 94.15.a. & 30.a
Pallas elouis capite 94.10.a.29.36.b
Palladis natalis 39.40.b
Pallas Iouis filia ascita 94.8.b
Pallas Tritonia 94.13.b
Pallas diuersa a Minerua 94.19.a
Pallas eadem Minerua 94.43.a
Pallas cur dicta 94. 28. b. 43.b.
 44.b. & 45. b
Palladis clypeus 95.12.b
Palladis curus 95.4.a
Palladis fcuti vis 95.18.a
Pallas semper virgo 95.31.a
Palladis inuentum 95.23.a. 33.a.
 4.b.12.b. & 23.b
Pallas vulnerata obiit 94.22.a
Palladia quid essent 96.8.a
Palladium Troiae 96.14.a. & 24.a
Palladis cognomina 96.27.a.& 33.a
Pales Dea pastoru 165.18.a.109.42.a
Pamboecia sacra 54.47.b
Panathenæa instituta 280.17.b
Pandionis parentes 279.20.b
Pandiones plures 279.35.b
Pandionis filii 279.43.b
Pandora donum 98.34.b
Pandora facta 98.30.b
Pandora 48.27.a. 49.16.a
Panos parentes 137.29.b.36.b.38.b.
 39.b. & 40. b
Panos forma 138. 2.a
Panos nutrices 138.3.a
Pan dux nympharum 138.22.a
Panos furor 22.37.a

Panos pictura 138.28.a. & 35.a
Pan nuntius deorum 138.26.a
Pan greges paut 138.37.a
Panos gestamen 138.3.b
Pan vbi educatus 138.12.b
Panos officia 138.10.b. 18.b. 24.b.
 33.b. & 139.31.a
Pan Echo amauit 138.46.b
Pan in arietem versus 139.9. a.
 81.20. b
Pan à cupidine victus lucta 139.14.a
Panos vis 139.23.a
Panos sacra 139.34.a
Panos vasa in sacris 139.41.a
Pan vniuersa natura 139.21.b
Pan fistulam inuenit 139.9.a
Papauera Cereri sacra 159.18.a
Parca tres fuerunt 63. 21.b. 36.b.
 43. b. 64.6.a. & 18.a
Parcarum parentes 63. 21.b. 36.b.
 43. b. 64.6.a. & 18.a
Parcarum spelunca 63.44.b
Parcarum munus 64.9.a
Parcarum sacrorum ritus 64.24.a
Parcarum nomina 64. 25.a
Parca tempora sunt 64.23.b
Parca occidenda datur 198.17.b
Paris ab vrfa educatus 198.17.b
Paris nutritus 198.19.b
Paridis iustitia 198.20.b
Paridis robur & nomen 198.23.b
Paris iudex deorum 198.36.b
Paris largitionibus corruptus 198.
 42. b
Paris Helenam rapuit 199.9.b
Paridis filii 199.26.b. & 29.b
Paris nudas deas non vidit 95.43.b
Pasiphaes parentes 172.3.a
Pasiphae Minois vxor 172.5.a
Pasiphae taurum amauit 172.15.a
Pasiphaes filii 172.35.a
Pauo lunoni sacer 43.36.a
Pauo Adriani preciosus 43.11.b
Pax nutrix Plutonis 54. 12.b
Pecunia est sanguis hominum 40.
 38. a
Pegasus equus Bellerophontis 271.
 13. a
Pegasus natus è Medusa 221.37.b
 Pelagii

Pelagii inuenta 183.15.a
Pelias casus 176.21.b
Pelias genus 178.30.a
Pelias oraculum accepit 178.39.a.
 & 48. a
Pelias Medea fraude casus 179.1.b
Pelops parentes 233.12.a
Pelops filii 233.9.b
pelops Hippodamiam vicit 233.39.a
pelops vbi sepultus 233.11.b
pelops ossa in Græciam portata
 233. 14.b
pelops humerus esus 189. 16.b
pelops bis iuuenis 189.30.b
pelops humerus eburnus 189.36.b
penates qui fuerint 92.14.a. & 39.a.
 & 12. b
penatum officia 92.17.a. & 30.a
penates vnde dicti 92.35.a. & 38.a
penatum figura 92. 10.b
perthei calamitas 154. 25.a
periclymenus in omnia versus 246.
 33. a
perseus Iouis filius 234.12.a
perseus discum inuenit 234.6.b
perseus Medusam obruncauit 221.
 38.a. & 47.a
persei vxor 234.7.b
persei filii 234.8.b
phaethontis parentes 167. 23. b.
 & 35. b
phaethon currû solis accipit 168.6.b
phaethon cecidit è caelo 168.13.a
phaethon quò cecidit 168.26.a
phaethontides in populos 168.39.a
phalaris dicata Veneri 110.28.a
phallica sacra 152.41.b. 153.3.a
phallus quid sit 153.4.a
philoctetes habuit sagittus Herc.
 108.38.a
philomela fabula 220.29.a
philomela & soror in aues 279.31.b
philomela veris nuntia 220.5.b
phinei parentes 215. 39.b
phineus longæuus 215.42.b
phinei supplicii causa 216.7.a.
 & 11. a
phorcynis parentes 44.11.b. & 18.b
phorcynis filii 244.19.6. & 32.b.
 & 39. b
phoroneus ignem reperit 99.17.a
phrivi parentes 180.3.b
phrixus per aera vectus 180.16.b
phrixus arietem immolauit 180.
 31.b. 181. 11.a
phrivi filii 180.32.b
phrivi aries locutus 180.47.b
phrivi aries quid 181.21.a. & 34.a
piaculum sacrificantium 12.25.a
pinarii Herculis sacerdotes 12.41.b
pirithous inferos adiit 63.2.a
pirthagia sacra 153.43.a
pleiadum locus 103. 43.b
pleiades animæ caelorum 105.4 b
pleione vxor Atlantis 103. 24.b
pleiades inter sydera 103.33.b
plote insula Delos 108.6.b
plutonis parentes 54.6.b. 56.6.a
plutonis pax nutrix 54.12.b
plutonis clauis 54.13.b
plutonis equi 55. 20.b
pluto Dis vocatus 55.5.b
pluto vnde dictus 55. 16.a
plutonis curus 54.25.b
pluto quid, & sacra 16. 32. a.
 54. 18.b
pluto opum Deus 54. 16.b
pluto vbi habitaret 54.16.6
plutoni infera obrigerunt 29.36.a.
 & 6. b
plutonis victima 55. 1.a
plutonium os 55. 7.a
pluto vulneratus 24.25.a
plutonis regia 57. 44.b
plutonis nomina 63.6.a
plutus diuiciarum Deus 56.5.a
plutus cur cæcus 56. 19.a
plutus timidus 56.34.a
plutus perspicax 56.44.a
pluti filii 56.9.b
poematis præstantia 6.15.a
poematum scopus 6.21.a
poematibus musica apta 6.5.a
poeticæ vis 229. 12.a
poenitentia cuius filia 100.40.b
pollucis parentes 247.25.a. & 27.a
 Nann 2 pollu-

polluti qui essent 19.1.b. & 12.b
 polluti aras non tangebant 19.36.a
 pollux vbi natus 247.30.a. & 46.a
 pollux cum Iasone iit 247.2.b
 pollux Amycum pugnis occidit
 247.30.b
 pollux Athenas vicit 247.34.b
 pollux & Castor feruatores 247.36.b
 pollux & Castor ad filias Leucipi
 247.41.b
 pollux recuperat Helenam 247.33.b
 pollux cæsus 248.11.a
 pollucis & Castoris inuenta 248.
 29.a
 pollux Castori largitur immortalitatem
 248.37.a
 pollucis & Castoris equi albi 248.
 42.a
 pollucis victima 249.4.a
 pollux a quibus cultus 249.28.a
 pollucis flammæ nautis salubres 248.
 20.b. & 43.b. 249.40.b
 polydectes in lapidem 234.36.a
 polydus vates 242.31.a
 polyphemi parentes 276.26.a. 39.a.
 & 41.a
 polyphemi vxor 276.18.b
 polyphemi victus 276.20.b
 polyphemus Galateam amauit
 277.6.a
 polyphemi filii 277.12.a
 polyphemi mores 277.20.a. & 30.a
 polyphemi arrogantia 277.5.b
 polyphemus cæcus factus ab Vlyse
 277.35.b
 pomum discordiæ 198.32.b
 populus alba 58.40.b
 populus nigra 58.44.b
 preces Iouis filix 29.40.b
 priamus vnde dictus 205.40.a
 priapi parentes 160.29.a. & 33.a
 priapus vbi natus 122.14.a. 160.
 31.a
 priapus deformis 160.38.a
 priapus exul 160.3.b
 priapus reuocatus 160.21.b
 priapus hortorum Deus 160.22.b
 priapi victima 160.10.b. & 15.b
 priapus portus 160.16.b
 prognos parentes 220.9.a
 progne lusciniã dicta 220.40.a
 promethei parentes 97.29.b
 promethei filia Titanis 97.48.b
 promethei vxores 98.7.a
 promethei fratres 98.9.a
 promethei filii 98.18.a
 prometheus homines fecit 98.20.a.
 & 30.a
 promethei imprudentia 98.42.a
 prometheus Iouem decipit 98.4.b
 prometheus ignem inuenit 98.21.b.
 46.46.b
 promethei supplicium 98.40.b.
 99.2.a. & 16.a
 prometheus accusatus 99.22.a
 prometheus solutus 19.a. 128.b.
 & 33.b
 promethei ara 99.37.b
 promethei inuenta 99.47.b. 100.
 7.a. 101.35.a
 prometheus quid sit 100.40.b
 proserpinæ parentes 77.21.a.
 & 29.a
 proserpina vnde rapta 77.30.a.
 & 9.b. 158.14.a
 proserpina non recuperata 157.5.a
 proserpinæ reuerentia 77.13.b
 proserpina per mare Iara 77.16.b
 proserpina rapta Narcissum legens
 77.28.b
 proserpinæ honores 77.31.b
 proserpina mortuorum regina 77.
 39.b
 proserpina à Theseo qua sita 78.a
 26.a
 proserpinæ victima 78.48.a
 proserpinæ cognomina 78.10.b
 proserpina quid sit 78.29.b
 proserpina vnde dicta latine 79.5.a
 protei parentes 245.7.a. & 19.a
 protei vxor 245.9.a. & 21.a
 protei æquitas cæsis filius 235.16.a.
 21.a. & 22.a
 proteus in varias formas 245.29.a
 proteus Deorum antiquissimus 245.
 11.b
 protei

Protei currus 245.24.b
 Proteo par potestas quibus. 246.29.
 a. et 32.a
 Protei iustitia. 199.17.b
 Prothyrea Lucina 91.25.a
 Pyra a propinquire accendi solita.
 17.44.a
 Pythagoræ opinio de anima. 87.47.
 b.88.12.b
 Pythagoras in luna scribebat. 80.
 20.b
 Pythia cur instituta. 112.36.a. 30.b
 & 37.b
 Pythia quando acta. 112.43.a. & 7.b
 Pythia instituta. 132.29.b. & 46.b
 133.12.a. & 25.a
 Pythiorum modi. 133.3.a. 7.a. &
 9.a.
 Pythiorum præmium 133.10.a.
 et 29.a
 Pythiorum tempus 133.32.a
 Pythiis ludis adhibita 112.10.b
 Pytho natus 112.29.a
 Pytho cæsus 112.36.a
 R
 Reges pastores populorum. 109.
 29.b
 Religionis origo 7.26.a
 Religio vnde Græcis 7.45.a
 Religio anima ciuitatum 8.32.a
 Rhadamanti parentes 66.17.a
 Rhadamantus iustissimus. 65.13.a.
 & 35.b
 Rhadamanti temperantia 66.19.a
 Rhadamanti officium 66.27.a
 Rhadamantus cur exul 66.40.a
 Rhadamantus duxit Alcmenam. 66.
 45.a
 Rheæ parentes 271.3.b. & 11.b
 Rheæ filii 271.18.b
 Rheæ currus 272.32.b
 Rheæ mater Deorum & hominum.
 271.19.b
 Rheæ socii & forma 271.33.b
 Rheæ sacrorum ritus 271.41.b
 Rheæ sacerdotes galli. 271.47.b
 272.14.a
 Rheæ pinus dicata 272.8.a
 Rheæ sacrificia quando fiebāt. 272.
 19.a
 Rheæ varia nomina 272.30.a
 Rheæ speluncæ religio 272.40.a
 Rheæ sacra quercus 272.44.a
 Rhodus Veneris filia 164.39.a
 Rhombus rota Rheæ sacris utilis.
 272.48.b
 Rosa Veneri sacrata 123.45.a
 Rosa ex alba rubra. 161.3.b. 230.
 41.a
 S
 Sabazius Bacchi filius. 146.36.a
 Sacrificiorum causæ. 20.11.b. &
 15.b
 Sacrificia cœlestium 11.14.a
 Sacrificia Iouis sublimia. 11.19.a. &
 28.a
 Sacrificia Apollinis sublimia 11.31.a
 Sacrificiorum tempus 11.48.a
 Sacrificiis ligna apta 12.18.b
 Sacrificantium castitas 12.29.a
 Sacrificantium puritas 12.11.b
 Sacrificantium purgatio 12.32.a
 Sacrificiis additæ cantilenæ. 14.21.a
 addita lumina 13.33.b
 additum thus 13.39.b
 additi odores. 13.31.a. &
 35.a
 Sacrificia Iouis varia 14.6.b
 Sacrificia in mari facta. 15.38.a. &
 44.a
 Sacrificia fluuiorum 15.28.b
 Nympharum 15.34.b
 Inferorum 15.42.b
 Cereris 16.44.a
 Eumenidum 16.36.b
 Sacræ cantilenæ quales 14.17.b
 Sacerdotum vestes puræ 12.9.a
 Sacerdotum vestes variæ 12.15.a
 Sacerdotibus habita reuerentia.
 265.12.b
 Samus dicta Parthenia 41.32.b
 Sanguinis victimarum vsus. 13.11.b
 15.18.a. & 36.a
 San-

Sanctorum imagines erigendæ. 8. 24. a
 Sapientie vis 251. 21. a
 Saturni parentes 35. 23. b. & 45. b
 Saturnus patrem occidit 34. 15. a
 Saturni crudelitas 23. 35. b. & 46. b
 Saturni fratres 36. 12. a
 Saturnus filios vorat 36. 41. a
 Saturni pactio cum Titanibus. 36. 23. a. 27. 26. b
 Saturnus primus regnavit 36. 7. a
 Saturnus venit in Italiam. 36. 36. b. 28. 37. a
 Saturnus in vincula coniectus. 28. 10. a. 36. 9. b. 38. 7. a
 Saturnus in tartaro. 36. 28. b. 38. 15. a
 Saturni ætate omnia cõia. 37. 19. a
 Saturnus regnum Ioui concessit. 38. 30. a
 Saturno amputata virilia. 28. 29. a
 Saturno saxum pro Ioue oblarum. 25. 40. b. 26. 37. b
 Saturnus à Ioue captus 28. 28. a
 Satur. in regnum restitutus. 28. 14. a
 Saturni ætas aurea 28. 41. a
 Saturno cur falx data. 38. 40. a. 10. b
 Saturnus falax 38. 15. b
 Saturnus filios vomuit 29. 24. a
 Saturni inuenta 36. 36. b. 37. 1. a
 Saturnus vir sapiens 37. 12. a
 Saturni victima 21. 48. 338. 22. b
 Saturnaliorum ritus. 38. 27. b. & 30. b
 Saturni etymologia 38. 40. b
 Saturnus æther 38. 47. b
 Saturnus tempus 39. 21. a
 Saturni planeta 39. 11. b. & 47. b
 Saturnus ad chemiam ducitur. 40. 20. a
 Satyrorum parentes. 140. 46. b. 142. 37. b
 Satyri animalia 140. 47. b
 Satyrorum forma 141. 5. a
 Satyri Bacchi focii 141. 7. a
 Satyri conuitorum amici 141. 12. a
 Satyri vnde dicti 141. 15. a
 Satyri sileni sunt 141. 18. a
 Satyrorum insula 141. 41. a
 Scyllæ parentes. 25. 23. b. 36. b. 44. b. 45. b. 46. b. & 47. b
 scylla patrem prodidit 253. 7. a
 Scyllæ canes additi 253. 8. a
 Scyllæ duæ fuerunt 253. 9. a
 Scylla in cirim versa 253. 11. a
 Scylla ab auibus marinis vorata. 253. 23. a
 Scyllæ mors varia traditur. 253. 5. a. 7. a. 21. a. & 25. a
 Scylla cur versa in monstrum. 253. 30. a. & 32. a
 scylla se in mare præcipitavit. 253. 35. a
 Scyllæ forma. 253. 38. a. 40. a. & 18. b
 Scyllæ canes 253. 25. b
 Scylla cocta reuixit 253. 36. b
 Scyllæ canes quid essent 254. 25. a
 Semele Cadmi filia 145. 27. b
 Semele vsta. 145. 43. b. 146. 7. a. 10. a
 Serapis quis fuit 184. 43. b
 Se fonches equitare inuenit. 51. 30. b
 Sicilia Cereri dicata 78. 23. a
 Sicilia horreum Romanorũ. 78. 46. b
 Sicilia fertilitas 39. 1. b
 Sileniorum parentes 142. 37. b
 Sileni vnde dicti 141. 21. a
 Sileni patria 141. 1. b
 Silenus Bacchum educavit 141. 5. b
 Sileni forma 141. 14. b
 Silenus ebrius 141. 22. b
 Silenus Bacchi comes 141. 29. b
 Silenus captus 141. 34. b
 Sileni plures 141. 16. b
 Sileni mortales 141. 41. b
 Sileni dæmones 141. 43. b
 Silenorum st. tuæ 141. 47. b
 Sileni asinus inter sydera 142. 3. a
 Sirenum parentes 224. 10. a
 Sirenes cũ Musis decertant. 224. 13. a
 Sirenum locus 224. 18. a
 Sirenum forma 224. 22. a
 Sirenum nomina 224. 27. a
 Sirenum musica instra 224. 34. a
 Sirenes nomina locis dederunt. 224. 30. a
 Sirenes musica instrumenta abiicere. 224. 9. b
 Sirenum cantus quales essent. 225. 14. b

Sire-

Sirenum insula albebat ofsibus. 225. 14. b
 Sirenes perierunt 225. 19. b
 Sirenes in saxa versæ 225. 28. b
 Sisyphi parentes 188. 12. a. & 20. a
 Sisyphi filii 188. 23. a. & 25. a
 Sisyphas astutissimus 187. 37. a
 Sisyphi vxor 188. 40. a
 Sisyphus bella Troiana scripsit. 189. 47. a
 Sisyphi mors 188. 26. b
 Sisyphi supplicium 188. 6. b. & 30. b
 Solis parentes 162. 46. a. & 7. b
 Solis equi. 163. 7. a. 15. a. 3. b. & 12. b
 Sol Deus creditus. 162. 40. b. & 46. b. 163. 23. b. & 31. b
 Soles plures 162. 32. b
 Sol Dei lampas 162. 41. b
 Solis currus 163. 2. a
 Sol currum vbi mergit 163. 24. a
 Sol in poculo nauigat 163. 29. a
 Sol in lecto nauigat 163. 32. a
 Soli currus in oriente paratur. 163. 33. a
 Sol flammæ coeuntes 163. 12. b
 Solis boues 163. 34. b
 Solis greges 164. 4. a
 solis filii 164. 18. a. & 47. a
 Solis victima 164. 3. b. & 7. b
 Soli gallus sacratus 164. 13. b
 Sol Deus creditus 7. 42. a
 Soli agnus cę litur 20. 29. a
 Soli lus ceditur 20. 23. a
 somni parentes 73. 21. b
 somni locus 73. 24. b
 somnus alatus 73. 28. b
 somni beneficium 73. 37. b. & 24. b
 somni filii 74. 19. a
 somnus louem timet 74. 27. a
 somnus è cœlo deiectus 74. 28. a
 somni ciuitatis descriptio 74. 32. a
 somniorum portæ 74. 37. b
 somniorum formæ 74. 3. b
 somnus Lethes frater 74. 17. b
 somni causa 74. 21. b
 somnia quæ vera 74. 40. b
 solipolis cultus 91. 33. b
 sphingis parentes 286. 15. b
 sphingis forma 286. 17. b. & 18. b
 sphingis locus 286. 20. b
 sphingis immanitas 286. 21. b
 sphingem vincenti præmia proposita. 286. 26. b
 sphingis mors 287. 1. a
 strongyle insula 47. 6. b
 strophades insulæ vñ dictæ. 252. 8. b
 strophe & Antistrophe 14. 10. b
 stygis parentes 59. 43. a. & 4. a
 stygis filia 59. 8. b
 stygis iuramentum 59. 13. b
 stygis aqua qualis 60. 43. b
 stygem iurantium ritus 60. 6. a
 stygem peierantibus pœna 59. 26. b
 stygi cur datus honor 60. 23. a
 styx vbi fuerit 60. 25. a
 stygis color 60. 45. a
 stygis pisces 59. 8. b. 60. 7. b
 stymphalides vnde dictæ 204. 13. b
 stymphalidum forma 204. 42. b
 stymphalides aues 204. 16. b. 36. b. & 41. b
 superstitionis vis 8. 21. b
 syluanus fauni filius 143. 30. a
 syluanus Deus syluarum. 143. 3. a. & 36. a
 syluani sacra 143. 42. a
 syluano sacra cupressus 143. 46. a
 syrinx in calamum versa 139. 9. a

T

Tantali parentes. 189. 6. b. 7. b. & 10. b
 Tantalus filium epulandũ Diis apposuit. 189. 16. b
 Tantali filii 190. 39. b
 Tantalus cur condemnatus. 190. 36. a. 15. b. 19. b. & 38. b
 Tantali supplicium. 189. 41. b. 190. 3. a. 27. a. & 11. b
 Tartarus natus 71. 10. a
 Tartarus antiquissimus 71. 3. a
 Tartari profunditas 71. 20. a
 Tartarus obscurus 71. 38. a
 Tartarus carcer sceleratorum. 71. 48. a. & 9. b

Tarta-

Tartarus baratrum 71.7.b
 Tartarus quid 71.21.b. & 30.b
 Tartarus vnde dictus 71.31.b
 Telluris parentes 166.18.a. & 20.a
 Tellus cœli vxor 166.31.a. & 37.a
 Tellus cœli mater 166.42.a
 Tellus mater Deorum & hominum. 166.2.b
 Tellus vna è Diis inferis 166.8.b
 Tellus fatidica 166.26.b. 29.25.b
 Tellus Ceres vocata 166.30.b
 Telluris victima 19.39.b. 20.29.a
 166.35.b. & 41.b
 Templis habita reuerentia 12.30.b
 Templorum extruendorû rô. 11.39.a
 Tempori falx attributa 39.40.a
 Terei parentes 220.6.a
 Termino liba sacra 20.1.b
 Ternarius numerus 15.20.b
 Terræ motuum causæ 52.9.b
 Tethyos parentes 237.32.a
 Tethyos filii 238.5.a
 Than yris parentes 185.13.b
 Than yris poeta egregius 185.16.b
 Than yris à Musis victus 185.19.b
 Thamyris cur cæcus 186.7.a
 Thebæ conditæ ab Amphione. 258.21.a
 Thebarum portæ 258.26.a
 Thebæ euersæ 258.31.a
 Thebæ insula 26.20.a
 Thebe filia Promethei 98.19.b
 Thero nutritrix Martis 50.17.a
 Theseus iseros adiit. 63.3.a. 219.47.a
 Thesei parentes 218.28.a. & 29.a
 Theseus intrepidus 218.34.a
 Thesei res gestæ 218.38.a. & 2.b
 Theseus amicus Pirithoo 218.9.b
 Theseus in Cretam nauigauit. 218.14.b
 Theseus Ariadnam rapuit. 218.45.b
 Thesei inuenta 219.18.a
 Theseus Helenam rapuit 219.23.a
 Thesei filii 219.38.a
 Thesmophoria 158.32.b
 Thesmophoria inuenta. 157.40.a.
 48.a. & 7.b. 286.20.a
 Thesmophoriorum ritus. 157.6.a.

20.a. & 10.b. 123.23.b
 Thesalæ magicæ 80.12.a
 Thetidis parietes. 237.43.a. 1.b. 5.b
 Thetidis nuptiæ. 237.19.b. & 29.b.
 118.18.a
 Thetis in spem versa 237.27.b
 Thetis Achillis mater 237.33.b
 Thunnus facer Nepruno 53.1.a
 Thus additum sacris 13.39.b
 Tiresias diuinator factus 95.40.b
 Tiresias cæcus factus 95.37.b
 Titanum studium in Saturnum. 27.44.b
 Titan Sol vocatus 162.29.b
 Titanum parentes 192.32.b
 Titanum bellum cur 192.41.b
 Titanum nomina 193.20.a
 Titanes metere docti 193.28.a
 Titanum sanguis in viperas. 193.35.a
 Titanes debellati 28.14.a
 Titanis herba 97.48.b
 Tithoni parentes 171.47.a. & 2.b
 Tithonus auroræ maritus. 169.28.b
 Tithoni feneçus 171.6.b
 Tithonus in cicadâ. 171.7.b. & 19.b
 Tithonus Susa condidit 171.20.b
 Tithoni filii 171.25.b
 Titias heros cultus à Cretensibus. 272.18.b
 Tityi parentes 191.4.b
 Tityus terræ alumnus 191.21.b
 Tityus cæcus. 191.7.b. 17.b. 22.b. & 27.b
 Tityi supplicium. 191.33.b. & 38.b.
 192.1.a
 Tragœdiæ dignitas 6.35.a
 Tricerberus canis Molossus 78.20.b
 Triclarix victima 22.23.a
 Trieterica sacra 152.10.b. 15.b. 24.b
 Trigla sacra Hecate 110.28.a
 Tripodum Delphicus 110.7.b
 Tripodum remissus 110.18.b
 Tripodum quid esset. 110.24.b. 37.b. 42.b. & 46.b
 Tripodum genera 110.27.b
 Triptolemus iudex inferorû. 66.35.a
 Triptolemus ratione doctus. 157.19.b
 Tri-

Triptolemus agriculturæ inuentor. 158.25.a
 Tritonis parentes. 238.33.a. 43.a. & 46.a
 Triton Argonautas rexit 238.48.a
 Triton Neptuni buccinator. 238.11.b
 Tritonis forma. 238.19.b. & 43.b.
 239.12.a
 Tritonis currus 238.39.b
 Tritonis inuentum 239.1.a
 Tritonis filia 239.4.a
 Triton occisus 239.10.a
 Tritones vrbes 239.41.a
 Triton mirus Romæ 239.9.b
 Triton fluminis Aegypti 239.35.a
 Triuia quæ sit 75.27.b
 Troia extructa 52.17.a
 Typhæus oppressus 195.21.b. 197.19.a
 Typhæi forma 196.37.b. 197.20.b
 Typho Terræ filius. 196.37.a. & 9.b
 Typhon Iouem cecidit 196.44.b
 Typhon fulmine percussus. 196.43.b. & 47.b
 Typhon à quo cæsus 197.9.a
 Typhon rex inhumatus 197.34.b
 Typhonis sanguis in angues. 197.24.b
 Typhon sepultus 197.14.a

V

Vellus aureum quid esset. 178.6.b. 179.28.b. & 33.b
 Velleris aurei præsidia 178.9.b
 Veneficiis repugnantia 174.32.a
 Veneris parentes 119.8.a. 25.a. & 38.b. 120.9.a. & 18.a
 Veneris nomē cur inuentū. 119.10.a
 Veneres plures 119.26.b. & 29.b
 Venus ab Horis educata 119.9.b
 Venus emergens 119.36.a
 Venus in concha nauigauit. 119.3.b
 Venus vnde dicta. 119.47.b. 121.22.a. 122.33.b
 Venus in cœlum ducta 120.5.a
 Venus cytheræa 120.26.a
 Venus nautis salubris 120.29.a

Venus meretriciam artem instituit. 120.33.a
 Venus nuptiis præfecta 120.36.a
 Veneri sacra phalaris piscis. 110.28.a
 Venus risus amica 120.39.a
 Veneris cæsto quæ ineffra 120.7.b
 Venus diuinandi magistra. 120.19.b
 Venus iuramēta non curat. 120.23.b
 Veneris currus. 120.27.b. 31.b. 34.b
 Veneris sagittæ 120.37.b
 Veneris ritus sacrorum 221.2.a
 Veneri columba dicata 121.18.a
 Veneris victima 121.18.a
 Veneris cultus institutus 121.20.a
 Venus à sole compressa 164.38.a
 Venus armata 121.31.a
 Venus Adonim amauit 121.40.b
 Veneris vis. 121.41.a. 12.b. 25.b. 30.b
 Veneris filii. 121.47.b. 122.6.a. 14.a. 15.a. & 17.a
 Veneris cognomina 122.27.a
 Veneris pictura 122.41.a
 Veneris sacrificia 122.44.a
 Venus ambitiosa 122.46.a
 Venus Deas vicit forma 122.29.b
 Venus plurimum nocet 122.46.b
 Veneris vim sedantia. 123.11.a. 23.a
 Veneri myrtus dicata 123.45.a
 Venus læna fuit 123.41.b
 Venus à dementia dicta 200.41.a
 Vesta terra 33.5.a
 Vesta vxor cœli 40.24.b
 Vestæ parentes 263.4.b
 Vestæ duæ 263.12.b
 Vestæ officium 263.17.b
 Vestæ inuenta 263.19.b. & 35.b
 Vestæ primitiæ offerebantur. 263.43.b. 164.5.a
 Vesta qd sit. 264.10.a. 14.a. 28.a. 25.b
 Vesta ara vocata est 264.43.a
 Vestalium ignis 264.35.a
 Vestæ mensuræ antiquorum. 264.40.a
 Vesta terra est. 264.48.a. 6.b. & 11.b
 Vestæ sacrificia 264.19.b
 Victimæ vt annuerent sacris. 13.16.a
 Victimis vina infusa 13.19.a
 Victimarû pili in igne iacti 13.35.a
 Victimarum sanguinis vsus 13.11.b

O o o o Victi-

Victimarum partium vsus. 13.43.b
 Victimæ quæ Diis acceptæ. 13.10.a
 Victimarum virtus. 11.31.b
 Victimarum cornua aurata. 11.31.b
 Victimæ egregiæ quæ. 11.30.b
 Victimæ eximie. 11.42.b
 Victimæ qua diligentia delectæ. 12.
 1.a. & 24.a
 Victimæ Neptuni. 15.28.a
 Victimæ nigrae quibus Diis. 15.20.a
 17.12.b.18.8.a
 Victimæ Diis non admittæ. 18.20.b
 Victimæ lauabantur. 18.25.b
 Victimæ quæ quibus Diis. 16.40.a.
 15.44.b
 Victimæ iugulandi ritus. 15.48.b.
 16.6.a
 Victimis iugulatis quid additur. 16.
 17.a
 Victoria Stygis filia. 59.8.b
 Vini comoda. 150.21.b. & 39.b
 Vini mala. 151.3.a. & 14.a
 Vinum sacris additum. 13.39.b.14.14.a
 Vir bonus quis sit. 37.41.a
 Vitæ ubi prius inuenta. 150.48.b
 Vitæ putatio inuenta. 151.36.a
 Vlyssis astutia aduersus sirenes.
 225.3.2.a
 Vlyssis filii. 174.34.a. & 43.a
 Vlyssis focii. 175.9.a. & 37.a
 Vlyssis patria & parentes. 266.39.a
 Vlysses insaniam simulat. 266.48.a
 Vlysses salem seminauit. 266.2.b
 Vlyssis res gestæ. 266.9.b
 Achillem cognouit. 266.10.b
 Sagittas Hercu. Troiam attulit.
 266.12.b
 Laomed. cineres rapuit. 13.b
 Rhesi equos abduxit. 15.b
 Cicones adiuit. 24.b
 Lothophagos petiuit. 27.b
 Ad Polyphemum accessit. 30.b

Ventos in vtræm clausos accepit.
 35.b
 Lestrygonas petiuit. 40.b
 Circe adiuit. 43.b
 Ad inferos descendit. 21.a
 Sirenum cantus superauit. 2.a
 Scyllam & Charybdim pertran-
 siit. 4.a
 Naufragium fecit ob greges solis.
 10.a
 A Calypsone retentus. 11.a
 Denuo naufragium passus est. 16.a
 Socios & omnia obtinuit ab Are-
 te. 19.a
 Vlyssis res gestæ ab Homero descri-
 ptæ. 267.23.a
 Vrsus mons. 27.26.a
 Vva prius inuenta. 151.34.a
 Vulcani parentes. 45.38.b
 Vulcanus genitus. 45.42.b.46.9.a
 vulcani vxor Venus. 46.8.b
 vulcanus facifer in nuptiis. 46.14.b
 vulcani i honoré certamina. 46.18.b
 vulcani sella. 46.1.b
 vulcanus educatus. 46.44.a
 vulcanus precipitatus. 46.9.a. & 33.a
 vulcani plures. 46.20.a
 vulcani officina. 47.3.b
 vulcanus pyromatiæ peritus. 47.27.b
 vulcani officium. 47.28.b
 vulcani ara. 48.6.a
 vulcani statua. 48.14.a
 vulcani famuli. 48.2.b
 vulcani filii. 48.2.b
 vulcani inuentum. 48.16.a.46.18.b
 vulcanus cur ignis Deus. 47.3.a
 vulcani homo. 42.48.a

Z

Zonam soluere quid esset. 83.
 25. b. 90. 47. b.

**NOMINVM ILLORVM, QVAE
 IN IPSIS FABVLIS CONTINENTVR,
 EXPLICATIO;**

*Quæ quidem aliquam interpretationem posse admittere visa sunt:
 quorum cognitio non mediocriter confert ad mysteria
 facilius percipienda ipsarum fabularum.*

BSYRTVS quasi *βύρτος* purus, illimis. nam *βύρτις* ter-
 ra vocatur.

Acacus. bonus, non malus. nam *κακός* malus est, a, pri-
 uationem significat.

Acamas, indefessus *ἀάμω*. n. laboro significauit, a, priuat.
Acastus, valde ornatus. instructus. *κάστω* orno, instruo,
 a, significationem aliquando adauget.

Ace, medicina, remedium, siue curatio.

Acheron. læticia carens, tristis, mæstus. nam *χαίρω* gaudeo, lætor, a, priuat.
Achilles. sine labro. *χάλεος* labrum est, vel, vt alii malunt, quia cibum lactis,
χίλω χιλίω omnino non gustarit: cum medullis ceruorum vesceretur apud
 Chironem;

Aconitum, dictum est *ἀπὸ τοῦ κοινοῦσθαι τὸ παλαιόν* a luctando scilicet, quia
 domari non possit, sed vincat, quamuis Theophrastus lib.9. hist. plant.
 nuncupatum putat ab Aconis vico Periandynorum. alii quod inter cau-
 tes nascatur. nam *ἀκόντιν* eos dicitur.

Acontes, iaculator est, cum *ἀκόντιον* sit iaculati, *ἀκόντιον* iaculum.

Acratus, intemperans, estrensus, immoderatus, *κράταινός* misceo, tempero, a,
 priuatio est.

Acrea, puella vocabatur a Thessalis, *ἀκρ' α.*

Acrisius, esterus, crudelis. nam *κρίνω* iudico. vnde quasi *ἀκριτος*, iniustus,
 enormis, sine iudicio, temerarius.

Acrodrya, fructus arborum, quod in extrema parte ramorum nascantur.
ἀκρον summum est, *δρυίς* quercus, aut quæuis arborea.

Acrea, litorea, cum sit *ἀκρη* litus.

Adiante, non madida, nam *δαίω* madefacio, qualis fertur capillus Vene-
 ris a Theophrasto lib. 7. hist. plant. cuius folia vel in aquam demersa nun-
 quam madent.

Admetus, indomitus, cum *δαμά* sit domare, a, priuationem significat.

Adonis, iucundus, lætus, nam *ἀδών* cano significat, cum alii tamen ab *ἄδων*
 quod est lætum facio, deductum malint. sol enim mentis nebulas plerun-
 que discutit.

Adrastea, ineuitabilis, Nemesis iustitiæ dea sic dicta. *ἀδράστειο* fugio, a, priuat.
Adyte, non occidens, non decedens, nam *ἀδύμαι* decedo.

Aeacus, terrestris. nam *αἴω* est terra.

Aeæa, Cices insula sic vocata, *αἴαι* lamentantium sunt aduerbia, cum esset
 insula inferis finitima.

Aeæde, cantus vocatur ab *ἄείδω* canto.

Aegæ, dictæ sunt ἀπὸ τῆς αἰγός a capra, quasi caprarie.
Aegæon dictus est sol, quasi ἀγλαίων, ἀπὸ τῆς ἀγλαῖης a splendore.
Aegiale. litoralîs, nam ἀγιάλιος est litus. vnde etiam Aegialeus.
Aegina, dicta est a capris, cum αἰγίς capræ dicantur.
Aegiochus, habens capram nutricem vt nonnulli voluerunt, αἰγία capram vocant. ἔχω habeo. alii αἰγίδα ventos appellantes, Iouem ita appellauerunt, quod ventis sint in eius potestate.
Aegius, autem caprinus: nam a capra videtur deductum.
Aegle, splendor, ab αἰγία, quod irruo citissime significat.
Aello, procellosa: nam αἰελλία vocatur procella, ἀπὸ τοῦ εἰλίσσαν, a voluendo, siue ab εἰω spiro.
Aemonia, sciens, prudens. nam αἰμων sine aspiratione sciens est dictus, quasi dæmon. inde etiam Aemathion.
Aeolus, varius: nam αἰολίω vario significat, vel celer ἀπὸ τῆς αἰέλλης, a pcella.
Aerope, quasi aëria.
Aeson, fatalis, ἀπὸ τῆς αἴσης, a parca vel fato.
Aesculapius, idem qui græcè ἀσκληπίος. nam ἀσκήν exercere, ἡπίως blande; quæ medicorum est ars.
Aethalides dictus est a vaporibus, cum sit αἰθάλη fuligo siue fauilla.
Aether, ab αἴθρ semper & αἰθρία, ardeo vel θία curro.
Aethlius quasi αἰθλιος bellicosus, qui delectatur certaminibus.
Aethon, item bellicosus; cum sit αἰθίσθαι ardere, alii magnum, alii streuum interpretantur.
Aetna, ardens ab αἴθρ ardeo.
Agamemnon, ex ἀγαν valde, & μένων maneo persto.
Aganus, placidus, ἀγανός mansuetus, mitis, suavis.
Agartolemus, ex ἀγαν strenue, & πόλι μου bello.
Agæus, splendida, admirabilis, nam splendidus est ἀγανός.
Agenor, ex ἀγαν valde seu strenuè, & αἰγίος viro, significat autem valde strenuum virum.
Aglaia, splendor, venustas, decor, nitor.
Aglaope, claram habens vocem, ἀγλαος clarus, ὀση vox.
Aglaophonos, idem quod Aglaope. nam φωνή vocem significat.
Agnò ignota ἀπὸ τῆς ἀγνώειν ab ignorando, modo puram significat.
Agræus, in agris genitus, cum ἄγρος sit ager.
Alcathous, validus cursor. ἀλκή vis est, θία curro. vel ab ἀλξ ἀλκός, quod est firmitas, robur.
Alceste, fortiter consistens ἀπὸ τῆς ἀλκός, a vi, & ἰσάσαι consistendo.
Alcidice fortiter ius dicens, est enim θίκη, ius.
Alcimene constans: nam μένω persto, manco.
Alcinous, uis cogitandi, cum sit νοεω cogito: ac νόος mens, cogitatio.
Alcmena, robusta, foris, strenua; quasi ἀλκίω, ac μ interposito sit Alcmena.
Alcyon in mari nidum faciens, ἀλξ mare est; κύων in vtero tero, pario.
Alebio. erro dicitur, cum sit ἀλθ, error & βίος vita, quasi in errore viuens.
Alexander, auxiliator dicitur, ἀλλήξεν auxiliari est, ἀσπρας hominibus.
Alethia, veritas græce appellatur ἀληθεια.
Aliphemus, satis celebris, cum ἄλις satis designet φημή fama. quam dictio-nem magis aspiratam agnouerim.

Allecto,

Allecto, non cessans. nam λήγω cesso significat, a priuat. implacabilis.
Aloeus, triturator; nam græcè ἀλοιός triturator vocatur.
Alope, ἄλξ mare ἕπη sonus. sic dicta est vrbs Lyciæ, quia ibi sonitus maris audiretur.
Amalthea, indomita, μαλθακία mollities est, a priuat. non ferens μαλάσσειν molliri.
Aminus, non infaniens. nam μάνισθαι insanire significat, a priuat.
Amachia, inficitia; quoniam ἀμαθῆς sunt indociles.
Amazones, carentes vberibus, est μαρδός mamma papilla, vel quia mammas non attingerent: sed carnibus ferarum vel paruulæ vesci cogentur.
Ambarualia, ex ἀμφὶ circum, & arua.
Ambrosia diuina, ex eo composita quod est βρόσις, cibus; βροσία vescus, & per priuationem ac pleonasmum literæ m.
Amphidamas, circum se domans, θαμάω domo.
Amphinome, circum pasceus, νίμω pasco.
Amphion, ex ἀμφὶ circum & ἰών vadens sic per crafim amphion duobus ii, in longum versis.
Amphistratus, qui versatur in exercitu, aut certe apud exercitum, cum sit φράτος exercitus, bellicosus.
Amphithoe, circum currens, θία curro, ἀμφὶ circum.
Amphitrite, circū terens. ἀμφὶ circū; τριβω tero. mare enim terrā circū terit.
Amphytrio, vbique labore implicitus, ἀμφὶ circum, τρύος labor.
Amynone, inculcata vocatur a græcis.
Amythaon, non loquens. nam μῦθος verbum est, & μυθίω loquor.
Anaxibia, quæ vitam rursus receperit, est enim ἀνάγειν reducere. βίος vita.
Andromeda, virū curans. μέδω curo, ἀνδρός genit. a recto ἀνήρ virū significat.
Androthee, a viro itē cōponitur, & currendo, quasi in morē hominis currēs.
Anthæus, aduersarius, hostis, inimicus vocatur a græcis.
Anthelea, florida dicitur quasi αἰθήλη, ab αἰθία floreo.
Antheltheria, a multitudine florum, nam αἰθία flores sunt τηρῆεν firmare; tunc enim maxime vigeant flores.
Anticlea, ex ἀντί quod contra significat, aut loco, & κλέος gloria.
Antimachus, hostis, ἀντί contra, μάχουμαι pugno, decerto.
Antiope, contrariam habens vocem significat, cum sit ὀση vox.
Anus, demens, amens. νοῦς mens est. a priuat.
Apate, fraus, dolus, ἀπὸ τῆς ἀπατῆς a decipiendo.
Aparuria, dolosa, insidiosa infesta. ab ἀπατάω decipio, dolis circumuenio.
Aphidas, contemptor: nam ἀφιδίω paruifacio significat.
Aptera, sine alis. nam πτερὸν ala est.
Apollo, solus, πολλοί multi, a priuat. vel ab ἀπολύω soluo.
Ardalus, irrigator. nam ἄρδω irrigatio est.
Archelaus princeps populi. nam ἀρχω impero. λαός populus.
Arctus, visus. cum ἀρκτος vrsus significet.
Areius, mauortius. ἄρης enim Mars est.
Archebates, primus progrediens ἀρχή principium βαίνω eo.
Areopagus, martius pagus. ἄρης Mars. πάγος campus, pagus.
Arethula, irrigans. nam ἀρίθω irrigo.
Arges, ociosus. ab ἀργίω desideo.

Argius.

Argius, leuis, velox.
 Argò, velox, celer.
 Aristæus, optimus, nam ἀριστος optimus est, inde deducitur Aristæus.
 Arne, negans. ἀπό τῆς ἀρνέσθαι à negando.
 Arno, a negando item dicta.
 Arsia, iusta, ἀρσιον enim iustum dicitur.
 Arsinoe, iusta cogitans. νοῖα cogito, ἀρσια iusta.
 Asbolus, niger, caliginosus. ἀσβολα fauilla, fuligo.
 Ascolia, Bacchi festa ἀπό τῶν ἀσκῶν ab vtribus, vel ἀσκαλιάζειν in vtres saltare, vel vno tantum pede saltare vt alii maluerunt.
 Asopus, limosus, cœnosus. nam ἄσις limus est: ὡς aspectus, forma.
 Aspondus, infidus, fœdifragus. ἀσπρόνη fœdus est. à priuat.
 Asteroge fulgor, fulmen. quasi ἀστραπή, coruscatio.
 Asteria, stellaris, ἀπὸ τῆς ἀστῆρος. ab astro.
 Asterius stellaris eodem modo deductum.
 Asterodia, quasi ἀστειροειδία habens astri formam.
 Astyocha habens ciuitatem. nam ἀστὺ ciuitas est, ἔχω habeo.
 Attylus quasi Vrbanus, ciuis.
 Atypalæa, antiqua ciuitas. ἀστὺ ciuitas, ἀτάλας antiqua.
 Atalanta, non æquiparanda. nam ἀτάλατον trutina, ἀτάλατον impar dum trutina ponderatur. hoc est insuperabilis, aut non compar habens.
 Athamas, valde attonitus. nā θαυμάζω admiror, aliqñ auget significationē.
 Atlas, valde tolerans, à verbo τλήμι, tolero. à auget.
 Attalus, venerandus, ab ἀττα vox ducta, qua voce minores solent ad maiores vri honoris gratia.
 Auge, à splendore dictum nomen. nam αὐγή splendor est.
 Augias, splendens, illucescens.
 Augeas, splendoris plenus.
 Aulon, audens, confidens, nam αὐσω confido, intrepidus sum.
 Autolycus, solers, fur, depeculator. sic enim fures vocantur tanquam lupi. nam αὐτὸς ipse, λύκος lupus.
 Automate, sua sponte existēs, vel aliquid faciens, vel se mouēs, aut incedēs.
 Autonoe, prudens, callida. quæ cogitatione valet. αὐτὴ ipsa, νοῦ cogitat.
 Axiothea, quæ digna est Dea. nam ἀξία digna, θεὸς Dea.

Bacchus, infaniens, à βαΐζει clamor, vel βακχίω insanio, debacchor.
 Bacchæ, infanientes ἀπὸ τῆς βακχίαν, ab immoderato vlulatu.
 Belides, θελίδες solum liminis cœli, vel, vt alii malunt, cœli ambitus, & pars aeris suprema. sunt autem anni hebdomades ita dictæ, quasi cœli filix. nam θελίδες quandoque cœlum est.
 Bellerophon, occisor malorum βέλλερα mala, φονεῖω occido.
 Bellerophontes, idem, prius ἐπιπόνους vocabatur. at vbi Corinthium bellerum occidit, ita dictus est Bellerophontes. sunt autem βέλλερα mala, φονεῖω occido. prudentia scilicet placans animi perturbationes.
 Bianor, violentus, βία vis. καὶ γινώσκω cognosco.
 Biantus, quasi βίαιος, ferox, immanis, ἀπὸ τῆς βίας, à vi.
 Boreas, effrenis, cum impetu irruens. nam βοῦ auget significationem, βίω fluo, v. abiecto.

Bosporus.

Bosporus, bouis transitus. βοῖς bos. πόρος vadum.
 Briareus, fortis, strenuus. nā βριαρὸς fortis, vel grauis ἀπὸ τῆς βριβύου à pòdere.
 Brimo, ἀπὸ τῆς βρόμου à strepitu aut mugitu. nam βρομῶν mugire, aut alte fremere significat.
 Bretus, quasi βριτὰς Itacua scilicet humana. hoc est stupidus, attonitus.
 Bromius, dictus est Bacchus ἀπὸ τῆς βρομῆς, fremo.
 Bromus, strepitus bacchantium, qui βρόμος appellatur.
 Bryce, stridula, βρύκω strideo.
 Brontes, ἀπὸ τῆς βροντῆς, à tonitru, cum sit βροντῆς tonitruo.
 Broteas, humanus, mortalis. βροτὸς enim homo est, à quo deduci videatur.
 Bramalia dicta sunt à strepitu, cū sit βρόμος, vt dictū est, clamor bacchantium.
 Bufiris, strenuus, componitur ex his, βοῖς bos est, βρω iungo, quòd posset solus duos boues iungere. vel quòd bouem posset σαρῆς chordis scilicet trahere, vt traditur de Laerte.
 Butēs, bubulcus vocatur à Græcis.
 Buphagus, edax. nam βῦσ significationem auget, φάγω comedo.
 Bunicus, montosus dicitur, cum sit βῦνις locus collibus frequens.
 Bucolion, armentarius. nam βουκολίω, boues pasco.

CAeneus, nouus, à γενέω, nouo, renouo.
 Calyx, inuolucrum, quo aperto ac disrupto flos pãditur. κάλυξ appellatur.
 Callidice, quæ pulchra & iusta est. δίκη iustitia. καλλὴ pulchra.
 Callianira, virago, quæ pulchre virum imitatur. καλλὴ pulchra. αἰὴρ vir.
 Callianassa, pulchre imperans. καλλὴ pulchra, ἀδάσσω impero.
 Calais, pallidus. vñ καλαῖνον χροῖμα. color calainus, palidus scilicet.
 Callirhoe, pulchre fluens. nam ῥέω fluo.
 Calliope, habens pulchram vocem. καλλὴ pulchra, ὄψ vox.
 Calypso, occultans ἀπὸ τῆς καλύπτω ab occultando, tegendo.
 Carpo, ἀπὸ τῆς καρπῆς, à fructu. nam καρπὸς fructus nuncupatur, quem horæ produciunt.
 Canephoria, κένης canistrum significat, φέρω porto.
 Cæus, ignitus. nam καίω ardeo, vro.
 Charybdis, vortex maris, nam Græcè ita vocatur vortex. Alii maluerunt, quòd ad chaos vsque descendat dictum, atque componi ἐκ τῆς χάους chaos & βαίω, venio.
 Canthus, quasi κανθὸς hirquus. sic enim hirci vocati sunt.
 Casiphon, quasi κατηφών, tristis, demisso vultu, melancholicus.
 Calsiope, vita facies. nam κάστα ductum à καῖστα vsi ὡς faciss.
 Caltor, ornatus. ἀπὸ τῆς κάζομαι; quod orator significat.
 Carteron, tolerans. nam καρτερίω tolero.
 Caucon, à verbo καίω καῖσω, vro.
 Celæno, nigra, obscura, κελαινὸς niger à Græcis dicitur.
 Centaurus, bubulcus, pungens tauros. κεντῶω pungo, ταῦρος taurus. inde compositum nomen.
 Cephalus, quasi capito. nam κεφαλὴ caput est.
 Cercopes, astuti, callidi. κερκωφ astutus.
 Cerberus, quasi carniuorus κρίας caro. βορᾶ edere, vorare.
 Ceres, à Græcis δημήτηρ, quasi terra mater. γῆ terra. μήτηρ mater.
 Chætus

Chatus, fetosus, iubatus, magnam habens caesariem, quae χαίτα vocatur.
 Chaos, confusio rerum, nam χῆμα confundo, sive fundo.
 Charon, gaudens, latus. χαίρα gaudeo, inde participiū indefiniti temporis.
 Chalciopis, crudelis, immitis, quasi aerea, nam χαλκός aë, ὤψ forma.
 Chariclo, iucunda, suavis, gratiarum plena. χαίρις gratia.
 Chione, candida, cum sit χιόν nix apud Græcos.
 Chimæra, capra, quasi per hyemem pariens ἡ ἐν χειμῶνι τίκτουσα.
 Chiron, manibus agens, chirurgus, cum χεῖρ manum significat.
 Chloris, virens, nam χλωρός viridis est aut croceus aliquando.
 Chromia, audacia, fortis, est enim χρομή audacia, & impetus irruentium.
 Chrysiippus, habens equum auratum, nam χρυσός aurum, ἵππος equus est.
 Chrysaor, habes auratū ensem, cū ἄορα ensem Græci appellant, χρυσό, aurū.
 Chthonius, terrestris, χθών terra est dicta.
 Cinyras, quasi lyristes, siue mouens chordas. κινῶν mouere est, κινῆρα neruos, vnde cinyram vocarunt.
 Circe, a miscendo dicta. κινῶσθαι miscere est.
 Cisseus, absurdus, enormis, nam cissa absurdorum ciborum appetitus, quæ
 lis inuadit prægnantes mulieres.
 Clearchus, princeps gloriæ. κλέος gloria, ἀρχός princeps.
 Cleopatra, gloria familiæ. κλέος gloria, πατρία familia, cognatio.
 Cleon, celebris, clarus. κλέω celebros.
 Cleobule, boni consilii, aut voluntatis. κλέος gloria. βουλή consiliū, voluntas.
 Cleone, vt cleon, celebris, gloriosa.
 Cleia, sonora, altisona, nam κλέζω refono, altè loquor.
 Cleodoxe, gloriosi nominis, ac famæ. κλέος gloria, δόξα fama.
 Cleodora, munifica, liberalis ac splendida. κλέος gloria, δῶρον donum.
 Cleor, nuntius, qui mittitur ad aliquem aduocandum, qui etiam κλήτωρ dicitur a Græcis, aut κλήτωρ.
 Clio, celebrans, laudans. κλέω enim illa significat.
 Clitus, decliuus, pronus, nam κλίω declino.
 Clita, decliuus item ac prona ab eodem verbo.
 Clytius, clarus, inclytus, qui κλυτός a Græcis nuncupatur.
 Clymene, laudibus cumulata, nam κλύω gloriosa celebratione illustro significat.
 Clytemnestra, gloriosa & inclyta cogitans dicta est. κλυτός inclytus, μήδω cogito, quasi κλυτῶν ἔρα.
 Cocytus, lugubris, flebilis, nam κοκκύω, vel κοκκύω eiulor, lamentor, lugeo.
 Coccyx, astutus callidus, κοκκύξ cuculus.
 Cobali, futiles, dicaces, illiberales. ἀπό τῆς κοβαλίας a delusione.
 Cælus, concauus, κολεος concauus.
 Cometes, crinitus, comatus, nam κόμη coma est.
 Copeus, quasi stercorator, cum sit κόπρος stercus, significat autem immūdū.
 Coronus, ferrox, immitis, iactabundus, qui κοροός a Græcis dicitur.
 Coronis, iucunda, suavis, sic enim corona è violis cōposita vocata est κορωνίς.
 Corybantes, abscondentes, occultantes. κρύπτω occulto, βαίτες qui iuerunt, hinc κρύβατες, o. postea addito, κορυβαίτες, vel ad κόρη proserpinam βαίντες cuntes, profecti.
 Corythus, galeatus. κόρυς, θος, galea est.

Cot-

Cottas, magnum habens caput, nam κόπη magnum caput est.
 Cræcis, fortis, robusta, cum κρατικός fortis dicitur.
 Craneus, corneus, fortis, prædurus. κρανία cornus.
 Crenæa, fontana, a κρήνη fonte scilicet nomen ductum.
 Creontiades, Creontis filius, patronymicum. κρέων autem imperans, nam κρέω impero, regno.
 Cronius, saturnius, priscus, nam κρόνος Saturnus.
 Creteis, Cretensis, sic enim vocati sunt κρηταί cretenses.
 Criton, quasi iudex ἀπό τῆς κρίσεως, a iudicio, vel κρινω iudico.
 Criteus, iudicio valens, iudiciarius, quasi κριτής iudex.
 Ctearus, opulentus, possessor, κτώω vel κτέομαι possideo, vel mihi comparo significat, vnde κτέομαι possessio.
 Curetes, comati, ἀπό τῆς κομῆς a coma, vel a puero, quia Iouem paruū educarunt, vt nonnullis placet: dicitur enim κούρος puer.
 Cureotis, tertius dies apaturiorum, in quo pueri ad sacra admittebantur. κούρος pueri sunt dicti.
 Cupido, a cupiendo a latinis dictus, desiderium scilicet, a Græcis ἔρω cupido ab ἔρωμαι cupio, amo.
 Cyclopes, oculum circularem habentes. κύκλοι circulus, ὤψ oculus.
 Cygnus, garrulus, dictus est vt quidam putarunt, ἀπό τοῦ κλω, quod garrilo vel canto significat.
 Cyllarus, velox, pernix, est enim κύλλω, celeriter curro, inde Cyllarus, quasi Cellarus.
 Cymodoce, fluctibus delectata. κύμα fluctus δοκίω probo, laudo, præstans existimo, eoque delector. alii a sedandis fluctibus.
 Cymothoe, per vndas currens. κύμα vnda, δῶω curro.
 Cynethus, venator, indagator, canum ductor. κύων canis. ἡγῶμαι duco: quasi κυωνέτης venator.
 Cyrene, fertilis, ferax. κύρη Ceres dicta est apud Cnidios, quasi domina victus, κυρία ζῆσι.

Dactyli, digiti, δάκτυλος digitus vocatur a Græcis.

Dædalus, ingeniosus, solers, astutus.

Daira, bellicosa, truculenta, ferox. δάιος hostilis, inde r. interiecto.

Daiphron, crudelis, belli peritus, ἀπό τῆς δάιδος a bello, & φρονός mente, consilio.

Damasichon, agricola, terræ domitor. χθών terra, δομάω domito.

Deidamia, domitrix in bello. δειός pugna, bellum, δαιμάω domo.

Deianira, virago, pro viro existens in bello, δειός bellum, αἰὴρ vir.

Deioneus, bellicosus eodem pacto.

Delus, manifesta. δῆλος enim manifestus dicitur a græcis.

Delphi, fratres, quasi ἀδελφοί sic fratres dicuntur.

Demogorgon, terribilis dæmon, γοργός formidabilis, δαίμων, numen dæmō.

Demoleon, popularis. δῆμος populus, λαός turba, multitudo.

Democoon, popularis item, vt Demophon; ambo enim ἀπό τοῦ δήμου, a populo scilicet ducuntur.

Deucalion, quasi restitutor populi. δεικῶ curo, restauro. λαός populus.

Dercynus, peruigil, quasi quod apertis oculis dormiat. δερκυνός apertis

P p p p oculis

oculis dormiens. hinc *δέρυκος*.
 Dexamere. capiens, participium indefinitum à *δέχομαι*, capio.
 Dia. diuina: nam *diēs* diuinus dicitur.
 Diana, quæ dicta est à græcis *ἀρτεμις ἀέρα τέμνουσα*, aera secans, luna scilicet.
 Diæterius, quasi *δικητήριος*, mordax, maledicus.
 Didyma. gemella, *δίδυμος* gemellus.
 Dione. Iouis vxor prima. *Διός, Διώνη*. o. producto, vel quasi *διώνη*, dans;
 dat enim cuncta cum sit terra. alii *ἀπό τῆς διαίνουσαι* ab irrigando dictam
 esse maluerunt.
 Dioscuri. Iouis filii *καῦροι* filii, *Διός* Iouis.
 Dionysius. *ἀπό τῆς διός* à Ioue, & loco *τῆς νύκτος* Nysæ.
 Dioxippe. equestris. *ἰδιώκω* persequor, *ἵππος* equus est.
 Dithyrambus. duabus exiens portis, *δις* bis, *θύρα* porta, *βαίνω* eo.
 Doris, munifica, quod omnia largiatur *ἀπό τῆς δωρῆσθαι*, à largiendo.
 Dorion. largitor, donator *δωρῶμαι* largior.
 Dorpia. cœna, *δορπία* cœno.
 Dorylus, belligerator, *ἀπό τοῦ δόρυτος* ab hasta: nam *δόρυ* hasta vocatur.
 Doto. à dando, *δοῶσις* enim datio dici potest.
 Drepanum. falx messoria, sic enim *δρέπανον* falcem messorum Græci vocant.
 Dryades. quasi quernæ. *δρύες* quercus sunt.
 Dryas. à quercubus item dicta, quasi querna.
 Dryalus. indidem deductum nomen, quamuis alii *ἀπό τῆς ἀρύων*, ab occul-
 tando maluerunt, fur, latro.
 Dynamene, potens participium. *δυναμαι* possum.

EChidna. vipera. *ἔχιδνα*. *ἔχουσα ἐν ἀτῆ γόνυ* habens intra se sobolem vs-
 que ad interitum.

Echidnades. serpentariæ prope, *ἀπό τῆς ἔχιδνης* à vipera dictæ.
 Echion. quasi serpentarius, *ἔχαις* viperæ sunt. *ἔχιον* herba semina habens si-
 milia viperinis capitibus.

Echo. sonus, *ἔχω* resono, reclamo.

Elates, impulsor. ab *ἐλάω* impello.

Elastus item ab eodem deductum.

Electra, sine lecto, lecto carens. à priuat. *λέκτρον* lectum significat. sic etiam
 Electris.

Elope, muta. *ἀπό τῆς ἐλλείπειν* à deficiendo, & *ὀπός* voce.

Elops. mutus, sine voce, indidem deducitur.

Elisson, erro, vagus, ab *ἐλίσσω*, erro, vagor.

Elysius, solutionis ignarus *λύσις* solutio, η. pro à priuat. alii à significa-
 tionem augere putarunt, dicique quod ibi solutæ sint animæ piorum:
 ac nullis addictæ supplicii.

Emmachius, pugator, belligerator. *μάχομαι* pugno, belligeror, em, pro *ἐν*,
 in, propositio.

Empusa. quasi *ἐμποδίζουσα* impediens. est enim phantasma terribile, multas
 formas varians. alii quod vnum haberet pedem æneum dictam putarunt.

Endæus, bellicosus, quasi *ἐνδάϊος*; nam *δάϊος* pugna vocatur.

Enceladus. clamore vel sonitu plenus: nam *κέλαδος* strepitum, clamorem,
ἐν, propositio in, significat.

Enopion

Enopion, in faciem versus, in conspectu constitutus, sic enim *ἐνώπιος* di-
 citur à græcis.

Enyo, bellona, Dea incitans ad bellum, *ἐνώ τῆς ἐνάων* ab incendendo.

Eous, matutinus, orientalis, *ἥως* aurora vel oriens, quæ ab *ἄω* spiro dicta est:

Eraphus, cognitor ab *ἐραφάω* discerno, dignosco.

Erænus. laudatus, laudabilis ve, nam *ἐραμῶ* laudo.

Ephemeria. diurna, vnius diei. *ἡμέρα* dies, *ἐπι* propositio, in.

Ephialtes. infultor, incubus. ab *ἐφαλλισθαι* insilire dictus.

Ephiola. tota, integra, *ἕλος* enim totus est, *ἐπι* in propositio.

Ephyre, irrigata, vel contaminata, à *φύρω* irrigo, vel *φυρώω* contamino.

Epilæxa. torcularia, nam *ἐπι* in propositio, *λίωδός* torcular, aut prælum.

Epimedes. excogitator, ab *ἐπιμηδομαι* excogito. astutus scilicet & prudens.
 vel qui post negotium excogitat.

Epimetheus. qui post rem transactam sapit. *ἐπι* modo in, modo post, *μηδῶ*
 vel *μηδομαι* discio, sapio.

Epochus. insidens, vel qui compos fiat, sic enim *ὑποχος* dicitur à græcis.

Erasia. amabilis, ab *ἔραμαι* amo.

Erato. amatoria, ab *ἔραμαι* amo.

Erebus, subterraneus, *ἔρα* terra, *βαίνω* ingredior; vel, vt alii malunt, ab
ἐρίφα tego.

Erechtheus. quasi terram scindens, *ἔρα* terra, *σχίζω* scindo. vel ab *ἐρέκω* scin-
 do, vt aliis placet.

Erginus, operarius, *ἀπό τῆς ἐργίαν*, ab operando.

Eribotes. pastor egregius. nam *ἐρι* valde vel egregie significat; *βόσκη* pasco.

Ericula, scindens, nam *ἐρίκα* scindo, vel seco significat.

Erichthonius. ex lana & terra compositum nomen. *ἔριον* lana, *χθών* terra.

Brigone. mane genita, *ἤρι* mane, *γίνομαι* fio.

Erinyes. terrestræ, *ἔρα* terra; *ναίω* habito, vel *ἀράς* execrationes, & *αἰών*
 perficiendo vocatæ sunt.

Eris. cōtentio, lis, cōtrouersia, disceptatio ab *ἐρίζω* cōtendo. vel ab *ἔρα* dico.

Erisichthon. contentiosus, *ἐρις* contentio, *χθών* terra.

Erymanthus. ab Erymanto. qui ab *ἐρύκω* distraho, discerpo.

Erythreus. ruber, hinc mare rubrum, à montibus rubris circa ipsum, rubras
 umbras mane facientibus.

Euzamon. peritus, vel bellicosus, nam *εὖ* bene, *αἶμων* peritus, at aspiratum
αἶμων cruentum significat.

Euanthes, bene florens: *αἶθος* enim flos dicitur.

Eubæa, pulchras habens boues, *εὖ* bene, *βούς* bos, vel bene pasceus *βόσκη* pa-
 sco, vel propter *εὐβοσίαις* fertilitatem, ac vbertatem.

Eubuleus. prudens, boni consilii, *βουλή* enim consilium est.

Eudora. liberalis, munifica, *εὖ* bene, *δωρῶμαι* largior, *δῶρον* donum.

Euchius. gloriosus, honorificus. *εὖχος* gloria, decus, honor.

Euenor. generans bonos viros, hoc est robur addens aut animum. *εὖ* bene.
αἶψα VII.

Euhyius. bonus filius. *υἱός* siquidem filius est.

Euipe. pulchra equa, vel apte equitans. *εἰ* bene, *ὑπιπτος* equa.

Eumepides, mites, placida, humanæ. *εὐμενής* enim mitis, beneuolus, placidus.

Eumetes. prudens, consilio præstans. *μητις* consilium.

P p p p 2 Eumolpus

Eumolpus. bene canens, εὖ bene, μίλπω canto, celebros.
 Eumon. beneuolus, ἀπὸ τοῦ εὐμενῶν, esse animo propitios.
 Eunaxus. iners, sopitus, ab εὐνάω dormio dictum.
 Eumonia. concordia, æquitas legum. εὖ bene, νόμος lex vocatur.
 Eunyeme. sinistra, vel bene audiens. vtrunque significat εὐνύμιος.
 Eupalams. dexter, agilis, εὖ bene, παλάμαι, palma manus. hoc est manuum dexteritate præstans.
 Eupheme. boni ominis, benedictus. εὖ bene, φημι dico.
 Eupheme. benedicta, eodem modo nomen deductum est.
 Euphrosyne. læticia, hilaritas mentis, εὖ bene, φημι mens hinc εὐφραίνομαι lætos, exhilaror.
 Euryale. lata, ampla. sic enim εὐρύαλος γῆ patens regio vocatur, & ampla.
 Euryanassa. latè imperans. εὐρὺ late, ἀνάσσω impero.
 Eurybia. late potens, βία enim vis vocata est à Græcis.
 Eurydice. cuius iusticia late patet, εὐρὺ late. δίκη iusticia, ius.
 Eurydamas. late domitans, est enim εὐράμας domo.
 Eurylochus. late insidians, siue insidiis abundans. λόχος insidiæ dicuntur.
 Eurynome. quasi lex late patens, νόμος lex. vel etiam ἀνίμω, pasco, quasi fertilis, & ferax. vel ἀνίμω, distribuo, dono.
 Eurynomus. eadem ratione, ferax, deductum.
 Euryphaessa. late splendens, εὐρὺ late, φῶς lumen, φάω antiquum luceo, vnde φέω illuxit.
 Eurylichthon. quasi lara terra. nam εὐρὺς latus χθών terra, i. vero interiectum est ad deuitandam asperitatem dictionis.
 Eurypylus. habens latam portam. πύλη enim porta vocatus.
 Eurytheus. late potens. nam εὐρὺ late. σθένω possum. hinc εὐρυσθενής præpotens, late potens.
 Eurythoe. late discurrens. εὐρὺ enim curro significat.
 Eurytes. bene fluens.
 Eurytion. late honorans, vel palam honorans. τίω enim honoro.
 Euterpe. bene delectans. nam εὖ bene,τέρπω delecto, demulceo.
 Exadius. egregiè insequens, κατ'ἔξοχῶν egregiè ἐν ὁδοῖς in uia, δειώων insequens scilicet.
Fetonia. fertilis, ferax. φέρω produco, ἄνισα venalia. quasi ferens vel quæ vendi possint.

GAlatea. candida, lactea. γάλα enim lac significat.
 Ganymedes. multi consilii, sapiens. ἄγαν valde, γὰρ certe, μήδης consilium a, abiecto fit nomen.
 Genetor. genitor, parens, qui γενίτωρ vocatur.
 Gigantes. terra geniti, παρὰ τὸ ἐκ γῆς εἶναι, quod è terra exierint, vel γῆν terra, γὰρ perduco.
 Glauce. cæsia, γλαυκός enim cæsius, cæruleus, subuirens.
 Glaucippe. habens equos cæruleos. ἵππος equus, γλαυκός cæruleus dicitur. hinc nomen deductum.
 Glaurus. clarus, illustis, splendidus, γλαυκός hæc significat.
 Gorgones. horrendæ, terribiles. γοργός acer, terribilis, formidabilis.
 Gorgophone. occidens gorgonas. φανεύω occido.

Græc.

Græc, annoxæ, vetulæ. γράνα anus dicitur ἀπὸ τῆς γράναι à corrupendo & deuantando.
 Gripheus. coniector, callidus. γριφεύω coniecto, ἐνigmata soluo. γριφος sermo implicitus.
 Græcia, dictæ sunt χάρτης à Græcis ἀπὸ τῆς χαίρειν, à gaudento

HAemon, cruentus, crudelis. αἷμα sanguis.
 Halcyones in mari nidulantes ac parientes. ἄλκις mare, κύνω vterū gero.
 Halie, marina, salax, sic enim ἄλιος dicitur à Græcis.
 Halirrhothius, in mare fluens. cum sit enim ἄλιος mare, ῥοθίω cum impetu feror significat.
 Halyoneus, fluctuagus, in mari pererrans, ac solutus, nam cum ἄλιος sit mare, λύνω soluo inde deducitur.
 Hamadriades, cum quercubus natæ. ἄμα simul, δρυς quercus.
 Harmonia, concordia, coherentia. ἀπὸ τῆς ἀρμόζειν à conueniendo, coherentō.
 Harpasia, rapina. ab ἀρπάσσω rapio, & aufero.
 Harpe, falx. quam & ἀρπην & ἀρπίστον appellat Græci.
 Harpaleus, rapax. qui rapinis delectatur, ab ἀρπάσσω rapio.
 Harpalycus, quasi lupus rapax. cum enim ἀρπάσειν rapere significet, tum λύκος lupus est.
 Harpagus, raptor ab eodem verbo ἀρπάσσω rapio deductum.
 Harpinna. sic femina rapax, dicta est ab eodem verbo ἀρπάσσω. quæ etiam Harpine. vocata est ἀπὸ τῆς ἀρπάσειν à rapiendo, vel ἀρπαγῆς rapina.
 Harpyiæ, raptrices. quod omnia secum rapiant ab eodem verbo nomen deductum.
 Hebe, pubes, vigor. ἠθάω enim pubesco, vel vigeo.
 Hecæerge, longe agens. ἐκὰς de longe, è longinquo, ἐργάζομαι ago, operor.
 Hecate, minus agens. ἐκὰς è longinquo. Alii dictum malunt ab ἐκατό, centum, vel ad singula accedens dicta.
 Hecatæus, quasi centesimum dixerim, ab ἐκατόν centum deductum.
 Hecuba, è longinquo veniens. βαίνο, venio. ἐκὰς vero vel ἐκαθεν è longinquo.
 Hegemone, dux, ducens. ἡγεμῶν enim dux, imperator, ductor. hinc ἡγεμόνη dux.
 Helix, inuolucrum, vertigo, capreolus vitium. ab ἑλισσῶ, verto, inuoluo.
 Helena ab ἔλω traho, quod omnes ad se ob formam traheret.
 Heliades, solares, solis filix. ἥλιος sol, inde nomen ductum.
 Heliopolis, solis ciuitas. ἥλιος sol, πόλις ciuitas.
 Hemathion, diurnus. ab ἡματος à die. ἡμαρ enim diem significat.
 Hemitheæ, femidea. nam ἡμισυ dimidium, θεά dea.
 Heniochia, moderatrix, auriga. ἡνία habenas significant, ἔχω habeo.
 Hera. Iuno, quæ à Græcis Ἥρα vocatur.
 Hercules, dictus à Græcis Ἡρακλῆς, à Iunone gloria, Ἥρα Iuno, κλέος gloria.
 Hermantio, constans, fortis, intrepidus. quasi ἀπὸ τῶν ἐρμάτων, a firmamentis, eo nomine vocantur res magnæ, & anchoræ nauigia retinentes.
 Hermaphroditus, Veneris & Mercurii filius. Ἑρμῆς Mercurius, ἀφροδίτη Venus.
 Hermione, conueniens, accommodata, ab ἔρω conuenio, coapro, cōgruo.
 Hermus, facundus, eloquens, ab ἔρω dico.
 Herfa, ros. vnde ἔρσικα verna, rosca dicitur.

Hesper-

Hesperides, matutinæ. ἀπὸ τῆς ἑσπέρης à fine. καὶ τῆς ἰω ab aurora. est enim hesperus finis auroræ, ad quem perdurat.
 Hiera, sacra. nam ἱεὺς sacer vocatur à Græcis.
 Hippafus, quasi ab ἵππασίας ab equitatione, equestris, equitator.
 Hippocrene, fons equinus. ἵππος equus, κρήνη fons.
 Hippodamia, domitrix equorum. ἵππος equus. δαμάω domo.
 Hippolochus, qui eques infidias fruit. ἵππος equus, λόχος infidias.
 Hippocorytes, habens conum ex cauda equina, bellicosi scilicet, ἵππος equus. κορυτῆς armatus, vel galeatus.
 Hippodice, equestris, equos regens. nam δίκη mos, ratio.
 Hippolytus, ab equis discerptus. κύω enim soluo, discerpo; significat.
 Hippomedusa, equorum studiosa. ἵππος equus. μεδίω curo, studiosus sum.
 Hippomanes, insanus, furiosus, equorum studio flagrans. μαινόμενος insanio, furiosus sum.
 Hippotes, equestris, equo infidens. ab ἵππου equo.
 Hippothoe, currens in equo. δία enim curro.
 Hippothous. idem quod Hippothoe.
 Hirmine, ordinata, ratione composita. αἰρμός enim series est & consequentia.
 Histories, expositor, narrator, indagator, ἀπὸ τῆς ἱστορίας, à narrando.
 Homolois, pacificus, tranquillus. ὁμόλος pacificus, concors.
 Hoplaus, armatus. nam ὅπλα arma sunt.
 Horæ, obseruantes αἰρῶ enim obseruo. vel, vt alii malunt, ab ὄρῳ à terminando, ὄρα, & ὄρα.
 Horus, sol dictus ab Aegyptiis, vnde horas nonnulli dictas volunt.
 Hyades, pluuiosæ, ὕα enim pluo significat.
 Hyas, cis. ἀπὸ τῆς ὕας item dictus, quasi pluuialis scilicet.
 Hygia, sanitas, valetudo. ἀπὸ τῆς ὑγιάνης. quod valere ac sanū esse significat.
 Hygia. idem quod Hygia.
 Hydra, serpens aquatica. nam ὕδωρ est aqua.
 Hybris, iniuria. ἀπὸ τῆς ὑβρίως. iniuria afficio. alii malunt ab ὑβάλω impedio.
 Hydrades, aquaticæ. nam ὕδωρ aquam vocant.
 Hylas, resonans, clamans. ὑλάω refono, reclamo, latro.
 Hyleus, syluestris, materia abundans. ὕλη enim materia est.
 Hyllus, nugax, verbosus. ὑλλέω nugor.
 Hypermetra, excellens sponsa. supra alias sponsas ὑπερ supra. μετρησ. sponsus, procus.
 Hyperion, superiens. ὑπερ super. ἰών iens.
 Hyperipte, supra volans. ὑπερ supra. ἵπταμαι volo.
 Hypsiste, altissima, suprema. ὑψιστος altissimus dicitur.
 Hyrieus, quasi ὑριεύς. vrinator. ab ὑρέω mingo. vrinam emitto.

IAENO, læta, hilaris, iucunda. λαίωος lætifico, exhilaro.
 Iæra, vocem extollens, sonora. ἰα vox. αἶρω extollo.
 Ianassa, voce præstans & excellens. ἀλάτω excello; impero. ἰα vox.
 Ianira, vocem habens virilem. ἰα vox. ἀνὴρ vir.
 Iante, florida, est enim ἰάνθης flos.
 Iapetus, nocens. ἀπὸ τῆς ἰπίου à nocendo.
 Iasus, salubris. ab ἱασμαι medeor.

Iasus.

Iasus, salubris item indidem ductum nomen.
 Iason, medicus, dictus & ipse ἀπὸ τῆς ἱασίας à medela scilicet.
 Icelus, similis, ἱκελος. inde ἱκελῶ similem facio.
 Ichnea, vestigia sequens. nam ἰχθῆος vestigium est. ἰχναύω inuestigo.
 Idas, magnus. ἰδῆ enim magna dicitur.
 Idæus, ingens, inde deductum.
 Idmon, quasi ἰδήμων peritus, doctus ἀπὸ τῆς ἰδῆναι quod scire significat.
 Idothea, deæ vestigia, quæ Dea videtur, ἰδομαι video, θεὰ Dea.
 Idyia, sciens, intelligens, quæ cognouit. ab ἰδῶ scio, ἰδῆναι quæ sciuit.
 Ino, ab emergendo dicta, à δυνῶ scilicet immergo vel subeo, abiecta prima litera, & sequenti immutata.
 Iobates, pugnator, bellator, ἰός sagitta, βαίω vado, quasi certando persagittas incedens.
 Io, vox est dolentis apud apud Græcos. ἰώ.
 Iodama, domitrix hostium. δαμάω enim domo, ἰδῶ sagittam hostes scilicet.
 Iolaus, vis populi, ac defensor. λαός enim populum significat.
 Iphiclus, eximie gloriæ, ἴφι eximie, κλῆος gloria. alii quasi ἰφικλος, præstantium membrorum.
 Iphigenia, summo loco nata, è potentibus genita. ἴφι potenter, γίγνομαι fio.
 Iphimedeæ, potenter & eximie consulens. μήδης consilium.
 Iphimedusa, eximie curans. ἴφι potenter, eximie, μεδίω curo.
 Iphinoe, eximie cogitans, mente præualens: νῆς enim mens est.
 Iphitus, fortis, strenuus, egregius potens.
 Irene, pax, quies. εἰρήνη.
 Iris, nuntia, ἀπὸ τῆς ἰρίων, à dicendo.
 Isis, quasi ἰση æqualis, terra scilicet rotunda, vndiq; æqualis.
 Ismene, prudens, sapiens. ἀπὸ τῆς ἰσμης, à prudentia.
 Ismenus, prudens tanquam Ismene.
 Ithome, ciuitas, quæ ἰθώμη dicitur à Græcis, cui i est additum.
 Iupiter, qui ζεύς à Græcis dicitur. ἀπὸ τῆς ἰθῆναι à viuendo, auro vitæ à Latinis, iuuans pater.
 Ixion, qui venturus est, ab ἰκω venio, ἴξω veniam, ἴξων venturus, quasi ἴξων.

Labyrinthus, ineuitabilis, difficilis exitus.

Lamia, helluo, vorago, gurges, habens amplum & patens guttur, λαμάς enim guttur vocatur.
 Lampetie, splendida, illustris, λάμπω enim splendo significat.
 Lampadophoria, lampadifera, in quibus lampas ferebatur. λαμπάδας lampas. φέρω porto.
 Lampus, splendidus, quasi λαμπρός, quod splendidū significat, r, abiecto φέρω porto.
 Laertes, quasi portator saxorum. λάαξ enim saxa significant, ἀεργάζω tollo, porto, hoc est robustus, validus.
 Laodamia, domitrix populorum, λαός populus. δαμάω domo.
 Laomedon, curam habens populi. λαός enim cum populus fit. μεδίω curo significat.
 Laonome, regens populum. νόμος est lex vocata.
 Lapithæ, diferti, eloquētes, populo persuadentes. λαός populus, πείθω persuadeo, alii φεσσην conpiciui omnium; oculos in se verterent. λαός populos

pulos *δασιν* aspectum vocantes.
 Latona. latens, quæ *λητα* à Græcis vocatur, *ἀπὸ τῆς λήθην* à latendo scilicet vocata.
 Latramys. mercenarius, feruilis, *λατρυον* mercedem vocarunt antiqui. alii à *λά*, quod intendit, & *τρῶν* timendo dici maluerunt.
 Latreus. seruus, feruilis. *λατρυῖω* seruius.
 Learchus. princeps populi. nam cum *λαός* sit populus, *ἀρχός* est princeps.
 Leodochus. populum excipiens. aut complectens. *λεῶς* atticè populus. *δέχομαι* capio.
 Leon. perspicax. *ἀπὸ τῆς λέων* à perspicendo.
 Lethe obliuio, quæ *λήθη* à Græcis vocatur.
 Leucippe. habens equos candidos, *λευκός* enim candidus est, *ἵππος* equus.
 Leucippus. eadem ratione ductum, qua Leucippe.
 Leucosia alba, *λευκός* albus vocatur.
 Leucothea. alba Dea, candida Dea. *θεὰ* enim Dea est. *λευκός* albus.
 Lichas, index, qui *λίχας*. etiam nominatur, at cum sit hominis nomen futilem & dicacem significat.
 Ligea, sonora, canora, quæ *λίγεια*, vocatur à Græcis.
 Libetra, humida, quasi *λίβητρα*, vnde *λίβητρον* aquæ ductum vocant.
 Lilæa. cupida, auida, *ἀπὸ τῆς λιλάειν*, à cupiendo.
 Limnides. lacustres, palustres, vnde *λίμνη* palus est aut stagnum.
 Liriop, habens formam lili, pulchra. f. *λίριον* lilius. *λίριον* forma.
 Lipara, fertilis, ferax, abundans, opima, opulenta *λιπαρός*. n. ita significat.
 Loxo obliqua, nam *λοξός* obliquus est.
 Lophophagi. lotum comedentes, *λόφος* lotus, *φάγω* comedo.
 Lucina, quæ à Græcis *ἑλένη* dicitur *ἀπὸ τῆς ἑλένης*, quia versetur circa pertinentes à luce diu est à Larinis, quia nascencia in lucem educat.
 Luna, quæ *σελήνη* vocatur à Græcis, *σελάς* lumen, *νέον* nouum, à lucendo vocatur à Latinis.
 Lufius. lotor, *ἀπὸ τῆς λέων* à lauando.
 Lyxus, solutor xui, *λύω*. n. soluo, *αἰὼν* æuum, alii *ἀπὸ τῆς λύσις* simpliciter, à solutione. f. quia mentes soluat bibentium.
 Lycaon. lupus existens, *λύκος*. n. lupus, *ὢν* existens.
 Lycus. lupus qui à Græcis *λύκος* vocatur.
 Lycomedes. crudelis tanquam lupus, *λύκος* lupus, *μῆδος* consilium, voluntas, habens lupinum consilium.
 Lycorchthon, crudelitatis locus, *λύκος* lupus, *χθών* terra, locus, regio.
 Lycurgus, seuerus, quasi aspera & lupina opera faciens. *λύκος* lupus.
 Lynceus. perspicax, acutè cernens, *λυγκεύς*.
 Lyfianassa, quasi imperans furor. *λυσις*. n. furor est, *αἰάσω* impero.
 Lyfidice. solueos ius. *λύω* soluo. *δική* ius.

MAcareus, beatus quasi *μακάριος*, ὁ μὴ ἐπὶ ἄσποκείμενος, parca aut fato non obnoxius.

Macednus, excelsus, eminens. *μακεδνός*.

Machaon, quasi pugnator, nam *μοχάω* pugnam cupio.

Mænades, insanientes, furiosæ. *μαίνεται* insanio.

Menalus. infania percitus, indidem.

Man-

Mantinus. fatidicus, vates, quasi *μαντινός* diuinus, *μάτις* vates.
 Mars, *ἀρης* Græcè *ἀρα* detrimentum belli, a morte dici potest, quasi mors.
 Mæra. parca, fatum, Græcis *μῆρα*.
 Mecisteus. prælongus, *μηκίστος* longissimus.
 Medea. consilio pollens, consilio præstans. *μῆδος* consilium.
 Medon. curans, rex, imperator. *μῆδω* curo, impero.
 Medusa. curans, ab eodem verbo ductum participium.
 Megæra. inuidiosa, *μεγῆρα* inuideo.
 Megacles. gloriosus, *μέγας* magnus, *κλέος* gloria.
 Melete. meditatio, exercitatio, *μελετάω* exerceo, ac meditor.
 Meleager. agricola, cui curæ est agricultura, *μέλω* curo, *ἀγρός* ager.
 Melantho. flos niger, *μέλας* nigrum, *ἄθος* flos.
 Melias. syluicola, *μελία* fraxinus. Melie nymphæ cum arboribus natæ.
 Melibœa. cui curæ sunt boues, *μέλω* curo, *βοῦς* boues.
 Melissa. apis callida scilicet, *ἀπὸ τοῦ μέλαν* à curando.
 Molobolis. pasces oues *μήλος* ouis *βόσκω* pasco. *μηλοβότης* opilio.
 Melobololis. malis petens. *μήλον* malum *βάλλω* iacio, pomum Veneri sacrum.
 Melpomene. cantans, *μέλπομαι* cano.
 Menachus. expectans molestiam. *μένω* expecto, *ἄχος* dolor, *μῆρῶν*.
 Menæcius. luctum expectans. *μένω* expecto, *οἶτος* luctus.
 Menecla. expectans gloriam. *μένω* expecto, *κλέος* gloria.
 Meneleus. robur populi. *μένος* robur, *λεῶς* populus.
 Mercurius. *ἑρμῆς* à Græcis *παρὰ τὸ ἔρω* dico, vel ab *ἔρω* nuntio.
 Mermerus. curiosus, *μερμηρίζω*, curare, *μερμηρία* idem significat.
 Merope. habens vocem diuisam, articulatam. *μερίζω* diuido, *ἄψ* vox est.
 Metiadusa. dans consilium, *μῆδος* consilium est, *δοῦσα* dans.
 Mecis. consilium quod *μητις* a Græcis vocatur. inde *μητισις*.
 Metope. consultoris formam præ se ferens, *ἄψ* forma.
 Midas. fortunatus, à iactu testerarum felicissimo, qui Midas dicebatur.
 Mimaliones. bellatrices, imitatrices, quod hostes imitentur, *μιμῆσθαι* imitari.
 Minerva. *ἀθήνη* à *θεῶν* lac sugere, à priuat. sine matre enim fuit.
 Minos. manens, *ἀπὸ τῆς μένειν* ab expectando. vel *μέναν* manendo.
 Mifenus. inuisus, odiosus, *μισῶ* odio habeo, vnde *μισῶς* Mifenus.
 Mneme. memoria, quæ a Græcis *μνήμη* vocatur.
 Mnemosyne. recordatio, memoriæ mater, quæ *μνημοσύνη* vocatur.
 Molliones. veredarii. latrones, crassatores. *μολιῶν* à Græcis vocati.
 Momus. inquisitor, *μῶ* enim inquirō.
 Moly. mollis herba, *ἀπὸ τῆς μολύνειν* à mansuefaciendo.
 Mormorus. terribilis, horrendus, *ἀπὸ τῆς μορμῶος*, a larua, seu strige.
 Morpheus. similem referens, *μορφή* forma, *μορφῶω* formam refero.
 Mors. à Græcis *μῆρα* parca, *μῆρος* enim mors vocatur, vna litera abiecta.
 Muxæ. ab inquirendo, *μῶ* inquirō. alii *μῶω* idem.
 Myrrha. *ἀπὸ τῆς μυρῶω* ab vnguendo quod vnguentis apta myrrha.

NAiades. fluentes. *νάω* fluo, quasi *ναάδες*.

Napeæ. saltus incolentes, *νάπη* loca syluestria quasi satuum Deæ.

Naphtha. quasi incendiaria, ab *αἰάπω* verbo accendo.

Narcissus. torpescens, *ἀπὸ τῆς ναρκίω* vel *ναρκάω* torpesco.

Q q q q

Nauplius

Nauplius. nauita, in nauī nauigans. ναῦς enim nauis. πλιών nauigo.
 Neæra, quasi nuper elata, νέας enim nuper, αἶρα extollo.
 negret⁹. suavis, q̄ nō facile excitatur, νηῖνό sanè, ἐνείρω excito. inde cōponitur.
 Neleus. carens misericordia, ἢ non ἔλεως misericordia.
 Nemea. compascuus locus, νημέω pasco.
 Nemesis. accusatio, κημισάω succenseo, iuste accuso.
 Nephelia. quasi ieiunia, νηφω siquidem sobrius & castus dego.
 Nereides. vnde fluentes. ἢ certe significat, ῥέουσα fluentes, ῥέω fluo.
 Nereus. natans, fluctuans, ἢ sanè, ῥέω fluo.
 Nesæe. insulana, νησος insula. alii à νῆν natando malunt.
 Nestor. ἢ sanè, ἔστωρ sapiens, prudens.
 Nete. ita vocata est chorda acuti soni subtilissima in musicis instrumentis.
 Nomia. iusta νόμου à lege, vel à νέμω pasco, pastoralis.
 Nomius. iustus aut pastoralis inde deductum.
 Nox, quæ νύξ Græcis. νύξτω incito, quid ad somnum impellat.
 Nycterus. nocturnus νυκτός. quasi νυκτος nocturnus.
 Nyctimus, ita vocantur aues quæ noctu volant, vt noctuæ.
 Nyctiporus. qui noctu incedit, νύκτα noctem vocant, περιύσμαι incedo.
 Nymphæ. quasi nuper visæ. νύον φαίνεσθαι. à φῆν ab apparendo.

Oceanus. celeriter fluens. ὠκέα celerem vocant, ναῖο fluo.
 Ocyrete. celeriter volans ὠκύς celer; πύγμαται volare significat.
 Ocyrrhoe. celeriter fluens, ῥέω enim fluo.
 Ocyrrhæ. celeres fluxus, ῥέως siquidem fluxum significat.
 Odeus viator, ab ὀδύω iter facio.
 Oeager. quasi solitudine delectatus, οἶος enim solū significat, ἀγρός vero agrū.
 Oeneis quasi vinacea, à vino deductum. οἶνος vinum.
 Oeneis vinosus, ebrius, vino deditus.
 Oenopion. vinum bibens. οἶνος vinum, πίνω bibo.
 Oeta. miserabilis, lugubris, perniciosus. à οἶτον à pernitie vel luctu.
 Ogygia. nam omne antiquum vocatur ὠγυγιον.
 Omphale. rotunda, circularis. nam ὀμφαλός est vmbilicus.
 Onites. adiutor, vnde ὀνημι vtilitatem affero.
 Ophthion. quasi serpentarius, ὄφθις enim serpens est.
 Opleus. quasi ὀπλιαν ab armis dictus, armatus scilicet.
 Orchomenus. saltator, gesticator, à ὄρχησθαι à tripudiando.
 Oreades. montanæ, in montibus natæ. ὄρος enim mons vocatur.
 Orestes. montanus, qui in montibus versatur, ὄρος mons ἵσθημι maneo.
 Orestiadæ. in montibus habitantes, vt supra.
 Orion. quasi ὀρίαν, ab vrina dictus, vel à mingēdo, οὐρίω. n. mingo significat.
 Orithia. montiuaga, in montibus errans. ὄρος mons, σῦν erro, curro.
 Orneus. obscurus, nocturnus. ὄρη nox aut tenebræ.
 Ornythio. impetuofus, celer, vaser, ab ὄρνυμαι concitor, commoueor.
 Orpheus. quasi ὄρφηος obscurus, ὄρφη nox est.
 Orthia. recta ὀρθία cantus in Palladem bellicum continens argumentum.
 Orthius. matutinus, antelucanus, cum ὄρθρον vocatum sit crepusculum.
 Ortygia. dicta à cothurnicibus, nam ὄρτυξ cothurnix.
 Orythus. excuator, ab ὀρύσσω excuao.

Ofcho-

Ofchophoria. à ramis ferendis, ὄσκος ramus, φέρω porto.
 Ocus. auritus, qui aurium auditu, plurimum valet, ὠτων ab auribus.

Paeantor. decantalor, hilaris, à verbo παιαρίζω pæana modulor.
 Pagasæ. à verbo Græco παγίω compono, agglutino.
 Pæan. à feriendo aut percutiendo dicitur. παῖω enim ferio.
 Pæon. a cessando siue placando dicitur. παῖω enim placo à quo pæon.
 Palæmon. palæstræ peritus. πάλας palæstra est, αἶψαν peritus.
 Pallas, quatiens, percutiens, vibrans, πάλλω vibro, ferio, concutio.
 Pampholyge. quasi pamphalyge, frigore tremens. πημφαλύξ frigore tremo significat, vel πημφόλυξ bulla quæ nascitur è pluuia.
 Pandion. quasi ad cuncta iens. πᾶν omne, totum, ἰών iens.
 Pan. totum, vniuersum, quod etiam Græcis παῖ.
 Pandora. omnium donum. πάντων omnium. δῶρον donum.
 Prandrosus. totus roscidus. ῥόσος enim ros.
 Panopeus. cuncta videns. πᾶν omne, δεινύω video.
 Pannychius. nocturnus, per totam noctem. πᾶν totum, νύχλος nocturnus.
 Parce. quæ μοῖραι dictæ sunt à Græcis, ἀπὸ τῆ μοιραίων, à diuidendo.
 Parthenia. virginalis, virginea πάρθενος virgo.
 parthenope, habens faciem virginalem. παρθένος virgo. ὤψ facies.
 paris. παρίων à prætereundo, quia mortem vitarit, vel à πάρας a pera, quod in pera pastorali sic nutritus.
 paphæ. omnibus apparens. πᾶσι omnibus, φαινομαι appereo.
 pascifera, tota dea. πάσα tota, θεῖα dea.
 pegasus. compactibilis, πηγεύσθαι, à compingendo, vnde πηγὰς glacies.
 pelarge. quasi ciconiaria, ciconia enim πικύρα vocatur.
 plethronius. πλεῖσθαι, esse, καὶ θρόνος medicamentis.
 pelias, niger, liuidus, ῥέλιος liuidus ac niger.
 pelopia, nigro existens aspectu, πελόν nigrum vocatur, ὤψ facies.
 pelops, niger aspectu, nigra facie existens. nam πελόν nigrum est, ὤψ facies.
 penates. penes nos natos putant, δαίμονες vocant græci ἀπὸ τῆ δαίμων à sciendo.
 penia paupertas; Græcis, πένισθαι quod est pauperem esse.
 penthilus. quasi πένθιμος lugubris, πένθω luctu prosequor.
 pephredo, horrida, à verbo φρίσσειν, horrere.
 perdice, valde iusta, περί supra, δίκη iustitia.
 peribæa. boum diues, περί περισῶς abunde, βουκός bubulcus.
 periclymenus. circumfluus, vndis cinctus. περί circa, κλύζω inundo.
 perimedes. consilio excellens. περί supra. μήθος consilium.
 periphas. præclarus, supra cæteros excellens. περί supra φαίνομαι appereo.
 periphetes. supra alios celebratus. περί supra, φημι dico, celebros.
 peristhenes. valde potens. περί supra, σθένος robor.
 perseis. populatrix. πέρβω enim populari.
 perseus. populator, ἀπὸ τῆ πέρβω, à populando.
 perseus. labens, cadens, a πείσσω cado.
 pefinus, mente concidens, animove. πείσσω cado. πεισῆμαι cadā νῦς mens.
 petrarchus. montiū princeps, aut saxorū. πετρα mōs aut saxū, ἄρχω impero.
 petraeus. saxosus, petrosus, ἀπὸ τῆς πέτρας deductum.
 peucetius, latifer, exitiosus. πευκηὶς mortifer.

Q q q q 2 phæates

Phaates . apprens, splendidus, à verbo φαίνεμαι appareo.
 Phæaces . nigri fufci . nam φαῖος fufcus aliis quali φείακας fallaces.
 Phædimus . clarus, illuftris, fortis, qui φαίδιμος à Græcis vocatur.
 Phædra . clara, pura, fplendida . φαίδριος enim illa fignificat.
 Phæthion . lucens, ardens, φαίδιον, ardeo, luceo.
 Phæthufa . fplendens, ardens, ab eodem verbo.
 Phæno . index, indicans, à φαίνω indico, demonfiro.
 Phæo . obfcura, atra . από τῆς φαίου, ab atro . vnde phæola .
 Phætha . fplendida, clara, από τῆς φαίθαν, à fplendendo.
 Phalerus . fpumofus, fpumeus, quem Græci φάληρον vocant.
 Phallica . priapeia, nam Græci φάλλον penem è ficulo vocant.
 Phanope . claram habens faciem φαῖος clarus, ἄφ. facies.
 Phantafus . ab imaginatione manans, φαντάζομαι imaginor.
 Pharius lætifer, φερικόν genus quoddam veneni vocant.
 Phæna . clara, lucida, φαῖος Græcis.
 Pheno . perniciofa lætiferà, φείω occido.
 Phereus . gerulus, baiulus, φέρω, gerere.
 Pheretes . portator, qui gerit, φέρων, ferre . vnde Pherufa.
 Philomela . amica cantus . φίλη amica, μήλις cantus.
 Philomache . amica pugnae . φίλη amica, μάχη pugna.
 Philammon . amicus arenæ, quæ ἄμμος vocatur.
 Philonoe . amica iudicii ac mentis, νοῦς enim mens, νοῖά cogito.
 Phineus . mente forti, παρά τὸ ἐφί fortiter, καὶ νοῦν mentem.
 Phlegraei . ardeentes, vftulati, φλέγω ardeo.
 Plegon . ardens, participium φλέγων ardere.
 Philyra . tilia, fic planta vocatur à Græcis, è cuius corticibus fiunt funes.
 Phœnicufa . fpadix, punicea, φενίκα rubefacio.
 Phœnix . rubicundus, purpureus, qui color φοῖβος vocatur.
 Phœbe . fplendida, clara, φοῖβος enim fplendidus eft.
 Pholus . quali obfcurus, φῶς lumen, ἔλω perdo.
 Phorbas . paffor, nam φορβή pabulum eft, φέρβω pafco.
 Phorcides . phorci filia, albæ fcilicet, & canæ . φορκὸς canus.
 Phorcus . canus, albus, quem Græci φορκὸν appellant.
 Phorcyn . à ferendo φέρων, quia ferat naues . vel quòd feratur ἄκλις cito.
 Phrontis . cura, à φροντίζαν curando . vel φέρω, quali φορτίς onus animi.
 Phthimus . deficiens, fiue moriens quali φθίμνος.
 Phyleus . tribulis, nam φυλή tribus eft, vel cognatio.
 Phytus . naturalis à φύσις à natura.
 Phytalus . plantator, genitor, parens . φυτεύων, plantare.
 Phyxius . fugitiuus, à φύξιν fugere.
 Pieria . bibaces, bibulæ, à πίων bibere dictæ fuerunt.
 Pimpla . plena, nam πιμπλάω impleo.
 Pitene . perficiens, à περιποιῶτος, à perficiente, vel ἀπειρῶν experiri.
 Pirithous . in experiendo celer . nam πύρα experientia, θεός celer velox.
 Pifenor . perfuadens efficaciter . nam πείθειν perfuadere νάρια efficaciter ago.
 Pifidice . ius perfuadens, πείσομαι patiat, vel πείσω perfuadebo . δίκη ius.
 Pifinoe . perfuadens menti, πείθω perfuadeo, νοῦς mens.
 Pifione . perfuadendo iuuans, ἱσθμὲς iuuo, & affero vtilitatem.

Pithecu-

Pithecuſæ, quali pithecuſæ, fimias habentes, αἰθκίαις fimia, ἔχω habeo.
 Pithagia, tempus cū dolia aperiuntur . αἶθον . n. dolium vocant, οἶνω aperio.
 Plato, quali πλατύς ὄν, latus exiftens, πλατύς latus . ὄν exiftens.
 Pleiades . à nauigatione dictæ, πλεῖν . n. nauigare fignificat.
 Pleione, quali vtilis nauigantibus, πλεῖν nauigare eft . ὄνημι iuuo.
 Pleuxippus, quali πλεῖσαι, eques, à verbo πλεῖτω pcutio, ἵππος equus.
 Ploides nauigabiles, vel nauigationi affuetæ, πλόος fiquidem nauigatio eft.
 Pluto, à ditelcendo dictus, qui etiâ, Dis, από τῆς πλουταί, quod eft ditelcere.
 Plutus, diuitiarum Deus, πλοῦτος enim funt diuitiæ.
 Podarce, pedibus velocibus . ποδὲς pes, ἀρκίω præitio, vnde ἀρκὴς velox.
 Podalirius, pedes habens inter flores, πῶς pes, λείρια flores.
 Polychus, habens ciuitatem . πόλις ciuitas, ἔχω habeo.
 Pollux, qui à Græcis πολυδάκτυλος multæ fuauitatis, πολὺς multus, δούκλις dulcis.
 Polybotes, multa pascens, πολὺς multus, βόσκω pafco.
 Polygius, multam habens terram . γῆ terra eft . πολὺς multus.
 Polymeda, multa curans . πολὺς multus, μέδω curo.
 Polymnia, multum canens aut celebrans . πολὺ multum, ὑμνῶ cano, celebroy.
 Polycor, diues . πολὺ multum, κτήτωρ poffeffor, πολυκλήτωρ multorum poffeffor.
 Polypheumus, multi nominis, vel famæ, vel foni . πολὺς multus . φημί fama.
 Polyfthene, multum potens . πολὺ multum, σθένος robur.
 Porfymna, ornata, decora . από τῆς πορσῶν ab ornando.
 Porus . luctus ita πόρος Græcis.
 Potamon, fluuialis . ποταμὸς fluuius vocatur.
 Praxion, negotiator . από τῆς πράξιως, ab actione.
 Priamus, emptor vel emprus . cum πρίμαι emere fit, ac vendi.
 Priapus . eft dictus από τῆς πρίοναι à dimittendo.
 Promachus, propugnator, ante alios pugnans . πρό ante, μάχομαι pugno.
 Prometheus, quali προμηθεύς . πρό ante, μῦθος confilium . vel à πρό ante . & μῦθω difco.
 Proferpina . περιειφόνη . από τῆς πέρθειν à populando, & φόρον morte.
 Proſpelea, adherens . από τῆς προσπλάζαν appellere vel propinquare.
 Protefilaus, primus in populo . πρώτος primus . λαὸς populus.
 Proteus, princeps . από τῆς πρωτεύειν, quod eft excellere.
 Protheus, præcurfor . πρό ante, δέω curro.
 Protò, primaria, από τῆς πρώτου à primo deductum nomen.
 Prothyrea, ante fores fita . πρό ante . θύρα ianua.
 Procles, primus gloria excellens . πρώτος primus . κλέος gloria.
 Protoctreon, princeps, primus imperans . πρώτος primus, κρῖω impero.
 Protogenia, primogenita . πρώτος primus, γίγνομαι gignor.
 Protogonus, primogenitus . πρώτος primus, & vt fupra.
 Pfylla, velox, callida . quo nomine vocatus eft etiam pulex à Græcis.
 Pycagmus, multis ex partibus difsimilis . πύκα frequenter . ἀκμὸς inæqualis.
 Pyracmon, ignis vigen . πῦρ enim ignis, ἀκμὴ vigor.
 Pyretus, inflammatus, από τῆς πυρὸς ab igne, vnde πυρετός febris.
 Pyrifous, ab igne feruatus . πῦρ ignis . σφῶς feruatus, incolumis.
 Pyrois, igitus, inflammatus . πυροίς vocatus à Græcis.
 Pythius, à putrefcendo dictus eft . πύθωμαι enim putrefco.

Rhadaman-

R Hadamantus, eruditus & educatus Rhodi ab Heliadibus. ἀπὸ τῆς ῥόδου rhodo, & μαθητῶν discipulo.

Rhea, facilis materia. n. rerum oīum putata est. ῥῆα facillime, ἐπίονος.

Rhetus, ordinatus, qui uide dici aut explicari potest. ῥητός à Græcis dicitur.

Rhode, planta rosarum rosea scilicet, & pulchra. ῥόδη à Græcis.

Rhytia, maledica, infesta; ῥυτάνην, conuiciis lacero.

Ripheus, à proiciendo dicitur. est enim ῥίπην emitto, iaculo, iacto.

Abazius, debacchator, tripudiator. à σβαζάν, bacchari.

Salacia, maris dea, salum mare ἁλίοις uocant marisurbationem.

Satyri dicitur sunt à salacitate, nam σάβην pudendum virile uocant Græci.

Scylla rapax. à σκυλλία rapio ynquibus trahere vnde σκυλλίαν squillam uocant, quæ multas habet chelas.

Semele, membra concutiens. σάβην concutere μέγας membrum.

Silanthus. σιλάνθος, derisor. κάρδος oculus, at σιλίω, loquendo oculos aliò cū contemptu torquo.

Sileni, moadaces. σιλλάϊον siquidem cauillari ac maledictis laceffere.

Sinope. lædens visum, aut vultum. σίνο lædo, ὠψ vultus.

Sirenes à dicendo ἔρω dico, vel à σύρειν trahere.

Sisyphus, rerum diuinarum peritus, σίς Deus uocatur, σέφης sapiens.

Sorus, aceruus, accumulator, à σωρεύειν accumulare.

Spio, dicta est à speluncis, quas incoluit. σπίος enim speluncam significat.

Somnus à iuuando. ἄσπιδος clam. ἐνὶν iuuare. vnde ἄσπιδος somnus.

Sphynx a cogendo. σφίγγω cogo.

Staphylus, dicitur quasi σταφυλή uua, vtpote Bacchi filius.

Sthenobia, robusta, robore, vig; præstans. σθένος robur. βία vis. hinc stheno.

Steropes, dicitur quasi στεροπή fulgur. & ὠψ forma aspectus.

Sterope, fulgur, ac splendor ita uocatur. à Græcis uero στεροπή.

Stilbe, splendor, à verbo στήλω refulgeo. corusco, resplendo.

Stiphalus, cuneatus, densatus, stipatus. στίφος enim densa acies aut cuneus.

Strongyle, rotunda. στρόγγυλος turbidatus rotundusq; uocatur, ac teres.

Strophades, à uertendo. στρόφας conuersio, & στροφή conuerto.

Stygne, tristis, mæsta, molesta. στυγνός enim molestus uocatur.

Stryx, odiosa, inuisa, à verbo στύω dicta, quod significat, cedio habeo.

Syrinx, fistula apud Græcos, qua utebantur pastores præcipuè.

Talaya, bellicosa, fortis in bello, strenua, quasi ταλαύρινα.

Tantalus, dicitur est quasi ταντάλιος miserimus, s. cum sit τάλας miser.

Tartarus, dicitur est à perturbatione ταραττω enim perturbo.

Tauropolis, tauri ciuitas. ταύρος taurus. πόλις ciuitas.

Tegeus, altus, eximius, quasi à τήγους tegere.

Teleboas, procel exclamans. τῆλε procul, βοάω exclamo.

Telaphaste, procul nudita. τῆλε procul, φημι loquor. procul existētibus loquēs.

Telemachus, procul pugnans, eminus pugnans. τῆλε procul. μάχομαι pugno.

Telodice, iustitiam exercens, τελείω perficio. δική ius, æquum, iustitia est.

Thelxione, quæ delectat ac prodest. θέλω delecto. ἐνὶ iuuo, profum.

Terres, infel. x suspiciorum plenus, τέρας suspicio, vnde τέρας.

Terpsichore, delectans chorū aut cætum. τέρας delecto. τέρας delectatio.

Tethys quasi τήθη nutrix, quia omnia per humorem nutriuntur.

Thalia festiuitas, lætitia. θάλλειν uiuere est,

Thallote

Thallote, virefcens, ἀπὸ τῶν θαλλῶν à ramis dicta.

Thaumas, admirabilis, aut admirator, θαυμάζω enim admiror.

Thelxiope, delectans uoce. θέλω delecto ἐπή vox.

Themis, fas, ius, iustitia, uocatur à Græcis θέμις.

Themisto, prudens, iusta, quasi à θεμιστεύειν siue à legibus dicta.

Thebe, ita uocatur bos Syriorum lingua, cum Thebæ dictæ sint cōditæ ex oraculo ubi Cadmus bouem decubentem inuenisset.

Thelxinoe, delectans mentem. θέλω delecto. νῆς mens.

Thelxiepie, delectans uerbis aut loquendo. θέλω delecto, ἔπος uerbum.

Thermiffa, calida. θερμῆς à calore.

Therionachas, pugnans cum feris. θῆρες ferae sunt. μάχομαι pugno.

Thereus, uenator, inuestigator. θηρεύω inuestigo, uenor, inquiror.

Thero, fera, crudelis, inhumana, θηρός à fera.

Theseus, dicitur fuit παρὰ τὴν θέσιν à deposito. θέσις. n. positio, modo adoptio.

Thesmophoria, legum promulgationes. θεσμός lex. φέρω promulgo.

Theramon, feras expectans, θῆρα feram uocant, ἕμνω expecto.

Thespiades, uaticinantes, fatidicæ. θεσπίζω uaticinor, diuino.

Thia, παρὰ τὴν θέαν à spectaculo, θεάομαι aspicio.

Thione, diuinitus, iuuans. θέος diuinus. ἐνὶ inuo.

Thisoa, diuinitus seruata. θέος diuinus. σῶος incolumis, seruatus.

Thoas, celer, vel infanus. θούω currere ac properare, & insanire.

Theoboon, currendo clamans θέω curro, βοῶν clamans.

Thoon cursor, currens. à θέω uel θῶ quod est currere. vñ θεὸς uelox.

Thoe, uelox femina, θεός uelox.

Thurius, bellicosus, strenuus, qui etiam θύριος uocatur.

Thyella, turbo, procella à verboθύω cum impetu irruo.

Thynnus, ab irruendo dicitur. θύνω. n. irruere est, & cum impetu ferri.

Thyades, ab irruendo, quia cum impetu ferrentur.

Tiphysq; locis humidis delectaretur. τίφος palus.

Tirefius, uaticinator, ἔρω dico, τέραα altra, q; seruatis astris diuineret.

Tifamenus, qui puniuit aut castigauit à verbo τίωμαi punio, uicifcor.

Tifiphone, quæ vsq; ad mortem uicifcitur. τίσις, ultio, φόνος mors.

Titanus, à verbo τίταινω extendo, q; sol radios vsq; in terram protendat.

Tichonus à mansuefaciendo. τίθησκός mansuetus.

Tityri, modo calami, modo ignaui homines τίτυροι.

Trieterica, tertio quoq; anno Bacchi sacra. τρίτος tertius. ἔτος annus.

Triptolemus in bello uersatus, τριβω uersor, πόλεμος bellum.

Triton conterens. τρίβω contero, rodo.

Tyche, fortuna. τυχάν contingere.

Typhaeus, ardens. τύφωμαι fumigo. alii τύφω à fastu dictum uolunt.

Typhon, ardens. τύφω inflammo, vro.

Venus ἀφροδίτη, ἀφρός spuma. θάωω emergo vel ob dementiam q; ἀφροσύνη.

Vesta ἑστία παρὰ τὸ ἑσάθειν à sedendo. sedet semper eius imago.

Vlyffes uiator, ὀδύω. iter facio. iter faciens mæter illum peperit.

Vpis ab ἐπιζέσθαι ab obseruandis parentibus.

Vulcanus ἠφαιστος τῆς ἀφῆς tactus ἀϊτωρ nescius.

Zephyrus à ζωῆς uita: φέρω afferro.

Zetes ζαήτης ualde spirans. ζά ualde. ζω spiro.

F I N I S.

3141

Faint, illegible text visible through the paper from the reverse side of the page.

